தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

நச்சினார்க்கினியர் உரை

விளக்கவுரையுடன்.

கழக வெளியீடு: ௧௨௪0

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்

செய்யுளியல்

நச்சினார்க்கினியர் உரை

பண்டித வித்துவான்
சைவப்புலவர் சித்தாந்த நன்மணி
கு சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள்
எழுதிய விளக்கவுரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி - 6. சென்னை - 1.
1965

Ed 1 Feb 1965

TOLKAPPIAM PORULATHIKARAM SEYULIAL

NACHINARKKINIAR URAI

Appar Achakam, Madras-1.

பதிப்புரை

இன்று இவ்வுலகில் வழங்கிவரும் மொழிகளுக்கு ஓர் எல்லையில்லை. ஆயிரக் கணக்கான மொழிகள் வழங்கிவருகின்றன. அவற்றுள் பலமொழிகள் எழுத்துவடிவம் பெறாமல் பேச்சு வழக்கிலேயே உள்ளன. சில மொழிகள் பேச்சு வழக்கின்றி நூல்வழக்கிலேயே உள்ளன. சிலமொழிகள் பேச்சுவழக்கு, நூல்வழக்கு என்னும் இருவகை வழக்கிலும் உள்ளன. இருவகை வழக்கிலும் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் மிகமிகப் பழமையும், இனிமையும், வளமையும் வாய்ந்து விளங்குவது நந்தம் செந்தமிழ்மொழி ஒன்றே என்பது உலகம் அறிந்த உண்மையான செய்தியாகும். இது என்று தோன்றிற்று; யாரால் தோன்றிற்று; எவ்வாறு வளர்ந்தது என்பனவற்றை உள்ளவாறு அறிந்துகொள்ளுவதற்குரிய சான்றுகள் இல்லை.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரே செய்யுளியலில் மாத்திரம் பிறன்கோட் கூறலாக அறுபத்தாறு சூத்திரங்கள் செய்துள்ளார். அவைகளுள் ஏழு சூத்திரங்களின் இறுதிப்பகுதிகள் நினைவு கூர்தற்கு உரியன.

அவை வருமாறு:

நூற்பா	௧ இல்	‘நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பென வல்லிதிற்கூறி வகுத்துரைத் தனரே’
”	௭௪ இல்	‘வரைவின் றென்ப வாய்மொழிப் புலவர்.’
”	௭௭ இல்	‘யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்.’
”	௧௫௩ இல்	‘நால்நவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே.’
”	௧௬௮ இல்	‘ஒத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர்.’
”	௨௩௬ இல்	‘தோலென்ன மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்.’
”	௨௩௯ இல்	‘புலன்என மொழிப புலனுணர்ந் தோரே.’

என ஆசிரியர் கூறியிருத்தலால் ஆராய்ச்சிக்கும் எட்டாத மிகப் பழைய காலத்திலேயே நம்முடைய தாய்மொழியாகிய தமிழ் செய்யுள் வளமும், அதற்குரிய இயல் நூல்களும் பெற்று விளங்கிவந்துள்ளது என்பதும், தொல்காப்பியர் தம் காலத்துக்கு முன்னர் இருந்த புலவர்பெருமக்களிடத்துக் கொண்டிருந்த பேரன்பும், பெருமதிப்பும் இனிது விளங்கும். அவரே தமிழைத் ‘தொன்மொழி’ என்று கூறியிருத்தலையும் நோக்குக.

ஆராய்ந்து காணுதற்கு இயலாத அவ்வளவு தொன்மையான காலத்திலேயே பல நல்லிசைப்புலவர்களால் இயற்றப் பெற்ற

இலக்கண இலக்கியங்களையுடையதாய் நிறைவுபெற்று முடியுடை மன்னர்களாலும், முனிவர்களாலும், திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுள், குன்றம் எறிந்த குமரவேள் முதலிய கடவுளர்களாலும் நன்கு போற்றப்பட்டுவந்துள்ள பைந்தமிழன்னையின் தொன்மையையும், பெருமையையும் நாமோ கணித்தறிய வல்லோம்?

கடல்கோள்களாலும், உள்நாட்டுக் கலகங்களாலும், அயல் நாட்டரசர்கள் படையெடுத்துவந்து பெரும்போர்கள் செய்து வந்ததனாலும், சிதலை முதலியவைகளாலும் தமிழன்னைக்கு நேர்ந்த இடையூறுகள் பலப்பல. அவைகளால் பண்டை நூல்கள் எல்லாம் அழிந்து ஒழிந்தன. நம்மனோர் இயற்றிய நல்வினைப் பயனைத் தொல்காப்பியமென்னும் ஒல்காப் பெருமைசான்ற இலக்கண நூல் மாத்திரம் அழிவின்றி நிலைத்து நிற்கின்றது. அது எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்று அதிகாரங்களையுடையதாய் உள்ளது. அதிகாரத்திற்கு ஒன்பது இயல்களாக மூன்றற்கும் இருபத்தேழு இயல்கள் உள்ளன.

பொருளதிகாரத்தில் உள்ள எட்டாவது இயலே இச் செய்யுளியலாகும். தொல்காப்பியத்தின் மூன்று அதிகாரத்திற்கும் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் ஆகிய மூவரும் உரை வரைந்துள்ளார்கள். இளம்பூரணர் உரை முழுவதும் உளது. நச்சினார்க்கினியர் உரையில் பொருளதிகாரத்தில் உள்ள மெய்ப்பாட்டியல், உவம இயல், மரபியல் ஆகிய மூன்றற்கும் உரிய உரை கிடைத்திலது. பேராசிரியர் உரையில் பொருளதிகாரத்தின் இறுதியில் உள்ள மெய்ப்பாட்டியல், உவம இயல், செய்யுளியல், மரபியல் ஆகிய நான்கற்கும் உரிய உரையே கிடைத்துளது; ஏனையவற்றுக்கு உரிய உரை கிடைத்திலது.

செய்யுளியலுக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையை இளம்பூரணர் உரையுடன் சேது அரசவைப் புலவர் ரா. இராகவையங்காரவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வெளியீடாகக் கி. பி. 1917இல் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அது இப்போது கிடைப்பது அரிதாக உளது. அது எங்கள் வெளியீட்டுக்குப் பெரிதும் உதவியது. அவர்கட்கும், சங்கத்திற்கும் எங்கள் நன்றி உரியதாகும்.

சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார் இம்மூவரும் சொல்லதிகாரத்திற்கு மாத்திரம் உரை எழுதியுள்ளார்கள். செய்யுளியலுக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையையும் இப்போது கழக வாயிலாக வெளியிட வாய்ப்புக் கிடைத்ததுகுறித்துப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். மேலே காட்டியுள்ள ஏனைய உரைகளோடு தொல்காப்பியம் முழுவதும் கழகவாயிலாக முன்னரே வெளியிட்டுள்ளோம்.

தொல்காப்பியத்தில் பிற பதிப்புக்கள் வெளிவர விளக்கவுரை தந்து உதவியதுபோல இதற்கும் விளக்கவுரை தந்து வெளிவர உதவியதற்காகப் பேராசிரியர் புலவர் கு. சுந்தரமூர்த்தியாரவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம்.

இனி, தொல்காப்பியத்தில் எந்தப் பகுதி எந்த உரையோடு வேண்டுமாறாலும் செவ்வையாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ள எங்கள் கழகப் பதிப்பே கிடைக்கும் எனத் தமிழன்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

பேராசிரியர் உரையிலும், நச்சினார்க்கினியர் உரையிலும் இந்நாள்வரையிலும் கிடைக்காத பகுதிகள் கிடைப்பின் அவைகளையும் வெளியிட்டு உதவுவோம். கிடைப்பின் அன்பர்கள் உதவுவார்களாக. மறைத்து வைத்து அழிந்துபோகுமாறு விடுவதில் பயனில்லை.

இறைவன் திருவருளாலும், அன்பர்களின் ஆதரவாலும், நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்க புலவர் பெருமக்களின் துணையாலும் தமிழன்னைக்கு எங்களால் இயன்ற தொண்டினை உள்ளன்போடு செவ்வையாகச் செய்து வருகின்றோம். மக்கள் அனைவரும் கற்றுப் பயன் பெறுவார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உள்ளுறை

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

பண்டித வித்துவான் சைவப்புலவர், சித்தாந்த நன்மணி
கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள்
(செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்)

"ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே
அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே
உருகுவித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே
பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக் காலே."

1. தொல்காப்பியம்

காலத்தால் பழமை பெற்றுக் கற்பார்க்குப் புதிது புதிதான கருத்துக்களைத் தந்து கொண்டிருக்கும் நூல் இத் தொல்காப்பியமாகும். இந் நூல் எத்துணையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்படத் தோன்றி யிருப்பினும், தனக்குப் பின்னே வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் வரும் சமுதாயத்தினர்தம் கருத்துக்கும், பழக்க வழக்க ஒழுக்கப் பண்பாடுகட்கும் ஏற்ப நின்றியங்கும் தகுதி வாய்ந்ததாகும். இது எழுத்துச் சொற் பொருள், என்னும் மூன்று ஓத்துக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருத்தலின் இதனை "மூன்று உறுப்பு அடக்கிய பிண்டம்" என்பர்.

இந் நூலின் மூன்றும் பகுதி பொருளதிகாரம் எனப்படும். அஃது ஒன்பது இயல்களையுடையது. அவற்றுள் செய்யுளியல் என்பது எட்டாம் இயலாகும். இவ்வியலே பின்னர் எழுந்த யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை போன்ற யாப்பிலக்கண நூல்களுக் கெல்லாம் தாய்மையாக விளங்குவதாகும்.

2. செய்யுளியல்

இவ்வியல் பொருளதிகாரத்தின் ஒரு பகுதியாயிருத்தலின் இதனைத் தனியதிகாரமாகக் கொள்ளாது, பொருளதிகாரத்தில் அடங்கிய ஓரியலாகவே கொண்டனர் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் அனைவரும். ஆயினும் இறையனார் களவியலுரையாசிரியர் மட்டும் இதனை யாப்பதிகாரம் என்பர். அதனைப் போா

சிரியர் மறுத்துச் செய்யுளியல் என்று வழங்குதலே பொருத்தம் உடைத்தென்பர். அம் மறுப்பு வருமாறு:—

"மற்றிதனை யாப்பதிகாரமென வேறோரதிகாரமாக்கி உரைப்பாருமுளர். அங்ஙனங் கூறின் வழக்கதிகார மெனவும் வேறு வேண்டுமென மறுக்க. அல்லதூஉம், எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமென மூன்றற்கும் மூன்றதிகாரமாக்கி அதிகாரம் ஒன்றற்கு ஒன்பது ஓத்தாகத் தந்திரஞ் செய்ததனோடு மாறு கோளாம் இதனை வேறோர் அதிகாரமென்பார்க்கு என்பது."

௩. இவ்வியல் நவலும் பொருள்

மாத்திரை, எழுத்தியல், அசைவகை, சீர், அடி, யாப்பு, மரபு, தூக்கு, தொடைவகை, நோக்கு, பா, அளவியல், திணை, கைகோள், கூற்று, கேட்போர், களன், காலம், பயன், மெய்ப்பாடு, எச்சம், முன்னம், பொருள்வகை, துறை, மாட்டு, வண்ணம், அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்னும் முப்பத்து நான்கும் செய்யுளுக்கு உறுப்பாக வரும். இம்முப்பத்து நான்கு உறுப்புக்களின் இலக்கணமே இவ்வியலில் விளங்க உணர்த்தப்படுகிறது. இவற்றுள் முன்னைய இருபத்தாறும் தனிநிலைச் செய்யுட்கு இன்றியமையாதன. பின்னர்க் கூறிய அம்மை முதலிய எட்டும் தனிநிலைச் செய்யுள் பல தொடர்ந்த தொடர்நிலைச் செய்யுட்கே பெரும்பான்மையும் உறுப்பாக வரும்.

இவற்றுள், **மாத்திரை, எழுத்தியல்** வகையை முறையே முதல் இருநூற்பாக்களானும், **அசைவகையை** ௩ முதல் ௧௦ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், அசைக்கும் சீர்க்கும் புறனடையாக உள்ளதை ௧௧ ஆம் நூற்பாவானும், **சீரின்** இலக்கணத்தையும் அதன் வகையையும் ௧௨ முதல் ௩௧ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **அடியின்** இலக்கணத்தை ௩௨ முதல் ௭௭ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **யாப்பின்** இலக்கணத்தை ௭௮, ௭௯ ஆம் நூற்பாக்களானும், **மரபின்** இலக்கணத்தை ௮௦ ஆம் நூற்பாவானும், **தூக்கின்** இலக்கணத்தை ௮௧ முதல் ௮௭ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **தொடை** வகையினை ௮௮ முதல் ௧௦௩ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **நோக்கின்** இலக்கணத்தை ௧௦௪ ஆம் நூற்பாவானும், **பா** வகையை ௧௦௫ முதல் ௧௫௯ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **அளவியலை** ௧௫௭ முதல் ௧௮௪ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **திணையின்** இலக்கணத்தை ௧௮௫-ஆம் நூற்பாவானும், **கைகோள்** வகையை ௧௮௯ முதல் ௧௮௮ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **கூற்றிற்கு** உரியார், அல்லாதார் ஆகிய இவர்களை ௧௮௯ முதல் ௧௯௫ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **கேட்போரை** ௧௯௬ முதல் ௨௦௦ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், **களன், கால**

பயன் ஆகியவற்றின் இலக்கணங்களை முறையே உ0௧, உ0உ, உ0௩ ஆம் நூற்பாக்களானும், மெய்ப்பாட்டின் இலக்கணத்தை உ0௪, உ0௫ ஆம் நூற்பாக்களானும், எச்சம், முன்னம், பொருள்வகை, துறை ஆகியவற்றின் இலக்கணங்களை முறையே உ0௬, உ0௭, உ0௮, உ0௯ ஆம் நூற்பாக்களானும், மாட்டின் இலக்கணத்தை உ௧0, உ௧௧ ஆம் நூற்பாக்களானும், வண்ணங்களின் வகையையும் அவற்றின் இலக்கணங்களையும் உ௧உ முதல் உ௩௪ முடியவுள்ள நூற்பாக்களானும், எண்வகை வனப்பாகிய அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்னும் இவற்றின் இலக்கணங்களை முறையே உ௩௫, உ௩௬, உ௩௭, உ௩௮, உ௩௯, உ௪0, உ௪௧, உ௪உ ஆம் நூற்பாக்களானும், இவ்வியலுக்குரிய புறனடையை உ௪௩ ஆம் நூற்பாவானும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

4. உரையாசிரியர்கள்

இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய மூவர் உரைகளும் இவ்வியலுக்கு உள்ளன. இவர்களுள் இளம்பூரணர் உரைமட்டும் நூல் முழுமைக்கும் கிடைத்துள்ளது. பேராசிரியர் உரை மெய்ப்பாட்டியல், உவம இயல், செய்யுளியல், மரபியல் ஆகிய நான்கு இயல்களுக்கு மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் உரை மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், மரபியல் ஆகிய மூன்றியல்கள் நீங்கலாக ஏனைய இயல்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. இம் மூவருள், இளம்பூரணர் முந்தியவர். அவரை யடுத்துப் பேராசிரியரும், அவரையடுத்து நச்சினார்க்கினியரும் தோன்றியவ ராவர்.

5. நச்சினார்க்கினியர்

இவர்தம் காலம், சமயம், வடமொழி, தென்மொழிப் பயிற்சி போன்ற இன்னபிறவெல்லாம், யாம் இக்கழகவழி வெளிப்படுத்தியுள்ள தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார நச்சினார்க்கினியர் உரையின் முதற்கண் எழுதியுள்ள ஆராய்ச்சி முன்னுரையில் விளக்கியுள்ளோம். ஆண்டுக் காண்க.

(அ) உரைப்போக்கு

இவர்தம் உரை பெரும்பாலும் பேராசிரியர் உரையையே தழுவிச் செல்கின்றது; சிறுபான்மை இளம்பூரணர் உரையையும் தழுவிச் செல்கின்றது. பேராசிரியர் விளக்கியுள்ள பகுதியைச் சில இடங்களில் இவர் சுருக்கியுரைத்துள்ளார். அவர் சுருக்கியுரைத்துள்ள பகுதியை இவர் சில இடங்களில் விளக்கியுள்ளார். நூற்பாவமைப்பிலும் இவர் பேராசிரியரையே தழுவியுள்ளார்.

இளம்பூரணர் கருத்தின்படி செய்யுளியலில் உள்ள நூற்பாக்கள் உ௩௫ ஆகும். ஆனால், பேராசிரியர் கருத்தின்படி இவ்வியலில் உள்ள நூற்பாக்கள் உசரு ஆகும். நச்சினார்க்கினியரும் உசரு நூற்பாக்களாகவே கொண்டனர்.

(ஆ) இலக்கிய நயம்

இவர்தம் இலக்கியப் புலமை பரந்ததும், விரிந்ததுமாகும். இதனை இவர் எழுதியுள்ள உரைகளில் பலவிடங்களிலும் காணலாம். இவ்வியலிலும் பாராட்டத்தக்க முறையில் எழுதிய இடங்கள் பல உள. அவற்றுள் சில வருமாறு:—

(1) இவ்வியலுள் கூறப்படும் முப்பத்து நான்கு உறுப்புக்களுள் நோக்கு என்பதும் ஒன்று. அது ஒரு செய்யுளைக் கேட்டோர் அதனை முழுதும் படிக்கப்படிக்க அதனகத்தமைந்த பொருட் சுவையும், சொற் சுவையும் உணர்ந்து உணர்ந்து இன்புறுதற்குரிய கருவியாகும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அகநானூறு பாடல் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டி விளக்குகின்றார். அப்பொருள் நயம் படித்துச் சுவைத்தற் குரியதாகும். அது வருமாறு:—

"முல்லை வைந்நுனை தோன்ற இல்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி யவிழ
இரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய இரலை தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக்
கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானங்
குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்த் தன்ன வாங்குவள் பரியப்
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரன்
உவக்காண் தோன்றும் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவின் உறந்தைக் குணாது
நெடும்பெருங் குன்றத் தமன்ற காந்தட்
போதவி ழலரின் நாறும்
ஆய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே." (அகம் - ச)

"வைந்நுனை யென்றதனால் அலருந்துணையும் மெல்லென்றது வன்மையவாய்க் கூரிதாய் நிற்றலின் அரும்பியணித் தென்பது கூறிற்று. இல்லமுங் கொன்றையும் பிணி யவிழ்ந்தன வென்றது, அவையும் மரமாதலிற் கடிதிற் கரியாவாகலிற் கடிதிற் கரிந்த

முல்லைக்கு முன்னே மெல்லிய பிணியவிழ்ந்தமை கூறிற்று. காய்ந்த இரும்பு முறுக்கிவிட்டவழியும் வெப்பம் ஆறுதவாறு போல, நீர் தோய்ந்தும் வெயிலுழந்த வெப்பம் இன்னுந் தணிந்தில என்பது தோன்ற 'இரும்பு திரித்தன்ன மருப்பு' என்றார்.

இரலை குழிதோறுந் தெளிந்து நின்ற நீர்க்கு விருந்தின வாதலிற் பலகால் நீர் பருகுதற்குப் பரலையுடைய பள்ளத்தைச் சேர நின்றது என்றதாம். இத்துணையும் பருவந்தொடங்கிய துணையே வற்புறுத்திக் கூறிற்று. புலம்பு முழுவதும் நீங்கிற்றென்னாது ஒருபுடை தோன்றப் புறக்கொடுத்த தென்றமையின் அதுவும் பருவந் தொடங்கிய துணையே கூறிற்று. தொகுதியை யுடைய மேகங் காற்றின் விசையால் விரைந்த கொடுந்துளியைச் சிதறிற் றெனவே புதுமை கூறிற்று. இத்துணையும் பருவந் தொடங்கி அணித்தென்றலின் வற்புறுத்தற்கு இலேசானமை நோக்கிற்று. கொய்யாத வுளை பெருகுதலும், கொய்த வுளை பல்காற் கொய்யப் பெருக வேண்டுதலுங் கூறவே குதிரை மனச் செருக்குக் கூறிற்றும். அதன் கழுத்து வளையும்படி விசித்த வாரொலி நரம்பிற்கு ஓதிய நால்வகைக் குற்றத்தினு மார்பென்னுங் குற்ற மெய்திய நரம் போசை போல விசைப்ப என்க.

பூத்த பொங்கர் என்பதனாற் பசிப்பிணி தீர நுகரும் பொருளை அது குறைவறக் கொடுப்ப வுண்டு மகிழ்ந்து, பின்பு தாம் நுகரா நின்று வதியுமெனவே, யாமும் இல்லற நிகழ்த்துதற்கும் நுகர் தற்கும் ஏற்ற பொருள்களைக் குறைவறப் பெற்றுப் பின் இன்ப நுகர்தல் வேண்டுமென்பது கூறினாளாம்.

பொங்கரிற் பசிதீர்ந்து துணையொடு வதியும் பறவையுந் தாதை யுண்கிற பறவையுங் கலக்கமுறுதற்கஞ்சி மணியொலியை வீக்கிய தேரன் என்றதனாற் காதலும் அருளும் உடைமையின் அவற்றின் பிரிவிற்கும் பசிக்கும் இரங்கினானெனக் கூறவே அவை அவற்கு நின்கண்ணும் பெருகும் என்றாளாம்.

வதியும் பறவை வண்டுந் தேனுமென்பதுந், தாதுண் பறவை சுரும்பென்பதும்,

> " எங்கு மோடி யிடறுஞ் சுரும்புகாள் !
> வண்டு காள் ! மகிழ் தேனினங்காள் !" (சிந் குண-சஉ)

எனப் பின்னுள்ளோர் கூறியவாற்றானும் உணர்க.

இதனால் சேணிடை வரவை யுணர்த்தும் மணியொலியை வாரொலி கேட்கும் அணிமைக்கண்ணுங் கேளாயாயினை எனவும், அவ்வாரொலி தாதுண் பறவை யொலிக்கண் அடங்குதலின் கேட்

இன்றிலை எனவும் கூறினுளாயிற்று. வாரொலி நரம்போசை போறலின் பெருவரவாயிற்று.

'மாண்வினைத் தேரன்' என்றாள், அவன் தன் கருத்திற்கேற்ப வினைமுடித்தமை தோன்ற; எனவே வன்புறைக்கு ஏதுவாயின தெய்வந்தங்கு மலையாதலின் தெய்வமண நாறுங் காந்தளினுடைய போதவிழா நின்ற மலர் போல அவர் புணர்ந்த காலத்துப் புது மணநாறும் அரிவையெனவே, அவர் பிரிந்து சேய்த்தன்றென வன்புறைக் கேதுவாயிற்று.

'ஆய்தொடி' என்றது, தோள் மெலிந்துழி அயலார்க்குப் புற மறைத்தல் வேண்டிச் செருகுந் தன்மையின்றி யணிந்த நிலையே கிடக்குந் தொடி என்றவாறும். இதுவும் பிரிந்து சேய்த்தன்று என்றவாறதாம்.

ஈண்டு 'மாணலம்' என்றது, அவன் பிரிவுணர்த்திய காலத்துப் பிரிவிற்கு உடம்பட்டாள் போன்று உடம்படாது நின்ற நலத்தை. அது மெய்ப்பாடாம்.'' (௧0௪ ஆம் நூற்பா.)

(2) அங்கதம் என்பது செம்பொருள் அங்கதம் என்றும், பழிகரப்பு அங்கதம் என்றும் இருவகைப்படும். அங்கதம்-வசைச் சொல். வசைப் பொருளினை வெளிப்படையாகக் கூறுவது செம்பொருளங்கதம். அதனைக் குறிப்பாகக் கூறுவது பழிகரப் பங்கதம். இவற்றுள் பின்னையதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறி யிருப்பனவும், அவற்றின் விளக்கமும் அறிந்து இன்புறத்தக்கன வாகும். அவை வருமாறு:—

"ஈ யென இரத்தல்'' (புறம் - ௨0௪) என்னும் பாட்டினுள் 'தெண்ணீர்ப் பரப்பின் இமிழ்திரைப் பெருங்கடல், உண்ணு ராகுவர் நீர்வேட் டோரே' என்றவழி, நின் செல்வம் கடல்போல் பெரிதேனும் பிறர்க்கினிதாய் நுகரப்படாதென வசையைச் செம் பொருளாகாமல் கூறியவாறு காண்க.'' (செய்யு - ௧௨௬)

நளியிரு முந்நீர் என்னும் பாட்டினுள், (புறம் - ௩௫.) "இஞ்ஞாலம் இயற்கையல்லது மக்களது செயற்கையில் தோன் றினும் காவலனைப் பழிக்கும்; இதனையும் உணராதே நீ வேற்றர சர்க்குப் பெறுதற்கரிதாகிய சிறந்த நாட்டினை நின்தாகப் பெற்று வைத்து அதனை அழிக்கின்றது நினக்கு அரசியல் அன்றென்று அவன் நாட்டை அழித்தமை கூறுதலில், துகளொடு புணர்வும், குடி புறந்தரின் நினக்குச் செல்வ முதலிய சிறத்தலிற் பகைவர் நின்னை வணங்குவர் எனப் பொருளொடு புணர்வும் வெளிப்படக் கூறலிற் செம்பொருட் செவியுறை யங்கதமாயிற்று.''

(செய்யு - ௧௨௮)

(3) கலித்தொகைக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை வரைந்துள்ளமையும், அது பாராட்டத் தக்கதாயுள்ளமையும் நாம் அறிந்ததே. ஆதலின் இவர் கலித்தொகை நூற்றைம்பது பாடல் கொண்டது என்பதையும், அவற்றுள் இவை இவை இன்ன செய்யுளின்பாற்படும் என்பதையும் ஆங்காங்கு விரித்துரைத்துச் செல்கின்றார். அங்ஙனம் கூறும் இடங்கள் மூன்று.

அவை வருமாறு:—

1. "நூற்றைம்பது கலியுள்ளும் ஒத்தாழிசைக்கலி அறுபத்தெட்டு வந்தது." (கருo ஆம் நூற்பா)

2. "நூற்றைம்பது கலியுள் கலிவெண் பாட்டு எட்டு. அவற்றுள் ஒரு பொருள் நுதலி வருவனவற்றின் பொருள் வல்லார் வாய்க் கேட்டுணர்க." (கருந ஆம் நூற்பா)

3. "இனிப் பலவுறுப்பின்றி அவ்வாறு ஒரு பாட்டே வரின் அதனை வெண்கலி என்பாரும் உளர். நூற்றைம்பது கலியுள் அவ்வாறு வருவன இன்மையின் அது சான்றோர் செய்யுளொடு மாறு கொள்ளுமெனை மறுக்க." (கருச ஆம் நூற்பா)

இவ்விலக்கிய நயம் பற்றி எடுத்துக்காட்டிய மூன்றனுள் முதலும் இறுதியுமாகக் காட்டப்பட்டன பேராசிரியர் உரையைத் தழுவியன எனினும், அவ்வுரையினும் சிறிது புதிதுபடவும், நயம்படவும் உரைத்துள்ளார் என்பதும் ஈண்டறியத்தக்கதாகும்.

(இ) பழைய மரபு

உரையில் ஆங்காங்குப் பழைய மரபுகளை இவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

அவற்றுட் சில வருமாறு:—

(1) "மூவகைச் சங்கத்தாரும் பிற சான்றோரும் நாற்சீரடியானே மூன்று பாவும் வரப் பெரும்பான்மை செய்யுட் செய்து, வஞ்சிப்பா சிறுவரவிற்றாகச் செய்யுள் செய்தவாற்றான் உணர்க." (நடு ஆம் நூற்பா)

(2) "முதனூலாசிரியர் சிறப்புடையனவற்றிற்கும், சிறப்பில்லனவற்றிற்கும் ஒருங்கிலக்கணங் கூறின் அவையொத்த இலக்கணத்தவாமென்று கருதி வரையறைப்படுவனவற்றிற்கே இலக்கணங் கூறி வரையறையின்றிப் பரந்தனவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறிற்றிலர். அவர் கருத்து நோக்கி இவ்வாசிரியரும் யாமும் அவ்வாறே கூறினேமென்று கூறியதாயிற்று இதன் கருத்து. ஆயின் சிறப்புடைய கட்டளையடி சான்றோர் செய்யுளுட் பயின்றுவரல்

வேண்டும் பிறவெனின்; இந்நூல் செய்த காலத்தில் தலைச் சங்கத் தாரும் இடைச்சங்கத்தாரும் கட்டளையடி பயின்றுவரச் செய்யுள் செய்தார் என்பது இச் சூத்திரங்களாற் பெறுதும். பின்பு கடைச் சங்கத்தார்க்கு அஃதரிதாதலிற் சீர்வகையடி பயிலச் செய்யுள் செய்தார் என்றுணர்க. இக்காலத்தார் அளவடியாற் செய்யுள் செய்திலரென்று கடைச்சங்கத்தார் செய்த அளவடி சிறப்பின்றாகாதது போல அதுவும் கொள்க.'' (ருக ஆம் நூற்பா)

இக்கூற்றுக்களால் பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர் பாவகையுள் வெண்பா, ஆசிரியம், கலிப்பா ஆகிய முப்பாக்களே பெரிதும் வரச் செய்யுட் செய்தனர் என்பதும், நாற்சீரடியாகிய கட்டளை யடியே பயின்றுவரச் செய்தனர் என்பதும் நாம் நன்கறிய இயலுகின்றது.

(ஈ) அகத்தியம் பற்றிய குறிப்பு

தொல்காப்பியத்திற்கு முதனூல் எனச் சொல்லப்படுவதாகிய அகத்தியம் இற்றைக்குக் கிடைத்திலது. எனினும் அது இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் இலக்கணத்தையும் நுவன்றதொரு பெருநூல் என்பது பலரும் கூறும் கூற்றாகும். நச்சினார்க்கினியரும் இக்கருத்தினர் என்பதை கஎ௨ ஆம் நூற்பாவில் எழுதிய உரை யால் தெளியலாம்.

அவ்வுரை வருமாறு:—

''தோன்றுமொழிப் புலவர்' என்றதனால் பிண்டத்தினையும் அடக்கி நிற்பது வேறு பிண்டி யெனப்படும். அது முதனூலாகிய அகத்தியம். என்னை? இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என மூன்று பிண்டத்தினையும் அடக்கி நிற்றலின்.''

(உ) தொல்காப்பியம் பற்றிய குறிப்பு

இதற்கு முதனூல் அகத்தியம் எனக் கூறப்படினும், அது இற்றை ஞான்று கிடைத்திலது. ஆனால், இந்நூலோ இன்றும் காணும் பேற்றிற் குரியதாய் நின்று நிலவுகிறது. இதுவே பிற் காலத்து எழுந்த இலக்கண நூல்களுக்கெல்லாம் தாய்மை நூலாய், முதனூலாய் விளங்குவது ஆகும். இதனை நச்சினார்க்கினியர் கசா ஆம் நூற்பா உரை விளக்கத்தில் குறித்துள்ளார். அது வருமாறு:

"அவ்வுறுப்பு நீர்த்திரைபோல் முறையே சுருங்கி வருதலின் அதனை அம்போதரங்க வொத்தாழிசை யென்றும், வண்ணக மென்றதனை அராகவுறுப்பாக்கி அவ்வுறுப்புடையது வண்ணக வொத் தாழிசை யென்றும் கூறுவாருமுளர். இது பின்னுள்ளோர் கூறிய நூற்கு எல்லாம் முதனூலாதலின், தொல்காப்பியனாரை மாறுபடுதல் மரபன்றென்க.''

(ஊ) பாட பேதம்

இச் செய்யுளியலில் மட்டும் ககஉ இடங்கள் ஒருவர் ஒருவரின் மாறுபட்டுரைக்கும் பாட பேதங்கள் உள. இவையனைத்தையும் இப்பதிப்பில் அவ்வவ்விடங்களில் அடிக்குறிப்பில் காட்டியுள்ளோம். அவற்றுள் இளம்பூரணர், பேராசிரியர் ஆகிய இருவரோடும் நச்சினார்க்கினியர் வேறுபட உரைக்கும் பாட பேதங்களை மட்டும் ஈண்டுக் காண்க:

வரிசை எண்	நூற்பா எண்	இளம்பூரணர் பாடம்	பேராசிரியர் பாடம்	நச்சினார்க்கினியர் பாடம்
1	௧	மாட்டே வண்ணமோடு	மாட்டே வண்ணமோடு	மாட்டே வண்ணமொடு
2	௪	உகரமோடு	உகரமோடு	உகரமொடு
3	௧௪	முன்னிரை இறினும்	முன்னிரை யுறினும்	முன்னிரை வரினும்
4	௨௪	கடியவும் பெறாஅ	கடியவும் படா	கடியவும் படாஅ
5	௫௧	ஒரோவொரு வழியே	ஒரோர் வழியே	ஒரொரு வழியே
6	௮௨	அஃதன்று என்ப	அஃதான்று என்ப	அதாஅன்று என்ப
7	௧௧௧	செவியறிவுறூஉ என	செவியறிவுறூஉ என	செவியறிவுறூஉ என்று
8	௧௧௪	செவியுறுத்தன்றே	செவியுறுத்தன்றே	செவியுறுத்தற்றே
9	௧௨௬	செம்பொருளாயின	செம்பொருளாயின	செம்பொருளாவன
10	௧௫௫	ஆறிரண் டுயர்வும் —பிறவும் பெறுமே	ஆறிரண் டுயர்பென்று —அறையவும் பெறுமே	ஆறி ரண்டுயர் —பேறவும் பெறுமே
11	௧௬௯	போக்கின்றாகல்	போக்கின்றாகல்	போக்கின்றாதல்
12	௧௬௮	நெடுவெண்பாட்டே	நெடுவெண் பாட்டே	நெடுவெண் பாட்டு
13	௧௯0	செவியறி வாயுறை —புறநிலை என்றிவை	செவியறி வாயுறை —புறநிலை என்றிவை	புறநிலை வாயுறை —செவியறி என்றிவை

14	௧௭௩	பொருள்மர பில்லாப் —பொய்ம்மமாழி	பொருள்மர பில்லாப் —பொய்ம்மொழி	பொருளொடு புணராப் —பொய்ம்மொழி
15	௧௭௪	இருவகைத்தாகும்	ஓரிரு வகைத்தே	ஈரிரு வகைத்தே
16	௧௭௭	ஒளியும் உடைமையும்	ஒளியும் உடைமையும்	ஒளியுடை மையும்
17	௧௮௪	கிளரியல் வகையில்	கிளரியல் வகையில்	கிளரிய வகையில்
18	௧௮௬	அடைந்த சார்வொடு	அடைந்த சார்பொடு	அடைந்த சார்போடு
19	௧௮௭	இவைமுத லாகிய	இவைமுத லாகிய	இருமுத லாகிய
20	௧௮௮	மெய்பெறும் அவையே	மெய்பெறு வகையே	மெய்பெற வவையே
21	௧௮௯	கிழத்தி யோடு	கிழத்தியோடு	கிழத்தியொடு
22	௧௯௧	மொழியப் படுத லல்லது	மொழியப் படுத லல்லது	மொழியப் படுவ தல்லதை
23	௨௧0	தந்தனர் உணர்த்தல்	தந்தனர் உணர்த்தல்	தந்தனர் உரைத்தல்
24	௨௧௨	வண்ணந் தாமே	வண்ணந் தாமே	வண்ணந் தானே
25	௨௧௩	ஆங்கென மொழிப	ஆங்கன மொழிப	ஆங்ஙன மறிப
26	௨௩௫	சின்மென் மொழியால் —சீர்புனைந் தியாப்பின்	சின்மென் மொழியால் —தாய பனுவலோடு	சின்மென் மொழியால் —தாய பனுவலின்
27	௨௪0	ஞகார முதலா ணகார ஈற்று	ஞகாரை முதலா ளகாரை ஈற்று	ஞகாரை முதலா ளகார ஈற்று
28	௨௪௧	செவ்விதிற் கிளந்து தேர்தல்	செவ்விதிற் கிளந்து தேர்தல்	செவ்விதிற் கிளந்து ஓதல்
29	௨௪௨	ஓங்கிய மொழியால் —ஆங்கவண் மொழியின்	ஓங்கிய மொழியால் —ஆங்கன மொழுகின்	ஓங்கிய மொழியால் —ஆங்ஙன மொழுகின்
30	௨௪௩	வருவன உளவெனும்	வருவ உளவெளினும்.	வருபவுள வேனும்

6. ஒரு குறை

இத்தகைய சிறந்த உரைதானும் இவ்வியல் முழுமைக்கும் அமைந்திருப்பினும், ஒருசில நூற்பாக்களுக்கு உரையே காணப் பெறுமலும் உள்ளது. அது நமக்கு நேர்ந்த இழப்பேயாகும். உரை கிடைக்காத நூற்பாக்கள் வருமாறு:—௧௩௧, ௧௮0, ௧௮௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௪௮௪, ௨0௫, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௮.

இந்நூற்பாக்களுக்கு இளம்பூரணர், பேராசிரியர் உரையை ஒட்டி விளக்கவுரையில் உரையெழுதியுள்ளோம். அதனை விளக்க வுரையிற் காண்க.

7. நன்றியுரை

இவ்வரிய உரையை முதன்முதல் வெளியிட்டுதவியவர் உயர்திரு ரா. இராகவ அய்யங்கார் அவர்கள் ஆவர். அவர்கள் பல ஏட்டுப் பிரதிகளுடன் ஒப்பிட்டு, அதனுடன் உரையாசிரியர் உரையையும் அடிக்குறிப்பாக இணைத்து மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வெளியீடாக 1917 இல் பதிப்பித்திருக்கின்றார்கள். அவர்கட்குத் தமிழகம் என்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இவ்வுரையினை இதுபொழுது, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியாளரும், என் பேரன்பினரும் ஆன உயர்திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட விரும்பி, அப் பொறுப்பினை எம்மிடம் ஒப்படைத்தார்கள். அவர்கள் கருத்திற் கிணங்க இந்நூலைப் பலவகையானும் செப்பஞ் செய்துளேம்.

இப்பதிப்பில் அவ்வந் நூற்பாவிற்குரிய உரையைத் தழுவி, அப் பொருள் விளங்கத் தலைப்புக்கள் தந்தும், இளம்பூரணர், பேரா சிரியர் பாடங்களோடு ஒப்பிட்டு, அப்பாட பேதங்களை அடிக்குறிப் பாகத் தந்தும், நூலுரையில் பொருள் முடிவுக்கேற்பப் பாராக்களைப் பிரித்தும் செப்பஞ் செய்துள்ளேம். நூலுரையில் இன்றியமையாது விளக்கம்பெற வேண்டிய இடங்களுக்கு விளக்கம் தந்து, அதனையும் இந்நூலுடன் இணைத்துள்ளேம். நச்சினார்க்கினியர் தம் உரை நலத்தையும், செய்யுளியலில் கூறப்படும் கருத்துக்களையும் ஓராற்றான் அறிந்தின்புறுமாறு இவ்வாராய்ச்சி முன்னுரையையும் எழுதினேம்.

இதனைச் செவ்விதாகப் பதிப்பித்துத் தமிழுலகிற்குத் தந்துதவும் சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர்க்கும், இதனைச் செப்பஞ் செய்யும்பொழுது உதவிபுரிந்த என் அருமை அன்பர் புலவர் திரு. மா. விசுவநாதம் அவர்கட்கும் என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

நச்சினார்க்கினியர் உரை

அ. செய்யுளியல்

செய்யுட்குரிய உறுப்புக்கள்

௧. மாத்திரை எழுத்தியல் அசைவகை எனாஅ
யாத்த சீரே அடியாப்பு எனாஅ
மரபே தூக்கே தொடைவகை எனாஅ
நோக்கே பாவே அளவியல் எனாஅத்
திணையே கைகோள் *கூற்றுவகை எனாஅக்
கேட்போர் களனே காலவகை எனாஅப்
பயனே மெய்ப்பாடு எச்சவகை எனாஅ
முன்னம் பொருளே துறைவகை எனாஅ
மாட்டே †வண்ணமொ டியாப்பியல் வகையின்
ஆறுதலை யிட்ட அந்நால் ஐந்தும்
அம்மை அழகு தொன்மை தோலே
விருந்தே இயைபே புலனே இழைபெனாப்
பொருந்தக் கூறிய எட்டொடுந் தொகைஇ
நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே.

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'பொருள்வகை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† 'வண்ணமோடு' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும்.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து செய்யுளது இலக்கணம் உணர்த்தினமையிற் செய்யுளியல் என்னும் பெயர்த்து: எனவே இவ்வோத்து நுதலியது செய்யுளிலக்கணமாயிற்று.

பாயிரத்துள் 'வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின் எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் ஆராய்வல்' என்றமையான் இதற்கு முன்னர்க் கூறிய அதிகாரங்களிலும் இவ்வதிகாரத்தும் எல்லாம் வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும் வேண்டுவன கூறி, அவ்விரண்டும்பற்றிச் செய்யுள் நிகழும் ஆதலால் அச்செய்யுட்குரிய இலக்கணத்தையெல்லாம் இவ்வோத்தினுள் தொகுத்துக் கூறுகின்றார் என்றுணர்க. இங்ஙனங் கூறவே, முற்கூறிய ஒத்துக்களோடு இயைபுடைத்தாயிற்று.

இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச்சூத்திரம் :—இவ்வோத்தினுள் மேற்கூறுகின்ற செய்யுட்கு உறுப்பாவன இவையென்று அவற்றது பெயரும் முறையும் தொகையும் கூறுகின்றது.

(இதன் பொருள்.) மாத்திரையென்றது எழுத்திற்கு உரித்தாக எழுத்ததிகாரத்தோதிய மாத்திரைகள் தத்தம் அளவின் இறந்து பாவின் ஓசை வேறுபாடுகளை யுணர்த்தி விராஅய் நிற்கும் நிலையை; மாத்திரையென்றது மாத்திரையளவை என்பதூஉம், எழுத்தியல் என்றது எழுத்தியல் வகையை என்பதூஉம் மேலைச் சூத்திரத்தாற் பெறுக.

எழுத்தியல் வகையென்றது எழுத்ததிகாரத்துக் கூறிய எழுத்துக்கள் செய்யுட்கியலும் வகையை.

அசைவகையென்றது இயலசையும் உரியசையும் என இருவகையாம் அசைக்கூறுபாட்டினை.

யாத்தசீர் என்றது பொருள்பெறத் தொடர்ந்து நிற்குஞ் சீரை: எனவே அசையும் தனித்தனியே பொருள் பெறுவனவும் தனித்தனிப் பொருளின்றிச் சீராயவழிப் பொருள் பெறுவனவும் என இருவகையாம்; தேமா சாத்தன் எனவரும்.

அடியென்றது அச்சீர் இரண்டும் பலவுந் தொடர்ந்ததோர் உறுப்பை.

யாப்பென்றது அவ்வடிதொறும் பொருளேற்று நிற்பச் செய்வதோர் செய்கையை.

மரபென்றது காலந்தொறும் இடந்தொறும் வழக்குத் திரிந்த வாற்றுக்கேற்ப வழுப்படாமற் செய்வதோர் முறைமையை.

தூக்கென்றது பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தலை.

தொடைவகையென்றது எழுத்துச்சொற் பொருள்களை எதிரெதிர் நிறீஇத் தொடுக்கின்ற தொடைப் பகுதிகளை.

நோக்கென்றது மாத்திரை முதலிய உறுப்புக்களையுடைத்தாய்க் கேட்போர்க்கு நோக்குதல்படச் செய்தலை. நோக்குதல் - பயன் கோடல்.

பாவென்றது இவ்வுறுப்புக்களையுடைத்தாய்ச் சேட்புலத் திருந்து சொல்லும் பொருளுந் தெரியாமல் ஒருவன் கூறியவழியும், இஃது என்ன செய்யுளென்றறிவதற்கு ஏதுவாகிப் பரந்துபடச் செய்வதோர் ஓசையை.

அளவியல் என்றது அடிவரையறையை.

திணையென்றது அகத்திணையும் புறத்திணையும் அறியச் செய்தலை.

கைகோள் என்றது அவ்வத்திணையொழுக்கம் அறியச் செய்தலை.

கூற்றுவகையென்றது அச்செய்யுட் கேட்டோரை இது கூறு கின்றோரின்னோரென அறிவித்தலை.

கூற்றிவை என்பது பாடமாயின் அஃது எண்ணிய மூன்றினையுந் தொகுத்ததாம்.

கேட்போர் என்றது இன்னார்க்குக் கூறுகின்றது இதுவெனத் தெரித்தலை.

களனென்றது இயற்கைப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் முதலியன உணரச்செய்தலை.

காலவகை யென்றது முக்காலத்தும் இணைநிகழ்ச்சிக்கண்ணே பொருள் நிகழ்ச்சியுணரக் கூறலை.

பயனென்றது சொல்லிய பொருளாற் பிறிதொன்று பயப்பச் செய்தலை.

மெய்ப்பாடென்றது சொற்கேட்டோர்க்குப் பொருள்கட் புலனாதலை.

எச்சவகை யென்றது சொல்லப்படாத ஒழிபும் தழீஇக் கொள்ளச் செய்தலை: அது கூற்றும் குறியும் என வருதலின் வகையென்றார்.

முன்னமென்றது கூறுவாரையும் கூறக்கேட்டோரையும் குறிப்பான் எல்லாரும் கருதும்படி செய்தலை.

பொருள் என்றது புலவன் தான் தோற்றிக்கொண்டு செய்வதோர் பொருண்மையை.

துறைவகை யென்றது முதலுங் கருவும் முறை பிறழ்ந்தாலும் இஃது இதன்பாற்படுமென்று ஒருதுறைப்படுத்தற் கேதுவாயதோர் கருவியுளதாகச் செய்தலை.

மாட்டென்றது அகன்றும் அணுகியுங் கிடந்த பொருள்களைக் கொண்டு வந்து தொடராகக் கூட்டி முடித்தலை.

வண்ணம் என்றது ஒருபாவின்கண் ணிகழும் ஓசை விகற்பத்தை.

எனுஅ என்ற எல்லாம் எண்ணிடைச்சொல். ஏகாரங்கள் எண்ணுப் பொருட்டு.

யாப்பியல் வகையின் ஆறுதலையிட்ட அந்நாலைந்தும் என்றது யாப்பிலக்கணப் பகுதியால் அவ்வண்ணத்தொடு கூடிய இருபத்தாறும் எ - று.

அம்மை.......வகுத்துரைத்தனரே என்றது அம்மை முதலிய எண்வகை வனப்பொடும் முற்கூறிய இருபத்தாறுந் தொகுத்து முப்பத்து நான்குறுப்பாக்கி இம்முப்பத்து நான்கும் நல்லிசைப் புலவர் செய்யப்படுஞ் செய்யுட்கு உறுப்பாமென்று கூறி, அங்ஙனம் இலக்கணமே கூறிவிடாதே அவற்றைத்தாஞ் செய்தல் வன்மையினமைந்து சுவடுபட வகுத்த அவ்வத்துறையெல்லாம் போயினர் என்றவாறு.

செய்யுளுறுப்பெனக் கூறி வல்லிதின் வகுத்துரைத்தனரென மாறுக. இருபத்தாறு என்றும் எட்டு என்றும் இருவகையால் தொகை கூறியது, இருபத்தாறும் தனிநிலைச் செய்யுட்கு ஒன்றொன்றனை இன்றியமையாவாய் வருதலும், அவ்வெட்டும் பல செய்யுட்டொடர்ந்த தொடர்நிலைச் செய்யுட்கே பெரும்பான்மையும் உறுப்பாய் வருதலும், தனிநிலைக்கண் ஓரோவொன்றாயும் வருதலும் அறிவித்தற்கு என்க. இவ்வுறுப்புக்குறையாமற் செய்யுட் செய்வார் நல்லிசைப்புலவர் என்பதூஉம், அடிவரையறை கூறியவற்றிற்கே இவ்விலக்கணமென்பதூஉம், அடிவரையறையில்லா நூல் முதலிய ஆறற்கும் திணைமுதலிய உறுப்பு ஆகா என்பதூஉம், அவற்றுள் நூலும் உரையும் ஒழிந்த நான்கும் செய்தார் இசைப்

புலவர் ஆகார் என்பதூஉம் உணர்க. இனி நூலும் உரையும் செய்தாரும் நல்லிசைப்புலவர் என்பது பின்னர் அவற்றிற்கிலக்கணம் கூறும்வழி யுணர்க. உறுப்பெனவே உறுப்புடைச் செய்யுளும் அதன்கண் அடங்கும், உறுப்பினது ஈட்டம் முதலாதலின்.

இவ்வாசிரியர் தளையை உறுப்பாகக் கொள்ளாதது என்னை யெனின் :—தளையாவது சீரினது தொழிலாய்ப் பாக்களின் ஓசையைத் தட்டு இருசீ ரிணைந்ததாகும்; அவ்வாறிணைந்த இருசீரினையும் ஆசிரிய ரெல்லாம் இருசீர்க்குறளடியென அடியாகவே வகுத்துக்கொண்டார் ஆதலின் தளையென வேறோர் உறுப்பின்றாம். அன்றியும், தளையான் அடிவகுப்பாரும் உளராயினன்றே அதனை உறுப்பென்று கொள்ள வேண்டுவது; அங்ஙனம் வகுத்துக்கொள்ளாமையின் உறுப்பென்றது சீரது தொழிலாய் ஓசையைத் தட்டு நிற்பதொன்றென்றே கொண்டார். அதனை யுறுப்பென்பார்க்குச் சீரான் அடி வகுத்தல் குற்றமாகும். தொல்காப்பியரோடு ஒருசாலை மாணாக்கராகிய காக்கைபாடினியாரும் உறுப்பென்னார்; பின் தோன்றிய காக்கைபாடினியார் முதலியோர் கொள்வர்; அது பொருந்தாது.

இச்சூத்திரத்துட் கூறிய முறையே முறையாமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களின் பொருட்கிடையான் உய்த்துணர்க. வனப்பெட்டும் தனித்தனி வருமாறும் தம்முள் இயைபுடைமையும் ஆண்டுணர்க. இவ்வுறுப்பினை ஆசிரியன் குறியும் உலகத்தார் குறியுமாகக் கொள்க. இவற்றை உயிரில்லாத கலவையுறுப்புப்போற் கொள்க. (க)

மாத்திரை யளவும் எழுத்தியல் வகையும்

உ. அவற்றுள்,
*மாத்திரை யளவும் எழுத்தியல் வகையும்
†மேற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர்.

இது நிறுத்தமுறையானே மாத்திரையும் எழுத்தியலும் உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் மாத்திரை அளவும் - முற்கூறியவற்றுள் மாத்திரையைச் செவி கருவியாக உணர்ந்து கொள்ளும் நிலையும், எழுத்தியல் வகையும் - முற்கூறிய முப்பத்து மூன்றெழுத்தும் யாப்பிலக்கணத்திற்குப் பதினைந்து பெயரவாய் நடக்குங் கூறுபாடும், மேற்கிளந்தன்ன என்மனார் புலவர் - எழுத்தோத்திற்

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'மாத்திரைவகையும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† 'மேற்கிளந்தனவே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

கூறிய இலக்கணத்தில் பிறழாமை வருமென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

ஈண்டு அளவென்றது எழுத்திலக்கணத்தில் எழுத்திற்குக் கூறிய மாத்திரைகள் தத்தம் ஓசைகளைப் புலப்படுத்தி நிற்குமாறு தொடர்பு படுத்தி விராஅய் நிற்பச்செய்யும் நிலையை அளந்துகோடலை: என்றது "அளபிறந் துயிர்த்தலு மொற்றிசை நீடலும்" (தொல்-எழுத்-நூன்-கூ) என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் "குறுமையு நெடுமையு மளவிற் கோடலின்" (டி - டி மொழி-கஎ) என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் செய்யுட்குரிய ஓசை தருமெனக் கூறிய நெட்டெழுத்துக்களும் ஒற்றெழுத்துக்களும் தத்தம் பாவின் ஓசையை வேறுபடத் தந்து நிற்கும் என்றதாம். இவ்விரண்டு சூத்திரத்தோடும் மாத்திரையளவை மாட்டெறிந்தார். 'இவன் அளந்த அளவு நன்று' என்றாற்போல, அளவு அளவுதொழின் மேல் நின்றது. இதனையல்லது செய்யுள் வேறுபாடு உணரலாகாமையிற் சிறப்புறுப்பாக ஏனையுறுப்புக்களின் முன்னே கூறினர்.

(எ - டு.) "வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி" (கலி - பாலை - கo)

எனவும்;

"கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றா ரக்காட்டுள்" (டி)

எனவும் குற்றெழுத்துக்களெல்லாம் நெட்டெழுத்தினை மாத்திரை மிகுத்து விராஅய் நின்றவாறு காண்க.

"குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி" (அகம்-ச) "பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவும் உரைத்தனரே" (கலி-பாலை-கo) எனக் குற்றெழுத்துக்களெல்லாம் இடையில் நின்ற ஒற்றெழுத்துக்களை மாத்திரைமிகுத்து விராஅய் நின்றவாறு காண்க.

இதுவும் எழுத்திற் சூத்திரங்களிரண்டும்* ஆணைகூறிற்று.

இனி எழுத்து முப்பத்து மூன்றனுட் சில எழுத்துக்களை உயிர் என்னும் பெயர் கொடுத்து அவற்றைக் குறிலும், நெடிலும், அளபெடையும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகாரக்குறுக்கமும், ஒளகாரக் குறுக்கமும் எனப் பெயர் வேறுபாடு கொடுத்து அதனோடு எட்டாக்கியும், சில எழுத்துக்களை மெய்யென்னும் பெயர்கொடுத்து அவற்றை மெல்லினமும், வல்லினமும், இடையினமும், ஆய்தமும், ஒற்றளபெடையும் எனப்

* 'அளபிறந்துயிர்த்தலும் 'குறுமையுநெடுமையும்' என்னுமிரண்டும்' இவர் இவ்வெழுத்ததிகாரச்சூத்திரங்களிரண்டும் எதிரது போற்றலென்னும் உத்திபற்றி இச்செய்யுளியற்சூத்திரத்தை நோக்கிக் கூறியன எனக் கொண்டு, ஈண்டைக்குரைத்தாங்கு அவற்றிற்கும் உரைத்து, இவ்வுதாரணங்களையே ஆண்டும் எடுத்துக்காட்டுவர்.

பெயர் வேறுபாடு கொடுத்து அதனோடு ஆறாக்கியும், இவையிரண்டுங் கூடியவற்றை உயிர்மெய் என வேறோர் பெயராக்கியும் மேற்கூறியவாறே பதினைந்து பெயரவாய் ஈண்டு நடக்குமென்றற்கு 'எழுத்தியல்வகை' யென்றார்.

இவ்வெழுத்தினை எழுத்தினுட் கூறிய சூத்திரங்களோடு மாட்டெறிந்தார். அவை 'ஔகார விறுவாய்' (தொல்-எழுத்-நூன்-அ) 'அ, இ, உ, எ' (ஷை-க) 'ஆ, ஈ, ஊ, ஏ' (ஷை-ச) 'நீட்டம் வேண்டின்' (ஷை-சு) 'அவைதாங், குற்றியலிகரம்' (ஷை-உ) 'ஓரள பாகு மிடனுமா ருண்டே' (ஷை-மொழி-உச) 'வல்லெழுத்தென்ப' (ஷை-எழுத்-கக) 'மெல் லெழுத்தென்ப' (ஷை-உ0) 'இடையெழுத்தென்ப' (ஷை-உக) 'உயிர்மெய் யல்லன' (ஷை-மொழி-உஎ) என்பனவாம். அளபெடையிரண்டும் எழுத் தாந்தன்மை *மேலே பெறுதும்.

இவற்றுட் குறிலும் நெடிலும் குற்றுகரமும் அசைக்குறுப்பாம்.

ஒற்றடுத்த அசைகள் வேறுபடாமையின் ஒற்று அசைக் குறுப்பாகா: ஒற்றளபெடைக்குறுப்பாம்.

நெடிலும், அளபெடையிரண்டும், உயிரும், உயிர்மெய்யும், மூவின மும், ஐகார ஔகாரக் குறுக்கமும் தொடைக்குறுப்பாம்.

குறிலும், நெடிலும், அளபெடையிரண்டும், மூவினமும், ஆய்தமும் வண்ணத்திற் குறுப்பாம்.

இவற்றை இயற்கையெழுத்துஞ் சார்பெழுத்தும் என இரண்டாக வும் வகுப்பர். (உ)

அசை

ந. குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடில்
ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் என்றிசிற் பெயரே.

இது நிறுத்த முறையானே அசை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) குறிலும் நெடிலும் தனித்துவந்தும், குறிலிரண்டு இணைந்து வந்தும், குறிற்பின்னர் நெடிலிணைந்து வந்தும், பின்னர் இந்நான்கும் ஒற்றொடு வருதலோடே பொருள்பெற ஆராய்ந்து நிரனிறை வகையான் நேரசையும் நிரையசையும் என்று பெயர் கூறினர் ஆசிரியர் எ - று.

குறிலும் நெடிலும் தம்முள் மாத்திரையொவ்வாவேனும் அவற்றின் மாத்திரையை நோக்காது எழுத்தாந்தன்மை நோக்கி இரண்டற்கும் ஓரோ வோரலகு பெறுமென்றார். இது குறிலிணைக்குங் குறினெடிற்கும் ஒக்கும்.

* செய்யுளியல்-கஎ, கஅ.

நேரசை நிரையசை என்ற பெயர், ஆட்சியும் குணமும் காரணமாகப் பெற்ற பெயர். இரண்டெழுத்தானாகாது ஓரெழுத்தானாதலின் நேரிய தன்றே: அதனான் நேரியஅசை நேரசை என்றாயிற்று. 'உயிரிலெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ' (தொல், செய்-சச) என்றலின் *எண்ணப்படாத ஒற்றுக்கள் பயன்படாது அசைந்து நிற்றலின் அசையென்னும் பெயரும் எய்திற்று. இரண்டெழுத்து நிரைதலின் இணையசையென்னும் பொருள்பட நிரையசை யென்றாயிற்று.

(எ - டு.) அ, ஆ, அல், ஆல் எனவும்; பல, பலா, புகர், புகார் எனவும் வரும்.

ஒற்றுக்கள் எழுத்தாய் நின்று அலகுபெறுதற் குரியவல்லவென்பது 'மொழி மரபின் கண்ணே 'மொழிப்படுத் திசைப்பினும்' (உ0) என்பதன் கட் கூறியவாற்றான் உணர்க.

குறில் நெடில் என எழுத்தாக ஓதிற்றேனும் 'நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி' (ஷை-க0) என்றதனால் நெடில் சொல்லாந் தன்மையும் 'குற்றெழுத் தைந்து மொழி நிறை பிலவே' (ஷை-கக) என்றதனாற் குறிலும் சிறுபான்மை சொல்லாந்தன்மையும் பெறுதும்; அன்றியும் ஒற்றுக் கூறினமையானும் பெறுதும்.

'உள்ளார் தோழி' என நேரசை நான்கும் 'வரி வரால் கலாவலின் என நிரையசை நான்கும் வந்தன.

இதுவுமது

ச. இருவகை †யுகரமொ டியைந்தவை வரினே
நேர்பும் நிரைபும் ஆகும் என்ப.‡

இது கூறாத அசைக்கூறுங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இருவகை உகரமொடு - குற்றுகர முற்றுகரங்களோடே, அவை இயைந்துவரின் - மேற் கூறிய நேரசையும் நிரையசையும் பிளவுபடாது ஒரு சொல் விழுக்காடு பட இயைந்துவரின், நேர்பும் நிரைபும் ஆகும் என்ப - நிறுத்த முறையே நேரசையோ டியைந்த குற்றுகரமும் அதனோடியைந்த முற்றுகரமும் நேர்பசை எனப்படும், நிரையசையோடு இயைந்த குற்றுகரமும் அதனோ டியைந்த முற்றுகரமும் நிரைபசை எனப்படும், எ - று.

---

* 'எண்ணுப்படாத' என்பதும் பாடம்.

† 'உகரமோடு' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

‡ இந்நூற்பாவையும் அடுத்த நூற்பாவையும் சேர்த்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

நேரின்பின் உகரம் வருதலின் நேர்பு: நிரையின்பின் உகரம் வருதலின் நிரைபு என ஆட்சியும் குணமும் காரணமாகப்பெற்ற பெயராதல் மேற் கூறியவற்றுட் காண்க.

(எ - டு.) வண்டு, நாகு, காம்பு, மின்னு, நாணு, தீர்வு: நேரசை மூன்றன் பின்னும் இருவகை உகரமும் வந்து நேர்பசையாயிற்று.

குறிற் பின்வரும் இருவகையுகரமும் நேர்பசையாகாமை *மேற் கூறுகின்றார்.

வரகு, குரங்கு, மலாடு, மலாட்டு, இரவு, புணர்வு, உலர்வு என நிரையசை நான்கின் பின்னர்க் குற்றுகரமும், நிரையசை மூன்றின் பின்னர் முற்றுகரமும் வந்து நிரைபசை யாயிற்று. குறினெடில் ஒற்றின்பின் வந்த முற்றுகரம் உளவேற் காண்க.

'குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப' (தொல்-எழுத்-புணரி-ஙு) என்ற விதியாற் குற்றுகரம் புள்ளிபெற்று நின்றும் புள்ளி பெற்ற ஒற்றுப்போன்று ஒடுங்கி நில்லாது தன்னான் ஊரப்பட்ட மெய்யுந்தானும் அரைமாத்திரைத்தாய் நின்றதேனும், அகன்றிசைத்தலின் ஒற்றென்றலு மாகாது; ஒரு மாத்திரை பெற்ற உயிர்போல அகன்றிசையாமையின் உயிரென வேறோரலகு கொடுத்தலுமாகாது இதனைச் செயற்பாலது வேறோரசையாக்குதலென நோக்கி நேர்பசை நிரைபசை என வேண்டினார் ஆசிரியர். பின்னுள்ளோர் அலகு பெறுமென்று கொண்டாரேனும் அவர்க்கும் அலகுபெருவென்றுங் கொள்ள வேண்டியவாறும், தேமா, புளிமாவொழியக் காசு, பிறப்பு எனக் குற்றுகர வீருக வேறுதாரணங் கொள்ள வேண்டியவாறும் உணர்க; எனவே குற்றுகரம் அலகுபெரு வாயிற்று. வண்டு, கொண்டி என ஓசை ஒவ்வாமை செவி கருவியாக உணர்க.

ஒரு மாத்திரைபெற்ற முற்றுகரம் நேர்பசை நிரைபசையாமோ வெனின்;-வண்டு வண்டு வண்டு வண்டு என்புழிப் பிறந்த அகவலோசை மின்னு மின்னு மின்னு மின்னு என்புழியும் பெறப்படுதலானும், வெண் பாட்டீற்றடி வண்டு எனக் குற்றுகரவீற்றானின்றுழியுங் கோலு என முற்றுகர வீற்றானின்றுழியும் ஒத்தவோசையவாம் ஆகலானும் அவ்வசை களாயின. இஃது 'எழுத்தளவெஞ்சினும்............மொழிப' (செய் - சுங) என்ற விதியாற்பெறுதும். (ச)

எய்தியது விலக்கல்

ரு. குறிலிணை யுகரம் அல்வழி யான.

இது தனிக்குறிலானாகிய நேரசைப் பின்னும் இருவகை உகரம் வந் நேர்பசையாதலை விலக்கினமையான் எய்தியது விலக்கியதூஉம

* செய் - ௪.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தது.

(இ - ள்.) மொழி சிதைத்து - பொருள் தந்து ஒற்றுமைப் பட்டு நிற்பதோர் சொல்லைப் பொருளைக் கெடுத்து: தனிக்குறில்- முதலெழுத்தைத் தனிக்குறிலாக்கின்: முதலசையாகாது அது நேரசையாகாது, எ - று.

எனவே, பொருள் தந்து ஒற்றுமைப்பட்டு நில்லாது விட்டிசைத்து நின்றுழி நேரசையாம் என்றவாறாயிற்று. புளிமா என்றவழிப் புளி யென்று ஒற்றுமைப்பட்டு நின்ற சொல்லைச் சிதைத்து முதல் நின்ற பகர உகரத்தை நேரசையாக அலகிடப்படாது.

இனி விட்டிசைத்து நேரசையாங்கால் ஏவல், குறிப்பு, தற்சுட்டு, வினா, சுட்டு என ஐந்து பொருளின்கண் விட்டிசைத்து நேரசையாம்.

(எ - டு.)

'வெறிகமழ் தண்புறவின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிப்—பறிமுன்கை
அ உ அறியா வறிவி லிடைமகனே
நொஅலைய னின்னுட்டை நீ'

என்பது ஏவல். அ உ என்பது அகரந்தன்னையே சுட்டுதலின் தற்சுட்டு.

'அ ஆ விழந்தானென் றெண்ணப் படும்' (நாலடி-கூ) என்பது அருட் குறிப்பு.

அ அவனும், இ இவனும், உ உவனும் என்பது சுட்டு.

எ எவன் என்பது வினா.

'உரையிற்கோடல்' என்பதனான் ஐந்திடத்தும் விட்டிசைத்தல் கொள்க; 'அ, இ, உ, எ, ஒ என்னுமப்பா லைந்தும்' (தொல்-எழுத். நூன்- ரு) எனவரும்.

இவை மொழி சிதைத்துத் தனிக்குறிலாய் நேரசையாயினவாறு காண்க. (எ)

குற்றிய லிகரம் அலகு பெற்றும் பெறுதும் வரும் எனல்

அ. ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லிகரம்.

இது குற்றியலிகரம் அலகுபெற்றும் அலகுபெறுதும் வரும் என் கிறது.

(இ - ள்.) குற்றியலிகரம் ஒற்றியற்று எழுத்தியற்று - குற்றி யலிகரமாவது ஒற்றியல்பினையுடைத்து: அதுவேயன்றி, எழுத்தி யல்பினையும் உடைத்து, எ - று.

என்றது அலகுபெறுதவழி ஒற்றும்: அலகுபெற்றவழி யெழுத்தாம் என்றவாறு.

(எ - டு.) 'குழலினி தியாழினி தென்ப' (திருக்குறள்-சுசு) என ஆசிரியத்தளையாயும், 'அருளல்ல தியாதெனின்' (ஷ-உருசு) எனக் கலித் தளையாயும் வருதலிற் குற்றியலிகரம் அலகுபெறுது ஒற்றியற்றாயிற்று. "வினக்கி யாரே மாகுது மென்று, வனப்பு வினக்கியா னுரைப்பக் கேண் மதி" என இக்குற்றியலிகரங்கள் அலகு பெறுதலின் எழுத்தியற்றாயிற்று.

இங்ஙனம் *சான்றோர் செய்யுள் வருதல் பெருவரவிற்று. ஒற்றினை யும் எழுத்தென்று †ஓரோரிடத்துக் கூறினரேனும், ஈண்டு ஒற்று எழுத்து எனக் கூறலின் ஒற்றல்லாவெழுத்தை யுணர்த்திற்று. (அ)

முற்றுகரத்திற்கு இலக்கணம்

௯. முற்றிய லுகரமும் மொழிசிதைத்துக் கொளாஅ
நிற்ற லின்றே ஈற்றடி மருங்கினும்.

இது குற்றியலுகரத்திற் கினமாகிய முற்றுகரத்திற்கு இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முற்றிய லுகரமும் மொழி சிதைத்துக் கொளாஅ- முற்றியலுகரமும் வருமொழியைச் சிதைத்துப் பிரித்து அவற்றி னின்றும் வாங்கிக் கொடுக்கப்படா; எனவே நிலைமொழித் தொழி லாகிய உகரமும் நிலைமொழியீறு கெட நின்ற உகரமே கொள்க, நிற்றல் இன்றே ஈற்றடி மருங்கினும் - அதுதான் இடையினன்றி ஈற்றடி யிடத்திலும் இயலசையாய் நிற்றலின்று; எனவே உரியசை யாயே நிற்கும், எ - று.

'நாணுடையரிவை' (அகம்-௩௪) என்புழி வருமொழியின் உகரம் வந்தேறியது முற்றுகரமாகாதென்றுணர்க. இனி 'நாணுத்தளையாக வைகி' 'இரவுத்துயின் மடிந்த தானை' (அகம்-உ௪) 'சுறவுக்கொடி' (சிந்-முத்-௪௯௩) 'விழவுத்தலைக் கொண்ட' (அகம்-௧௭) 'பின்னு நிமிர்ந்தன்ன' (நற்றிணை-௫௧) இவை நிலைமொழித் தொழிலாகிய உகரம் பெற்றன. நீர்க்கு, நிழற்கு என நின்ற நான்கனுருபு நிலைமொழித் தொழிலுகரமாம். உலவுகடல், விரவு கொடி எனின் அதுவாம். 'சுரும்புலவு நறுந்தொடை யலன், கலனளவு நலனளவு' இவை நிலைமொழியீற்று மகரங்கெட நின்ற உகரம் முற்றுகரமாயின. இனி 'இனத்துள்ள தாகு மறிவு' (திருக்குறள்-௪௫௪) 'இன்னு தினியார்ப் பிரிவு' (ஷ-௧௧௫௮) 'கருமமே கல்லார்கண்

* 'மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ' என்னுந் திருக்குறளினையும், (௧௪௦௬) 'ஈசற் கியான்வைத்த வன்பி னகன்று' என்னுந் திருச்சிற்றம் பலக்கோவையினையும் (௧௦௧) காண்க.

† 'உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப் படாஅ' (செய்-௪௪) என்புழி ஒற்றினையும் எழுத்தென்றல் காண்க.

தீர்வு' 'பேரறிவாளர் துணிவு' 'பாடறியாதானையிரவு' 'போற்றா தார் முன்னர்ச்செலவு' (நான்மணிக்-கo) 'புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு' (திருக்குறள்-ககஙஉ) *'புனைமலர்த்தாரகலம் புல்லு' †'அஞ்சொன்மடவார்க் கருளு' 'கோலு' இவை யடியிறுதிக்கண் உரியசையாய் நின்றவாறு காண்க.

'நிற்றலின்றே' என்றதற்கு ஈற்றடிக்கண் நிற்றலில்லையென்று கூறின் அவை முடியாவாம். இவை அசைக்கும் ஓசைக்கும் உறுப்பாம்.

உகரமும் என்ற உம்மையாற் குற்றுகரமும் ‡'சேற்றுக்கால் நீலம்' எனப் பிரித்துக் கெடாமனின்றவாறும் §'எய்போற் கிடந்தானென் னேறு (வெண்-வாகை-உஉ) என இறுதிக்கண் உரியசையாய் நின்ற வாறுங் காண்க. நாகுண்டு என்பது குற்றுகரமாகாது.

உரியசைகள் ஒற்றுப் பெற்று நிற்கும் எனல்

கo. குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும்
ஒற்றொடு தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே.

இஃது உரியசைகள் ஒற்றுப்பெற்று நிற்குமென எய்தாத தெய்துவித்தது.

(இ - ள்.) குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும் - முற்கூறிய குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும், ஒற்றொடு தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே - வருமொழி வல்லெழுத்து வரும்வழி வல்லொற்றோடு தோன்றி நிற்கவும் பெறும், எ - று.

---

* 'இனமலர்க் கோதா யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்பன் புனைமலர்த் தாரகலம் புல்லு.'

† 'மஞ்சுசூழ் சோலை மலைநாட வூத்தாலு மஞ்சொன் மடவாட் கருளு.' இவை யாப்பருங்கலவிருத்தி மேற்கோள் (கூஅ).

‡ 'சேற்றுக்கா னீலஞ் செருவென்ற வேந்தன் வேல்
கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் பகழி பொருகயல்
ஏற்றெறுந் தொழில்வடிவு தம்முட் டடுமாற்றம்
வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவேட
னாற்றுக்கா லாட்டியர் கண்'—ஷை.
இஃது இன்னிசைப்பஃறொடைக்கு உரையாசிரியர் காட்டிய பாட்டு.

§ கன்னின்றான் எந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிந்தார் என்னையர்—பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
எய்போற் கிடந்தான்என் ஏறு.

(எ - டு.) 'சேற்றுக்கால் நீலம்' 'நாணுத்தளையாக வைகி' 'நெருப்புச் சினந்தணிந்த' 'கனவுக்கொல் நீகண்டது' என இருவகை உகரமும் ஒற்றடுத்து உரியசையாயினவாறு காண்க.

உம்மை எதிர் மறையாதலின் ஒற்றடாது வருதலே பெரும்பான்மையென்றுணர்க. நிலமொழி ஒற்றுமிக்கு உண்ணும், நடக்கும் என்பன தேமா புளிமாவாயே நிற்கும்; விக்குள், கடவுள் என்பனவும் அவை. (௧௦)

சீர்க்குப் புறனடை

௧௧. அசையும் சீரும் இசையொடு சேர்த்தி
வகுத்தனர் *உணர்த்தலும் வல்லோ ராறே.

இது முற்கூறியவற்றிற்கும் இனி வருஞ் சீர்க்குமெல்லாம் புறநடை.

(இ - ள்.) அசையும் சீரும் இசையொடு சேர்த்தி - அசைகளையும் சீர்களையும் ஓசையோடு சேர்த்தி, வகுத்தனர் உணர்த்தலும் வல்லோர் ஆறே - வேறுபாடு உணர்வித்தலும் செய்யுள் இலக்கணத்துறை போயினாரது நெறி, எ - று.

முற்கூறிய மாத்திரையென்னும் உறுப்பின் ஓசையை யளந்து இன்னோசையும், இன்னாவோசையும் அறிந்து உணர்த்துக, எ - று.

(எ - டு.) 'தருக்கிப் புணர்ந்து தணந்த தமது, பொருப்புப் புடைத்துப்புடைத்து' என்றால் வெண்பாவிற்றடி இன்னோசைத்தாகாமையின் 'பொருப்புத் தழைந்த பொழிந்து' என மெல்லினவோசை சேர்க்க இன்னோசைத் தாயிற்று.

'நிலமிசை நீடுவாழ் வார்' (திருக்குறள்-௩) இதனுள் வாழ்வாரென்னும் ஓசையை வகுத்து வார் என நேரசைச்சீராக்க அசையான் இன்னோசைத்தாயிற்று.

இதனை வகையுளி என வேறோருறுப் பாக்குவாருமுளர்.

இனிக் கட்டளையடியையும் சீர்வகையடியையும் இசையொடு சேர்த்தி இன்னோசை யுணர்க. அஃது 'அளவுஞ் சிந்தும் வெள்ளைக்குரிய' (செய்-௰அ) என்ற பதினேன் கெழுத்தளவும் வருங் கட்டளை வெண்பாவும் வெண் சீரே யொன்றிக் கலித்தளை தட்டு இன்னோசை பெறுதாம்.

மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் என்றால் துள்ளலோசையும் பிறக்கும். இதனை மாசேர்வாய் பாதிரி காருருமுக் காருருமு எனின் இன்னோசைத்தாய்ச் செப்பலோசை பிறந்தது.

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'உணர்த்தல்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இனிச் சீர்வகை யடிக்கும் 'யாதானு நாடாமா லூராமால்'* என்றுஞ் சீர்வகைத் துள்ளலோசையும், 'என்னொருவன்'* என்றுஞ் சீர்வகைச் செப்பலோசையும் பிறக்குமாறு இசையொடு சேர்த்தியுணர்க.

இனி ஞாயிறு புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாசேர்வாய் என்றால் ஞாயிறு என்ற இயற்சீர்ப்பின் நிரையொன்றி ஆசிரியத்தளையாயிற்றே னும் கலித்தளைப்பாற்படுதலும்: ஞாயிறு புலிசேர்வாய் புலிசேர்வாய் மாசேர்வாய் என்றவழிப் புலிசேர்வாய் மாசேர்வாயென நேரொன்றிற் றேனும் கலித்தளைப்பாற்படுதலும் இசையொடு சேர்த்தியுணர்க. இவ்வாறே பிறவும் வகுத்துணர்த்துதல் அத்துறைபோயினார்க்கே தெரிவ தாம்.

இனி உம்மையான் அடியுமிவ்வாறே வகுத்துணர்த்துக. 'நுதல இமையா நாட்ட மிகலட்டுக், கையது கணிச்சியொடு மழுவே' (அகம்-கடவுள் வாழ்த்து) என்புழி இகலட்டு என்னுஞ்சீர் குறித்தபொருளை முடிய நாட்டும் யாப்பென்னும் உறுப்பினுள் அடங்காது 'இகலட்டுக் லகையது' என மேலிலடியோடு பொருள் கூடிற்றேனும் இசையொடு சேர்த்தி வகுத்ததாயிற்று.

இன்னும் அதனானே எழுத்தல் களவியாகிய'சுஃறென்னுந் தண் டோட்டுப் பெண்ணை' என்பதனை அசையொடுஞ் சீரொடுஞ் சேர்த் துணர்த்தலுங் கொள்க.

இனி அகவன் முதலிய நான் கோசையினையும் ஒன்று மூன்றாக்கி வகுத்தல் தொல்காப்பியனார் கருத்தன்றாயிற்று; என்னை? இயலசை மயங்கிய இயற்சீரும், உரியசை மயங்கிய இயற்சீரும், வெண்சீரும் பற்றி யோசை வேறுபடத் தோன்றலின் அவை பன்னிரண்டென்னும் வரையு ளடங்காவென்பது பற்றி.

இன்னும் 'இசையொடு சேர்த்தி' என்றதனானே 'ஓரள பாகு மிடனுமா ருண்டே' (தொல்-மொழிமரபு-உச) என்ற ஐகாரமும் பொருள் சிதைந்திசையொடு சேர்தல் கொள்க.

'வண்கொன்றையை மருட்டுங் காண்' †'புகழ்த லானாப் பெருவண் மையனே' இவை முதலிடை கடைகளிற் சிதைந்தும் வருமென்று கொள்க. (கக)

---

* திருக்குறள்—கஉ௱எ.

† "செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி
யங்கணீலத் தலரருந்திப்
பொழிற்காஞ்சி நிழற்றுயிலுஞ்
செழுநீர் நல்வய லூரன்
புகழ்த லானாப் பெருவண் மையனே"

இது யாப்பருங்கலவிருத்திமேற்கோள் (கசு).

சீரின் இலக்கணமும் அதன் வகையும்

கஉ. ஈரசை கொண்டும் மூவசை *புணர்த்தும்
சீரியைந் திற்றது சீரெனப் படுமே.

இது நிறுத்த முறையானே சீருணர்த்துவான் தொடங்கி அவற்றின் பகுதியும் அவற்றது பொதுவிலக்கணமும் உணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) ஈரசை இயைந்து கொண்டும் - ஈரசை தன்னில் இயைந்து பொருள் கொண்டும், மூவசை இயைந்து கொண்டும் மூவசை தன்னி லியைந்து பொருள் கொண்டும், இற்றது சீரெனப் படும் - அற்று நிற்பது சீரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், சீர்புணர்த்தும் சீரெனப்படும் - அவ்வாறன்றி அச்சீர்தான் ஒரு சீரோடொருசீர் தொடரப் பிறர் கூட்டப்பட்டு நின்றுலுஞ் சீரென்று சொல்லப்படும் என்றுங் கொள்க, எ - று.

'இயைந்து' என்றதனையும் 'கொண்டு' என்றதனையும் ஈரசைக்கும் மூவசைக்குங் கூட்டிக் 'கொண்டு' என்பதற்குப் பொருள் கொண்டு என்று பொருளுரைக்க. நடுவு நின்ற 'சீர்' என்றதனைப் 'புணர்த்தும்' என்றதனோடு மாறிக் கூட்டுக.

இயைந்து என்றதனான் ஒருசீர்க்கட் பலசொற் றொடர்ந்துவரினும் அவை யொன்றுபட்டு நிற்றல் வேண்டுமென் றுணர்க. எனவே, சொல் லெல்லாம் ஈரசையும் மூவசையுமாயல்லது வாராவென்பதூஉம், இனிப் புணர்த்து என்றதனான் அச்சீர்கள் அவ்வாறற்று நிற்குமேனும் பிறர் தொடர்பு படுத்தும்வழிப் புணர்ச்சி விகாரமெய்தாமல் தம்முள் தொடர்ந்து நிற்றலும் புணர்ச்சி விகாரமெய்தியுந் தொடர்ந்து நிற்றலு முடைய என்பதூஉங் கொள்க.

(எ - டு.) 'போந்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து, மதனுடை நெஞ்ச மொடு நடுநா ளென்றுது' இவை புணர்ச்சி விகாரமெய்தாமல் இசை யற்றுத் தொடர்ந்தன. 'கடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகர நூறி' இது வல்லெழுத்துப் புணர்ச்சி யெய்திற்று.

இன்னும் அதனானே ஒரு சொல்லைப் பகுத்துச் சீர்க்கு வேண்டு மாற்றான் வேறு சீராக்கிய வழியும் அச்சீர்வகையான் வேறு சொல்லிலக் கணம் பெறுதும். அது 'மம்மர் நெஞ்சினேன் தொழுது நின்றதுவே' என்புழி நின்றது என்னுங் குற்றுகர வீற்றுச் சொல்லினைப் பிரித்து அதுவே என வேறொரு சீராக்க முற்றுகரமாகி வேறுபடுதல் கொள்க.

---

* இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'புணர்ந்தும்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

பிறர் தொடர்பு படுத்தின செய்யுள் 'உலக முவப்ப வலனேர்பு' (திருமுருகாற்றுப்படை) 'யாதானு நாடாமால்' (திருக்குறள்) எனவும் 'வசையில் புகழ் வயங்கு வெண்மீன்' (பட்டினப்பாலை) எனவும் ஈரசைச் சீரும் மூவசைச்சீரும் வந்தன. (கஉ)

ஈரசைச்சீர்

கங. இயலசை மயக்கம் இயற்சீ ரேனை
உரியசை மயக்கம் ஆசிரிய வுரிச்சீர்.

இது முறையானே இயலசையும் உரியசையும் வேறு வேறு தம்முண் மயங்கிவரும் ஈரசைச்சீர் உணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) இயலசை மயங்கினவற்றை இயற்சீரென்றும் உரியசை மயங்கினவற்றை ஆசிரியவுரிச்சீரென்றும் கூறுக, எ - று.

மயக்கம் என்றது தம்மொடு தாம் மயங்குதலும் தம்மொடு பிறிது மயங்குதலுமாம்.

(எ. - டு.) நேர்நேர், நிரை நிரை எனத் தம்மொடுதாம் மயங்கின; இரண்டினையும் பிரித்து நேர் நிரை, நிரை நேர் எனப் பிறிதொடு மயக்க இந்நான்கும் இயற்சீராயிற்று.

இந்நான்கு வழியுமல்லது வேறு கூட்டமின்மையும் உணர்க.

இவற்றைத் தேமா, புளிமா, பாதிரி, கணவிரி எனவும்; கருவிளம் கூவிளம் எனவும் காட்டுப; பிறவாறுங் காட்டுப.

நேர்புநேர்பு, நிரைபுநிரைபு எனத் * தம்மொடுதாம் மயங்கின. இரண்டினையும் பிரித்து நேர்பு நிரைபு, நிரைபு நேர்பு எனப் பிறிதொடு மயக்க இந்நான்கும் ஆசிரியவுரிச்சீ ராயிற்று. இவற்றை வீடுபேறு, தடவுமருது, பாறுகுருகு, வரகுசோறு எனக் காட்டுப.

செய்யுள்—'அவரே, கேடில் விழுப்பொருள் தருமார் பாசிலை' (குறுந் தொகை - உகசு) என நான்கியற்சீரும் வந்தன. வெளிற்றுப் பனந்துணி யின் வீற்று வீற்றுக் கிடப்ப' எனவும், 'நறவுண் மண்டை' 'நுடக்கலி னிறவுக்கலித்து' (அகம் கூகூ) எனவும், 'பூண்டு கிடந்து வளரும் பூங்கட் புதல்வன்' எனவும், 'வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்' (திருமுருகாற்றுப்படை) எனவும், வந்தவற்றுள் வீற்று வீற்று எனவும் இறவுக்கலித்து எனவும், பூண்டு கிடந்து எனவும், வசிந்து வாங்கு எனவும் நான்காசிரியவுரிச்சீரும் வந்தன.

நான்கு பாவிற்கும் இயற்றலானும்; இயல்பு வகையான் ஓரோ சொல்லாய் வருதல் பெரும்பான்மை யாகலானும் இயற்சீரெனவும்,

ஆசிரியத்திற்கு உரிமையான் உரிச்சீரெனவும் ஆட்சியுங் குணமுங் காரணமாகப் பெற்ற பெயர்.

இயற்சீ ரிறுதிமுன்' (செய்-கக) எனவும் 'வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீர்' (ஷை உங) எனவும் பிறுண்டும் ஆள்ப. (கங)

உரியசையின்பின் நிரையசை வரினும் உரிச்சீராம் எனல்

கச. முன்னிரை*வரினும் அன்ன வாகும்.

இஃது இயலசையும் உரியசையும் மயங்கிச் சீராமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) 'உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்' (செய் - கங) என்ற அதிகாரத்தான் அவ்வுரியசை முன்னர் நிரையசை வரினும் அவ்வுரியசை மயக்கமாகிய ஆசிரியவுரிச்சீராம். எ - று.

அவை நேர்புநிரை, நிரைபுநிரை.

(எ - டு.) நீடுகொடி நாணுத்தளை, உரறுபுலி விரவுகொடி என வரும்.

செய்யுள்-'ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்புஞாண் கொளீஇ' (புறம்-இ) 'நாணுத்தளை யாக வைகிமாண் வினைக்கு', 'களிற்றுக் கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை' (புறம்-கூச) 'உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண் குடை' (ஷை - ங) 'ஓங்குதிரை வியன்பரப்பின்' (மதுரைக்காஞ்சி) 'பன்னுதமிழ்ப் பாவலர்க்கு' 'களிற்றுநிணத் துகிலுடுத்த' 'பிணர் மோட்டுப் பேய்மகளிர்' 'நிலவுமணல் வியன்கானல்' எனவும் ஆசிரியத்தி லும் வஞ்சியிலும் வந்தன.

'தூங்குசிறை யன்னந் துயில்வதியுஞ் சோணாட்டு' எனவும் 'ஏடு கொடியாக வெழுதுகோ' எனவும் வெண்பாவினுட் கட்டளையடியல்வழிச் சிறுபான்மை வந்தன. கட்டளையடியன்மை இசையொடு சேர்த்தி யுணர்க.

இவை இயலசையோடு மயங்ினமையிற் பாதிரி கணவிரிபோலக் கொள்க. (கச)

உரியசையின்பின் நேரசைவரினும் இயற்சீராம் எனல்

கரு. நேரவண் நிற்பின் இயற்சீர்ப் பால.

இஃது இயலசை உரியசை மயக்கத்துப் பிறப்பன இரண்டியற் சீருணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) அவண் நேர்நிற்பின் இயற்சீர்ப்பால - மேனின்ற அதிகாரத்தான் உரியசையிரண்டன் பின்னும் நேரசைவரின் அவையிரண்டும் இயற்சீர்ப்பாலவாம், எ - று.

* 'இறினும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர். 'உறினும்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

அவை நேர்புநேர், நிரைபுநேர்.

(எ - டு.) சேற்றுக்கால், வேணுக்கோல், களிற்றுத்தாள், முழவுத்தோள் எனவரும்; நீத்துநீர், குளத்துநீர் எனவும் போதுபூ, மேவுசீர், விறகுதீ, உருமுதீ எனவும் கண்டுகொள்க.

இவையெல்லாம் பாதிரி கணவிரி என்னும் இயற்சீர்ப்பாற்படும்.

போதுபூ, விறகுதீ என்னுமிரண்டன்கட் குற்றுகரம் மேல்வரும் நெடிலோடிணைந்து நிரையாய்ப் பாதிரி கணவிரிபோல நிரையாமோ வெனின்; ஆகா;—அக்குற்றுகரம் நேர்பு நிரைபுமாயே நின்று நேரு நிரையு முதலாய் நிரையிறுகிய சீர்தளை கொண்டாங்குத் தட்கும்.

செய்யுள்—'நீத்துநீர்ப் பரப்பி னிவந்துசென் மான்றேர்' எனப் போதுபூவும், விறகுதீயும் வந்தன. (கஙி)

இயலசையின்பின் உரியசைவரினும் இயற்சீராம் எனல்

கசு. இயலசை யீற்றுமுன் உரியசை வரினே
நிரையசை யியல வாகு மென்ப.

இது மேனின்ற இயற்சீரதிகாரத்தான் ஈரசைச்சீருள் உரியசை இயலசை மயக்கத்துள் ஒழிந்துநின்ற நான்கியற்சீரும் உணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) இயலசை ஈற்று முன் உரியசை வரினே-இயலசை இரண்டன் பின்னும் உரியசையிரண்டும் ஒன்றிரண்டு செய்து மயங்கி நான்காங்கால் அவ்விரண்டு உரியசையும்; நிரையசை இயலவாகும் என்ப - இயலசை மயக்கமாகிய இயற்சீர் நான்கனுள் நிரையீற்ற பாதிரியும் கணவிரியும் போல வருஞ்சீரொடு தட்கும் எ - று.

இச் சூத்திரமும் தளைக்குமாறு கூறிற்றும்.

(எ - டு.) போரேறு நன்ஞானு, பூமருது காருருமு, கடியாறு பெருகாணு, மழகளிறு நரையுருமு என வரும். (கரு)

உயிரளபெடை சீர்நிலை யாதலேயன்றி அசைநிலையும் ஆம் எனல்

கஎ. அளபெடை யசைநிலை யாகலும் உரித்தே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) எழுத்ததிகாரத்து 'நெட்டெழுத்தேழே யோரெழுத் தொருமொழி, (மொழி - கo) என்றதனாற் சொல்லாந் தன்மை யெய்திய அளபெடை ஈண்டு ஈரசைச்சீர் கூறிய அதிகாரத்

தானும் இயற்சீராந் தன்மையெய்திற்று, அதனையே எழுத்து நிலைமைப்படுத்து அசைநிலையும் வேண்டலின்.

அளபெடை அசைநிலை ஆகலும் உரித்தே - அளபெடை மேற்கூறிய இயற்சீர் நிலைமை பெறுதலே அன்றி ஓரசையாய் நிற்றலும் உரித்து எ - று.

உம்மையாற் சீர்நிலையாதலே வலியுடைத்து. நிலையென்றதனால் எழுத்து நிலையும் நேர்ந்தார். அங்ஙனம் சீர்நிலை பெறுங்கால் முற்கூறிய ஈரசைச்சீர் பதினாறனுள் ஆசிரியவுரிச்சீராறும், போதுபூ விறகுதீ என்னு மிரண்டியற் சீரும் ஒழித்து ஒழிந்த நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை, நேர்நேர்பு, நேர்நிரைபு, நிரைநேர்பு, நிரைநிரைபு என்னு மியற்சீர் எட்டுமாம். அங்ஙனமாதல் ஒருமொழியகத்தேயுடைய என்பது. ஆஅ எனத் தேமாவாயிற்று. கடாஅ எனப் புளிமாவாயிற்று. யாஅது என ஈரெழுத்து ஞாயிறு ஆயிற்று; என்னை? கடாஅ என்புழி அளபெடையதாகாரம் பிரித்துக் குறினெடிலாயினாற்போல ஆகாரத்துப் பின்னின்ற அகரமுங் குற்றுகரமுங் குறிலிணையெனப் பட்டமையி னென்பது. ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். ஆஅழி என்பது மூவெழுத்துப் பாதிரி. படாகை என்பது மூவெழுத்துக் கணவிரியாம். வடாஅது என்பது நாலெழுத்துக் கணவிரியாம். ஆஅங்கு என ஈரெழுத்துப் போரேறும். ஆஅவது என மூவெழுத்துப் பூமருது புகாஅர்த்து என்பது கடியாரும். பராஅயது என்பது மழகளிறும். இவை ஒரே சொல்லாகி நின்று எட்டியற் சீரானும் அளபெடுத்தன.

> 'தேஎந் தேரும் பூஉம் புறவிற்
> போஒரி துள்ளுஞ் சோஒரி நண்ணிக்
> குராஅம் பிணையல் விராஅங் குஞ்சிக்
> குடாஅரிக் கோவல ரடாஅரின் வைத்த
> காஅனெறிச் சென்றனர் கொல்லோ
> மேஎனெறிச் சென்று பொருள்படைப் போரே.'

இதனுள் இயலசை மயங்கிய இயற்சீர் நான்கும் வந்தன. ஒழிந்த நான்கும் இவற்றுள் அடங்கும்.

இங்ஙனம் சீர்நிலையெய்திய வழக்கிற்கும் செய்யுட்கும் பொதுவாயது இயற்கை யளபெடை என்றும், செய்யுட்குப் புலவர் ஓசை கருதிச் செய்து கொண்டது செயற்கையளபெடை என்றுங்கொள்க; இவ்விதி கட்டளையடிக்கென்றுணர்க. இவை சீர்நிலையடிக்காயிற் றனிநிலை, முதனிலை இடைநிலை, இறுதிநிலை எனக்கொள்வர்.

> " ஆஅ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பினோ
> டிஇ ரிரையுங்கொண் டீரளைப் பள்ளியுட்
> டூஉந் திரையலைப்பத் துஞ்சா திறைவன்றோண்

மேள வலைப்பட்ட நம்போ னாறு நுதா
லோஒ வுழக்குந் துயர்''.

'ஆஅ வளிய வலவன்*' எனவும், 'எள் சிதைய வழாஅல் எல்லாநின், சேஎயரி சிந்திய கண்[1] எனவுமிவை நேர் நேரும் நிரைநேருமாக அலகிடுப.

இனி ஓரசையாங்காற் செயற்கையளபெடை சீர்நிலையாதல் செய்யுட்கே யுரியவாதல் போல, இயற்கையளபெடை அசைநிலையாதல் செய்யுட்கேயுரியவாதலும், புணர்ச்சிவகையான் எழுத்துப்பேறுகிய அளபெடைகள் அசைநிலையாதலும், பொருள் புலப்பாட்டிற்குப் புலவர் செய்த செயற்கையளபெடையுட் சிலவும் அசைநிலையாதலுங் கொள்க.

(எ - டு.) 'உப்போஒ வெனவுரைத்து மீள்வாள்*' என்புழிப் பண்டமாற்றின்கட் பகரவோகாரத்திற்குள்ள ஓரலகே பெறுதலின் ஓரசையாயிற்று. "நூறேஒ நூறு"† என்பதும் அது.

இவை இயற்கையளபெடை யசைநிலையாயின.

'பலாஅக்கோட்டுத் தீங்கனிமேற் பாய்ந்த கடுவன்' என்புழிப் 'பலாஅ' எனப் புளிமாவாகாது ஓரசையாய்க் கோடு என்பதுங் கூட்டிக் கணவிரியாக அலகு பெறும். 'குறியதன் முன்னரும்' (எழுத்-உயிர்மயங்-உச) என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெற்ற அகரமும் அளபெடைபோல் அசைநிலையாயிற்று.

'நிலம் பாஅய்ப்பாஅய்ப் பட்டன்று நீணிலா மென்றோள்
கலம்போஒய்ப்போஒய்க் கெளவை செய'

எனப் போஒய்ப்போஒய் எனச் செய்கைக்குறிப்புப் புலப்படச் செய்யுள் செய்தவழியும் அசைநிலையாயிற்று.

இவை ஓசை சிதைத்தாற் செய்யுளின்பஞ் சிதையுமென்று அலகிருக்கைக்கட் சிதைத்தார்.

இவை அலகுபெறுமெனவே, நெடிலின் தன்மையேயாயிற்று. இதனானே குற்றிகரம்போல் எழுத்தாந் தன்மையும் பெற்றும்.

---

* "இடைநுடங்க வீர்ங்கோதை பின்றாழ வாட்கண்
புடைபெயரப் போழ்வாய் திறந்து—கடைகடையி
னுப்போஒ வெனவுரைத்து மீள்வா ளொளிமுறுவற்
கொப்போநீர் வேலி யுலகு''.

† "பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தூற்றினவா—னெல்லுக்கு
நூறேஒ நூறென்பா ளுடங் கிடைக்கு மென்முலைக்கு
மாறேறுமா லன் றளந்த மண்."

'தோற்றிலவால்' எனவும் பாடம். இவை யாப்பருங்கலவிருத்தி மேற்கோள்.

இனி, வாஅழ்க எனவும், தூஉமணி எனவும் மூவசைச்சீரானும் வருதல் உம்மையாற் சீர்நிலை யெய்துமென்றதனாற் பெறுதும்.

அவை வெண்சீரும் வஞ்சிச்சீருமாம். (கஎ)

ஒற்றளபெடை சீர்நிலை யாதலேயன்றி அசைநிலையும்ஆம் எனல்

கஅ. ஒற்றள பெடுப்பினும் அற்றென மொழிப.

இஃது ஒற்றளபெடையும் சீர்நிலையாதலேயன்றி அசைநிலையுமாமென எய்தாததெய்துவித்தது.

(இ - ள்.) ஒற்று அளபு எடுப்பினும் அற்றென மொழிப — ஒற்று அளபெடுத்தாலும் உயிரளபெடை போலச் சீர்நிலை எய்தலும் ஓரசையாய் நிற்றலும் உரித்து எ - று.

ஒற்றெனவே, 'ங ஞ ண ந ம ன வ ய ல ள வாய்தம்' என்னும் பதினொரொற்றுங் குறிற்கீழும் குறிலிணைக்கீழும் அளபெடுத்தல் பெறுதும்.

மங்ங்கலம் எனவும், அரங்ங்கம் எனவும் வரும். ஏனையவற்றோடும் ஓட்டுக.

சீராமெனவே, ஈரசைச்சீரும் மூவசைச்சீருமாதல் பெறுதும். மேல் எழுவகைச்சீர் கூறுதலின் இதனை ஈண்டுவைத்தார். ஓரசையாதல் சிறுபான்மை.

(எ - டு.) 'கன்ண் தண்ண்ணெனக் கண்டும்கேட்டும்' என்புழிக் கன்ண்ணென்பது சீர்நிலையெய்தித் தேமாவாயிற்று. தண்ண்ணென என்றவழித் தட்பத்திற் சிறப்புக்கூறுதற்காக இயற்சீர்க்கண் ணகர வொற்றினை மிகக்கொடுத்து அளபெடுத்துச் செய்யுள் செய்தான். அது, மாசெல்சுரம் என்னும் வஞ்சிச்சீராவதனை ஆகற்க, பாதிரி என மூன்னின்ற இயற்சீரேயாக என வழுவமைத்தவாறு. இதுவும் ஓரசை சிதையாது நிற்கவும் அலகுபெறுதெனவே எழுத்தின்றன்மை எய்திற்று.

இது வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும் உறுப்பாய் நின்றன அளபெழுதலும், தோற்றிக்கொண்டன அளபெழுதலுமாம். சுள்ள்ளென்றது, புள்ள்ளென்றது, நள்ள்ளென்றது, கிண்ண்ணென்றது—இவை வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்குமுரிய. தோற்றினது—கண்ண்ணென முற்காட்டினும்.

இருவகை யுகரமீறுயக் கொங்கு, குரங்கு, மின்னு, எஃஃகு என்பன உயிரளபெடையின் வருமெழுத்தோடு கூடிப் பேரேறு, கடியாறென நிற்குமாறுபோலாது வண்டு வரகு என்னும் உரியசைப்பாற்படுதலின் உயிரளபெடையின் வேறாக வோதினர். இருவகையுகரத்தோடியையாத வழிக் 'கன்ண் டண்ண்ணென' 'கஃஃறென்னுங் கல்லதரத்தம்' எனத் தேமாவாக அலகுபெற்றன.

இனி, 'நீட்டம் வேண்டின்' (எழுத்-நூன்-கூ) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டிய

'செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு
மையப்பா டின்றி யணையுமா—மைதீரொற்
றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு
குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்'

என்னும் மாபுராணச் சூத்திரத்துள் 'மைதீரொற்று' என்றதனானே, சீர்வகை யடியோசைகெடின் ஒற்றில்லாத சொல்லிற் கோசை அவ்வொற்றை உண்டாக்கியுநிற்குமென்றும், 'குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்' என்றதனானே அவ்வொற்றானும் ஓசை நிறையாவிடின் அங்ஙனம் வருவித்த ஒற்றை அளபெடுத்துங்கொள்க வென்றுங்கூறிய விதியுங் கொள்க.

"அம்பொ ரைந்து டைய்ய காம னைய்ய னென்ன வந்தண
னம்புநீர ரல்லர் நன்கு ரங்கு நீர ராயினுந்
தங்கு ரவ்வர் தாங்கொ டுப்பி னெஞ்சு நொந்து தாழ்வர்தாம்
பொங்க ரவ்வ வல்கு லாரெ னப்பு கன்று சொல்லினான்."
(சிந்தாமணி-சாமஞ்-௩.)

இதனுள் யகரவகரவொற்றில்வழி ஓசை அவ்வொற்றையுண்டாக்கிற்று. அஃது அளபெடுத்தது வந்துழிக் காண்க. (கஅ)

வெண்பா உரிச்சீர்

கக. இயற்சீர் இறுதிமுன் நேரவண் நிற்பின்
உரிச்சீர் வெண்பா வாகு மென்ப.

இது முறையானே மூவசைச்சீருணர்த்துதல் தொடங்கி, அவற்றுள் வெண்பாவுரிச்சீர் உணர்த்துகின்றார்.

(இ - ள்.) அவண் இயற்சீரிறுதிமுன் நேர்நிற்பின் - அவ்விடத்திற் கூறிய இயலசையானாகிய இயற்சீரிறுதிக்கண் நேரசை வந்து நிற்பின்: வெண்பா வுரிச்சீராகுமென்ப - அந்நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீராமென்று கூறுவர் புலவர், எ - று.

அவை :—

நேர்நேர்நேர், நிரைநிரைநேர்,

நேர்நிரைநேர், நிரைநேர்நேர்

எனவரும்.

இவற்றை மாசெல்வாய், புலிவருவாய், மாவருவாய், புலிசெல்வாய் எனவும்: தேமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய், புளிமாங்காய் எனவுங் காட்டுக.

செய்யுள்

“ காமன்கா ணென்று கருவூரார் பாராட்டத்
தாமந்தாழ் கோதை வருவானே—யாமு
மிருகுடங்கை யானெதிரே கூப்பித் தொழுக்கண்
டொருகுடங்கை யாயின கண் ”

என நான்கு வெண்சீருங் காண்க.

இஃது ஆட்சியுங் குணமுங் காரணமாகப் பெற்றபெயர், வெண்பாவிற்கும் அதன் பகுதியாகிய கலிப்பாவிற்கு முரிமையின்.

இனிப் பொதுவாக இயற்சீரென்றால் இயலிசை மயக்கமாகிய இயற்சீர் நான்கினையும், பொதுவாக உரிச்சீரென்றால் உரியசைமயக்கமாகிய உரிச்சீர் நான்கினையுமே கோடல்வேண்டினர் இத்தொல்காப்பியனாரென்பது, இச்சூத்திரத்தானும் ‘வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீ, ரின்பா நேரடிக்’ ‘கென்பதனானும்’ (செய்-உ௩) பெறுதும்; இதனான் ஆட்சியும் பெற்றாம்.

இதுவும் கட்டளை யடிக்குஞ் சீர்வகையடிக்குமுரித்து. (௧௯)

வஞ்சிச்சீர்

உ௦. வஞ்சிச் சீரென வகைபெற் றனவே
வெண்சீர் அல்லா *மூவசை யான.

இஃது ஒழிந்த மூவசைச்சீர் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வஞ்சிச்சீரென்று கூறுபடுக்கப்பட்டன, மேற்கூறிய வெண்சீரல்லா மூவசைச்சீரெல்லாம். எ - று.

அவை வருமாறு;—நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என நான்கனையும் நிறுத்தி, ஒருகால் நேர்முன்னாகவும், ஒருகால் நிரைமுன்னாகவும், ஒருகால் நேர்பு முன்னாகவும், ஒருகால் நிரைபு முன்னாகவும் எடுத்து நேரீறாக முடிக்கப் பதினாறும்; அவ்வாறெடுத்து நிரையீறாக முடிக்கப் பதினாறும்; அவ்வாறெடுத்து நேர்புஈறாக முடிக்கப் பதினாறும்; அவ்வாறெடுத்து நிரைபுஈறாக முடிக்கப் பதினாறும். ஆகவே, அறுபத்து நான்காயிற்று. அவ்வாறெடுத்து நான்கு முறைமைக்கு நடுவு நேரும் நிரையும் நேர்பும் நிரைபுமாக நிற்குமாறும் உணர்க.

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. ‘மூவசை என்ப’ எனப் பாடங் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

	அவை	எடுத்துக்காட்டு
க	நேர்நேர்நேர்	மாசேர்வாய்
உ	நேர்நிரைநேர்	மாவருவாய்
௩	நேர்நேர்புநேர்	மாபோகுவாய்
௪	நேர்நிரைபுநேர்	மாவழங்குவாய்
௫	நிரைநேர்நேர்	புலிசேர்வாய்
௬	நிரைநிரைநேர்	புலிவருவாய்
எ	நிரைநேர்புநேர்	புலிபோகுவாய்
அ	நிரைநிரைபுநேர்	புலிவழங்குவாய்
௯	நேர்புநேர்நேர்	பாம்புசேர்வாய்
க0	நேர்புநிரைநேர்	பாம்புவருவாய்
கக	நேர்புநேர்புநேர்	பாம்புபோகுவாய்
கஉ	நேர்புநிரைபுநேர்	பாம்புவழங்குவாய்
க௩	நிரைபுநேர்நேர்	களிறுசேர்வாய்
க௪	நிரைபுநிரைநேர்	களிறுவருவாய்
க௫	நிரைபுநேர்புநேர்	களிறுபோகுவாய்
க௬	நிரைபுநிரைபுநேர்	களிறுவழங்குவாய்

எனவும் நேரீற்று மூவசைச்சீர் பதினாறும் வந்தன.

வெண்சீரென மேற்காட்டிய நான்கும் ஒழித்தொழிந்த பன்னிரண்டும் வஞ்சியுரிச்சீர்.

கஎ	நேர்நேர்நிரை	மாசேர்சுரம்
கஅ	நேர்நிரைநிரை	மாவருசுரம்
க௯	நேர்நேர்புநிரை	மாபோகுசுரம்
உ0	நேர்நிரைபுநிரை	மாவழங்குசுரம்
உக	நிரைநேர்நிரை	புலிசேர்சுரம்
உஉ	நிரைநிரைநிரை	புலிவருசுரம்
உ௩	நிரைநேர்புநிரை	புலிபோகுசுரம்
உ௪	நிரைநிரைபுநிரை	புலிவழங்குசுரம்
உ௫	நேர்புநேர்நிரை	பாம்புசேர்சுரம்
உ௬	நேர்புநிரைநிரை	பாம்புவருசுரம்
உஎ	நேர்புநேர்புநிரை	பாம்புபோகுசுரம்
உஅ	நேர்புநிரைபுநிரை	பாம்புவழங்குசுரம்
உ௯	நிரைபுநேர்நிரை	களிறுசேர்சுரம்
௩0	நிரைபுநிரைநிரை	களிறுவருசுரம்
௩க	நிரைபுநேர்புநிரை	களிறுபோகுசுரம்
௩உ	நிரைபுநிரைபுநிரை	களிறுவழங்குசுரம்

எனவும் நிரையீற்று மூவசைச்சீர் பதினாறும் வந்தன.

௩௩	நேர்நேர்நேர்பு	மாசேர்காடு
௩௪	நேர்நிரைநேர்பு	மாவருகாடு
௩௫	நேர்நேர்புநேர்பு	மாபோகுகாடு
௩௬	நேர்நிரைபுநேர்பு	மாவழங்குகாடு
௩௭	நிரைநேர்நேர்பு	புலிசேர்காடு
௩௮	நிரைநிரைநேர்பு	புலிவருகாடு
௩௯	நிரைநேர்புநேர்பு	புலிபோகுகாடு
௪0	நிரைநிரைபுநேர்பு	புலிவழங்குகாடு
௪௧	நேர்புநேர்நேர்பு	பாம்புசேர்காடு
௪௨	நேர்புநிரைநேர்பு	பாம்புவருகாடு
௪௩	நேர்புநேர்புநேர்பு	பாம்புபோகுகாடு
௪௪	நேர்புநிரைபுநேர்பு	பாம்புவழங்குகாடு
௪௫	நிரைபுநேர்நேர்பு	களிறுசேர்காடு
௪௬	நிரைபுநிரைநேர்பு	களிறுவருகாடு
௪௭	நிரைபுநேர்புநேர்பு	களிறுபோகுகாடு
௪௮	நிரைபுநிரைபுநேர்பு	களிறுவழங்குகாடு

எனவும் நேர்புஈற்று மூவசைச்சீர் பதினாறும் வந்தன,

௪௯	நேர்நேர்நிரைபு	மாசேர்கடறு
௫0	நேர்நிரைநிரைபு	மாவருகடறு
௫௧	நேர்நேர்புநிரைபு	மாபோகுகடறு
௫௨	நேர்நிரைபுநிரைபு	மாவழங்குகடறு
௫௩	நிரைநேர்நிரைபு	புலிசேர்கடறு
௫௪	நிரைநிரைநிரைபு	புலிவருகடறு
௫௫	நிரைநேர்புநிரைபு	புலிபோகுகடறு
௫௬	நிரைநிரைபுநிரைபு	புலிவழங்குகடறு
௫௭	நேர்புநேர்நிரைபு	பாம்புசேர்கடறு
௫௮	நேர்புநிரைநிரைபு	பாம்புவருகடறு
௫௯	நேர்புநேர்புநிரைபு	பாம்புபோகுகடறு
௬0	நேர்புநிரைபுநிரைபு	பாம்புவழங்குகடறு
௬௧	நிரைபுநேர்நிரைபு	களிறுசேர்கடறு
௬௨	நிரைபுநிரைநிரைபு	களிறுவருகடறு
௬௩	நிரைபுநேர்புநிரைபு	களிறுபோகுகடறு
௬௪	நிரைபுநிரைபுநிரைபு	களிறுவழங்குகடறு

எனவும் நிரைபுஈற்றி மூவசைச்சீர் பதினாறும் வந்தன.

இவை அறுபத்துநான்கினும், *நான்குநீக்கி, ஒழிந்த அறுபதும் வஞ்சியுரிச்சீராம். செய்யுள்:

* வெண்சீரென மேற்காட்டிய நான்கும்.

குடிபுறந் தரூஉம்வேந்த
னெடுநிலைத் தண்குடை நிழற்று நாடே.

இதனுள் நேர்புஈருகிய வஞ்சிச்சீர் பதினாறும் முறையானே வந்தன.

'சீற்றம்மிகுபு செல்சினஞ்சிறந்து
கூற்றொத்துவிரைபு கோள்குறித்துமுயன்று
புலிப்போத்துலவும் பொலங்கொடியெடுத்துப்
புகலேற்றுமலைந்து பகையரசுதொலைத்து
வேம்புமீதணிபு போந்துபடத்தொடுத்து
வீற்றுவீற்றுப்புனைந்து வேற்றுச்சுரும்புகிளர்பு
களிறுகால்கிளர்ந்து குளிறுகுரல்படைத்துச்
சொரிந்துதூங்குகடாத்து விரைந்துமலைந்துதொலைத்து
மணங்கம ழாரமொடு தயங்கச் சூடிய
வென்வேற் சென்னி பொன்னியற் புனைகழல்
பாடுபெறு பாணினும் பலவே
பாடா தோடிய நாடுகெழு வேந்தே'

இதனுள் நிரைபுஈற்று வஞ்சிச்சீர் பதினாறும் முறையானே வந்தன. (உ0)

வஞ்சிச்சீர் பெரும்பாலும் பிறபாவினுள் வாரா எனல்

உக. தன்பா அல்வழித் தானடை வின்றே.

இஃது அவற்றைப் பாவிற்குரிமை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இவ்வறுபது வஞ்சிச்சீரும் தன்தன் பாவல்லா ஆசிரியம், வெண்பா, கலியுள் வாரா, எ - று.

எனவே, சிறுபான்மையான் ஆவன மேற்கூறுதும். உதாரணம் முற்கூறியவற்றுட் காண்க.

இதன்பயன் ஆசிரியவுரிச்சீர் தூங்கலோசையை ஆக்குமாறுபோல, இஃது அகவலோசையை ஆக்காதென்பதாம். (உக)

ஈரசைச்சீரும் மூவசைச்சீரும் வஞ்சியுள் மயங்கும் எனல்

உஉ. வஞ்சி மருங்கி னெஞ்சிய வுரிய.

இது மற்றைச்சீர்கள் வஞ்சியுள் மயங்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கட்டளையல்லா வஞ்சிப்பாவின்கண் ஈரசைச்சீர் பதினாறும் மூவசைச்சீர் அறுபத்துநான்கும் உரிய, எ - று.

எனவே, கட்டளையிற் கூறுவாராயிற்று. 'வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்' (பட்டினப்பாலை) எனத் தன்முன்னர்த் தான்வந்தும், 'திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்'' (ஷை) என இயற்சீர் நிற்பத் தன்சீர் வந்தும்,

'தற்பாடிய தளியுணவின்' (பட்டினப்பாலை) எனத் தன்முன்னர் வெண்சீர் வந்தும், 'புட்டேம்பப் புயன்மாறி' (ஷை) என இரண்டு வெண்சீர் வந்தும், 'புள்ளுந்துயின்று புலம்புங்கூர்ந்து' என ஆசிரியவுரிச்சீர் வந்தும் தூங்கலோசை பிறக்கும் என்று உணர்க. (உஉ)

வெண்சீரும் உரிச்சீரும் கட்டளை ஆசிரியப் பாவினுள் வாரா எனல்

உங. வெண்பா வுரிச்சீர் ஆசிரிய வுரிச்சீர்
இன்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை யிலவே.

இது கட்டளை ஆசிரியத்திற்கு அடியுறழப்படாத சீர் இவை யென்கின்றது.

(இ - ள்.) வெண்சீரும் ஆசிரியவுரிச்சீரும் கட்டளை ஆசிரியப்பாவில் வரும் அளவடிக்குப் பொருந்தநிற்றலின்று, எ - று.

எனவே, நீடுகொடி, உரறுபுலி என முன்னிரையீற்றவிரண்டும் உறழும் என்பது ஈண்டுக் கொள்க. கட்டளையடி இங்ஙனம் வருமெனவே சீர்வகை யடிக்கு வெண்சீரும் ஆசிரியவுரிச்சீரும் பொருந்தவரும் என்றுணர்க. வெண்சீர் வந்தன மேற்கூறுப.* 'வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு' (திருமுருகாற்றுப்படை) என ஆசிரியவுரிச்சீர் பொருந்தவந்தது. (உங)

நிரையீற்று ஆசிரிய உரிச்சீர் கலியுள் வரும் எனல்

உச. கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும்† படாஅ.

இது கட்டளைக்கலிக்கட் சீர்மயங்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கலித்தளையானாய கலிப்பாவில் வரும் நேரடியிடத்து முற்கூறிய முன்னிரையீற்ற விரண்டுசீர் வருதலும் நீக்கப்படா, எ - று.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று.

'ஓங்குதிரை யடுக்கம்பாய்ந் துயிர்செகுக்குந் துறைவகேள்' 'விளங்கு மணிப் பசும்பொன்னின் வியலறைமேல் விளையாடி' எனவரும்.

இவ்வாறு கூறவே, சீர்வகைக் கலியடிக்கு, இவையொழிந்த ஆசிரிய வுரிச்சீர்களும் ஏனைச்சீர்களும் வேண்டியவாறு வரப்பெறுமாயிற்று. (உச)

* "இன்சீ ரியைய வருவ தாயின்" (கூo) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காண்க.

† 'படா' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்; 'பெறூஅ' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

நேரீற்று இயற்சீர் கலிப்பாவில் வாரா எனல்

உரு. கலித்தளை யடிவயின் நேரீற் றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே.

இதுவும் கட்டளையடிக்கோர் சீர்வரையறை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கலித்தளையானாய கலிப்பாவில் வரும் நேரடியிடத்துத் தேமா புளிமா என்னும் நேரீற்றியற்சீரிரண்டும் நிற்றற்குரித்தன்று, துள்ளலோசையைத் தெரிவோர்க்கு, எ - று.

இங்ஙனம் வரைந்தோதவே, சீர்வகையடிக்கண் இவ்விரண்டியற்சீரும் வருதல் பெறுதும்.

(எ - டு.) "ஐயிரு தலையி னரக்கர் கோமான்" எனவரும். எனவே, நேரீற்றியற்சீர் ஒழிந்த எட்டியற் சீரும் கலிக்கு வருதலும் ஆசிரியத்திற்கும் வெண்பாவிற்கும் ஒழிந்த பத்தியற்சீரும் வருதலும் பெற்றாம். (உரு)

நேரீற்று இயற்சீர் வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் வாரா எனல்

உசா. வஞ்சி மருங்கினும் இறுதி *நில்லா.

இது கட்டளையல்லா வஞ்சிப்பாவில் வரப்பெறா இயற்சீர் கூறுகின்றது; வஞ்சித்தளை மருங்கினும் என்னாது வஞ்சிமருங்கினும் எனவாளா கூறினமையின் கட்டளையன்மை பெறுதும்; தளைத்தற்றொழில் கட்டளையடிக்கண்ணதாகலின்.

(இ - ள்.) வஞ்சிப்பாவிடத்தும் அசைச்சீர் இரண்டும் இறுதலோடுநில்லா முதற்சீர்க்கண், எ - று.

என்றது மற்றைப் பாக்களைப்போலச் சீரியைந்திறுதல் மாத்திரையன்றி முதற்சீர்தோறும் தம்முள் வேறுபாடு தோன்றத் தூக்கப்படும் ஓசை வஞ்சிக்கு வேண்டுதலின் அவ்வோசைபடப் பெரும்பான்மை நில்லா தேமா, புளிமா என்னும் இரண்டும் எ - று: என்னை? முதற்சீர் வருஞ்சீரோடு தொடருங்கால் இறுதற்றொழில் பெறுவது நின்ற சீராகலின்; எனவே, நலிந்து கூறியவிடத்துச் சிறுபான்மை தூக்கப்படுமோசைபடவும் நிற்கும் என்றுணர்க. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

(எ - டு.) "கொற்றக் கொடியுயரிய" "களிறுங் கதவெறிந் தனவே" என நேரீற்றியற்சீர் முதற்கண் தூங்காவாயின. "அகல்வயன் மலைவேலி, நிலவுமணல் வியன்கானல்" (புறம். கஎ) எனவும், "மேதக மிகப் பொலிந்த, வோங்குநிலை வயக்களிறு" (மதுரைக்காஞ்சி) எனவும் ஒழிந்த

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'நில்லாது' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இயற்சீர் முதற்கண் தூங்கின. இவை கட்டளையன்மை யுணர்க. "புன்காற் புணர்மருதின்" "தேன்றூட் டெங்கரும்பின்" என நலிந்து கூறியவழித் தூங்கின.

இனி "மண்டிணிந்த நிலனும், நிலனேந்திய விசும்பும், விசும்பு தைவரும் வளியும், வளித்தலைஇய தீயுந், தீமுரணிய நீரும்" (புறம். ௨) என ஈற்றுக்கண் வருதல் பெரும்பான்மையாதலின், இறுதி நில்லா எனப் பொருள்கூறலாகாமை யுணர்க. 'மருங்கு' என்றதனன் நேர்நிலை வஞ்சிக்கே இவ்வரையறை: இயனிலை வஞ்சிக்கு இன்றென உணர்க. (௨௬)

அசையும் சீராகும் எனல்

௨௭. இசைநிலை நிறைய *நிற்குவ வாயின்
அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை †பெறலே.

இது நாலசையுஞ் சீராம் இடனும் உடைய என்கின்றது.

(இ - ள்.) இசைநிலை நிறைய நிற்குவ வாயின் - ஓசை நிலைமையால் சீர்த்தன்மைப்பட நிறைந்து நிற்குமாயின், அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறல் - அசைநிலைமைப்பட்ட சொற்களை யெல்லாம் சீர்நிலை பெறுதற்கு வரையார், எ - று.

(எ - டு.) 'கழல்தொழா மன்னவர்தங் கை' "அவிழ்ந்த துணி யசைக்கு மம்பலமுஞ் சீக்கு, மகிழ்ந்திடுவார் முன்ன மலரும்-கவிழ்ந்து, நிழறுழா யானை நெடுமான்றேர்க் கிள்ளி, கழறொழா மன்னவர்தங் கை" 'புனலுடன் பேரே வரும்' "பொன்னுர மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபே, ருன்னேனென் றாழுலக்கை பற்றினேற்—கன்னோ, மனனோடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப், புனலுடன் பேரே வரும்." "எய்போற் கிடந்தானென் னேறு" (வெண்பாமாலை-வாகை, ௨௨) "மேவாரை யட்ட களத்து" (களவழி-௨௰, ௨௭, ௩௬) என நேரசையும், நிரையசையும், நேர்பசையும், நிரைபசையும் ஆயிற்று.

இவை ஓரோவோரோசைக்குக் காட்டிற்றேனும் ஒழிந்த அசை கட்குங் கூறிக்கொள்க: இங்ஙனம் கூறுக்கால் "வெண்பாட்டு ஈற்றடி முச்சீர்த் தாகும்" (செய். ௭௨) என்றவிதி ஆமாறின்று. (௨௭)

உரியசைச்சீரும் இயற்சீருள் அடங்கித் தளைகொள்ளப்படும் எனல்

௨௮. இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளலே
தளைவகை சிதையாத் தன்மை யான.

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'நிற்குவதாயின்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'பெறவே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இஃது எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தது; இயலசை யிரண்டுஞ் சீர்நிலை யெய்தியுந் தளைபடா என்றலின். உரியசைதட்கும் என்றலின் எய்தாதது எய்துவித்ததூஉமாம்.

(இ - ள்.) இயற்சீர்ப் பாற்படுத்து - முன்னர்க் கூறிய உரியசை இரண்டும் இயற்சீர்க்கண்ணே கூறுபடுத்து, தளைவகை சிதையாத்தன்மையான - அவ்வியற்சீர்க்குக் கூறுந் தளைவகை கெடாத தன்மைக்கண்ணே, இயற்றினர் கொளல் - அவற்றையும் இயற்றிக்கொள்க, எ - று.

நேரீற்றியற்சீர் அதிகாரத்தால் தேமாபுளிமாப்போலத் தட்டல் கொள்க. தளைவகை சிதையா என்றது எய்தியுந் தளையா என்று கொள்க. 'சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி, முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாண்—மலைவிலங்கு, தார்மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ, கார்மாலை கண்கூடும் போழ்து.' 'நெய்த்தோர் நிறைத்துக் கணம்புகல்' என இரண்டசைச்சீரும் இயற்சீர் வெண்டளையாகத் தட்டன. 'தளைவகை சிதையாத்தன்மையான' என இடம் நியமித்தது, சீர்வகையான் அசை சீரென வேறுநின்று அடியுறழ்ந்து எழுபது எனப்பட்ட தளைவகை நோக்குங்கால் வேறெண் ணுந்தொகை பெறுது இயற்சீர்க்கண் அடங்கும் என்றற்கு; எனவே, கட்டளையடிக்கே இவ்வரையறை: அல்லுழி வரையறையின்மையில் தளை கொள்ளப்படா தென்றுணர்க.

இக்காலத்தார் சீர்வகையடிக்குந் தளை கொள்வர். "தடமண்டு தாமரையின் ருதா டலவ, னிடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடை ஞெண்டு, பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந், தூழி நடாயினு ஞர்" என்றவழிக் கண்டு என்பதனை இயற்சீர்வெண்டளை யென்பர்.

இனிக் 'கலித்தளை யடிவயின்' (செய்-உ௫) என்றதன்பின் இச் சூத்திரங் கூறுதலின், இவையுங் கலிக்கு விலக்குண்டு ஆசிரியத்திற்கும் வெண்பாவிற்கும் உரியவாயின; எனவே, ஆசிரியத்திற்கு இயலசை மயங்கிய இயற்சீர் நான்கும் உரியசை மயங்கிய இயற்சீர் ஆறும் ஆக இயற்சீர் பத்தும், முன்னிரை யீற்ற ஆசிரியவுரிச்சீர் இரண்டும் ஈண்டுக் கூறிய அசைச்சீர் இரண்டும் ஆகப் பதினுன்கும் அடியுறழுமாயிற்று. வெண்பாவிற்கு இருவகை இயற்சீர் பத்தும் வெண்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் இரண்டும் எனப் பதினுறுசீரும் அடியுறழுமாயிற்று. கலிக்கு நேரீற்றியற் சீர் ஒழிந்த இயற்சீர் எட்டும் வெண்சீர் நான்கும் ஆசிரியவுரிச்சீர் இரண்டும் எனப் பதினுன்கும் அடியுறழுமாயிற்று.

இனி நாற்பத்திநான்கும் உண்மைவகையால் இயற்சீர் பத்தும் ஆசிரியவுரிச்சீர் இரண்டும் வெண்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் இரண்டும் எனப் பதினெட்டாயிற்று. இவற்றுள் இருநிலைமைப் படுவனபட்டு முப்பத்தொன்ருமாறு 'சீர்நிலைதானே' (செய்-௪௧) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதும். (உ௮)

கலிப்பாவில் கட்டளையடிக்கண் ஓரடியுள் இறுதியில் நிற்கும் வெண்சீரின் முதலசை நேரசையாயினும் நிரையாகக் கொள்ளப்படும் எனல்

உ௬. வெண்சீர் ஈற்றசை நிரையசை யியற்றே.

இது வெண்சீராற் கலித்தளையாமாறுணர்த்திற்று. கலிக்கு விலக்கிய நேரீற்றியற்சீர் அதிகாரம்பற்றி இயற்சீர் கூறியதல்லது கலியதிகாரம் விலக்காமை யுணர்க.

(இ - ள்.) வெண்சீரீற்றசை வெண்சீர்கள் பல தொடர்ந்து ஒரு கலியடியுள் நின்றவழி அவ்வெண்சீர்களுள் ஈற்று நின்ற சீரின் முதல் வந்த நேரசை; நிரையசையியற்று மற்றை நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்து கலித்தளை யாயவாறு போலக் கலித்தளையாம். எ - று.

என்றது, வெண்சீர்ப் பின்னர் நிரைவந்து தட்டலே சிறந்தது என்றார். அதுவுமன்றி வெண்சீர் நான்கும் ஒன்றினும் அது வெள்ளோசை யையுந் தருதலிற் கட்டளையாகாமை கருதி முன்னர் மூன்றுசீரும் பகைத்தே வரல்வேண்டும் என்றும், அவை தம்முட் பகைத்தலிற் பின்வருஞ் சீர் ஒன்றினும் பகைத்த தன்மையேயாய்த் துள்ளலோசையே நிகழ்த்து மென்றுங் கூறினார்.

வெண்சீர் என்றது அஃறிணையியற் பெயராதலிற் பன்மைப்பாற் படவுணர்க. வெண்சீர்களுள் என ஏழனுருபு தொக்கது. ஈறு என்றது இறுதிச்சீரை. ஈற்றசையென்றது இறுதிச்சீரினுடைய அசையென்ற வாறு.

(எ - டு.) "அடிதாங்கு மளவன்றி யழலன்ன வெம்மையால்' (பாலைக் கலி-௧௦) என இவ்வெண்சீர்கள் பகைத்து வந்து ஈற்றுச்சீரின் முதற்க ணின்ற நேரசை நிரையசைபோலத் துள்ளலோசைகோடலிற் கலித்தளை யாயிற்று.

இது கட்டளைக்கே யென்பது 'தளைவகை சிதையாத் தன்மை யான' (செய்-உஅ) என நின்ற அதிகாரத்தாற் கொள்க.

"அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" (பாலைக்கலி-௧௦) என்புழி வெண்சீரிறுதி நிரைமுதலியற்சீர் தட்டலின் துள்ளலோசை சிறவாதாயிற்று, 'பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணைமென்றோள்' (கலித்தொகை-கடவுள் வாழ்த்து) போன்று. (உ௬)

கட்டளையடி யல்லாதவழி வெண்சீரும்
ஆசிரியவடியினுள் வரும் எனல்

௩௦. இன்சீர் இயைய வருகுவ தாயின்
வெண்சீர் வரையார் ஆசிரிய வடிக்கே.

இது கட்டளை யல்வழி வெண்சீர் மயங்குமாறு உணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) இனிய ஓசை பொருந்த வரும் ஆசிரிய வடிக்கண் வெண்சீரும் வரப்பெறும். எ - று.

(எ - டு.) "இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத்
தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து" (புறம்-௧௯)

என்றவழித் தலையாலம் என ஆசிரியவடியுள் இன்சீர் இயைய வெண்சீர் வந்தது.

வருகுவதாயின் என்ற ஒருமையான் ஓரடிக்கண் ஒன்றே வருதல் சிறப்புடைத்து : பலவருதல் சிறப்பின்றும். (௩௦)

கட்டளையடி யல்லாதவழி வஞ்சிச்சீரும் ஆசிரியத்துள் வரும் எனல்

௩௧. அந்நிலை மருங்கின் வஞ்சி யுரிச்சீர்
ஒன்றுத லுடைய*ஓரொரு வழியே.

இது வஞ்சிச்சீர் ஆசிரியத்துத் தாங்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அந்நிலை மருங்கின் - கட்டளை யல்வழி இன்சீர் இயையவரின், வஞ்சி உரிச்சீர் ஓரொரு வழியே ஒன்றுதலுடைய - வஞ்சிச்சீர்களும் ஒரோவோர்வழி ஆசிரியத்துடன் பொருந்துதல் உடைய எ - று.

ஒருவழி யென்னாது ஓரொருவழியென்றது அறுபது வஞ்சிச் சீரினும் பத்துச்சீரே வருதலும் அவை பயின்றுவாராமையும் அறிவித்தற்கு.

(எ - டு.) மாசேர்சுரம், புலிசேர்சுரம், மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு, மாசெல்கடறு, புலிசெல்கடறு, பாம்புசேர்வாய், பாம்புவருவாய், களிறு சேர்வாய், களிறுவருவாய் எனவரும்.

செய்யுள்:

"மாரியொடு மலர்ந்த மாத்தாட் கொன்றை
குறிஞ்சியோடு கமழுங் குன்ற நாடன்"

என்றுழிச்சேர்சுரமும், புலிசேர்சுரமும் வந்தன.

---

* 'ஓரோவொரு' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர். 'ஓரோர்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

" முன்றிலாடு - மஞ்ஞை மூதிலை கறிக்கும் "
என மாசொல்காடு வந்தது.

" அலரிநாறு துவர்வா யமர்த்த நோக்கின் "
எனப் புலிசெல்காடு வந்தது.

" கண்போன் மலர்ந்த வண்டுமயங்கு தாமரை "
என மாசெல்கடறு வந்தது.

" கரடிவழங்கு குன்று கண்டு போகி "
எனப் புலிசெல்கடறு வந்தது.

" காடுதேரா வுழிதருங் கடுங்கண் யானை "
எனப் பாம்புசேர்வாய் வந்தது.

" சந்துசிதைய வுழுத செங்குரற் சிறுதினை "
எனப் பாம்புவருவாய் வந்தது.

" மருந்துநாடாத் திருந்து சிலம்பிற் சேக்கும் "
எனக் களிறுசெல்வாய் வந்தது.

" கடறுகவரா விழிந்து கான்யாறு வரித்த "
எனக் களிறுவருவாய் வந்தது.

பாம்புவருவாய் களிறுவருவாய் என்ற இரண்டும் நேர்பும் நிரைபும் முன் வருதலின் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரெனப்படா. (௩க)

அடியாவது இது வெனல்

௩௨. நாற்சீர் கொண்டது அடியெனப் படுமே.

இது *நிறுத்தமுறையானே சீருணர்த்தி அடியுணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) நாற்சீர் கொண்ட அளவடியை அடியென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும், எ - று.

எனவே, ஒழிந்த† நான்கடியும் சிறப்பிலவாயிற்று.

'திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்' (மலைபடுகடாம்)

'அகர முதல வெழுத்தெல்லாம் ஆதி' (திருக்குறள்-க)

'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்' (பாலைக்கலி-௨0)

என நாற்சீரடியாற் சான்றோர் மூன்று பாவுங் கூறியவாறுணர்க. குறளடியானும் சிந்தடியானும் சிறுபான்மை கூறினர். (௩௨)

---

* முதற் சூத்திரத்துள் 'யாத்த சீரே யடியாப் பெனாஅ' என் நிறுத்த முறையானே.

† குறளடியும், சிந்தடியும் நெடிலடியும் கழிநெடிலடியும்.

தளையும் தொடையும் நாற்சீர் அடிக்கண்ணேயே வரும் எனல்

௩௩. அடியுள் ளனவே தளையொடு தொடையே.

இது நாற்சீரடியின் சிறப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அந்நாற்சீரடியான் வருங் கட்டளையடிக்கண் உள்ளனவே எழுபது தளையும் பத்தொன்பதினாயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொரு தொடையும் என வரையறைப்படுவன, எ-று.

எழுபது தலைப்பகுதியாற் கட்டளையடி யென வுறழ்வதூஉம், அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியென வரையறைப்படுவதூஉம், பத்தொன்பதினாயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்றென்னும் தொடைப் பகுதி கொள்ளப்படுவதூஉம் நாற்சீரடியேயாயிற்று; எனவே, நாற்சீரான்வருஞ் சீர்வகையடிக்குத் தளையுந் தொடையுங் கொள்ளின், அவை, வரையறையின்றென உணர்க.

அளவடி இரண்டியைந்தும் ஒன்று வந்துந் தொடை கோடலும், ஒழிந்தவடி நான்கும் விகற்பத்தொடை கொள்ளாமையும் உணர்க. (௩௩)

௩௪. அடியிறந்து வருத லில்லென மொழிப.

இது கட்டளைப்பாட்டிற்குந் தொடைக்கும் ஓர் கருவி கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) அறுநூற்றிருபத்தைந் தடியுள்ளும் ஓரடி நின்றுழிக் வருகின்ற அடியும் முன்னின்றவடியை இறந்து வருதலில்லை என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர், எ - று.

என்றது, முற்கூறிய தளைவகையேயன்றி, அடியோடு அடிக் கூட்டத்துத் தளைகொள்ளுங்காலும் வந்தவடியே வரவேண்டு மென் பதூஉம், தொடை கொள்ளுங்காலும் வந்தவடியே வரவேண்டு மென் பதூஉம் கூறியதாயிற்று; எனவே, தேமா தேமா தேமா தேமா என்னும் அடிக்கட்டொடை கொள்ளுங்கால் "வாமா னேறி வந்தோன் மன்றே" என வந்த அடியே வரல் வேண்டுமென்பதூஉம், "தேமாஞ் சோலைத் தீந்தே னுண்ட, காமர் தும்பி யாகல் கண்டது" எனத் தளைவழுவாகித் தொடைப்பகுதியுட் படாதென்பதூஉம் கூறியவாறாயிற்று.

இனி வெண்பாவினுள்,

"சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை
நின்றே யெறிப பறையினை நன்றேகாண்" (நாலடி-௩௪)

எனப் பன்னிரண்டெழுத்தடி யொன்றனையும் இருகாற் சொல்லி எதுகை கொள்ளுங்கால் அடிமோடடித்துக் கூட்டத்துத் தளைவகை சிதையாது தொடைப் பகுதியுட்பட்டவாறு காண்க. "யானாடத் தானுணர்த்து மானுணர விட்டதற்பின், றானாட யானுணர்த்தத் தானுணரான்—

றேனாறு, கொய்தார் வழுதி குளிர்சாந் தணியகல, மெய்தி யிராக்கழிந்த வாறு" எனப் பதினன்கெழுத்தின் இகந்ததின்றேனும் தளைவகை யொன்றுதலிற் றொடைப் பகுதியுட் படாவாயிற்று. வண்டு வரகு வரகு வரகு என நின்ற வடியை மீட்டும் வண்டு வரகு வரகு வரகு எனத்தந்து தொடை கொள்ளுங்கால் ஆசிரியத்தளை தட்டு வழுவாயிற்று. கலிக்கு அன்னதோர் வரையறையின்று. அது "வெண்சீரீற் றசை" (செய்-உக) என்னுஞ் சூத்திரத்தானும், "தண்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா" (செய்-ருரு) என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் உணர்க. ஏனை அகவலும் வெள்ளையுமே வரையறைப்பட்டன. இதனானே, அறுநூற்றிருபத்தைந் தடியும் தம்முன்னர்த் தாமே வந்து தளையுந் தொடையும் வழுப்படாமற் கொள்ளுமென்றவாறு. (ருச)

நாற்சீரடியான் வந்த பாட்டே சிறப்புடைய பாடல் எனல்

ருரு. அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே.

இதுவும் அந்நாற்சீரடியின் சிறப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடியின்பாட்டே - அந்நாற்சீரடியென்னும் உறுப்பான் வந்த பாட்டையே, சிறப்பெனப் படுமே - சிறப்புடைப் பாட்டென்று கூறப்படும், எ - று.

அடியினற் செய்யுள் வரையறை கூறலின்றி மாத்திரை முதலிய உறுப்பான் இத்துணைப்படுஞ் செய்யுளென்று வரையறை கூறப்படாமையின் அடியான் வந்ததே பாட்டென்றார். அது மூவகைச் சங்கத்தாரும் பிற சான்றோரும் நாற்சீரடியானே மூன்று பாவும்வரப் பெரும்பான்மை செய்யுட் செய்து, வஞ்சிப்பா சிறுவரவிற்றாகச் செய்யுள் செய்தவாற்றானுணர்க. (ருரு)

நாற்சீரடியின் பகுப்பும், அவற்றின் பெயரும் முறையும் தொகையும்

ருசா. நாலெழுத் தாதி யாக ஆறெழுத்து
ஏறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப.

ருஎ. ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடிக்கு அளவே
ஈரெழுத் தேற்ற மல்வழி யான.

ருஅ. பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக்கு அளவே
ஒத்த நாலெழுத் *தொற்றலங் கடையே.

* 'தேற்றலங் கடையே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

௩௯. மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப.

௪௰. மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
ஈரெழுத்து மிகுதலும் *இவட்பெறும் என்ப.

இவை ஐந்து சூத்திரமும் உதாரணச் சுருக்கமும் உரையியைபும் நோக்கி உடனெழுதப்பட்டன. இவை நாற்சீரடி இத்துணைப் பகுதிப்படுமென அவற்றது பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றன.

(இ - ள்.) நாலெழுத்து முதலாக ஆறெழுத்துக்காறும் ஏறிய மூன்று நிலத்தையுமுடைத்து குறளடி, எ - று.

(இ - ள்.) சிந்தடிக்கெல்லை ஏழெழுத்தொன்றுமே என்று கூறுவர், எட்டு மொன்பதும் இரண்டுமல்லாதவிடத்து, எ - று.

(இ - ள்.) அளவடிக்கெல்லை பத்தெழுத்தொன்றுமே என்று கூறுவர், அதனேடொத்த பதினென்றும் பன்னிரண்டும் பதின் மூன்றும் பதினன்குமாகிய நான்கெழுத்தாகிய நான்கு நிலனும் ஏற்றமாய் வாராதவழி, எ - று.

(இ - ள்.) நெடிலடிக்கெல்லை பதினைந்தெழுத் தொன்றுமே என்று கூறுவர் அதற்குப் பதினறும் பதினேழுமாகிய இரண்டெழுத்து மிக்குவரும் நிலமிரண்டும் இயல்பென்று கூறுவர், எ - று.

(இ - ள்.) கழிநெடிலடிக்கெல்லை பதினெட்டெழுத்தாமென்று கூறுவர், அதற்குப் பத்தொன்பதும் இருபதுமாகிய இரண்டெழுத்தும் மிக்குவரு நிலமிரண்டையும் இவ்விடத்தே பெறுமென்று சொல்லுவர், எ - று.

குறளடி யொழிந்தனவற்றை இங்ஙனம் வகுத்துரைத்தார், தலையிடை கடை யென்னும் மூன்று கூற்றுன் ஒன்றற்கொன்று சிறப்புமிழிபு முடைமையின்.

(எ - டு.)

பேர்ந்து பேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி நேர்ந்து
வண்டு சூழ விண்டு நீங்கி

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'இயல்பென மொழிப' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

நீர்வாய்க் கொண்ட நீல மூர்வா
யூதை வீச வூரவாய
மதியேர் நுண்டோ டொல்கி மாலை
நன்மணங் கமழும் பன்னல் லூர
வமையேர் வளைத்தோ ளம்பரி நெடுங்க
ணிணையீ ரோதி யேந்திள வனமுலை
யிரும்பன் மலரிடை யெழுந்த மாவி
னறுந்தழை துயல்வருஞ் செறிந்தேர் தல்கு
லணிநகை நசைஇய வரியமர் சிலம்பின்
மணிமருள் வார்குழல் வளரிளம் பிறைநுத
லொளிநிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகளிரொடு
நவிமுழவு முழங்கிய வணிநிலவு மணிநக
ரிருந்தளவு மலரளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடையலன்
கலனளவு கலனளவு நலனளவு நலனளவு
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவஃ
தொருநீ மறைப்ப மொழிகுவ தன்றே.

இதனுள் நாற்சீரடிக்கட் பதினேழு நிலத்து ஐவகையடியும் முறை யானே வந்தவாறு காண்க.

மக்களுள் நீரக்குறியானைக் குறளனென்றும், அவனிற் சிறிது நெடி யானைச் சிந்தனென்றும், ஒப்பவமைந்தானை அளவிற்பட்டானென்றும், அவனிற் சிறிது நெடியானை நெடியானென்றும், அவனின் மிகநெடி யானைக் கழிநெடியானென்றும் கூறுபவாகலின் அவைபோலக் கொள்க, இப்பெயர்.

இவை சீர்வகை யடிக்கும் ஒக்கும்: என்னை? சுருங்கிய வெழுத்தா னும் இருசீரானும் வருவன குறளடி எனவும், ஏறியவெழுத்தானும் முச் சீரானும் வருவன சிந்தடி எனவும், இடைநிகரான வெழுத்தானும் நாற்சீரானும் வருவன அளவடி எனவும், மிக்கவெழுத்தானும் ஐஞ்சீ ரானும் வருவன நெடிலடி எனவும், அவற்றின் மிக்க வெழுத்தானும் அறுசீர் முதலிய சீரானும் வருவன கழிநெடிலடியெனவும் இங்ஙனம் இருவகையடிக்கும் ஒருபெயரே கொள்க.

அவை,

'ஓங்குதலை வியன்பரப்பின்' (மதுரைக்காஞ்சி)

'வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப' (மதுரைக்காஞ்சி)

'சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே' (புறம்-உ௩௫)

'சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே' (புறம்-உ௩௫)

'நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பிரியா வறிவனை முந்துறீஇ'
(குறிஞ்சிக்கலி-௩)

'கவிரிதழ் கதுவிய துவரிதழ் மரிவையர்
கலிமயிற் கணத்தொடு விளையாட'

"மூவடிவி னாலிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலகு மூடி முளைவயிர நாறித்
தூவடிவி னாலிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோய்நின் னடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டாற்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க டண்டச்
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து
புலன்கொளா வாலெமக்கெம் புண்ணியர்தங் கோவே."

என இவற்றை முறையானே குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி எனப் பெயர் கூறுப; எண்சீரின் மிக்கன சிறப்பில. (௩௬ - ௪0)

ஐந்தெழுத்தின் மிக்குச் சீர்கள் வாராவெனல்

௪௧. சீர்நிலை தானே யைந்தெழுத் திறவாது.*

இது மேல்எழுத் தெண்ணி அடி வகுத்த கட்டளையடிக்குச் சீரும் எழுத்தெண்ணி வகுக்கின்றது.

(இ - ள்.) ஒருசீரினது நிலைமைதான் ஐந்தெழுத்து இறந்து வராது, எ - று.

பெருமைக்கு எல்லைகூறி வரையறுப்பவே, சிறுமைக்கு எல்லை வரையறைப்படாது: ஒன்று முதலாக வருதல் பெற்றும்.

அசைநிலையிற் பிரித்துநிற்றலிற் றானே யென்பது பிரிநிலை யேகாரம்.

அவற்றையுஞ் சீரென அடக்குக எனின்: அவை இயற்சீர்ப்பாற் படுத்து இயற்றவேண்டா; இங்ஙனம் பாற்படுவனவற்றைச் சேரக் கூறலின் மயங்கக்கூறலென்னுங் குற்றமாம். இனி அவை மூன்றெழுத்தினிகவாமை உரையிற் கொள்க.

அச்சீர்கள் வருமாறு:

நுந்தையும் வண்டும் ஓரெழுத்துச் சீரென்ப.

தேமா, ஞாயிறு, போதுபு, போரேறு, மின்னு, வரகு என இயைந்த ஆறும் ஈரெழுத்துச் சீராகும் என்ப.

புளிமா, பாதிரி, வலியது, மேவுசீர், நன்னாணு, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மாசெல்வாய், நீடுகொடி அரவொடுகூட மூவெழுத்துச்சீர் பதினொன்றாகும்,

* இந் நூற்பாவையும் அடுத்த நூற்பாவையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

கணவிரி, பெருநாணு, காருருமு, உருமுத்தி, மழகளிறு, மாவருவாய், புலிசெல்வாய், நாணுத்தளை, உரறுபுலியொடு ஒன்பதுசீரும் நாலெழுத்துச் சீராகு மென்ப.

நரையுருமு, புலிவருவாய், விரவுகொடி, மூன்றும் ஐயெழுத்துச் சீராகு மென்ப.

'எழுத்தள வெஞ்சினும்' (செய் - சஙு) என்னுஞ் சூத்திரத்தான் இங்ஙனம் காட்டினும்.

ஆகச்சீர் முப்பத்தொன்றும். (சக)

சமநிலை வஞ்சிக்கு ஆறெழுத்தானும் சீர்வரும் எனல்

சஉ. *நேர்நிலை வஞ்சிக்கு ஆறு மாகும்.

இது வஞ்சிப்பாவினுள் வருஞ்சீர்க்கு எழுத்துவகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சமநிலை வஞ்சிக்கு ஆறெழுத்துமாம் எ - று.

அஃது இருசீரான் வரும்; முச்சீரான் வருவது வியநிலை வஞ்சி.

இறுதி யதிகாரத்தாற்† பெருமைக்கெல்லை கூறினார். சிறுமைக் கெல்லை‡ மேற்கூறுப. எனவே, ஆறெழுத்தினிகந்தன கட்டளையடிக் காகாவென உணர்க.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று, ஐந்தேயன்றி ஆறுமாமென்றலின். அவை முற்கூறிய உதாரணங்களுட் காண்க. (சஉ)

சீர்களுக்குரிய எழுத்துக்களுள் மிகினும் குறையினும் தத்தம் ஓசைநலம் குன்றாவெனல்

சஙு. எழுத்தள(வு) எஞ்சினுஞ் சீர்நிலை தானே
குன்றலும் மிகுதலும் இல்லென மொழிப.

இது முற்கூறிய சீர்கட்கெல்லாம் பொதுவிதி.

(இ - ள்.) எழுத்தளவு எஞ்சினும்-முற்கூறிய சீர்களெல்லாம் கட்டளையடிக்குத் தத்தம் எழுத்துக் குறைந்தும் மிக்கும் தம் அளவு இறந்துவரினும், சீர்நிலைதானே குன்றலும் மிகுதியும் இல்லென மொழிப-அவை அவ்வச் சீரெனவே படுட்டுச் செய்யுளுள்

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'நேர்நிரை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† இதற்கு மேனின்ற அதிகாரத்தான் என்க.

‡ சசூ-ஆம் சூத்திரத்துட் காண்க.

அவ்வப் பாக்களின் ஓசையை உணர்த்தி, ஒரு தன்மையவாயே நிற்கும், சுருக்கப்பெருக்கம் இன்றென்று கூறுவர் ஆசிரியர் எ-று.

எனவே, அவை கட்டளையடிக்கு எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்குமாற் றான், இயற்சீரும் உரிச்சீரும் ஒருநிலைமைப்படுதலும், வஞ்சிச்சீர் பலநிலை மைப்படுதலும் உடையவேனும், அவ்வெழுத்திற்கல்லது சீர்க்குச் சுருக்கம் பெருக்கமின்றென்று கூறியவாறாயிற்று.

தானே என்றதனான்* அசைச் சீர்க்கும் இருநிலைமை கொள்க.

அவை இருநிலைமைப்படுமாறு :—

'இயலசை மயங்கிய வியற்சீர் நான்கனுட்
புளிமா வொழிந்த வியற்சீர் மூன்று
நுந்தை தேமா ஞாயிறு பாதிரி
வலியது கணவிரி யெனவிரு வகையா
யிருமூன் றாக வியம்பினர் புலவர்.'

நுந்தை - ஓரெழுத்துத் தேமா, ஞாயிறு - ஈரெழுத்துப் பாதிரி, வலியது - மூவெழுத்துக் கணவிரி: இவற்றுட் குற்றுகரம் எழுத் தெண்ணப்பெறுமையான் அலகு பெறுதலின், இருநிலைமை எய்திற்று.

உரியசை மயங்கின இயற்சீராறும், போதுபூ, மேவுசீர், விறகுதீ, உருமுத்தீ, போரேறு, நன்னாணு, பூமருது, காருருமு, மழகளிறு, நரையுருமு, கடியாறு, பெருநாண் என்று ஈருகரத்தான் ஈராறாகும். இவை குற்றுகர முற்றுகரங்களான் இருநிலைமை எய்தின.

இருவகை இயற்சீராய பதினெட்டு, புளிமாவோடு பத்தொன்ப தாகும்; ஆக இயற்சீர் பத்தொன்பது. இவற்றுள்,

'நுந்தை தேமா புளிமா நேரீறு
மன்றி வந்த ஈரெண் சீராய்ப்
பாதிரி கணவிரி யாகிநின் றவையு
மொன்றி வந்தன வாசிரி யத்தளை
யொன்று தனவே வெண்டளை யாகும்'

'முன்னிரை யீற்ற வாசிரிய வுரிச்சீர்
நீடு கொடியே நாணுத் தளையே
உரறு புலியே விரவு கொடியென
ஈருக ரத்தா னீரிரண் டாகிப்
பாதிரி கணவிரி போலத் தட்கும்'

என உரிச்சீர்கள் இருநிலைமை எய்தின.

* தானே என மிகுத்துச் சொல்லியவதனான் என்றும் பாடம்.

'வண்டு மின்னும் வரகு மாவுமெனக்
கண்டசு ருகர வசைச்சீர் நான்குந்
தேமா புளிமா வாகித் தட்கும்'

என அசைச்சீரும் இருநிலைமை எய்தின.

வெண்சீர் நான்கும் ஒருநிலைமையவேயாம்.

'வெண்சீர் நான்குந் தம்முள் தாம்வந்து
தட்ட வெண்டளை கட்டளைக் காகா
சீர்வகை யான்வருங் கலிக்கும் வெள்ளைக்கு
மாகு மென்ப வறிந்திசி னோரே'

'வெண்சீர் தம்முண் மாறுங் கலித்தளை
கட்டளைக் கலிக்கென் றொட்டிய தாகு
மதனோ டியற்சீர் ஒன்றி வரினது
கட்டளை வெள்ளைக் காகு மென்ப'

'இயற்சீ ரசைச்சீ ருரிச்சீர்வெண் சீரென
மயக்கற வகுத்த சீர்க ளெல்லா
மொன்றுதலை யிட்ட வொருமுப் பஃதே.'

ஆக நால்வகைச் சீரும் முப்பத்தொன்று.

இனி, வஞ்சியுரிச்சீர் பலநிலைமைப்படுமாறு—'குறளடி முதலா' (நெ) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும். (சரு)

எழுத்து எண்ணிச் சீர்வருங்கால் ஒற்றும் குற்றுகரமும்
ஆய்தமும் எண்ணப்படா வெனல்

சச. உயிரில் லெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ
உயிர்த்திறம் இயக்கம் இன்மை யான.

இஃது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ - ள்.) உயிரில் எழுத்தும் எண்ணப்படாஅ - ஒற்றும் ஆய்தமும் குற்றுகரமும் எழுத்தெனப் பெயர் கூறினரேனும் எழுத்தாக எண்ணப்படா; என்னை? உயிர்த்திறம் இயக்கம் இன்மையான - அவை தத்தம் ஓசை இனிது விளங்க ஒலித்தற்குக் கூறிய எண்வகை நிலத்தினும் விளங்க இயங்காமையின் எ - று.

என்றது, எழுத்தெண்ணுமிடத்து அவை ஒழித்தெண்ணுக என்றவாறு. இது கட்டளையடிக்கு 'பேர்ந்து சென்று' என்பதனுள் அவையொழித்து எண்ணப்பட்டது. பின்னுள்ளோர் கொண்ட கட்டளைக் கலித்துறை, சந்தம், தாண்டகங்கட்கும் இவ்வாறெழுத்தெண்ணுதல் வேண்டுமென்றுணர்க. (சச)

சமநிலை வஞ்சியடி இருசீரான் வரும் எனல்

சுரு. வஞ்சி யடியே யிருசீர்த் தாகும்.

இஃது அதிகாரத்தான் நின்ற வஞ்சியடியாமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முற்கூறிய சமநிலை வஞ்சியினடி இருசீரையுடைத்தாகி வரும் எ - று.

ஏகாரம் பிரிநிலை, சிறப்பில்லா வியநிலை வஞ்சியினின்றும் பிரித்தலின். வியநிலை வஞ்சிக்குக் கட்டளை யின்று. இங்ஙனம் கூறவே, வஞ்சியடியும் ஒருவாற்றான் உறழப்படுமாயிற்று. அது 'குறளடி முதலா' (இள) என்பதனுட் காட்டுதும். இங்ஙனம் வஞ்சியுறழாவிடிற் 'குன்றக் கூறலென்னும்' குற்றந் தங்கும். (சுரு)

சமநிலை வஞ்சிக்கு எழுத்துச் சிறுமை

சுசு. தன்சீ ரெழுத்தின்* சின்மை மூன்றே.

இது முன்னர்ச்† சமநிலைவஞ்சிக்குப் பெருமைக் கெல்லை கூறினமையின் ஈண்டுச் சிறுமைக்கெல்லை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவ்வஞ்சிச் சீருக்கு எழுத்தின் சிறுமை மூன்றே எ - று.

'தன்' என்றது முற்கூறிய வஞ்சியை.

எ - டு: 'கொண்டு கோடுநீடு கொலைக்களிறு கடாஅய்' எனவரும்.

ஏகாரத்தானே மேல் வருகின்ற வியநிலை வஞ்சிக்காயின் மூவெழுத்தினிழிந்து ஈரெழுத்தானும் வருமென்று கொள்க; நுந்தைகாடு என வரும். (சுசு)

வியநிலை வஞ்சியடி முச்சீரானும் வரும் எனல்

சுஎ. முச்சீ ரானும் வருமிட னுடைத்தே.

இஃது ஒழிந்த வியநிலைவஞ்சி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வஞ்சியடி இருசீரானன்றிச் சிறுபான்மை முச்சீரானும் வரப்பெறும் எ - று.

'உடைத்து' என்றதனான் இது கட்டளையன்மையும் சான்றோர் செய்யுளுட் பயிலாமையும் பெறுதும். இரண்டனையும் வஞ்சியடி என வரையாது கூறவே இரண்டடியும் மயங்கிவந்த பாட்டை மயக்கடி வஞ்சி

* சஉ ஆம் நூற்பா.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'சிறுமை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

யெனவும் வேறு வேறு வந்தனவற்றைக் குறளடி வஞ்சி, சிந்தடி வஞ்சி யெனவுங் கூறிக்கொள்க.

(எ - டு.) "தோல் துவைத்தம்பில் துளைதோன்றுவ" (புறம், ச) எனவும்,

"நிலைக்கொராஅ இலக்கம்போன்றன" (ஷை, ஷை)

எனவும், குறளடியும் சிந்தடியும் வந்தமையான் இப்பாட்டு மயக்கடி வஞ்சியாம். (சஎ)

வஞ்சியடியுள் அசை கூனாகி வரும் எனல்

சஅ. அசைகூ னாகும் அவ்வயி னான.

இதுவும் அதற்கெய்தியதோர் விதி.

(இ - ள்.) அவ்விரண்டடியின் கண்ணும் நான்கசையும் கூனாய் வரப்பெறும் எ - று.

(எ - டு.) 'வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன' (புறம், ச). இதனை வாள் வலந்தர என ஒருசீர் 'யாத்தசீர்' (செய், க) என்றதனான் வலந்தருதல் வாள்மேற் சென்று மறுப்பட்டன என்னும் பயனிலை நின்று வற்றுதலின் வாள்என நேரசை கூனாயிற்று. 'அடி, யதர்சேறலி னகஞ்சிவந்தன' 'வண்டு, மலர்தேர்ந்து வரிபாடின "களிறே, கதவெறியாச் சிவந்துரைஇ" (புறம்-ச) என நான்கசை கூனாயிற்று: களிறே என்ற ஏகாரம் அசையாதலிற் பொருளின்றி நின்றது.

இனி இச் சூத்திரம் பொதுவாய் நிற்றலின் தூக்கிரண்டுபட இடையினுங் கடையினுங் கூனாய் நிற்பனவுங் கொள்க.

(எ - டு.) 'கலங்கழாஅலிற், றுறை, கலக்கானதே'

எனத் துறையென இடைக்கண் நிரையசை கூனாயிற்று.

'மாவழுங்கலின் மயக்குற்றன, வழி'

இதனுள் வழியென இறுதிக்கண் நிரையசை கூனாயிற்று.

'தேரோடத் துகள்கெழுமின, தெருவு'

என இறுதிக்கண் நிரைபசை கூனாயிற்று. ஒழிந்தன வந்துழிக் காண்க. (சஅ)

சீர் கூனாகும் இடம் இதுவெனல்

சகூ. சீர்கூ னாதல் நேரடிக் குரித்தே.

இது மூன்று பாவிற்கும் உரிய அளவடிக்கு எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

(இ - ள்.) அளவடிக்குச் சீர் கூறுதல் உரித்து எ - று.

இஃது இருவகையடிக்கும் உரித்து :

(எ - டு.) 'அவரே,
கேடில் விழுப்பொருள் தருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே' (குறுந். உகசு)

'உதுக்காண்,
சுரந்தானா வண்கைச் சுவணமாப் பூதன்' (வெண்பா)

'உலகினுட்,
பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்'
(கலிப்பா)

என்று மூன்றுபாவினும் வந்தன.

ஏற்புழிக்கோடல் என்பதனால் அடிமுதற்கட் கோடும். தன்னின முடித்தல் என்பதனான் வஞ்சிக்குங் கொள்க.

'உல்கே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்' (வஞ்சிப்பா)

எனவரும். (சக)

ஐவகையடிகளையும் விரிக்குங்கால் அறுநூற்று இருபத்தைந்து அடிகளாகும் எனல்

ருo. ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ்* நிலத்த
எழுபது† வகையின் வழுவில வாகி
அறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே.

மேல் நாற்சீரடியினை ஐவகையாகக் கூறி இதனானே அறுநூற் றிருபத்தைந்தாகுமென அவற்றின் விகற்பமுங் கூறினார்.

(இ - ள்.) ஐவகை அடியும் விரிக்குங் காலை - மேற்கூறிய ஐவகை அடியும் விரிக்குமிடத்து, மெய்வகை அமைந்த பதினேழ் நிலத்த - பொருள்வகை அமைந்த பதினேழ் நிலத்தவாய், எழுபது வகையின் வழுவில வாகி - எழுபது வகைக் குற்றம் நீங்கி, அறுநூற்று இருபத்தைந் தாகும்மே - அறுநூற்றிருபத்தைந்தாம் எ - று.

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'நிலத்தும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'வகைமையின்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

எனவே, பதினேழ்நிலத்தேறினும் எழுபதுவகைக் குற்றம் விரவினும் அறுநூற்றிருபத்தைந்து என்ற கட்டளையாகாவாயிற்று.

அகவற்கு இயற்சீர் பத்தொன்பதும் உரிச்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் நான்கும் ஆக இருபத்தேழும், வெள்ளைக்கு இயற்சீர் பத்தொன்பதும் வெண்சீர் நான்கும் அசைச்சீர் நான்கும் ஆக இருபத்தேழும், கலிக்கு நேரீற்றியற்சீர் மூன்றொழிந்த இயற்சீர் பதினாறும் உரிச்சீர் நான்கும் வெண்சீர் நான்கும் ஆக இருபத்து நான்கும், ஆக எழுபத்தெட்டுச் சீர்களுள் அகவற்கும் வெள்ளைக்கும் அசைச்சீர் எட்டும் இயற்சீர்ப்பாற் படுத்துத் தளைகோடலின் அவற்றை இயற்சீர்க்கண் அடக்க எழுபதாம்.

சீர்கள் ஒன்று ஒன்றனோடு தட்குங்கால் அவை பொருளானன்றி ஓசையைக் கடக்குமாறின்மையின் அவ்வோசை கெடாது வருதற்கு எழுபதுதளை வழுவின்றி வரல்வேண்டும் என்பார் 'எழுபது வகையின் வழுவில' என்றார்.

இவ்வண்ணந் தளைகொண்டாரேனுந் தளைக்குக் கழித்த அசைச் சீரெட்டும் சீராய் நின்று அடியுறழுமென வுணர்க,

அகவற்கு ஆசிரியத்தளையும், வெள்ளைக்கு இயற்சீர் வெண்டளையும், இயற்சீரொடுதட்ட வெண்சீர் வெண்டளையும், துள்ளற்குக் கலித்தளையும் ஆக அறுநூற்றிருபத்தைந்து தளையும் மூன்று பாவிற்கும் பகுக்குங்கால் அகவற்கு முந்நூற்றிருபத்துநான்கும், வெள்ளைக்கு நூற்றெண்பத்தொன்றும், கலிக்கு நூற்றிருபதுமாம்.

'மெய்வகை யமைந்த' என்றதனான் நான்கு சீரினும் உறழ்கின்ற சீரினை அடிமுதற்கண்ணே வெளிப்படவைத்து அவ்வச்சீரி னடியாக்கிப் பெயருங் கொடுத்து அகவற்கு ஓரோவொன்று பன்னீரடியாகவும் ஒழிந்த இரண்டற்கும் பிறவாறுகவும் உறழப்படும்.

இனி அகவற்கு உறழுமாறு :

'இயற்சீ ருரிச்சீ ரசைச்சீர் கூடி
யிரண்டு தலையிட்ட வையைந்து சீரா
யகவற்கு ஓரோவொன் றுறழு மடித்தொகை
யீரா றென்ப வியல்புணர்ந் தோரே'

'அகவற் குரியசீ ரிருபத் தேழனுள்
நுந்தையும் வண்டும் முதல்வரு மடிக்கண்
ணந்நான் கெழுத்து முதலாய்க் கொண்டு
பதினைந் தளவு மேறிப் பெருந்தொகை
யீரா றீரா றுகு மென்ப' (௨௪)

(எ - டு.) நுந்தை வண்டு வண்டு எனவும்; நுந்தை காருருமு நளிமுழவு நளிமுழவு எனவும் ஓரெழுத்துத் தேமாவடி நான்குமுதற்

பன்னிரண்டளவும் உயர்வனவற்றிற்கு முதலடியும் முடிவிலடியுங் காட்டினும்.

இதற்குமேல் வருவனவற்றிற்கும் இடைநின்றனவற்றையு மிவ் வாறே சீர்தளைப்பெய்து ஒட்டிக்கொள்க. வண்டு வண்டு வண்டு வண்டு எனவும்; வண்டு காருருமு நளிமுழவு நளிமுழவு எனவும்; வண்டு என்னும் ஓரெழுத்துச் சீரடி பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுங் காட்டினும்.

'தேமா மின்னு வரகுமுதல் வருமடி
யைந்துமுத லீரெட் டளவு முயர்ந்து
வந்த தொகைமூ வொருபத் தாறே' (௫௯)

தேமா வண்டு வண்டு வண்டு எனவும்; தேமா காருருமு நளிமுழவு நளிமுழவு எனவும்; தேமாஅடி பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவும் காட்டினும்; மின்னுவரகு என்னும் இரண்டற்கும் இஃதொக்கும்.

'ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு புளிமா
அரவு முதலா வந்தவைந் தடியு
மாறு தொட்டுப் பதினே ழளவு
முயர்ந்த தொகையா றொருபஃ தாகும்' (௬0)

ஞாயிறு வரகு வண்டு வண்டு எனவும்; ஞாயிறு நளிமுழவு நளி முழவு நளிமுழவு எனவும் ஞாயிற்றடி பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுங் காட்டினும். போதுபூ போரேறு என்னும் இரண்டற்கும் ஈதொக்கும். புளிமா வண்டு வண்டு வண்டு எனவும்; புளிமாக் காருருமு நளிமுழவு நளிமுழவு எனவும் ஒட்டுக. அரவுக்கும் இவ்வாறே யொட்டுக' என்றைந்தடிக்கும் முதலும் முடிவும் காண்க.

'பாதிரி வலியது மேவுசீர் நன்றுணுப்
பூமருது கடியாறு விறகுதீ நீடுகொடி
யாதி யாகிய வடிகள் தாமே
யேழுமுதன் மூவா றளவு முயர்ந்த
தொகையாறு முடிவிட்ட தொண்ணூ றுகும்' (௬௧)

பாதிரி வரகு வண்டு வண்டு எனவும்; பாதிரி நளிமுழவு நளிமுழவு நளிமுழவு எனவும் பாதிரியடி பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுங் காட்டினும்.

ஒழிந்த ஏழற்கும் இவ்வாறே யொட்டிக் காண்க.

'கணவிரி மீரறுபுலி காருருமு பெருநாணு
உருமுத்தீ மழகளிறு நாணுத்தளை முதலா
வந்த வடிக ளிருநான்கு தொட்டுப்
பத்தொன் பானள வும்முயர்ந்த தொகை
நான்குமுடி விட்ட எண்ணொரு பஃதாம்.' (அ௬)

கணவிரி வரகு வண்டு வண்டு எனவும்; கணவிரி நரையுருமு நரையுருமு நரையுருமு எனவும் கணவிரியடி பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுங் காட்டினும்.

ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.

‘ விரவுகொடி நரையுருமு முதல்வரு மடிக
ளொன்று தலையிட்ட விருநான்கு தொட்டே
யைந்நான் களவு முயர்ந்த தொகைதா
மூவெட் டாக மொழிந்தனர் புலவர்.’ (உச)

விரவுகொடி வரகு வண்டு வண்டு எனவும்; விரவுகொடி நளிமுழவு நளிமுழவு நளிமுழவு எனவும் விரவுகொடியடி பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுங் காட்டினும்.

ஒழிந்ததற்கும் இவ்வாறே யொட்டிக் காண்க.

‘ அகவற் குறழ்ந்த வடித்தொகை கூறின்
நான்குதலை யிட்ட நாலைந் தனோடு
மூவொரு நூறு மொழிந்தனர் புலவர் ’

ஆக அடி முந்நூற்றிருபத்து நான்கு; ௩௨௪.

இனி வெள்ளைக்கு உறழுங்கால் ஏழும் எட்டும் ஒன்பதும் பத்தும் ஆகிய எழுத்தானுய வடிகள் முதலா வந்தவை பதினன்கெழுத்தளவும் உயருங்கால் ஓர் சீர் எட்டடியும் ஏழடியும் ஆறடியும் ஐந்தடியும் பெற்று நூற்றெண்பத்தொன்றும்.

‘ இயற்சீ ரசைச்சீர் வெண்சீர் கூடி
யிரண்டு தலையிட்ட வையைந்து சீராய்
வெள்ளை யுறழு மாறு கூறி
னெட்டு மேழு மாறு மைந்துமென்
றெட்டு மடிகளைப் பெறுமவை தாமே ’

‘ வெள்ளைக் குரியசீ ரிருபத் தேழனுள்
நுந்தை வண்டு ஞாயிறு போதுபூப்
போரேறு முதலா வந்த வடிக
ளேழு தொட்டே யீரே ழளவு
முயர்ந்த தொகைநா லொருபஃ தாகும்’ (சo)

எ - டு : நுந்தை நளிமுழவு வரகு வரகு எனவும்; நுந்தை மழகளிறு காருருமு காருருமு எனவும்; நுந்தையடிக்கு முதலும் முடிவுங்காட்டினும். வண்டிற்கும் இஃதொக்கும். ஞாயிறு வண்டு வரகு வரகு எனவும்; ஞாயிறு காருருமு மாவருவாய் காருருமு எனவும் ஞாயிற்றடிக்கு முதலும் முடிவுங் காட்டினும். போதுபூ, போரேறு என்னும் இரண்டற்கும் இஃதொக்கும்.

'தேமா மின்னு வரகு வலியது
பாதிரி மேவுசீர் நன்னூறப் பூமருது
கடியாறு விறகுதீ மாசெல் வாய்முதல்
வந்த வடிக ளிருநான்கு தொட்டே
யீரே ழளவு முயர்ந்து பெறுந்தொகை
யேழுமுடி விட்டவே ழொருபஃ தாகும்.' (எஎ)

தேமா வரகு வரகு வரகு எனவும்; தேமா களிமுழவு காருருமு பாதிரி எனவும், தேமாவடிக்கு முதலும் முடிவுங் காட்டினும். மின்னு வரகு என்னுமிரண்டற்கும் இஃதொக்கும். வலியது வண்டு வரகு வரகு எனவும்; வலியது காருருமு காருருமு பாதிரி எனவும் ஓட்டுக.

ஒழிந்தவற்றையும் இவ்வாறே யொட்டுக.

'கணவிரி பெருவேணுக் காருருமு புலிசெல்வாய்
மழகளி றுருமுத்தீ மாவரு வாய்புளிமா
வரவுத் தீமுத லாக வந்த
வடிக ளொன்பது மீரே ழளவு
முயர்ந்து பெறுந்தொகை யுணரக் கூறி
னுன்குதலை யிட்ட வையொரு பஃதாம்.' (௫௪)

கணவிரி வண்டு வரகு வரகு எனவும்; கணவிரி காருருமு காருருமு தேமா எனவும் கணவிரியடிக்கு முதலும் முடிவுங் காட்டினும். காருருமு வண்டு வரகு வரகு எனவும் காருருமு காருருமு காருருமு ஞாயிறு எனவும் ஓட்டுக. புளிமா வரகு வரகு வரகு எனவும்; புளிமா புலி வருவாய் காருருமு தேமா எனவும் ஓட்டுக.

ஒழிந்தவற்றிற்கும் ஏற்குமாறறிந் தொட்டுக.

'நரையுருமு புலிவருவாய் முதலா மடிக
ளீரைந்து தொட்டே யீரே ழளவு
முயர்ந்து பெறுந்தொகை யீரைந் தாகும்' (௬௦)

நரையுருமு வண்டு வரகு வரகு எனவும்; நரையுருமு காருருமு பாதிரி தேமா எனவும் நரையுருமு அடிக்கு முதலும் முடிவுங் காட்டினும். புலி வருவாய்க்கும் இஃதொக்கும்.

பதினன்கெழுத்தி னேறியக்காற் செப்பலோசை திரிபுடைய கட்டளைக்கென்பது இசையொடு சேர்த்தி யுணர்க.

'வெள்ளைக் குறழ்ந்த வடித்தொகை கூறி
னொன்று முடிவிட்டவெண் ணொருபது நாளும்.' (௬௮௧)

இனிக் கலிக்கு உறழுமாறு:

'நேரீ ரொழிந்த வியற்சீ ரொட்டும்
வெணீசீ ரிருசீர் தம்மொடு கூட்டி
நான்குதலை யிட்ட நாலைந் தாதி
யொரோ வொன் றைந்தடி யுறழப் பெறுமே'

'கலிக்குற ளுஞ்சி ரிருபத்து நான்கனுண்
ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு முதலா
வந்த வடிகள் பதின்மூன்று தொட்டே
யொன்றுதலை யிட்ட வீரெட் டளவு
முயர்ந்து பெறுந்தொகை மூவைந் தாகும்.' (௧௫)

ஞாயிறு புலிசெல்வாய் புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய் எனவும்; ஞாயிறு புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாசெல்வாய் எனவும் ஞாயிற்றடிக்கு முதலும் முடிவுங் காட்டினாம். ஒழிந்தவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

இவற்றிற்கு முதலே ஆசிரியத்தளையும் ஈற்றிலே வெண்சீர் வெண்டளையுந் தட்குமா லெனின், 'நிரைமுதல் வெண்சீர்' (செய். ௯௦) என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் 'வெண்சீ ரீற்றசை' (ஷை, ௨௧) என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் அவை கலித்தளையாமாறு காண்க.

'பாதிரி வலியது மேவுசீர் நன்றனுப்
பூமருது கடியாறு விறகுதீ மாசெல்வாய்
நீடுகொடி முதலா வந்த வடிக
ளீரேழ் தொட்டே மூவா றளவும்
வந்து பெறுந்தொகை யுரைப்பி னதுவென
வைந்துமுடி விட்டநா லொருபஃ தாகும்.' (௪௫)

பாதிரி புலிசெல்வாய் புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய் எனவும்; பாதிரி புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாவருவாய் எனவும் பாதிரியடிக்கு முதலும் முடிவுங் காட்டினாம். ஒழிந்தவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

'கணவிரி யுராறுபுலி காருருமு பெருநா
ளுருமுத்தீ மழகளிறு நாளுத்தலை புலிசெல்வாய்
மாவருவாய் முதலா வந்த வடிகள்
மூவைந்து தொட்டுப் பத்தொன்பா னளவு
முயர்ந்து பெறுந்தொகை முன்ன ரஃதே.' (௪௫).

கணவிரி புலிசெல்வாய் புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய் எனவும்; கணவிரி புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாவருவாய் எனவும் கணவிரியடிக்கு முதலும் முடிவுங் காட்டினாம். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

'விரவுகொடி நரையுருமு புலிவருவாய் முதலா
வந்த வடிக ளீரெட்டுத் தொட்டே
யைந்நான் களவு முயர்ந்து பெறுந்தொகை
மூவைந் தாக மொழிந்தனர் புலவர்.' (௧௫)

விரவுகொடி புலிசெல்வாய் புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய் எனவும்; விரவுகொடி புலிவருவாய் புலிவருவாய் புலிவருவாய் எனவும் விரவுகொடியடிக்கு முதலும் முடிவுங் காட்டினாம். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

'கலிக்குரித் தாக வுறழ்ந்த வடித்தொகை
யீரைம் பதனொடு நாலைந் தாகும்' (கஉ0)

'மூவ கைப்பா விற்கு முறழ்ந்த தொகை
யறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே' ஆக அடி (சுஉ௫).

இவற்றுள் அகவற்கு நாற்பத்தொன்றும் வெள்ளைக்குப் பதினெட்டும் ஆக ஐம்பத்தொன்பதடிக்குத் தளைவழுப்படுதலின் அவை களைந்து தொடைகொள்ளுமாறு 'மெய்பெறு மரபின்' (செய். ௯0௧) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும். (௫0)

நாற்சீரடிபோல் ஏனைய அடிகள் விரிக்கப்படா எனல்

௫௧. *ஆங்ஙனம் விரிப்பி னளவிறந் தனவே
பாங்குற வுணர்ந்தோர் பன்னுங் காலை.

இஃது ஒழிந்த நான்கடியையும் நாற்சீரடிபோல வுறழ்க என்பார்க்கு அவை யுறழாமைக்குக் காரணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஆங்ஙனம் விரிப்பின் அளவிறந்தனவே - அந் நாற்சீரடிபோல மற்றை நான்கடியினையும் விரிப்பின் அவை இலக்கணம் கூறுதற்கு வரையறைப்படாது எண்ணிறந்தனவாம்; பாங்குற உணர்ந்தோர் பன்னுங்காலை - பகுதியுற அறிந்தோர் விரிக்கும் காலத்து எ - று.

முதனூலாசிரியர் சிறப்புடையனவற்றிற்கும் சிறப்பில்லனவற்றிற்கும் ஒருங்கிலக்கணங் கூறின் அவையொத்த விலக்கணத்தவாமென்று கருதி வரையறைப்படுவனவற்றிற்கே இலக்கணங்கூறி வரையறையின்றிப் பரந்தனவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறிற்றிலர். அவர் கருத்து நோக்கி இவ்வாசிரியரும் யானும் அவ்வாறே கூறினேமென்று கூறியதாயிற்று இதன் கருத்து: ஆயின் சிறப்புடைய கட்டளையடி சான்றோர் செய்யுளுட் பயின்றுவரல் வேண்டும் பிறவெனின்; இந்நூல் செய்த காலத்தில் தலைச்சங்கத்தாரும் இடைச்சங்கத்தாருங் கட்டளையடி பயின்றுவரச் செய்யுள் செய்தார் என்பது இச்சூத்திரங்களாற் பெறுதும். பின்பு கடைச்சங்கத்தார்க்கு அஃதரிதாதலிற் சீர்வகையடி பயிலச் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இக்காலத்தார் அளவடியாற் செய்யுள் செய்திலரென்று கடைச்சங்கத்தார் செய்த அளவடி சிறப்பின்றாகாதது போல அதுவும் கொள்க.

வஞ்சிக்கு வரையறைப்படும்படி 'குறளடி முதலா' (செய். ௫௭ என்பதனுட் கூறுதும். (௫௧)

* இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'ஆங்கனம்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

ஐவகை அடியும் ஆசிரியத்திற்கு உரிய எனல்

ருஉ. ஐவகை யடியும் ஆசிரியக் குரிய.

இது முன்னர்க் கூறிய கட்டளையடி இன்னபாவிற்கு உரிய என்கிறது.

(இ - ள்.) நாலெழுத்து முதல் இருபதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த பதினேழ் நிலனும் ஆசிரியப்பாவிற்குரித்து எ - று.

எனவே தளைவழுவின்றி இருபத்தேழ் சீரான்வந்த முந்நூற்றிருபத்து நான்கடியும் ஆசிரியத்திற்கு உரித்து எ - று. முன்னர்ப் பொதுவாக வோதியதனை யீண்டுப் பகுத்தார்.

எ - டு: 'பேர்ந்து பேர்ந்து சென்று சென்று' என்பது.

இவ்வாறு ஓராசிரியத்துக்கண் ஐந்தடியுங் கூறின முறையே நிற்க வேண்டுமென வோதினமையின் எவ்வாற்றானும் அவ்வைந்தும் ஆசிரியத்துக்கண் வருதற்குரியவென்பதே ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயிற்று. இக் கருத்தானன்றே 'பேர்ந்து சென்று' என்ற உதாரணத்து ஈரடிக் கூட்டத்துத்தளை வழுப்பலவும் வருவதாயிற்று, (ருஉ)

ஆசிரியத்துள் தளைவிரவி வரினும் இழுக்காது எனல்

ருங. விராஅய் வரினும் ஒரூஉ நிலை யிலவே.

இஃது எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தது, தளைவழுவியதியாது மாகாதோவென்று கருதி யதனைச் சீர்வகையடியாமென்றலின்.

(இ - ள்.) ஆசிரியம் இருபத்துமூன்று தளையிற் சில வழுவினும் முற்கூறிய பதினேழ் நிலத்தினொன்று குறைந்து பதினாறு நிலத்தினீங்கி வாரா எ - று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்றாகலான் ஓரடிக்கட்டளை வழுப்பட வரினும் அவை கட்டளையாகாமற் சீர்வகையடியாய் ஐந்தெழுத்து முதல் இருபதெழுத்தளவும் வரும் என்றவாறு. அது சான்றோர் செய்யுளில் வந்துழிக் காண்க. (ருங)

எய்தாதது எய்துவித்தல்

**ருச. தன்சீர் வகையினுந் தளைநிலை வகையினும்
இன்சீர் வகையி னைந்தடிக்கும் உரிய.***

இஃது எய்தாத தெய்துவித்தது; உரிச்சீராற் சீர்வகையடியும் உரிச்சீராற் றளைவகையடியும் உள, அவையும் முற்கூறிய ஐவகை நிலனும் பெறுமென்றலின். தன்சீரெனவே அதிகாரத்தான் ஆசிரியவுரிச்சீராயிற்று.

* இந் நூற்பாவோடு அடுத்த நூற்பாவையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

(இ - ள்.) தன்சீர் வகையினும் - ஆசிரிய உரிச்சீரின் கூற்றுனும், தளைநிலை வகையினும் - அச்சீரானாய தளைநிலைக் கூற்றானும், இன்சீர் வகையின் ஐந்தடிக்கும் உரிய - இன்சீர்ப் பகுதியோடே அவ்வாசிரியம் முற்கூறிய ஐவகை அடியான் வந்து பதினேழ் நிலத்தின் இகந்து வாரா எ - று.

தன்சீரென்றது வகையென்றது முன்னிரையீற்ற விரண்டினையுந் தளைகொள்ளுமென்றற்கும், ஏனை நான்குரிச்சீருந் தளைகொள்ளாவென்றற்கும். தளைநிலவகை யென்றது உரிச்சீரால் தளைவருங்கால் ஓரடியின் இரண்டு வரின் ஓசையுண்ணுதென்றற்கு. இன்சீர் வகையின் என்றது ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கு நிரலே நின்றுழித் தூங்கலோசை பிறத்தலின் இயற்சீர்கள் ஒன்றிடையிட்டு வரவேண்டும் சீர்வகைக்கென்பதூஉம், அதற்கும் இன்னோசை மிகவுமின்றென்பதூஉம், முன்னிரையீற்ற விரண்டும் இடையில் வாராது அடிமுதற்கண்ணே வந்து இயற்சீரோடு தட்டு இன்னோசைத் தாமென்பதூஉம், அசையோரடிக்கிரண்டு வந்து தட்டாலும் இன்னோசைத்தாமென்பதூஉம் அறிவித்தற்கு.

எ - டு: 'ஓங்குகோட்டுத் தொடுத்த பாம்புபுரை யருவி
நிவந்துதோன்று களிற்றி னிலங்குகோடு புரைய'

இவை இயற்சீரொன்றிடையிட்டு உரிச்சீரான் வந்தன.

'பாம்புமணி யுமிழும் பானுள் ஈங்குவரல்'

இஃது இரண்டிடையிட்டது.

'ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்புநாண் கொளீஇ'. (புறம். ௫௫)

'உவவுமதி யுருவின் ஓங்கல் வெண்குடை'. (புறம். ௩)

இவை தளைநிலைவகையான் வருதலாற் கட்டளையாய் இன்னோசை பெற்றன.

இனி ஐந்தெழுத்து முதலாத் தன்சீர்வகை வருதலும் தளைவகையேழெழுத்து முதலாக வருதலும் உரையிற் கொள்க,

அவை:

'ஓங்கு கோட்டுமீது பாய்ந்து பாய்ந்து
முசுக்கலை யாடு நாடற்
குரைப்பதை யெவன்கொ னந்தோளே தோழீ.'

இஃது ஐந்தெழுத்தாற் றன்சீரடி வந்தது.

ஆடுகொடி நுடங்கு காடு போந்து
விளங்கிழை நகர்வயிற் சேர்ந்தன
முழங்குக வானந் தழங்குகுரல் சிறந்தே.'

இஃது ஏழெழுத்தாற் றளைநிலையடி வந்தது.

வகை யென்றதனன் இயற்சீர்ப் பாற்படுத்திய அசைச்சீர் இன்சீராய்த் தன்சீர்வகையினுந் தளைநிலைவகையினும் வரும். இஃது இருவகையடிக்கு மிலக்கணங் கூறிற்று. (ரு௪)

வெண்சீர்முன் வெண்சீர் வந்து ஒன்றிய வெண்டளை கட்டளை வெண்பாவிற்கு வாரா எனல்

ரு௫. தன்சீர் உள்வழித் தளைவகை வேண்டா.

இது முன் ஆசிரியத்திற்குச் சீர்வகையுந் தளைவகையுங் கூறிய முறையே வெண்பாவிற்கும் அவ்விரண்டுங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வெண்சீர் நிற்ப வெண்சீர்வந்தொன்றிய வெண்டளை கட்டளை வெண்பாவிற்கு வேண்டா எ - று.

எனவே வெண்சீர் நிற்ப வெண்சீர்வந்தொன்றிய வெண்டளை கட்டளைக்கலிக்கு ஈரடிக்கூட்டத்துத் தொடைகொள்வழி வேண்டும் என்று கொள்க. இது தொடைகொள்வழிக் காண்க.

தன்சீரென்றது வெண்சீரை; உள்வழி யென்றது அவ் வெண்சீரே வருஞ்சீராயவழி யென்றவாறு; எனவே வெண்சீர் நிற்ப இயற்சீர் வந்தொன்றிய வெண்டளை வேண்டும் என்றவாறாயிற்று; இது * நுதலிய தறிதற்பாற்படும்.

'வெண்சீ ரொன்றின் வெண்டளை கொளாஅல்'

'வெண்சீ ரொன்றினும் வெண்டளை யாகு
மின்சீர் விரவிய காலை யான'

என்றார் காக்கை பாடினியார்.

இது தளைகொள்ளாமைக்குக் காரணம் "அளவுஞ் சிந்தும்" (செய். ருஅ) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதும். (ரு௫)

ரு௬. †சீரியை மருங்கின் ஓரசை ஒப்பின்
ஆசிரியத் தளையென் றறியல் வேண்டும்.

இது கட்டளையடிக்கட் பத்தியற்சீருந் தட்குமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இயற்சீர்பத்தும் பிறசீரோ டியையுங்கால் தத்தம் ஈற்றசை வருஞ்சீரின் முதலசையோடொன்றின் அஃது ஆசிரிய வடிக்குத் தட்கு முறைமை யென்றறியல் வேண்டும் எ - று.

---

* உத்தி. (மரபியல். ககO)

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'சீரியல்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

ஒப்பினெனவே ஒவ்வாதது இயற்சீர்வெண்டளை யென்றெதிர் மறுத்துக் கொள்ளப்படும்.

எ - டு: 'அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகி' (பெரும்பாண்.) என்ற வழி நேரும் நிரையும் ஒன்றி நேரொன்றாசிரியத்தளை நிரையொன்றாசிரியத் தளையாயிற்று.

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக' (திருக்குறள், ௩௯௧)

என நேரும் நிரையும் ஒன்றாது இயற்சீர் வெண்டளையாயிற்று.

'நீத்துநீர்ப் பரப்பி னிவந்துசென் மான்றேர்'

என்புழி நீத்துநீர் என்பது நேர்புநேர் பாதிரிபோல நின்று பரப்பின் என்பதனோடு நிரையொன் றாசிரியத்தளையாயிற்று.

'சேற்றுக்கா னீலம்'

இது நேர்புநேர் பாதிரிபோல நின்று ஒன்றாது இயற்சீர் வெண்டளை யாயிற்று.

இனிக் 'காரேறுபொருத கண்ணகன் செறுவின்' என்புழிக் காரேறு என்னும் நேர்நேர்பு பாதிரிபோல நின்று பொருத என்பதனோடு நிரை யொன்றாசிரியத் தளையாயிற்று.

'வானூடு போய'

என நேர் நேர்பு ஒன்றுவது இயற்சீர் வெண்டளையாயிற்று.

'வானிரைத்து மணந்து'

என நேர் நிரைபு பாதிரிபோல நின்று மணந்து என்பதனோடு நிரையொன் றாசிரியத் தளையாயிற்று.

'யானிருந்து தூங்கும்'

என நேர்நிரைபு ஒன்றாது இயற்சீர்வெண்டளையாயிற்று.

'வெயிலாடு முசுவின்'

என நிரைநேர்பு கணவிரிபோல நின்று முசு என்பதனோடு நிரையொன் றாசிரியத்தளையாயிற்று.

'வரையாடு வன்பறழ்'

என நிரை நேர்பு ஒன்றாமையின் இயற்சீர் வெண்டளையாயிற்று.

'கடலுடுத்து விசும்புகுடி'

என நிரைநிரைபு ஒன்றி நிரையொன் றாசிரியத்தளையாயிற்று.

'சிலைவிலங்கு நீள்புருவம்'

என நிரைநிரைபு ஒன்றுமையின் இயற்சீர் வெண்டளையாயிற்று; என உரியசை மயங்கிய இயற்சீராறும் ஒன்றியும் ஒன்றாதும் வந்தன.

ஓரசைச் சீரிரண்டும் இயற்சீருமாய்த் தட்குமாறு மூற்கூறினும். (௫௬)

வஞ்சியடி உறழுமாறு

௫௭. குறளடி முதலா அளவடி காறும்
உறழ்நிலை யிலவே வஞ்சிக் கென்ப.

இது வஞ்சியடி யுறழுமாறும் அது பெறுநிலனு முணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) நாலெழுத்து முதலாகப் பதினன்கெழுத்தளவும் உறழுநிலையில, வஞ்சியடிக்கு எ - று.

முற்கூறிய அறுபது வஞ்சியுரிச்சீருள்ளும் இருபத்துநான்கு சீர் ஓரொன்று இருநிலைமையவாகவும் இருபத்தெட்டுச்சீர் ஓரோவொன்று நான்கு நிலைமையவாகவும் எட்டுச்சீர் ஓரோவொன்று எட்டு நிலைமைய வாகவும் கொள்ளப்படும். அங்ஙனம் கொள்ளவே இருநூற்றிருபத்து நான்காம்.

அவற்றுள் இருநிலைமைப்படும் இருபத்துநான்கும் நேரீறெட்டும், நிரையீறெட்டும், நேர்பீறு நான்கும், நிரைபீறு நான்குமாம்.

அவை மாபோகுவாய், மாவழங்குவாய், புலிபோகுவாய், புலிவழங்கு வாய், பாம்புசேர்வாய், பாம்புவருவாய், களிறுசேர்வாய், களிறுவருவாய் எனவும்; மாசேர்சுரம், மாவருசுரம், மாபோகுசுரம், மாவழங்குசுரம், புலிசேர்சுரம், புலிவருசுரம், புலிபோகுசுரம், புலிவழங்குசுரம் எனவும்; மாசேர்காடு, மாவருகாடு, புலிசேர்காடு, புலிவருகாடு எனவும்; மாசேர் கடறு, மாவருகடறு, புலிசேர்கடறு, புலிவருகடறு எனவும் வரும்.

மாபோகுவாய் என்றதற்கு மாமேவுவாய் என முற்றுகரங்கொடுத்து இருநிலைமையாக்குக. ஒழிந்தனவற்றுட் குற்றுகரங்கட்கு மிவ்வாறே முற்றுகரம் பெய்தொட்டுக.

இவற்றுள் மாசேர்சுரத்திற்கு ஞாண் ஞாயிறு எனவும் மாவருசுரத் திற்கு மாவலியதெனவும் புலிசேர் சுரத்திற்கு வருஞாயிறு எனவும்; புலி வருசுரத்திற்குத் திருவலியது எனவும்; எழுத்துக்குறையுஞ் சொற்பெய்து இருநிலைமைபெய்க. இங்ஙனம் இருநிலைமையான் நாற்பத்தெட்டாயிற்று. இவற்றுள் ஏழெழுத்துச்சீர் இரண்டாம்.

இனி நான்கு நிலைமைப்படும் சீரிருபத்தெட்டும் நேரீறுநான்கும், நிரையீறெட்டும், நேர்பு ஈறெட்டும், நிரைபு ஈறெட்டுமாம்.

அவை பாம்புபோகுவாய், பாம்புவழங்குவாய், களிறுபோகுவாய், களிறுவழங்குவாய் எனவும்; பாம்புசேர்சுரம், பாம்புவருசுரம், பாம்பு போகுசுரம், பாம்புவழங்குசுரம், களிறுசேர்சுரம், களிறுவருசுரம், களிறு

போகுசுரம், களிறுவழங்குசுரம் எனவும்; மாபோகுகாடு, மாவழங்குகாடு, புலிபோகுகாடு, புலிவழங்குகாடு, பாம்புசேர்காடு, பாம்புவருகாடு, களிறு சேர்காடு, களிறுவருகாடு எனவும்; மாபோகுகடறு, மாவழங்குகடறு, புலிபோகுகடறு, புலிவழங்குகடறு, பாம்புசேர்கடறு, பாம்புவருகடறு, களிறுசேர்கடறு, களிறுவருகடறு எனவும் இவற்றைப் பாம்புபோகு வாய், மின்னுப்போகுவாய், பாம்புமேவுவாய், மின்னுமன்னுவாய் என ஒன்று நான்காக வாய்பாடுபடுத் தெல்லாவற்றோடு மொட்டுக.

இவ்விருபத்தெட்டனுட் பாம்புசேர்சுரத்திற்குப் பாம்புசேர்வது மின்னுச்சேர்சுரத்திற்கு மின்னுச்சேர்வது எனவும்; பாம்புவருசுரத்திற்குப் பாம்புவலியது, மின்னுவருசுரத்திற்கு மின்னுவலியது எனவும்; களிறு சேர்சுரத்திற்கு ஒளிறுஞாயிறு, அரவுசேர்சுரத்திற்குப் பரவுஞாயிறு எனவும்; களிறுவருசுரத்திற்குக் களிறுவலியது, அரவுவருசுரத்திற்கு அரவுவலியது எனவுங் கொள்க. இங்ஙனம் நான்கு நிலைமைகொள்ளவே நூற்றொருபத்திரண்டாயிற்று. இவ்விருபத்தெட்டனுள் முற்றுகரம் பெய்தால் ஏழெழுத்தாகுசீர் பதினாறும் எட்டெழுத்தாகுசீர் மூன்றுமாம்.

இனி எட்டுநிலைமைப்படுஞ் சீரெட்டும் நேர்பு ஈறுநான்கும் நிரைபு ஈறு நான்குமாம்.

அவை பாம்புபோகுகாடு, பாம்புவழங்குகாடு, களிறுபோகுகாடு, களிறுவழங்குகாடு எனவும்; பாம்புபோகுகடறு, பாம்புவழங்குகடறு, களிறுபோகுகடறு, களிறுவழங்குகடறு எனவும் வரும்.

இவற்றுள் ஒன்றற்கு மூன்றுரியசை யுண்மையின் முதற்கணின்ற வற்றை யுரியசை யிரண்டற்குந் தனித்தனி முற்றுகரம்பெய்து பின்னிரண் டற்கும் முற்றுகரம்பெய்து நான்கு நிலைமை யெய்துவித்துப் பின்னர் ஈற்றினிரையுரியசை யொன்றனையும் முற்றுகரமாக்கி யதனோடு முன்னர் நின்றவற்றை வேறுவேறு முற்றுகரம்பெய்து நான்குநிலைமை யெய்துவிக்க எட்டாயிற்று. இவற்றுள் ஏழெழுத்தாஞ் சீர் பதினைந்தும் எட்டெழுத் தாஞ் சீர் ஆறும் ஒன்பதெழுத்தாஞ் சீர் ஒன்றுமாம்; ஆக இருநூற் றிருபத்துநான்காயிற்று.

"அறுபஃ தாக வகுத்த வஞ்சியுண்
மூவெண் சீர்க ளிருநிலைமை யெய்தி
நாலேழ் சீராக நான்குநிலை யெய்தி
யிருநான் கிருசீ ரிருநான்கு நிலையெய்தி
யிருநூற் றிருபத்து நான்காய் விரியும்"

'அவற்றுளொன் பதெழுத் தாஞ்சீ ரொன்று
மிருநான் கெழுத்தா குஞ்சீ ரொன்பது
மேழெழுத் தெய்துவ முப்பத்து மூன்று
மாகநாற் பத்து மூன்று மாக
நூற்றெண் பத்தொன் றடியுற மும்மே."

இனி யடியுறழாத நாற்பத்துமூன்றும் உறழுமாறு:

'எட்டுநிலைமை யெய்துவனவற்றில் அரவுவிரவுகுரவு என ஒன்ப தெழுத்துச் சீரொன்று—1.

நான்குநிலை யெய்துவனவற்றில் அரவுவிரவுசுரம், புலிவிரவுகுரவு, அரவுவருகுரவு என எட்டெழுத்துச் சீர்மூன்று—3.

எட்டுநிலைமை யெய்துவனவற்றில் அரவுவிரவுகுரவு, மின்னுவிரவு குரவு, அரவு மேவுகுரவு, அரவுவிரவுகடறு, அரவுவழங்குகுரவு, களிறு விரவுகுரவு என எட்டெழுத்துச் சீராறு—6.

ஆக எட்டெழுத்துச் சீரொன்பது.

இரண்டு நிலைமை யெய்துவனவற்றில் புலிவிரவுசுரம், புலிவருகுரவு என ஏழெழுத்துச் சீரிரண்டு—2.

நான்கு நிலைமை யெய்துவனவற்றில் அரவு விரவுவாய், மின்னுவிரவு சுரம், அரவுவருசுரம், அரவுமேவுசுரம், அரவு வழங்குசுரம், களிறுவிரவு சுரம், புலிவிரவுகாவு, அரவுவருகாவு, மாவிரவுகுரவு, புலிமேவுகுரவு, புலி விரவுகடறு, புலிவழங்குகுரவு, மின்னுவருகுரவு, அரவுமேவுகுரவு, அரவுவருகடறு, களிறுவருகுரவு என ஏழெழுத்துச்சீர் பதினாறு—16.

எட்டுநிலைமை யெய்துவனவற்றில் மின்னுவிரவுகாவு, அரவுமேவு காவு, அரவுவிரவுகாடு, அரவுவழங்குகாவு, களிறுவிரவுகாவு, மின்னு மேவுகாவு, மின்னுவிரவுகடறு, மின்னுவழங்குகுரவு, பாம்புவிரவுகுரவு, அரவுமேவுகடறு, அரவுபோகுகுரவு, களிறுமேவுகுரவு, அரவுவழங்கு கடறு, களிறுவிரவுகடறு, களிறுவழங்குகுரவு என ஏழெழுத்துச்சீர் பதினைந்து—15.

ஆக ஏழெழுத்துச்சீர் முப்பத்துமூன்று.

இனி ஒழிந்த நாற்றெண்பத்தொன்றும் அடியுறழுமாறு

"மூவெழுத் துச்சீ ராறுதி யொன்பானு
நாலெழுத் துச்சீ ரேழாதி பத்து
மையெழுத் துச்சீ ரெட்டாதி பதினொன்று
மாறெழுத் துச்சீ ரொன்பது முதலீ
ராறு முயருங் காலை மேல்வருஞ்
சீர்களு மூன்று நான்கு மைந்து
மாறு மெழுத்தா குருஞ் சீர்வந்
தாங்கவ் வெண்களை யுறழ்ந்த வடித்தொகை
யெழுநூற் றிருபத்து நான்கென மொழிப."

இங்ஙனங் கூறியவாற்றான் இயற்சீர் கட்டளையடிக் குறழாவென் றுணர்க.

(எ - டு.) 'கால்காய்ந்தது காம்புநீடி'

என்பது ஆறெழுத்தடி.

'நல்கூர்ந்தது வில்லோர்சுரம்'

என்பது ஏழெழுத்தடி.

'வான்பெய்தது மண்குளிர்ப்புற'

என்பது எட்டெழுத்தடி.

'தேன்பெய்தது செழுநகர்தொறும்'

என்பது ஒன்பதெழுத்தடி.

இவை மூவெழுத்துச்சீர் மாசேர்காடு நான்கடியும் வந்தவாறு ஒழிந்தனவுமன்ன.

'மண்மாய்ந்தென வுள்வீழ்ந்தது'

என்பது ஏழெழுத்தடி.

'விண்மாய்ந்தென மேற்றோடுத்தது'

என்பது எட்டெழுத்தடி.

'காடோங்கிய கல்கெழுசுரம்'

என்பது ஒன்பதெழுத்தடி.

'கோடோங்கிய குறும்பொறைமருங்கு'

என்பது பத்தெழுத்தடி.

இவை நான்கடி நாலெழுத்து மாசேர்சுரம் நின்றுறழ்ந்தவடி: ஒழிந்தனவும் அன்ன.

'மழைபெய்தென வான்வெள்ளென்று'

என்பது எட்டெழுத்தடி.

'தழைபச்செனத் தண்ணென்காவு'

என்பது ஒன்பதெழுத்தடி.

'கமழ்பூந்துணர் கள்ளவிழ்தொறும்'

என்பது பத்தெழுத்தடி.

'இமிழ்தூங்கிசை யினச்சுரும்புவர'

என்பது பதினோரெழுத்தடி.

இவை நான்கும் ஐயெழுத்துப் புலிசேர்சுரம் நின்றுறழ்ந்தவடி.

இனி ஆறெழுத்துச்சீர் வருமாறு:

'அமைவிடுநொடி யஞ்சியோர்த்து

என்பது ஒன்பதெழுத்தடி.

'கனைகுரலன கானத்தளகு'

என்பது பத்தெழுத்தடி.

'தினைப்புனத்தித ணயற்பிரியாது'

என்பது பதினொரெழுத்தடி.

'மனைக்குறமகள் கடைப்புறந்தரும்'

என்பது பன்னீரெழுத்தடி.

இவ்வாறே யொழிந்தனவு முறழ்ந்துகொள்க.

வஞ்சி மூன்று பாவும்போலச் சிறப்பின்மையின் ஈண்டுப் போதந்து கூறினார்.

ஒழிந்த முச்சீரடி சிறுவரவிற்றாகலின் அதற்குக் கட்டளையடிக்குக் கூறிற்றிலர். (ருஎ)

வெண்பாவிற்குரிய நிலம்

ருஅ. அளவுஞ் சிந்தும் வெள்ளைக் குரிய
தளைவகை யொன்றாத் தனமை யான.

இஃது ஆசிரியவடிக்கும் அதனடைத்தாகிய வஞ்சியடிக்கும் உரிய நிலங்கூறி வெண்பாவிற்குரிய நிலங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அளவடி யைந்தும் சிந்தடி மூன்றும் என்ற எட்டு நிலனும் வெண்பாவிற்குரிய, தளைவகை யொன்றாத தன்மையான் எ - று.

'ஒன்றாத் தன்மையான்' என்றதனானே ஒன்றியவாகாவாயிற்று. அஃது இயற்சீரொன்றிய வாசிரியத்தளை வாராமையும், வெண்சீர்நிற்ப வெண்சீர் வந்தொன்றிய வெண்டளை செப்பலோசைக்குந் துள்ளலோசைக்கு மொப்ப வுரியவாகலின் அது வாராவென்றலும் கூறிற்றாம்.

ஒன்றாதென்றதனானே கலித்தளை யொன்றுமென்று பொருள் தருமேனும் அஃதிலக்கணமன்மை யுணர்க. எனவே முற்கூறிய இயற்சீர் வெண்டளையையும் வெண்சீரியற்சீரோடு தட்ட வெண்சீர்வெண்டளையையும் விலக்காமை யுணர்க.

(எ - டு.) 'நின்று நினைந்து நெடிது பெயர்ந்து'

என்பது எழெழுத்தடியா யிசைநிலை நிறையநின்ற அசைச்சீரியற் சீராய்த் தட்டது.

'கற்றவரைச் சேர்வர் கலைநிறையுங் காட்சியார்
பெற்றன மென்றே பெயர்ந்து'

இது பதினொன்கெழுத்தடி.

அறிவறிந்தார்த் தேற்றியக்கா லஞ்சுவ தில்லை'

இது பதினெழுத் தென்னுஞ் சீர்வகை யொன்றலிற் கட்டளையாகா.

இதனும்பர் நெடிலடியான் வந்தன சீர்வகையடியாம்.

'வானவரு நான்முகனும் வாசவனு மாமுனிவ
ரானவருங் காணா வரன்'

எனப் பதினெழுத்தான் வந்த வெண்சீரொன்றிய சீர்வகை யடி.

'வானவரு நான்முகனும் வாசவனுங் காணாரே'

என்பது துள்ளலோசைக் குணர்க.

இவ் வெண்பாவை ஏந்திசைச் செப்பலெனப் பின்னுள்ளோர் கூறுவர். அவர் கூறும் ஒழுகிசையுந் தூங்கிசையும் பெரும்பான்மை பதினெழுத்தி னிகந்து வாராவென் றுணர்க.

மூச்சீரான் வரும் ஈற்றடியு முதலிய மூன்று நிலத்தி னிகந்து வாராமை யுரையிற் கொள்க.

'மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய்
மாவருவாய் தேமா வரகு'

இது, 'மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாற்றினரே'

என இரண்டற்கும் ஒப்ப நின்றவாறுங் காண்க.

இதனானே மேலீரடிக் கூட்டத்துத் தொடைகொள்ளுங்காற் கலிக்கு வெண்சீரோடு தட்ட வெண்சீர்வெண்டளை கொள்ளுமாறுணர்க. (௬௮)

கலிப்பாவிற்குரிய நிலம்

௬௯. அளவடி மிகுதி யுளப்படத் தோன்றி
இருநெடி லடியுங் கலியிற் குரிய.

இது முறையானே கலிக்குரிய நிலங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இரு நெடிலடியும் - நெடிலடியும் கழிநெடிலடியும், அளவடி மிகுதி உளப்படத் தோன்றி - அளவடிக்கு உரித்தென ஐவகையடியின் மிகுதியாகிய பதின்மூன்றும் பதினான்குமாகிய எழுத்துக்களோடு தோற்றப்பட்டு, கலியிற்கு உரிய - கலிப்பாவிற்கு உரியவாம் எ - று.

அளவடி யைந்தனுள் மிகுதியெனவே பதின்மூன்றும் பதினான்கு மென்பது பெறுதும். இனிச் சீர்வகையடியாய் இந் நிலங்களைத் தப்பி வருவனவுங் கொள்க.

(எ - டு.) "ஐயிரு தலையி னரக்கர் கோமான்"

"சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தையர்" (பாலைக்கலி-௩)

எனப் பதினொன்றும் பன்னிரண்டும் எழுத்தான் வந்தன. (ருகூ)

நிரையீற்று இயற்சீர், நிரையீற்று ஆசிரிய உரிச்சீர் ஆகியவற்றின் முன், நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்து தட்கின் கலித்தளையாம் எனல்

சுO. நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்துநிரை *தட்பினும்
வரைநிலை யின்றே யவ்வடிக் கென்ப.

இதுவும் அவ்வடிக்கெய்தியதோர் தளைவிகற்பங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்து நிரை தட்பினும் - நிரையீற்று இயற்சீரும் நிரையீற்று ஆசிரிய உரிச்சீரும் நிற்ப நிரை முதல் வெண்சீர் வந்து நிரையாய் ஒன்றியக்காலும், வரை நிலை இன்றே அவ் வடிக்கு என்ப - கட்டளையடிக்கு நீக்கும் நிலை யின்று; எனவே கலித்தளையாம் எ - று.

(எ - டு.) "மணிபுரை திருமார்பின் மறுத்தயங்கத் தோன்றுங்கால்" என்புழித் திருமார்பின் என்னு நிரைமுதல் வெண்சீர்வந்து மணிபுரை யென்னு நிரையீற்றியற்சீரோடு தட்டுக் கலித்தளையாயிற்று.

"ஓங்குநிலை யகன்மார்பி னொளிதிகழு மாமேனி"

இது நிரையீற் றாசிரியவுரிச்சீரோடு அவ்வாறு தட்டது.

எனவே நிரைமுதலியற்சீர் வந்து நிரைதட்பினும் அதனோடு நேர் முதல் வெண்சீர் வந்து ஒன்றாதொழியினுந் துள்ளலோசை பிறவாமையிற் கட்டளையடி யாகா என்றவாறு.

அவ்வடிக்கெனவே இவ்விதி கட்டளையடிக்குக் கூறியது. இதனானே நிரையீற்றியற்சீர்ப் பின்னர் நிரைமுதல் வெண்சீரும் நேர் முதல் வெண்சீரு முதல்வந்து பின்னர் வெண்சீர் அடுக்கிய வெண்டளை வரினுஞ் சிறிது துள்ளலோசை பிறத்தலின் அதனைச் சீர்வகையடி யென் றுணர்க.

(எ - டு.) 'அணிமுக மதியேய்ப்ப வம்மதியை நனியேய்க்கு
மணிதிகழ் மாமழைநின் பின்னொப்பப் பின்னின்கண்'
(குறிஞ்சிக்கலி - உஅ)

என வருவனவும் பிறவுமாம். (சுO)

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'தட்டல்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

சீர்வகையான் வரும் கலியடி தளைவிரவியும் வரும் எனல்

௬௧. விராஅய தளையுந் ஒரூஉ நிலை*யின்றே.

இதுவும் அவ்வடி சீர்வகையான் வருதற்கோர் விதி.

(இ - ள்.) சீர்வகையான் வருங் கலியடி தளைவிரவினுங் கடியப்படா எ - று.

என்றது வெண்சீரோடும் ஒழிந்த சீரோடும் விராஅய்த் தட்பினும் எ - று.

(எ - டு:) 'மடியிலான் செல்வம்போல் மரனந்த வச்செல்வம்'
(பாலைக்கலி - ௩௪)

எனவும்,

'வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற' (ஷை உச)

எனவும் பிறவாறும் வரும். (௬௧)

இயற்சீர் வெள்ளடி ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் வரும் எனல்

௬௨. இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கின்
நிலைக்குரி மரபின் †நிற்கவும் பெறுமே.

இது வெள்ளடி ஆசிரியத்துள் வருமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இயற்சீர் வெள்ளடி - இயற்சீர் வெண்டளை ஆசிரியச்சீரான் வரும் வெள்ளடி, ஆசிரிய மருங்கின் நிலைக்குரி மரபின் நிற்கவும் பெறுமே - ஆசிரியப்பாவின்கண் நிற்றற்குரிய மரபிலே நிற்கப்பெறும் எ - று.

உம்மை எதிர்மறை.

ஆசிரியவடியோடு மயங்கி அதற்குரிமைபூண்டு நிற்குமென்பார் நிலைக்குரி மரபினென்றார். இதனானே மயங்காமல் இயற்சீர் வெள்ளடி முழுதும் வரவும் பெறுமென்றுங் கொள்வாருமுளர்.

(எ - டு.) 'எறும்பி யளையிற் குறும்பல் சுனைய
வுலைக்கல் லன்ன பாறை யேறிக்
கொடுவி லெயினர் பகழி மாய்க்கும்'
(குறுந்தொகை - ௧௨)

என இயற்சீர் வெள்ளடி பின்வருகின்ற ஆசிரியவடியோடு மயங்கிவந்தது.

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'இலவே' எனப் பாடம்கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† 'நிற்பவும் உளவே' எனப் பாடங் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இனி,

'கொலைநவில் வேட்டுவன் கோஜ்வேட் டெழுந்த
புகர்முக யானை நுதன்மீ தழுத்திய
செங்கோற் கடுங்கணை போலு மெனஅது
நெஞ்சங் கவர்ந்தோள் நிரையிதழ்க் கண்ணே'

இது வெள்ளடி முழுதும் வந்ததென்று பேராசிரியர் காட்டினார்.

இதனை அகவலோசை பிறக்குமென்று கொள்ளின் இயற்சீர் வெண்டளையான் வருமென்ற கட்டளைவெண்பா வின்றாமென மறுக்க.

இனி ஆசிரியத்துள் இங்ஙனம் வருமெனவே வெண்பாவினுள் ஆசிரியவடி முழுவதூஉந் தன்றளையோடு வாரா சிறிது வருமென்று கொள்க. அது கலிக்கும் பரிபாடற்கும் உறுப்பாய் வரும். வெண்பாக்களில் ஆசிரியத்தளை வருமேனும் அவை வெள்ளைக்கொச்சகமாமாறு முணர்க. (சுஉ)

ஐஞ்சீரடி மூன்று பாவிற்கும் வரும் எனல்

சுங. வெண்டளை விரவியும் ஆசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப.

இது மூன்று பாவிற்கும் ஐஞ்சீரடியும் வருமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வெண்பாவோடுங் கலிப்பாவோடும் விராஅயும் ஆசிரியப்பாவோடு விராஅயும் வரும் ஐஞ்சீரடிகளும் உளவென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

ஈண்டுத் தளையென்றது அப்பாக்களை. வெண்டளையெனவே இரண்டு வெண்டளையும் அடங்கலின் அவற்றுள் வெண்சீர்வெண்டளையான் வருஞ் சீர்வகை வெண்பாவுஞ் சீர்வகைக்கலியும் அடங்கிற்று.

இனி 'நிரைமுதல் வெண்சீர்' (சுo) என்னுஞ் சூத்திரம் இதற்கதிகாரமாதலின் கட்டளைக்கலிக்கும் ஐஞ்சீரடி கொள்க. தளையென்றதனற் கட்டளைவெண்பாவிற்குங் கொள்க.

அடியும் என்ற உம்மையான் வெண்பாவினுள் மிகவுஞ் சிறுபான்மை வருதல் கொள்க.

உளவென்றதனற் கலிப்பாவினுள்ளும் அதற்குறுப்பாய் வரும் பாக்களுள்ளும் பெரும்பான்மை வருதலும் ஆசிரியத்துள் அடுக்கி வருதலுங் கொள்க.

(எ - டு.) 'கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க
ஒண்செங் குருதியு ளோஒ கிடப்பதே கெண்டிக்
கெழுதகை யில்லேன் கிடந்தூடப் பன்னா
ளழுதகண் ணீர்துடைத்த கை'

எனவும்,

‘கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத்
தடங்கண் தடங்கண் தளிரியல் கொள்ளாள் கிடங்கில்
வளையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வா
யிளையாடன் கண்ணொக்கு மென்று’

எனவும் இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறு காண்க.

‘அரவணிந்த கொடிவெய்யோ னகம்புக்கான்
அரசவையன் றகற்றியே’

எனவும்,

‘அணிகிள ரவிர்பொறித் துத்திமா நாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமுந்நீர்த் தொட்டுழந்து மலைந்தனையே’

எனவும், இவை கலியுள் ஐஞ்சீரடி வந்தன.

தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக’
(குறிஞ்சிக்கலி, ௩.)

என்று கலிக்குறுப்பாகிய ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடி வந்தது.

பிறவுறுப்புக்களிலுங் கலித்தொகையுள் ஐஞ்சீரடி வருமாறு காண்க.

‘சிறுசோற்றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே’ (புறம், ௨௩௫)

என்பது முதலாக நான்கடி ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடுக்கி வந்தன.

தன்னினமுடித்தல் என்பதனாற் கட்டளை யாசிரியத்திற்கு வருமெனவுணர்க.

இன்னும் ஐஞ்சீரடியும் என்ற உம்மையாற் கொச்சகக்கலிக்கு ஐஞ்சீரடியும் வருமாறு கொள்க.

‘மன்றுபார்த்து நின்றுதாயைக் கன்றுபார்க்கு மின்னும் வாரார்’

எனவரும்.

இதனை இனமென்பாருமுளர் பின்னுள்ளோர். (௬௩)

கலிப்பாவினுள் அறுசீரடியும் வரும் எனல்

௬௪. அறுசீரடியே ஆசிரியத் தளையொடு
நெறிபெற்று வரூஉம் நேரடி முன்னே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; கலிக்கு ஐஞ்சீரடி யெய்தியதன் **மேலே** அறுசீரடியும் எய்துவித்தலின்.

(இ - ள்.) நேரடி முன்னே - நாற்சீரடிக்கு முன்னும் பின்னும், அறுசீரடியே ஆசிரியத் தளையொடு நெறிபெற்று வரூஉம் - அறுசீரடி தனக்குரிய வெண்டளையோடன்றி ஆசிரியத் தளையோடு வழங்கப்பெற்று நடக்கும் கலியினுள் எ - று.

முன் என்றதனை இடமுன்னாகவுங் காலமுன்னாகவுங் கொள்க. தளையொடும் என்ற உம்மையாற் றனக்குரிய வெண்சீர் வெண்டளையான் வருதலும் மயங்கி வருதலும் பெற்றாம்.

(எ - டு.) "முன்னைத்தஞ் சிற்றின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் பெயர
அன்னைக் குரைப்பல் அறிவாய் கடலேயென் றலறிப் பெயருந்
தன்மை மடவார் தணந்துகுத்த வெண்முத்தம்
புன்னை யரும் பேயென்னப் போவாரைப் பேதுறுக்கும்
[புகாரே யெம்மூர்."

"கரைபொரு கான்யாற்றங் கல்லத ரெம்முள்ளி வருதி ராயின்
அரையிருள் யாமத் தடுபுலியோ நும்மஞ்சி யகன்று போக
நரையுருமே றுங்கைவே லஞ்சுக நும்மை
வரையர மங்கையர் வவ்வுதல் அஞ்சுதும் வாரலையோ."

இவை மூன்றாமடி நேரடியாக முன்னும் பின்னும் அறுசீரடி வந்தன இவற்றுக்கு ஆறாஞ்சீர்க்கு ஆசிரியத்தளையான் வந்தன.

நெறிபெற்று என்றதனாற் பாக்கட்டளை விட்டன்றி யொருசெய்யுள் முழுவதூஉந் தானே வருதலுங் கொள்க.

"தொக்குத் துறைபடியுந் தொண்டையஞ்செவ்
வாய்மகளிர் தோண்மேற் பெய்வான்
கைக்கொண்ட நீருட் கருங்கண்
பிறழ்வ கயலென் றெண்ணி
மெய்க்கண்ணும் பெய்கல்லார் மீண்டுங் கரைக்
கேசொரிந்து மிளிர்வ காணா
ரெக்கர் மணற்கிளைக்கு மேழை
மகளிர்க்கே யெறிநீர்க் கொற்கை"

எனவரும்.

இவை கொச்சகக்கலி.

"வரைபுரை திரைபோழ்ந்து மணநாறு
நறுநுதல் பொருட்டு வந்தோய்"

என ஆசிரியத்தளையானும் அறுசீரடி வந்தது.

கட்டளையன்றேற் றளையென்றதனை நாற்சீரடிக்குத் தளைகோட லின்றென்றார்; இவற்றிற்குத் தளை வரையறை யின்று. இவற்றைப் பின்னுள்ளோர் இனமென்பர். (ருச)

கலிப்பாவினுள் முடுகியல் பெற்று எழுசீரடியும் வரும் என்ல

ருடு. எழுசீர் அடியே முடுகியல் நடக்கும்.

இது முறையானே கலிக்கு எழுசீரடியாமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) எழுசீரான் வரும் அடியே முடுகியற்கண்ணே பயின்று நடக்கும் எ - று.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

(எ - டு.) "கவிரிதழ் கதுவிய துவரிதழ் அரிவையர்
கலிமயிற் கணத்தொடு விளையாட"

என எழுசீரடி முடுகிவந்தது.

இவை கலிக்கும் பரிபாடற்கும் உரிய. முடுகாத எழுசீரடி வந்துழிக் காண்க. (௬௫)

கலிப்பாவினுள் முடுகியல்பெற்று வருவது எழுசீரடியேயன்றி, அறுசீரடி, ஐஞ்சீரடியும் வரும் எனல்

௬௬. முடுகியல் வரையார் *முதலீ ரடிக்கும்.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தது; எழுசீரடியே யன்றி அறுசீரடியும் ஐஞ்சீரடியும் முடுகு மென்றலின்.

(இ - ள்.) எழுசீரடிக்கும் ஐஞ்சீரடிக்கு முன்னின்ற அறுசீரடிக்கும் ஐஞ்சீரடிக்கும் இம் முடுகியல் நீக்கார் எ - று.

முதலீரடிக்கும் என்ற வும்மை எச்சவும்மை யாதலின் நாற்சீரடியும் இத்துணைப் பயிலாது முடுகுமென்க.

உதாரணம் மேலைச்சூத்திரத்துட் காட்டுதும். (௬௬)

முடுகியலடி ஆசிரியத்துள்ளும் வெண்பாவினுள்ளும் வாரா எனல்

௬௭. ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினும்
மூவகை யடியும் முன்னுதல் இலவே.

இது முடுகியல் இன்னபாவிற்கு உரித்தென்கின்றது.

(இ - ள்.) தனியே வரும் ஆசிரியப்பாவினும் வெண்பாவினும் முடுகியலடி மூன்றும் வரப்பெறு எ - று.

மூன்றென்றது நாற்சீரடியும் ஐஞ்சீரடியும் அறுசீரடியுமான அடிகளை. எழுசீரடி முன்னுதலின்று என்றதனால் முற்கூறிய மூன்றடியானும் வரும் முடுகியலோடு விராஅய்த் தொடர்ந்து ஒன்றாய்க் கலிக்குறுப்பாய் வரும் ஆசிரியமும் வெண்பாவுமுள என்று கொள்க.

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'முதலிரண்டடிக்கும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

(எ - டு.) "நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்
தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக
வேய்புரை மென்றோட் பசலையும் அம்பலு
மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா முடனீங்கச்
சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன்
பூவெழி லுண்கணும் பொலிகமா வினியே" (கலி. குறிஞ்சி. க)

இஃது அறுசீரடியும் ஐஞ்சீரடியும் முடுகி ஒரு தொடராய் வந்த ஆசிரியம்.

"தகைவகை மிசைமிசைப் பாய்வா ரார்த்துட
னெதிரெதிர் சென்றார் பலர்" (கலி. முல்லை. உ)

எனவும்,

"இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க
வரிபரி பிறுபிறுபு குடர்சோரக் குத்தித்தன்
கோடழியக் கொண்டானை யாட்டித் திரிபுழக்கும்
வாடில்வெகுளி யெழுவேறு கண்டை யஃதொன்று
வெருவரு தூம மெடுப்ப வெகுண்டு
திரிதருங் கொல்களிறும் போன்ம்" (கலி. முல்லை. க)

எனவும் இவை நாற்சீரடி முடுகியலோடொன்றாய் வந்த வெண்பா. இதனுள் ஐஞ்சீரடியும் வந்தது.

"மேனிலை மிடைகழி பிழிபுமேற் சென்று
வேனுதி புரைவிறற் றிறனுதி மருப்பின் மாறஞ்சான்
பானிற வெள்ளை யெருத்தத்துப் பாய்ந்தானைக்
கோணாது குத்து மிளங்காரித் தோற்றங்காண்
பான்மதி சேர்ந்த வரவினைக் கோள்விடுக்கு
நீனிற வண்ணனும் போன்ம்" (கலி. முல்லை. க)

என ஐஞ்சீரடி முடுகியலோ டொன்றாய் வந்த வெண்பா.

"மலர்மலி புகலெழ வலர்மலிர் மணிபுரை நிமிர்தோள் பிணைஇ
யெருத்தோ டிமிலிடைத் தோன்றினன் றோன்றி
வருத்தினான் மன்றவவ் வேறு" (கலி. முல்லை. உ)

இஃது அறுசீரடி முடுகியலோ டொன்றாய் வந்த வெண்பா.

இவற்றை அராக மென்னுமோ வெனின்: என்னும்; அராகமாவது பிறிதொன்றனோடு கூட்டி ஆற்றுவியாமல் தானேபோய் அற்று நிற்பதாம். அது பரிபாடற் செய்யுளுறுப்பென்பர்; இது பிறிதொன்றனோடு கூட்டி ஆற்றுவித்துக் கொடற்குரித்தாம்; இவ்வேறுபாடு அறிக. (கள)

ஆசிரியப்பாவினுள் ஈற்றயலடியும் இடையடியும் முச்சீராயும் வரும் எனல்

கூஅ. ஈற்றயு லடியே ஆசிரிய மருங்கில்
தோற்ற முச்சீர்த் தாகும் என்ப.

கூகூ. இடையும் வரையார் *தொடையுணர் வோரே.

இரண்டு சூத்திரமும் உரையியைபு நோக்கி உடன்கூறிற்று. இவை ஆசிரியத்துட் சிந்தடிவருமென எய்தாததெய்துவித்தது.

(இ - ள்.) ஆசிரிய மருங்கி னீற்றயலடியே தன் தோற்றரவு முச்சீரையுடைத்தாய் வரத்தோன்றும்; தொடையுணர்வோர் இடையிலும் வருதலும் நீக்கார் எ - று.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

முச்சீர்த்து என ஒருமை கூறியவதனால் ஈற்றயலடிக்கண் ஒன்றே வருதல் பெரும்பான்மையென்றும், தொடையுணர்வோர் என்றதனால் இடை இரண்டிணைந்து வருதலும், தோற்றம் என்றதனால் இடையொன்று வருதலும் கொள்க.

(எ - டு.) "நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனொடு நட்பே" (குறுந். ௩)

இஃது ஈற்றயலடி முச்சீர்த்தாயிற்று.

"நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ்
சாரச் சார்ந்து தீரத் தீருஞ்
சார னாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாவே"

இஃது இடையிரண்டிணைந்து வந்தது.

"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ் சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
என்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம் எமக்கீயு மன்னே

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'தொடையுணர்ந்தோரே' என்பது பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

அம்பொடு வேல்நுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே
நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவுநாறு மென்தலை தைவரு மன்னே
அருந்தலை யிரும்பாணர் அகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
இரப்போர் கையுளும் போகிப் புரப்போர்
புன்கண் பாவை சோர வஞ்சொல் நுண்தேர்ச்சிப்
புலவர் நாவிற் சென்றுவீழ்ந் தன்றவன்
அருநிறத் தியங்கிய வேலே
ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
இனிப், பாடுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்கொன் றீகுநரு மில்லைப்
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்று
ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே" (புறம் - உ௩௫)

இதனுள் 'நரந்த நாறுந் தன்கையால்' எனவும், 'அருநிறத் தியங்கிய வேலே' எனவும் தனித்து வந்தன. 'பெரியகட் பெறினே' என்பது சொற்சீரடி. இதனைக் குறளடியாக்கிக் குறளடியும் வருமென்பர் பின்பு நூல் செய்த வாசிரியர். 'உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்' (புறம் - ௩௬௩) முதலிய வஞ்சியடி. (௬௯)

கலிப்பாவிற்கு முச்சீரடியும் வரும் எனல்

எ0. முச்சீர் முரற்கையுள் நிறையவு நிற்கும்.

இது கலிக்குச் சிந்தடியும் வருமென எய்தாததெய்துவித்தது.

(இ - ள்.) முரற்கையுள்-கலிப்பாவினுள், முச்சீர் நிறையவும் நிற்கும்-முச்சீரடி ஒரு செய்யுள் முழுதும் நிறையவும் நிற்கும் எ-று.

உம்மையான் முதலிடைகடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஓரோவடியாயும் இரண்டும் பலவுமாய வடியாயும் நிற்கும் என்றவாறு.

(எ - டு.) 'நீர்வரக் கண்கலுழ்ந் தாங்குக்
கார்வரக் கண்டனங் காதலர்
தேர்வரக் கண்டில மன்றே
பீர்வரக் கண்டனந் தோளே'

முச்சீரடி முழுதும் வந்தது.

'அரிபரி பறுப்பன சுற்றி
யெரிதிகழ் கணிச்சியோன் சூடிய பிறைக்க
ணுருவ மாலை போலக்
குருதிக் கோட்டொடு குடர்வ லந்தன'
(முல்லைக்கலி - ௩)

இது முடுகியலான் முதலடியும் மூன்றாமடியும் முச்சீராய் வந்தது.

'நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்'
(குறிஞ்சிக்கலி - க)

இதுவும் இடையில் வந்தது.

'செய்தானக் கள்வன் மகன்' (ஷை கூ)

இஃது ஈற்றில் வந்தது.

பலவும் வந்தன வந்துழிக் காண்க. (எ0)

வஞ்சிப்பாவின் இறுதி ஆசிரிய அடியால் முடியும் எனல்

எக. வஞ்சித் தூக்கே செந்தூக் கியற்றே.

இது வஞ்சிக்கும் சிந்தடி வரும் என்கின்றது.

(இ - ள்.) வஞ்சிப்பாவி னிறுதி ஆசிரியப்பாவி னிறுதி போன்று இறுக எ - று.

'செந்தூக்கியற்று' என்ற மாட்டேற்றானே, ஆசிரியத்திற் கோதிய சீரானும் தளையானும் ஈற்றயலடி முச்சீரடியாய் வருதலும், இடைக்கண் முச்சீரடி வருதலும் பெறப்பட்டது.

(எ - டு.) "வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன
செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன
தாள், களங்கொளக் கழல் பறைந்தன
கொல் லேற்றின் மருப்புப் போன்றன
தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொராஅ விலக்கம் போன்றன
மாவே, யெறிபதத்தா னிடங்காட்டக்
கறுழ்பொருத செவ்வாயான்
எருத்து வவ்விய புலிபோன்றன
களிறே, கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்
நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா
னுயிருண்ணுங் கூற்றுப்போன்றன
நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் பொலிவுதோன்றி
மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினைமாதோ
அனையை யாகன் மாறே
தாயில் தூவாக் குழவி போல
ஓவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே" (புறம்-ச)

என முச்சீரடியிடை வந்து மண்டலவாசிரியத்தானிற்றது.

" அரிமயிர்த் திரண்முன்கை "

என்னும் பாட்டினுள்,

'இறைபெற்ற பாடினிக்குக்
குரல்புணர் சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்மே எனவாங்
கொள்ளழற் புரந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே' (புறம்-கக)

இஃது ஈற்றயலடி முச்சீர்த்தாகிச் சென்றாக்கிய ற்று யிற்ற வஞ்சிப்பா.

தனிச்சொற் பெறுமென்று பின்னுள்ளோர் கூறிய நூல்கள் சான்றோர் செய்யுட்காகாவென்று கொள்க.

ஈற்றடி வரைந்தோதவே, இடையினைல்லா வடியும் வரப்பெறு மாயிற்று.

'நேரிழை மகளிர் உணங்குணாக் கவருங்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை'
(பட்டினப்பாலை)

என ஆசிரியவடியும் வெள்ளடியும் இடைவந்தன. (எக)

வெண்பாவினிறுதியடி முச்சீரான் வரும் எனல்

எஉ. *வெண்பாட்(டு) ஈற்றடி முச்சீர்த் தாகும்.†

இது வெண்பாவிற்கு முச்சீர் வருமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வெண்பாவி னிறுதியடி முச்சீரான் வருதலை உடைத்தாகும் எ - று.

உதாரணம் மேற்காட்டுதும்.

சீர்த்தென்னாது 'ஆகும்' என ஆக்கங் கொடுத்தமையான், அத்துணை யாக்கமின்றி நாற்சீரான் மண்டலித்து வருதலும், இடையினும் முதலினுஞ் சிறுபான்மை முச்சீரான் வருதலுங் கொள்க.

(எ - டு) " அறையருவி யாடான் றினைப்புனமுங் காவான்
பொறையுயர் தன்சிலம்பிற் பூந்தழையுங் கொய்யான்
உறைகவுள் வேழமொன் றுண்டென்று என்னை
மறையுறச் சீர் வாழிய மையிருங் குன்று "

என மண்டலித்து வந்தது.

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'வெண்பா வீற்றடி' எனப் பாடம் கொள்வார் இளம்பூரணர்.

† இதனையும் அடுத்த சூற்பாவையும் சேர்த்து ஒரு சூற்பாவாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

" அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்று தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும் " (மூதுரை-ச)

இது மூதுரை.

" நாளுமொன் றீயாப் பகலும்
பகாஅ நண்புடைக் கேளிர்ப் பிரிவுந்
தகாஅன் இவனென்னுஞ் சொல்லுமிந் நான்கும்
வகாஅ தொழிக வெமக்கு "

இது சான்றோரெல்லாரும் பிறைதொழுததேனும், பாட்டாய் வருதலின் மந்திரமாகாது.

இனி,

" வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன்
நான்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது
சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான்
கச்சியுட் காக்கை கரிது "

" கறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடு கிழவோட்கு
அரைத்திருந்த சாந்துதொட் டப்பே
*மறைக்குமா மாட்டாது மற்றுந்தன் கையைக்
குறைக்குமாங் கூர்ங்கத்தி கொண்டு "

இவை ஔவையுங் காரைக்காலம்மையுங் கூறியன.

" உலகு பசிப்பப் பசிக்கு முலகு
துயர்தீரத் தீரு நிலவு
நிறுத்திவாழ் வஞ்சி யுடையாழ்வி யென்னு
மொருத்தியா லுண்டிவ் வுலகு."

அங்ஙனஞ் செய்யுள் செய்த முன்னோரைக் கண்டு பின்னுள்ளோர் இதனைச் செய்யுளாகச் செய்தலின் இவற்றை ஆரிடமென்பார் இவ் விதி யறியாதார். (எஉ)

வெண்பாவின் இறுதிச்சீர் அசைச்சீரான் வரும் எனல்

எந. †அசைச்சீர்த் தாகும் ‡அவ்வயி னான.

இது மேலதற்கு எய்தியதோர் விதி.

---

* " மறைக்க வறியாது மற்றதன் கையை " எனவும் பாடம்.

† 'அசைச்சீராகும்' என்பதும் பாடம்.

‡ பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'அவ்வழியான' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

(இ - ள்.) அவ் வெண்பாவின் ஈற்றில்வரும் முச்சீரடியின் இறுதிச்சீர் அசைச்சீராய் நிற்கும் எ - று.

'இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளலே' (செய். உஅ) என்பதனுள் வெண்பாவின் முதலுமிடையும் இயலசைச்சீரிரண்டும் வாரா; உரியசைச்சீரிரண்டும் வரும் : என்றதனை, ஈண்டு இறுதிக்கண் இயலசைச்சீரும் உரியசைச்சீரும் வருமென்றவாறு. (எங)

வெண்பாவின் இறுதியடியின் இரண்டாம் சீர் நேர் ஈறாய் வரின் அதனோடு நிரையும் நிரைபும் வந்து இறுதிச்சீராகி வந்து தளைகொள்ளும் எனல்.

எச. நேரீற் றியற்சீர் நிரையும் நிரைபும்
சீரேற் றிறூஉம் இயற்கைய என்ப.

இஃது அவ்வசைச்சீர் நான்கனுள் நிரையும் நிரைபும் இன்னுழி நின்று இன்னவாறு தட்கும் என்கின்றது.

(இ - ள்) நிரையும் நிரைபும் நேரீற்றியற்சீர்ப்பின்னே தளை கொண்டு இறும் இயல்பின எ - று.

'இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றுக' (செய். உஅ) என்றவைதாம் வருஞ் சீரோடு தட்குமாறு கூறி, ஈண்டு அவை முன்னின்ற சீரோடு தட்குமாறு கூறுகின்றது.

(எ - டு.) "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை." (திருக்குறள், கரு)

"நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.' (திருக்குறள், க0எஉ)

"தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது." (திருக்குறள், எ)

"அகர முதல வெழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு." (திருக்குறள், க)

இவை தேமா புளிமா என்னும் நேரீற்றியற்சீர் நிரையசைச்சீரோடும் நிரைபசைச்சீரோடுந் தட்டன. (எச)

வெண்பாவின் இறுதியடியின் இரண்டாம்சீர் நிரையீறாய் வரின் அதனோடு நேரும் நேர்பும் வந்து தளைகொள்ளும் எனல்

எரு. நிரையவண் நிற்பின் நேரு நேர்பும்
வரைவின் றென்ப வாய்மொழிப் புலவர்.

இஃது ஒழிந்த நேருநேர்பும் இன்னுழிநின்று இன்னவாறு தட்கு மென்கின்றது.

(இ - ள்.) நேரீற்றியற்சீர் நின்ற விரண்டாஞ் சீரிடத்து நிரையீற்றியற்சீர் நின்றபின் அதன்பின்னொரு நேர்பும் வந்து தட்டல் நீக்கப்படா வென்பர் மெய்ம்மொழிப் புலவர் எ - று.

(எ - டு.) "பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்" (திருக்குறள், ௧௧௨௧)

"அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்" (திருக்குறள், ௬௪)

"இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று" (திருக்குறள், ௧00)

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு" (திருக்குறள், ௩௮௧)

எனப் பாதிரி கணவிரி நிரையீற்றியற்சீரோடும் நேரசைச்சீரோடும் நேர்பசைச்சீரோடுந் தட்டன.

இனி, ஒன்றென முடித்தலான் வெண்பாவுரிச்சீர் நின்று நேரசைச் சீரோடும் நேர்பசைச்சீரோடும் தட்டலும், ஒழிந்தன விரண்டொடும் தளையாமையுங் கொள்க.

(எ - டு.) "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார்" (திருக்குறள், ௧0)

"இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு" (திருக்குறள், ௫)

எனத் தட்டன. (௭௫)

கலிப்பாவின் இறுதி ஆசிரியத்தாலும் வெண்பாவாலும் முடியும் எனல்

௭௬. எழுசீர் இறுதி ஆசிரியங் கலியே.

௭௭. வெண்பா வியலினும் பண்புற முடியும்.

இரண்டும் உரையியைபு நோக்கி ஒன்றாகக் கூறிற்று. இது கலிக்குஞ் சிந்தடிகூறி ஈறுவருமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கலிப்பா எழுசீரிறுதியாகி ஆசிரியத்தாலும் வெண்பாவின் இறுதியாலும் முடியும் எ - று.

'எழுசீரிறுதி யாசிரியம்' எனவே, ஆசிரியவடி பலவும் வந்து ஈருத்தடி முச்சீராகவே வருமென்பதூஉம், 'வெண்பாவியல்' எனவே,

கட்டளைவெண்பாவானும் சீர்வகை வெண்பாவானும் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான் வருமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

(எ - டு.) "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்"
(பாலைக்கலி. க0)

என்னுங் கலியிறுதியின் 'இணைநலமுடைய' என்னும் ஆசிரியம் ஈற்றடி நாற்சீரும் அயலடி முச்சீருமாக ஏழுசீரானிற்றது.

'மணிநிற மலர்ப்பொய்கை' (மருதக்கலி. ௫)

என்னுங் கலியினிறுதி,

'மெல்லியான் செவிமுதன் மேல்வந்தான் காலைபோ
லெல்லாந் துயிலோ வெடுப்புக நின்பெண்டி
ரில்லி னெழீஇய யாழ்தழீஇக் கல்லாவாய்ப்
பாணன் புகுதராக் கால்'

என வெண்பாவியலானிற்றது.

இது கலிக்கு உறுப்பாய் வருதலின் ஆசிரியத்தளையும் வந்தது. இஃது ஒத்தாழிசைக்கும் பெரும்பான்மை விதி.

'பண்புற' என்றது விசேடமிக முடியுமென்றவாறு; எனவே, இருசீரும் நாற்சீரும் ஐஞ்சீருமாயவடிகளான் முடிவனவெல்லாங் கொச்சகம்: அவை இத்துணை விசேடமின்று என்றவாறு.

'இயல்' என்றதனான் மூன்றடியிற் குறைந்த வெள்ளைச் சுரிதகம் வரிற் பண்புற முடியாவாம். (எசு, எஎ)

யாப்பின் இலக்கணம்

எஅ. எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியில்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்
யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்.

இது *நிறுத்தமுறையானே யாப்புணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியில் - எழுத்து முதலாக அசையும் சீரும் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து ஈண்டிய அடியிலே, குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல் - தான் வைப்பக் கருதிய பொருளைப் பிறிதோரடியுங் கொண்டுகூட்டாதமைந்து மாறச் செய்தல், யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர் - யாப்பென்று சொல்லுவர் அவ்வாறு யாத்தலை வல்ல புலவர் எ - று.

---

*முதற்கண் 'யாத்த சீரே யடியாப் பெனாஅ' என நிறுத்த முறை.

(எ - டு.) " நீரின் தண்மையுந் தீயின் வெம்மையும்

எனவும்,

" துகள்தீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக் காற்றொட்டு " (நாலடி - உ)

எனவும்,

" அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும் " (பாலைக்கலி - கO)

எனவும்,

" வசையில் புகழ் வயங்கு வெண்மீன் " (பட்டினப்பாலை)

எனவும் இந் நால்வகைச் செய்யுட்கண் முடியுந் துணையும் அடிதோறுங் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டியவாறு காண்க.

'யாப்பறி புலவர்' என்றதனுன் இருசீரானும் முச்சீரானும் குறித்த பொருளை முடிப்பனவும், அங்ஙன முடித் தொழிந்து அச்சீரை மேல் வருகின்ற வடியோடு பொருண்முடியச் செய்வனவும் சிறுபான்மை யாப்பென்று கொள்க.

(எ - டு.) " மண்டில மழுங்க மலைநிறங் கிளர
வண்டின மலர்பாய்ந் தூத மீமிசைக்
கண்டற் கானற் குருகின மொலிப்ப "

என முச்சீரானுட்டுவன வெண்பாவிற் பயின்று வருமாறு உரையிற் கொள்க. (எஅ)

அதன் பகுதி

எகூ. பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே
அங்கத *முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
†நாற்பெய ரெல்லை யகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்.

இது முற்கூறிய யாப்பிற்கோர் வேறுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே அங்கதம் முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும் - பாட்டுக்களும் உரைகளும் நூல் களும் மந்திரங்களும் பிசிகளும் அங்கதமும் முதுசொல்லும் எனப்

* இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'முதுசொலோடவ்வேழ்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'நாற்பே ரெல்லை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

பட்ட அவ் வேழு பொருளிடத்தும், வண்புகழ் மூவர்-கொடையாற் பெற்ற புகழினையுடைய சேர சோழ பாண்டியருடைய, தண்பொழில் வரைப்பின் - குளிர்ச்சியை உடைய நாவலம் பொழிலுள் தமக்கு வரைந்துகொண்ட வட வேங்கடந் தென் குமரியிடத்து, நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும் - மலைமண்டலம் சோழமண்டலம் பாண்டியமண்டலம் தொண்டைமண்டலம் என்னும் நான்கு பெயரை உடைய தமிழ்நாட்டார் நடாத்தும், யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர் - செய்யுளின் பெயர் தனக்குப் பெயராகவும் உடைத்து மேற்கூறிய யாப்பு எ - று.

என்றது, குறித்த பொருளை அடிக்கண் முடிய நாட்டுதலே யன்றி இப் பகுதிப்படச் செய்தலும் யாப்புறுப்பென்றதாம். பாட்டுச்செய்யுள் உரைச்செய்யுள் நூற்செய்யுள் எனத் தமிழ்நாட்டார் வழங்கியவாறே பெயர் பெறுமென்றவாறு. எனவே, அந்நாட்டார் வழங்கும் யாப்புப் பகுதி கூறினாராயிற்று. (எக)

மரபாவது இது வெனல்

அ௦. மரபே தானும்
நாற்சொல் லியலான் யாப்புவழிப் *பட்டன.

இது †நிறுத்தமுறையானே மரபென்னும் உறுப்பு யாப்பின்கண் வருமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மரபேதானும் - மரபென்ற வுறுப்புத்தானும்; நாற்சொல்லியலான் - நான்கு சொல்லையும் உலகத்தோர் எழுவகை வழுவும்படாமல் வழங்குகின்ற வழக்கு வழுவாதன, யாப்புவழிப் பட்டன - முற்கூறிய யாப்பிலக்கணத்தின் வழியிலே பொருத்த முடையவாய்க் கிடப்பன எ - று.

இந்நூலிடத்து இதற்கு முன்னும் பின்னும் கூறப்படும் மரபுள தாகலின், இந்நூலுட் கூறிய இலக்கணங்களினின்றும் இதனைப் பிரித்துப் பிரிநிலையேகாரத்தாற் கூறினர்.

நாற்சொல்லாவன: இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல்.

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'பட்டன்று' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† முதற்கண் 'யாப்பெனுஅ, மரபே தூக்கே தொடைவகை யெனுஅ' என நிறுத்தமுறை.

பெயர் வினை யிடை யுரி என்பன இயற்சொல்லின் பாகுபாடாகலின், இயற்சொல் அந் நான்கு பாகுபாட்டானும் செய்யுட்குரித்தாயிற்று. இந் நான்கு சொல்லானுங் காலந்தோறும் இடந்தோறும் வழங்குகின்ற வழக்குஞ் செய்யுளு மிடைதெரியாமல் தொடர்வுபடுத்தி முறைமை பிறழாமற் செய்யுட் செய்க என்றவாறு.

(எ-டு.) "ஓதியு மோதார் உணர்விலார் ஓதாது
மோதி யனையர் உணர்வுடையார்—தூய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ் செல்வ ரிரவாதார் செல்வரு
நல்கூர்ந்தார் ஈயா ரெனின்." (நாலடி - உஎ0)

இது வழக்காகவுங் கூறப்படும். ஒருகாலத்து வழங்கிய சொற்களும் பொருள்களும் அணிகளும் கோலமும் முதலியன ஒருகாலத்து வழங்காதனவுமுள. ஓரிடத்து நிகழும் பொருண் மற்றோரிடத்து நிகழாதனவுமுள. அக்காலமும் இடமும் பற்றி ஏற்றவாற்றாற் செய்யுள் செய்க என்றவாறு.

அதோளி, இதோளி, உதோளி, குயின் என்றாற் போல்வன இடைச் சங்கத்திற்கு ஆகாவாயின.

'அட்டா னானே குட்டுவன்' (பதிற்றுப்பத்து - ரு, சஎ)

'உச்சிக் கூப்பிய கையினர்' (திருமுருகாற்றுப்படை)

என்றாற் போல்வன கடைச்சங்கத்திற்காயின சொற்கள், இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின.

'வரிமணல் *ஞெமலக் கற்பக நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டிற்குத் துறையு முண்டோ' (புறம்-கூ0)

'கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன' (புறம் - க0உ)

என்றாற்போலும் உவமப் பொருள்களும் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின.

இன்னும் அந் நான்கு நிலத்தும் ஓரிடத்துப் பொருள் ஓரிடத்து வரக் கூறலும், உலகொடு மலைதலும், சமய நூல்களோடு மலைதலும், கலைகளோடு மலைதலும், பிறவும் இன்னோரன்னவை பொருண்மரபில் தப்பாம். இவை நாடக வழக்கிற்கு ஆமாறு அகத்திணை யியலுட் கூறிற்று.

'குண்டல மொருபுடை குலாவி வில்விட
விண்டலர்ந் தொருபுடை தோடு மின்செய' (சிந்.குண.கஙக)

'வண்கூது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
நுண்பூ ணாகந் திளைப்ப' (திருமுருகாற்றுப்படை)

"அம்மல ரடியுங் கையு மணிகிளர் பவள வாயுஞ்
செம்மலர் நுதலு நாவுந் திருந்தொளி யுகிரோ டங்கேழ்

* 'ஞெமிரப்பகல்பக' என்றும் பாடம்.

விம்மிதப் பட்டு வீழ வலத்தக மெழுதி யிட்டாள்
அம்மலர்க் கண்ட முள்ளிட் டரிவையைத் தெரிவை தானே."
(சிந். இலக் - சுக)

என்றாற் போலும் அணியுங் கோலமும் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின.

'புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி
யொலிக்குழைச் செயலை யுடைமா ணல்குல்'　　(அகம் - எ)

இது பருவத்துக்கேற்ற அணி.

'கொல்வினைப் பொலிந்த'　　(அகம் - க)

என்னும் பாட்டுக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்ற பொருள் தத்தம் மரபிற்றாய் வந்தன. பிறவுமன்ன.

மலையைப் பிறங்கலென்று பின்பு திரித்தாற்போல, இக்காலத்தார் உயர் என்று மலையைக் கூறலாகாது.

இனிக் குடவாயிலைக்,

'கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த'　　(அகம் - சுO)

எனவும்,

'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை'　　(புறம் - சுக)

எனவும் முன்னோர் திரித்த வகையானே, இக்காலத்துக் களத்தூரைக் களந்தையென்றாற்போலத் திரிப்பனவும் அறிக.

இனித் தமிழ்நூற்கண் வழுவமைத்தவாறன்றி ஆரியரும் பிற பாடைமாக்களும் வேண்டுமாற்றால் தமிழ்ச்செய்யுள் செய்தல் மரபன் றென்றுணர்க.　(அO)

பாக்களுக்குரிய ஓசை

அகவல் ஓசை ஆசிரியப்பாவிற்கு உரித்தெனல்

அக. அகவல் என்ப தாசிரி யம்மே.

இது *நிறுத்த முறையானே †தூக்குணர்த்துகின்றது; நிறுக்கப் படும் பொன் வெள்ளி முதலிய பொருள்களைப் பெற்றுழியன்றிக் கழஞ்சு, தொடி, துலாம் எனத் துலைக்கோலாற் றூக்கி யளக்குமாறில்லை; அது போல அடி வரையறை யுடையவாய்ப் பரந்த பாவினை யடிகளால் துணித்துத் தூக்கி ஓசை வேறுபாடுணர்த்துதலின் தூக்கு எல்லாப் பாவிற்கும் பொதுவாயிற்று.

* 'மரபே தூக்கே தொடைவகை யென்றா' என நிறுத்த முறை.
† தூக்கெனினும் ஓசையெனினும் ஒக்கும்.

(இ - ள்.) வழக்கினுள் அகவல் என்று வழங்கப்படும் ஓசையை ஆசிரியத்திற்குரிய என்ப எ - று.

அகவிக் கூறலின் அகவலாயிற்று. அஃதாவது கூற்றும் மாற்றமும் ஆகி ஒருவன் கேட்ப அவற்கு ஒன்று செப்பிக் கூறாது தாங் கருதியவா றெல்லாம் வரையாது கூறுவது. அதனை வழக்கினுள் அழைத்தலென்ப. அங்ஙனம் கூறுமிடத்துத் தொடர்ந்து கிடந்தவோசை அகவலாம்.

அவை களம்பாடு பொருநர் கண்ணும், கட்டுங் கழங்கும் இட்டுரைப்பார் கண்ணும், தம்மின் உறழ்ந்துரைப்பார் கண்ணும், பூசலிசைப்பார் கண்ணும் கேட்கப்படும். வழக்கின்கண் உள்ளதாய் அங்ஙனம் அழைத்துக் கூறும் ஓசை ஆசிரியப்பா என்றவாறு. (அக)

செப்பலோசை வெண்பாவிற்கு உரித்தெனல்

அஉ. *அதா அன் றென்ப வெண்பா யாப்பே.

இது வெண்பாவிற்குரிய செப்பலோசை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய அகவிக் கூறும் ஓசையன்றிச் செப்பிக் கூறுமோசை யெல்லாம் வெண்பா எனப்படும் என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் எ - று.

யாப்பு என்றதனுன் அவ்வோசை செய்யுண் முழுவதூஉம் ஒருங்கு தழீஇக் கிடக்கும் என்றவாறு.

அழைத்துக் கூறாது ஒருவற்கொருவன் இயல்புவகையான் ஒரு பொருண்மையைக் கட்டுரைக்குங்கால் எழுந்த வோசை செப்பலோசை யெனப்படும். அவ்விரண்டு மல்லது வழக்கினு ளின்மையின் 'அதா அன்றென்ப' என அவைகளினிலக்கணம் பெறலாயிற்று. (அஉ)

துள்ளலோசை கலிப்பாவிற்கு உரித்தெனல்

அங. துள்ள லோசை கலியென மொழிப.

இது செய்யுட்கண் நிகழுதற்குரிய துள்ளலோசை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வழக்கியலாற் கூறாது முரற்கைப்படுமாற்றால் துள்ளச்சொல்லுமோசை கலிப்பா எனப்படும் எ - று. (அங)

தூங்கலோசை வஞ்சிப்பாவிற்கு உரித்தெனல்

அச. தூங்க லோசை வஞ்சி யாகும்.

---

* 'அஃதன்று' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.
'அஃதான்று' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

இஃது அச்செய்யுட்கண் நிகழ்தற்குரிய தூங்கலோசை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடியிறுதியிற் றூங்காது சீர்தொறுந் தூங்கப்படும் ஓசை வஞ்சிப்பாவாகும் எ - று.

துள்ளலுந் தூங்கலும் வழக்கின்கண் நிகழாவென்றுணர்க. (அச)

பிற பாக்களைப்போல மருட்பாவிற்குந் தனித்த ஓசை இன்று எனல்

அரு. மருட்பா வேனை யிருசா ரல்லது
தானிது வென்னுந் *தனிநிலை யின்றே.

இது மருட்பாவிற்கு வேறோசையின்றென்கின்றது.

(இ - ள்.) மருட்பா - மருட்பாவிற்கு ஓசையாவது, ஏனை இருசாரல்லது தானிது என்னுந் தனிநிலை இன்றே - ஒழிந்த இரு கூறுமல்லது தானாக வேறுபடுத்து இதுவென்று காட்டும் தனிநிலை இன்று எ - று.

எனவே செப்பலும் அகவலுங் கூடியது மருட்பாவாயிற்று. அதிகாரப்பட்டுச் செய்யுட்குரியவாய் நின்ற துள்ளலுந் தூங்கலும் ஒழிந்தனவே வரும் என்றற்கு 'ஏனை' யென்றார். சூத்திரங்களை நிறுத்த முறையாற் கொள்ளாது எதிர்சென்று கோடலிற் செப்பல் முன்னும் அகவல் பின்னுமாம். (அரு)

மேற்கூறிய ஓசைகளாலேயே அவ்வப்பாக்களும் வரும் எனல்

அசு. †அவ்வியல் பல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்.

இது மேலனவற்றிற்கு ஓர் வரையறை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நான்கு ஓசையானல்லது செய்யுளை முதனூற்கண் ஆசிரியர் கிளவார் எ - று.

எனவே, யானும் அதுவே கருதினேன் என்றார். ஆங்கு என்றது அகத்தியத்தினை.

இதன் பயன் முற்கூறிய பாக்களாற் பெயர் பெறாத பரிபாடல் முதலிய செய்யுள்கட்கும் ஓசை இவையொழிய வேறின்றென்பதூஉம், மருட்பாப்போல வஞ்சியுங்கலியுந் தம்மிற்கலவா வென்பதூஉம், பிற்காலத்து நூல் செய்த ஆசிரியர் பாவுறுப்பினை மயக்கம்பட வேண்டுவா

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'தன்மை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'அவ்வியலல்லது' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

ருளராயின், அவரை விலக்குவதூஉம், முதலாசிரியர் இசைக்குப் பண்ணுந் திறமும் பகுத்தாற்போல, இயற்குப் பாவும் இனமும் பகுத்தார்கொல் என்னும் ஐயம் நீக்குவதூஉம் ஆம்.

இவர் கருத்தாற் சான்றோரும் இனங்கொள்ளாராயினர். (அ௬)

தூக்கின் இலக்கணம்

அ௭. தூக்கியல் வகையே யாங்கென மொழிப.

இது தூக்கிற்கு இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தூக்கென்று சொல்லப்பட்ட உறுப்பு நடக்கும் இடவகை சொல்லப்பட்ட நான்கிடமும் எ - று.

தூக்கென்பது சொல்லின் முடியும் இலக்கணமாம். அது நிறுத்தலும் அறுத்தலும் பாடலும் என்றின்னோரன்னவற்றுமேல் நிற்கும். ஈண்டும் அவ்வாறே பாவென்னும் பொருளை இத்துணையடியென நிறுத்துக் கூறுபாடறிதலும் அவ்வத்தூக்குள் வழிச்சொல்லுவார். அஃது உறுப்பு விகாரப்பட்டு ஓடுவதுபோன்று அசையுமாறு காண்க.

"பாவென மொழியினுந் தூக்கினது பெயரே"

என்றார் பிறராதலின் தூக்கினைப் பா என்றலுமாம்.

இருசீர்முதல் ஐஞ்சீர்காறும் பரந்துபட்ட அகவலோசையைப் 'பெரியகட் பெறினே' எனச் சொற்சீரடியாகவும் 'யாம்பா டத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே' என அளவடியாகவும் 'நரந்த நாறுந் தன் கையால்' எனச் சிந்தடியாகவும் 'சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே' என நெடிலடியாகவும் தூக்குத் துணித்தவாறு காண்க.

இங்ஙனம் தூக்கின்றென 'நரந்த நாறுந் தன்கையாற் புலவு, நாறு மென்தலை தைவரு மன்னே' என்றதனை இரண்டு நாற்சீரடியாக அலகிட அகவலோசை பிறவாமை யுணர்க.

'உள்ளார் கொல்லோ தோழி'* என்பதற்கு முன்னுடை என்பது அடியெதுகையாய்ச் சிந்தடியும் நெடிலடியுமாகக் கொள்ளநின்றதனையுந் தூக்குத்துணிந் திரண்டனையும் அளவடி யாக்கியவாறுங் காண்க.

தூக்கின்றென மயக்கடிவஞ்சி யிடைதெரியாமையு முணர்க. (அ௭)

தொடையது பெயரும் வகையும் இவை எனல்

அ௮. மோனை, எதுகை முரணே இயைபென
நானெறி மரபின தொடைவகை யென்ப.

---

* ஐங்குறுநூறு.

இது *நிறுத்தமுறையானே தொடை கூறுகின்றார்; அவற்றது பெயரும் முறையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) தொடைமோனையும் எதுகையும் முரணும் இயைபும் என நான்கு வழியாகிய முறைமையினையுடைய எ-று.

நெறிமரபின எனவே அளபெடை வழுவமைத்துக்கொண்ட எழுத்தாகலின் அவ்வாறு சிறந்ததன்றாம்.

தொடைவகை யென்றதனான் அசையந்தாதியுஞ் சீரந்தாதியுங் கொள்க.

இவைதாம் அறுநூற்றிருபத்தைந்தடிக் கண்ணும் வந்தவடியே வரவும் பிறவடிவரவும் தொடுப்பனவும், ஓரடிக்கண்ணே தொடுப்பனவும், கட்டளையடியொடு தொடுப்பனவும், சீர்வகையடி தம்மொடு தாமுந் தம்மொடு பிறவும் வந்து தொடுப்பனவும் எனப் பலவாயிற்று. (அஅ)

அளபெடை கூட்டத்தொடை ஐந்து எனல்

அகூ. அளபெடை தலைப்பெய ஐந்து மாகும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ-ள்.) அந்நான்குடனே உயிரளபெடையைக் கூட்டத் தொடை யைந்துமாம் எ-று.

உம்மை எச்சவும்மையாகலின் ஒற்றளபெடை கூட்ட ஆறுமாம் என்றவாறு. உயிரின்பின்னது ஒற்றாகலின் உயிரளபெடையை யெடுத்தோதி ஒற்றளபெடையை உம்மையாற் கொண்டார். கலிக்கு ஒற்றளபெடை துள்ளலோசையை நிகழ்த்தாதவாறு மேற்காண்க. (அகூ)

தொடையாதற்கு வேறு பிறவும் உளவெனல்

கூ0. பொழிப்பும் ஒரூஉவுஞ் செந்தொடை மரபும்
†அமைத்தனர் தெரியின் அவையுமா ருளவே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) பொழிப்பும் ஒரூஉவும் செந்தொடை மரபும் அமைத்தனர் - பொழிப்புத் தொடையும் ஒரூஉத்தொடையும் செந்தொடை யிலக்கணமும் ஓரடிக்கண்ணே வருமென்று அமைத்தனர் ஆசிரியர்; தெரியின் அவையுமாருளவே - ஆராயின் அவையும் தொடையாதற்கு உள எ-று.

* 'தூக்கே தொடைவகை யெனாஅ' என்புழி நிறுத்தமுறை யானே.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'அமைந்தவை' எனப் பாடங் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

தெரியின் என்றதனாற் செந்தொடை ஓரடிக்கண் வரினும் ஈரடியா னன்றி வாரா எனக்கொள்க. இக்கருத்தான் ஈண்டும் போதந்துவைத்தார்.

அவையும் என்ற உம்மையை எச்சப்படுத்திப் பிறவும் ஓரடிக் கண்ணே வருவனவும் உளவெனக் கொள்க. அவை முற்றெதுகையும், கிளைமுற்றெதுகையும், இரண்டடந்தாதியும், இருவகை நிரனிறுத்தமைத் தவும் விட்டிசையுமாம். (கூO)

நிரனிறைத் தொடையும் இரட்டைத் தொடையும் உளவெனினும் அவையும் மேற்கூறிய தொடைகளுள் அடங்கும் எனல்

கூக. நிரனிறுத் தமைத்தலும் இரட்டை யாப்பு
மொழிந்தவற் றியலான் முற்று மென்ப.*

மோனையின் இலக்கணம்

கூஉ. அடிதொறுந் தலையெழுத்(து) ஒப்பது மோனை.*

இது மோனையிலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடிதொறும் முதற்கண் ஓரெழுத்துவரத் தொடுப்பது மோனைத் தொடையாம் எ - று.

முன்னர் ''அடியுள் ளனவே தளையொடு தொடையே'' (செய் - ௲௲) என்பதனான் ஓரடிக்கண்ணே தளையுந் தொடையும் வருமென்பது பெறுத லாலும், ஈண்டு அடிதொறும் எனப் பன்மை கூறுதலானும், ஈரடிக் கூட்டத்துந் தளையுந் தொடையும் வருமென்பது பெறுதலானும் ஓரடிக் கண்ணும் ஈரடிக்கண்ணும் தளையுந் தொடையுங் கோடல் வேண்டுமென் றுணர்க.

'தலையெழுத்தொப்பது' என்றதற்கு, அடிகளின் முதலெழுத்தும் சீர்களின் முதலெழுத்தும் என்பது பொருளாம்.

அடிதொறுமென்பது ஈரடியையும் ஓரடியையும் உணர்த்தலின், அடி மோனையும் இணைமோனையும் பொழிப்புமோனையும் ஒரூஉமோனையும் கூழைமோனையும் மேற்கதுவாய்மோனையும் கீழ்க்கதுவாய்மோனையும் முற்றுமோனையுமென மோனை எண்வகைப்படுமாயிற்று.

'பொழிப்புமொரூஉவும்' (செய். கூO) என்னுஞ் சூத்திரத்தான், இவ் வாசிரியர் கொண்ட பொழிப்பும் ஒரூஉவுங் கோடற்கு அஃது இணை கொள்ளுமா றென்னையெனின்: அச் சூத்திரத்து 'அவையுமாருளவே' எனச் சூத்திரஞ் செய்தமையான் அவையும் முன்பிறவும் ஓரடித்தொடையு

* இந்நூற்பாவிற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை கிடைத்திலது. இதற் குரிய உரையை விளக்கவுரையிற் காண்க.

முள என்று பொருள் தருதலில் தொடைக்குச் சிறந்து தோன்றும் வினை முதலியனவுங் கோடும்.

(எ - டு.) "கான மஞ்ஞை யீன்ற முட்டை
காத லின்றி வீசு மந்தி.'

இஃது ஈரடியும் எழுத்தொத்தலிற் றன்னொடுதான் வந்து தொடுத்த கட்டளை அடி மோனை.

"கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்
கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்.'

இஃது எழுத்தொவ்வாமையிற் பிறவடி தொடுத்த கட்டளையடி மோனை.

"யாண்டுங் காணேன் மாண்டக் கோனை
யானுமோர் ஆடுகள மகளே.' (குறுந்தொகை - ௩௧)

இஃது இருவகையுந் தொடுத்தது.

"கண்டற் கானற் குருகினு மொலிப்பக்
கரையா டலவன் வளைவயிற் செறிய.'

இது சீர்வகையடி தொடுத்தது.

'உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை' (புறம் - ௩)

'ஓடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப னெடுந்தேர்'

இவை கட்டளை யிணைமோனை.

'உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு' (திருமுருகாற்றுப்படை)

இது சீர்வகை யிணைமோனை.

'செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை'

'கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு'
(திருக்குறள் - ௩௯௩)

இவை கட்டளைப் பொழிப்புமோனை.

'வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப'

இது சீர்வகைப் பொழிப்புமோனை.

'வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்' (புறம் - ௬)

'வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையால்'
(நாலடி - கடவுள் வாழ்த்து)

இவை கட்டளையொரூஉமோனை.

'கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றோர்முன்' (திருக்குறள் - ௪0௩)

இது சீர்வகை யொரூஉமோனை.

'வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகின்'

'அம்பு மழலு மவிர்கதிர் ஞாயிறு'

(நாலடி - பிறனில் விழையாமை)

இவை கட்டளைக் கூழைமோனை.

'மடக்கண் மயிலின மறலி யாங்கு'

இது சீர்வகைக் கூழைமோனை.

'கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர' (நான்மணி - கஉ)

'பயவார்கட் செல்வம் பறப்பப் பயின்கொல்.'

(நாலடி - நன்றியில் செல்வம், எ)

இவை மேற்கதுவாய்மோனை,

'எல்லை யெம்மொடு கழிப்பி யெல்லுற'

'நல்லா ரிருவ ருவப்ப நயமிலார்' (நாலடி.)

இவை கீழ்க்கதுவாய்மோனை.

'ஒல்லா தொல்வ தென்றலு மொல்லுவது' (புறம் - கசுசு)

இது சீர்வகைக் கீழ்க்கதுவாய்மோனை.

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்' (திருக்குறள் - ருகக)

இது முற்றுமோனை. இது சீர்வகை முற்றுமோனை.

இனிக் கலிக்கு:

'இணையிரண் டியைந்தொத்த முகைநாப்பட் பிறிது யாதும்' (கலி. மருதம்-கஉ)

இஃது இணைமோனை.

'அரிமதர் மழைக்கண்ணீர் அலர்முலைமேற் றெறிப்பபோல்'

இது பொழிப்புமோனை.

'பெண்டெனப் பிறர்கூறும் பழிமாறப் பெறுகற்பின்'

(கலி. மருதம் - கஉ)

இஃது ஒரூஉமோனை.

'கழிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட வுருவின்மேல்'

இது கூழைமோனை.

'அளியெனை வுடையேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ'

(கலி. பாலை - கக)

இது மேற்கதுவாய்மோனை.

'முளிகழை யுயர்மலை முற்றிய முழங்கழல்' (கலி. பாலை-உச)

இது சீர்வகை மேற்கதுவாய்மோனை.

'மணிநிற மலர்ப்பொய்கை வளர்ந்தருளு மயிலோனே'

இது கீழ்க்கதுவாய்மோனை.

'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்'
(கலி. பாலை - ௧0)

இது முற்றுமோனை.

இவற்றுக்குச் சீர்வகை பலவும் வருமாறுணர்க.

இச் சூத்திரமுதலாகக் கூறுங் கட்டளையடிக்குத் தொடைகொள் ளுங்கால் தளைவழுக்கழித்துத் தொடைகொள்ளுமாறு 'மெய்பெறு மரபின்' (செய் - ௧0௧) என்பதனுட் காட்டுதும். (௯௨)

எதுகையின் இலக்கணம்

௯௩. அஃதொழித் தொன்றின் எதுகை யாகும்.

இஃது எதுகை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முற்கூறிய முதலெழுத்தினை யொழித்து இரண் டடியினும், சீர்முழுதும் ஒன்றினும், இரண்டாமெழுத்தே ஒன்றி னும், ஓரடிக்கண் முதலிருசீர்க்கண் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றி னும், முதற்சீரினும் மூன்றாஞ்சீரினும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றி னும், முதற்சீரினும் நான்காஞ்சீரினும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றி னும், முதற்சீரொழித்து ஏனைய ஒன்றினும், முதலயற் சீரொழித்து ஏனைய ஒன்றினும், ஈற்றயற் சீரொழித்து ஏனைய ஒன்றினும், நாற்சீரும் ஒன்றினும் தலையாகெதுகை, அடியெதுகை, இணை யெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒரூஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை எனக் கூறப்படும் எ - று.

அயலெழுத் தொன்றின் என்னாது முதலெழுத்தைச் சுட்டியவதனான் முதலெழுத்தின் மாத்திரை தம்முள் ஒத்தல் வேண்டுமென்று கொள்க.

(எ - டு.) 'மாயோன் மார்பி னாரம் போலுஞ்
சேயோன் சேர்ந்த வெற்பிற் றீநீர்'

இது தம்மொடு தாம் வந்த கட்டளைத்தலையாகெதுகை.

'வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை யாமிலம்'
(நாலடி-கடவுள் வாழ்த்து)

இது தம்மொடு தாம்வந்த கட்டளை அடியெதுகை.

'சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி
முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள்'

இது சீர்வகையடிக் கட்டளையொடு தொடுத்த தலையாகெதுகை.

'அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் றெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி'
(பெரும்பாணாற்றுப்படை)

இது கட்டளையடிச் சீர்வகையடியொடு தொடுத்த அடியெதுகை.

'தலையெழுத் தொப்பது மோனை' (செய்-கூஉ) என்றலின் தலையாகு மோனை இவ்வாசிரியர் கொள்ளார்.

'வைகலும் வைகல்' (நாலடி-அறன் வலியுறுத்தல்)
என்னும் வெண்பாவிற் சீர்முழுதும் வருதலின் வழிமோனைப்பாற்படும்.

'புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ'
(பதிற்றுப்பத்து, எ - க)

'மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்' (திருக்குறள் - உ0௪)

இவை இணையெதுகை.

'பொன்னேர் மேனி நன்னிறஞ் சிதைத்தோர்'

'உருவக் கடுந்தேர் முருக்கிமற் றத்தேர்'

இவை பொழிப்பெதுகை.

'உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை'

'பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசை'
(சிறுபாணாற்றுப்படை)

'வாண்மாய் குருதி களிறுழக்கத் தாண்மாய்ந்து' (களவழி-க)

இவை ஒரூஉவெதுகை.

'இன்ன ரென்று தின்பம் வெஃகி'

'குன்றங் கொன்ற குன்றுக் கொற்றத்து'

இவை கூழையெதுகை.

'பொன்னேர் மேனி துன்னினர்'

'கொண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொன் மண்டி'
(நாலடி - தூஉய்தன்மை)

இவை மேற்கதுவாயெதுகை.

'உள்ளி னுள்ளம் வேமே யுள்ளாது' (குறுந்தொகை - க0உ)

'படியை மடியகத் திட்டா னடியினான்'
(நான்மணி - கடவுள் வாழ்த்து)

இவை கீழ்க்கதுவாயெதுகை.

(எ - டு.) 'வயங்குகதிர் காய்ந்த வாடை வைகறை
விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி'

இது கட்டளையடிச் சீர்வகையடியொடு தொடுத்த வருக்கமோனை.

'கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்' (திருக்குறள் - ௪0௪)

இது கட்டளைவருக்கமோனை.

'கேளிர் போலக் கேளல வேண்டி
வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிய'

இது கட்டளைவருக்கவெதுகை.

'வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்துஞ்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி'

இஃது இரண்டுந் தொடுத்தது.

'வானுயர் வெற்ப விரவின் வரல்வேண்டா
யானை யுடைய சுரம்'

இது கட்டளைவருக்கவெதுகை.

'தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்' (திருக்குறள் - ௧௧௪)

இது கட்டளைவல்லினவெதுகை.

'அத்தக் கள்வ ராதொழு வறுத்தெனப்
பிற்படு பூசலின் வழிவழி யோடி'

இஃதிரண்டுந் தொடுத்தது.

'அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்' (திருக்குறள் - ௫௪௩)

இது கட்டளைமெல்லினவெதுகை.

'நும்மில் புலம்பினு முள்ளுதொறு நலியுந்
தண்வர லசைஇய பண்பில் வாடை'

இது சீர்வகைமெல்லினவெதுகை.

'எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு' (திருக்குறள்-௨௧௧)

இஃதிடையினவெதுகை.

'மன்னர் மன்ன மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந'
(பெரும்பாணாற்றுப்படை)

இது சீர்வகைஇடையினவெதுகை. (௯௪)

முரண்டொடையின் இலக்கணம்

கூரு. மொழியினும் பொருளினு முரணுதன் முரணே.

இது *முறையானே முரண் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சொல்லானும் பொருளானும் பகைத்தல் முரண் தொடை எ - று.

அவை ஐவகைய: சொல்லும் சொல்லும் முரணுதலும், பொருளும் பொருளும் முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணுதலும் என.

(எ-டு) 'செவ்வரை நிவந்த சேணிடை யருவி
வெண்மறி கறித்த முல்லை'

இது கட்டளை ஈரடியும் சொல்லும் சொல்லும் முரணிற்று.

'செந்தொடைப் பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிறந்து
கருங்கைக் கானவன் களிற்றுநிறத் தழுத்தலின்'

இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று.

'நெருப்பி னன்ன சூட்டுச் சேவல்
நீர்சேர் கானத்து நெடுமணற் கிளைப்ப'

இது கட்டளையீரடியும் பொருளும் பொருளும் முரணிற்று.

'நீரோ ரன்ன சாயற்
றீயோ ரன்னவென் னுரனவித் தன்றே'

இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று.

'தண்சே றுடிய தயங்கிணர்க் கடத்து
வெம்பொருட் பிரிவை வேண்டிச் சென்றூர்'

இது கட்டளை யீரடியுஞ் சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணிற்று.

'சிறுநல் கூர்ந்த செல்சுடர் மாலை
நெடுநீர்ப் பொய்கைக் குறுநர் தந்த'

இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று. சிறுநல் கூர்ந்ததுக்குச் சிறிய பொருளின்று.

'செந்தீக் கானஞ் சென்ற மாதர்
நீரின் மையி னெஞ்சழிந்து வருந்த'

* 'மோனை யெதுகை முரணே யியைபென' என மேல் ஓதிய முறையானே என்றவாறு.

இது கட்டளை யீரடியுஞ் சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணிற்று.

செந்தீக்கு நிறமும் சொல்லுமுண்டு, நீர்க்குச் சொல்லின்று.

'செந்தீ யன்ன சினத்த யானை
நீர்நசை பெருஅக் கற்பிற் றேர்நசைஇ'.

இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று.

'செங்குரற் பைந்தினை விளைபுன மேவிப்
பைங்கிளி கடியும் பான்மொழி மகளிர்'

இது கட்டளை யீரடியும் சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணிற்று.

'செவ்வேற் சேஎய் திருமண மறுத்த
கருவிற் கானவன் வரில்'

இது சீர்வகை யடி அங்ஙனம் முரணிற்று.

'பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றென்பன'

இது கட்டளை இணைமுரண்.

'நிலவு மிருளும் போல்வ நீர்வரை'

இது சீர்வகை.

'கார்பெயல் பெய்தபிற் செங்குளக் கோட்டுக்கீழ்'

'எழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயின்'
(நாலடி - கயமை)

இவை கட்டளைப் பொழிப்பு முரண்.

'வருது மெனமொழிந்தார் வாரார்கொல் வானங்
கருவிருந்தா லிக்கும் பொழுது' (கார்நாற்பது - க)

இது சீர்வகை.

'பின்னுவ தென்று பிடித்திரா முன்னே'
(நாலடி - செல்வ நிலையாமை)

'இன்சொற் குழியு ளினிதெழூஉம் வன்சொல்'
(நான்மணி - கக)

இவை கட்டளை ஒரூஉமுரண்.

'வரினு நோய் மருந்தல்லர் வாராது'

இது சீர்வகை.

'நிறுத்தலி னளவி னெண்ணி னென்று' (தொல்-சொல்-எஉ

'தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவும்'
(தொல் - பொருள் - உ0௧)

இவை கட்டளைக் கூழைமுரண்,

'கண்ணுந் தோளுந் தண்ணறுங் கதுப்பும்'
(நற்றிணை - அ௬)

இது கட்டளைக் கீழ்க்கதுவாய் முரண்.

'அறுத்தலின் தொகுத்தலிற் பிரித்தலின்'
(தொல். சொல். வேற்றுமையியல் - ௧௧)

'நிற்ற லிருத்தல் கிடத்த லியங்குதல்'

இவை கட்டளை முற்றுமுரண்.

'நீரும் நிலனுந் தீயும் வளியு
மாக விசும்போ டைந்து மாகும்'

என்பது சீர்வகை.

இவற்றை ஐவகையாக முற்கூறியாங்கு விரிப்பிற் பெருகுமாகலின் அவற்றுள் ஏற்றன கொள்க. (கூடு)

இயைபுத்தொடையின் இலக்கணம்

கூ௬. இறுவாய் *ஒன்றல் இயைபின் யாப்பே.

இது முறையே இயைபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இரண்டடியினும் பொருளியையின்றி எழுத்தாதல் சொல்லாதல் ஈற்றிலே பொருந்தத் தொடுப்பது இயைபுத் தொடைக்கிலக்கணம் எ - று.

(எ-டு) "அவரோ வாரார் கார்வந் தன்றே
கொடிக்கு முல்லையுங் கடிக்கரும் பின்றே'

இது கட்டளை எழுத்தடி யியைபு.

'பரவை மாக்கடற் றொகுதிரை வரவும்,
பண்டைச் செய்தி யின்றிவன் வரவும்'

இது கட்டளைச் சொல்லடி யியைபு. சீர்வகை யடிக்கு வந்துழிக் காண்க.

'ஓங்கிய சுரத்தை நீங்கி யேகி'

இஃதிணை யியைபு.

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'ஒப்பினஃது இயைபென மொழிப' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

'விரிந்தாறு மலராயின் விளித்தாலுங் குயிலாயின்'

இது பொழிப்பியைபு.

'கரவெழூஉங் கண்ணில் குழியுளிர வெழூஉம்'
(நான்மணி - ௧௪)

இஃது ஒரூஉவியைபு.

'பொருசமத் தெழுவனர் பொருவினர் விரைவனர்'

இது கூழையியைபு.

'நீருந் தீயு மாகிய விறைவனும்'

இது மேற்கதுவாயியைபு.

'பொருவனர் விடுகணை தகைவன ரெதிர்வனர்'

இது கீழ்க்கதுவாயியைபு.

'இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற் கிழமையில்'
(தொல். சொல். வேற்றுமையியல் - ௧௧)

இது முற்றியைபு.

'காம்பிவர் தோளுங் கருமதர் மழைக்கணும்'

இது சீர்வகைப் பொழிப்பு.

'பகலுங் கங்குலு மகலா தொழுகும்'

இது சீர்வகை மேற்கதுவாய்.

ஏனையவற்றிற்குச் சீர்வகை வந்துழிக் காண்க.

இவற்றிற்கு எழுத்தியைபினும் சொல்லியைபினும் ஏற்றன கொள்க. வெவ்வேறாகக் கோடல் அரிதென் றுணர்க. (௯௬)

அளபெடைத் தொடையின் இலக்கணம்

௯௭. அளபெழின் அவையே அளபெடைத்
தொடையே.

இது *முறையே அளபெடைத் தொடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடி முதற்கண்ணே எழுத்துக்கள் அளபெழுந் தனவாயின் அவை அளபெடைத் தொடை எனப்படும் எ - று.

அவை யென்றார், உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையுங் கோடற்கு.

(எ-டு.) 'உரூஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செரூஅஅய் வாழியென் னெஞ்சு' (திருக்குறள் - ௧௨00)

இது கட்டளை உயிரளபெடை.

* 'மோனை யெதுகை முரணே யியைபென' என எண்ணியதன் பின்னே 'அளபெடை தலைப்பெய வைந்து மாகும்' என ஓதிய முறை.

'பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை
மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்க' (கலி - ௫)

இதுவும் இருவகை யடியும் வந்த உயிரளபெடை.

'எஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃகு வார்க்கில்லை வீடு'

இது கட்டளை யொற்றளபெடை.

'கஃஃ றென்னுங் கல்லதர்க் கானிடைச்
சுஃஃ றென்னுந் தண்டோட்டுப் பெண்ணை'

இது சீர்வகை யொற்றளபெடை.

இவ் வொற்றளபெடை கட்டளைக்குக் கொள்ளாம்; ஒழிந்தனவற்றிற்கும் வந்துழிக் காண்க. இவற்றிற்கு இணை முதலியன கொள்ளாம், சிறப்பின்மையின். (௯௭)

பொழிப்புத் தொடையின் இலக்கணம்

௯௮. ஒருசீர் இடையிட்டு எதுகை யாயிற்
பொழிப்பென மொழிதல் புலவ ராறே.

இது நிறுத்த முறையானே பொழிப்பிற்கெல்லாம் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒருசீர் இடையிட்டு எதுகையாயின் பொழிப்பென மொழிதல் - பொழிப்பு ஒரு சீரை நடுவே யிட்டுவைத்து எதுகையாயிற், பொழிப்பெதுகையென்று பெயர் கூறுக; அன்றிப் பொழிப்பு ஒருசீர் இடையிட்டு மோனைமுரணியைபாய் வந்தனவாயிற் பொழிப்புமோனை பொழிப்புமுரண், பொழிப்பியைபு எனப் பெயர் கூறுக; புலவராறே - இங்ஙனம் பெயர் கூறுதல் ஆசிரியர் கொண்ட நெறி எ - று.

இங்ஙனம் எதுகையைப் புலப்பட வைத்து ஏனைய அருத்தாபத்தியாற் கூறியது, எல்லாவற்றினும் எதுகை சிறந்து தோன்றுதல் கருதி. இவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுனும். (௯௮)

ஒரூஉத் தொடையின் இலக்கணம்

௯௯. இருசீர் இடையிடின் ஒரூஉவென மொழிப.

இது நிறுத்தமுறையானே ஒரூஉவிற் கெல்லாம் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இரண்டு சீரை நடுவே யிட்டுவைத்து முதற்சீரும் நாலாஞ்சீரும் ஒன்றிவரின் ஒரூஉமோனை, ஒரூஉவெதுகை, ஒரூஉ முரண், ஒரூஉவியைபு எனப்படும் எ - று.

ஒரூஉவை விதந்தோதினர், வெண்பாவிற்குச் சிறந்துவருதலானும், ஆசிரியத்திற்கு ஏனையவற்றிற் சிறந்து தோன்றுதலானும். உதாரணம் முன்னர்க் காட்டினும். (கூகூ)

செந்தொடையின் இலக்கணம்

௬00. சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலின்
சொல்லியற் புலவர் அது செந்தொடை யென்ப.

இது செந்தொடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட்டு இயலின் முற்கூறிய தொடைகள் எல்லாவற்றோடும் ஒவ்வாது வரின் அதனை, சொல்லியல் புலவர் அது செந்தொடை என்ப - இயற் சொல்லால் செய்யுள் செய்யும் புலவர் செந்தொடை என்று கூறுவராசிரியர் எ - று.

எனவே, விகாரப்படச் செய்யுஞ் செய்யுட்குச் செந்தொடை யின்று ஆயிற்று.

(எ-டு.) "நெடுவேண் மார்பி னாரம் போலச்
செவ்வாய் வானந் தீண்டிமீ னருந்து" (அகம் - கஉ0)

"விருந்தினர் மூத்தார் பசுசிறை பிள்ளை"

இவை கட்டளைச் செந்தொடை.

"பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி
மயிலினம் அகவு நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே"

இது சீர்வகைச் செந்தொடை. (௬00)

தொடைகளின் தொகை

௬0க. மெய்பெறு மரபின் தொடைவகை தாமே
ஐயீ ராயிரத் தாறைஞ் ஞூற்றொடு
தொண்டு தலையிட்ட பத்துக்குறை யெழுநூற்(று)
ஒன்பஃ தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.

இது வரையறைப்படுங் கட்டளையடிக்குத் தொடைத்தொகை கூறுகின்றது; எனவே சீர்வகைக்குத் தொடைவரையறை யின்று எ - று.

(இ - ள்.) மெய்பெறு மரபின் தொடை வகை தாமே - கேட்டார்க்குத் தொடைப்பாடு வெளிப்படுக்கும் இலக்கணத்த வாகிய தொடைக் கூறுபாடுதாம்; ஐயீராயிரத்து ஆறைஞ் ஞூற்றொடு - பதின்மூவாயிரத்தோடே; தொண்டு தலையிட்ட பத்துக் குறை எழுநூற்று ஒன்பஃதென்ப - ஒன்பது தலையிலே வைத்த பத்துக்குறைந்த எழுநூற்றொன்பது என்று கூறுவர்; என்பது ஆறுயிரத்து இருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று என்று கூறுவர்; உணர்ந்திசினோரே - கட்டளையின் தொடைப் பகுதி அறிந்தோர் எ - று.

பதின்மூவாயிரத்தோடே ஆறுயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்றெனவே, தொகை பத்தொன்பதினுயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்றுயிற்று. ஆக, 19291.

பத்துக்குறை யெழுநூற்றொன்பதாவது அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது. இதனை ஒன்பதனோடு பெருக்க ஆறுயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்றுயிற்று.

இதனை ஆறுயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று என்று விளங்கக்கூருது ஒருகாற்குறைத்து அதன்மே லொருகாலேற்றி ஞாபகப் படச் சூத்திரஞ் செய்தது ஒரு பயனேக்கி; அது கட்டளையடி அறுநூற்றிருபத்தைந்துந் தொடைகொள்ளுங்கால் ஐம்பத்தொன்பது வழுவுள அவை களையப்படுமென்றற்கு. அவற்றுள் அடிமோனைத்தொடை மூன்று பாவினும் எழுபத்தெட்டுச் சீரானும் வருங்கால் ஈரடிக் கூட்டத்துத் தளைவழுக் களையவேண்டும்; அவ்வழி அகவற்கு நாற்பத்தொன்றும் வெள்ளைக்குப் பதினெட்டுமாக ஐம்பத்தொன்பது களையப்படும்.

அவை களையுமாறு:

நுந்தை, வண்டு, தேமா, மின்னு, ஞாயிறு, போதுபூ, போரேறு, பாதிரி, மேவுசீர், நன்ஞெணு, பூமருது, நீடுகொடி, காருருமு, நாணுத்தளை

என இந்நேராதி பதினுன்கும் அகவற்குப் பெருகிய நிலத்தின் விரண்டடி தளை வழுப்படும்.

வரகு, புளிமா, அரவு, வலியது, கடியாறு, விரகுதீ, கணவிரி, உரறு புலி, பெருநாணு, உருமுத்தீ, மழகளிறு, விரவு கொடி, நரையுருமு

என இந்நிரையாதி பதின்மூன்றுஞ் சுருங்கிய நிலத்து ஓரோவோரடி தளைவழுப்படும்.

ஆக அகவற்கு நாற்பத்தொருதளை வழுவாயின.

இனி வெள்ளைக்கு முற்கூறிய சீர்களுள் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்குநீக்கி வெண்சீர் நான்குங்கூட்ட இருபத்தேழாம். இதில் நேராதி பதினுன்குஞ்

சுருங்கிய நிலத்து ஒரோவொன்று தளைவழுப்படும். நிரையாதியில் வரகு, கடியாறு, விறகுதீ, வலியது எஃனுநான்கும் பெருகிய நிலத்து ஒரோ வொன்று தளைவழுப்படும்.

ஆக வெள்ளைக்குப் பதினெட்டு வழுவாயிற்று. ஆகத் தளைவழு ஐம்பத்தொன்பதாயிற்று.

அவை வருமாறு: வண்டு காருருமு நளிமுழவு நளிமுழவு என நிற்பக் கண்டு எனத் தொடைவருங்கால் வெண்டளையாய் வழுவாம். பதினுன்கெழுத்திற்கும் இவ்வாறே கூறிக்கொள்க.

வரகு நாகு காம்பு வண்டு என நிற்பக் குரவு எனத் தொடை வருங்கால் வெண்டளையாய் வழுவாம்.

இனி வண்டு வரகு வரகு வரகு என நிற்பக் கண்டு எனத் தொடை வருங்கால் ஆசிரியத்தளையாய் வழுவாம். வரகு நளிமுழவு காருருமுப் பாதிரி என நிற்பக் குரவு எனத் தொடைவருங்கால் ஆசிரியத் தளையாய் வழுவாம். இவ்வாறே எல்லாவற்றோடும் ஒட்டி வழுக்காண்க.

கலிக்குத் தளைவழுவின்று.

நுந்தை மொழிமுதற் குற்றுகரமாதலின் இதற்கொத்த மொழிமுதற் குற்றுகரமின்மையிற் கட்டளைக்குத் தொடை கோடல் சிறப்பின்று இச்சிறப்பின்மை கருதாது தொடைகோடலும் ஒன்று.

நுந்தைக்கு இருபதடிக் கழித்து அறுநூற்றைந்தடியுள் ஐம்பத்தாறு தளைவழுக்களைந்து ஒழிந்தவடி ஐந்நூற்று நாற்பத்தொன்பதனுற் பெற்ற அடிமோனைத்தொடை ஐந்நூற்று நாற்பத்தொன்பறு—ருசக. நுந்தை யொழிந்த நேர்பதின்மூன்றுங் குற்றெழுத்து ஒற்றெடுத்த நேரசையும் நெட்டெழுத்துத் தனியேவந்த நேரசையுமாக உதாரணங்காட்டிற்றே னும் அவற்றிற்குரிய மூவகை யசையானும் வரும் உதாரணங்களையும் கூறிக்கொண்டு தொடை கொள்க.

ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறே வேறுபடுமாறு அறிந்து சொற்களை வருவித்துத் தொடை கொள்க.

"ஒன்று தலையிட்ட வையைந்து சீரும்
வழுவா யகவல் தொடைகொளல் கூறி
னேரா திச்சீர் பதின்மூன் றற்குத்
தத்தமக் குரிய பன்னீ ரடிக்குண்
முடிவில் வருமீ ரடிக ளெல்லாம்
பின்வரு மடியின் முதற்சீ ரோடு
வெண்டளை யாகித் தளைவழூஉப் படுதலு
நிரையா திச்சீர் பதின்மூன் றற்குந்
தத்தமக் குரிய பன்னீ ரடிகளுண்
முதல்வரு மொரோரவோ ரடிக ளெல்லாம்

பின்வரு மடியின் முதற்சீ ரோடு
வெண்டளை யாகி முற்கூறி யாங்குத்
தளைவழூஉப் படுதலு
முடையவிவ் வடித்தொகை முப்பத் தொன்பதுந்
தொடைகோ ளின்றெனத் துணிந்தனர் புலவர்''

''ஒன்று தலையிட்ட வையைந்து சீரும்
வழுவா வெள்ளைத் தொடைகொளல் கூறி
னேரா திச்சீர் பதின்மூன் றுனு
முறழு நிலங்களுட் பெற்ற வடிகளுண்
முதல்வரு மோரோவோ ரடிக ளெல்லாம்
பின்வரு மடியின் முதற்சீர் தம்மோ
டாசிரி யத்தளை தட்டுவழூப் படுதலும்
வரகு கடியாறு விறகுதீ வலியதெனு
நிரையாதி யாகிய சீர்கள் நான்கா
னுறழு மடிகளு ளிறுதி யடிகளு
மங்ஙனந் தளைவழூப் படுதலு முடைமையி
னிவற்றுள் வந்த வடிபதி னேழுந்
தொடைக்கியை பின்றெனத் துணிந்தனர் புலவர்''

''வழூஉக் களைந்த முதற்பா விரண்டிற்குங்
கலிக்கும் வருஉ மடிமோ னைத்தொடை
யைஞ்ஞூற் றுநாற்பத் தொன்ப தாகும்''

''அவை பகுக்குங்கால்
அகவற் கிருநூற் றெழுபத்து மூன்றும்
வெள்ளைக் கொருநூற் றைம்பத் தாறுங்
கலிக்கு நூற்றிரு பஃது மாகும்''

''வண்டு தேமா மின்னு ஞாயிறு
போதுபூ போரேறு பாதிரி மேவுசீர்
நன்னாணு பூமருது நீடுகொடி காருருமு
நாணுத் தளையிவை யொரோவொன்று பத்தாக
வகவல் பெற்ற விணைமோ னைத்தொடை
யிரைம் பஃதொடு முப்ப தாகும்''

நேராதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை ௧௩௦.

''வரகு புளிமா வரவு வலியது
கடியாறு விறகுதீக் கணவிரி யுரறுபுலி
பெருவேனு உருமுத்தீ மழகளிறு விரவுகொடி
நரையுருமு ஓரோவொன்று பதினொன்றாக
வகவல் பெற்ற விணைமோ னைத்தொடை
நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவல்வர்''

நிரையாதி பதின்மூன்றற்குத் தொடை கசாஅ.

ஆக அகவற்கு இணைமோனைத்தொடை உஎரு.

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றென்றிவை யொரோவொன் றெவ்வே றாகத்
தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர்
நன்ஞறுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை
யொரோவொன் றுகக் காருருமு மாவருவா
யொரோவொன் றைந்தாக வெள்ளைக் கிணைமோனை
யெண்ப தாக வியலு மென்ப"

நேராதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை அ0.

"வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீக்
கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிறு
உருமுத்தீப் புளிமா விவையவ் வாறு
நரையுருமுப் புலிவருவா
யொரோவொன் றைந்தாக வெள்ளை பெற்ற
விணைமோனைத்தொடை யெழுபத் தாறும்"

நிரை யாதிச்சீர் பதின்மூன்றற்குத்தொடை எசு.

ஆகவெள்ளைக்கு இணைமோனைத் தொடை கருசு.

"நேராதிச் சீரானு நிரையாதிச் சீரானு
மொரோவொன் றைந்தாகக் கலிக்குவரு மிணைமோனை
நூற்றிரு பஃதா நுவன்றனர் புலவர்"

ஆகக் கலிக்கு இணைமோனைத் தொடை கஉ0.

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த விணைமோனை
ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்"

ஆகத்தொடை ருசக.

"நேராதி யாகிய சீர்பதின் மூன்று
ஞெரோவொன்று பத்தாக வகவல் பெற்ற
பொழிப்புமோனைத்தொடை நூற்றுமுப் பஃதே"

நேராதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை கரு0.

"நிரையாதி யாகிய சீர்பதின் மூன்று
ஞெரோவொன்று பத்து மொன்று மாக
வகவல் பெற்ற பொழிப்புமோனைத்தொடை
நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவல்ப"

நிரையாதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை கசாஅ.

ஆக அகவற்குப் பொழிப்புமோனைத் தொடை உஎரு.

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றென்றிவை யொரோவொன் றெவ்வே ழாகத்
தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர்
நன்றூணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை
யொரோவொன் றிருமூன் றாகக் காருருமு
மாவரு வாயிவை யொரோவொன் றைந்தாக
வெள்ளை பெற்ற பொழிப்புமோ னைத்தொடை
யெண்ப தாக வியம்பினர் புலவர்"

நேராதி பதின்மூன்றற்குத் தொடை அ௦.

"வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீக்
கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிறு
உருமுத் திப்புளி மாவிவை யொரோவொன்
றிருமூன் றாக வியைந்த பின்னர்
நரையுருமுப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக
வெள்ளை பெற்ற பொழிப்புமோ னைத்தொடை
யெழுபத்தா றென வியம்பினர் புலவர்"

நிரையாதி பதின்மூன்றற்குத் தொடை எசு.

ஆக வெள்ளைக்குப் பொழிப்புமோனை கடுசு.

"நேரு நிரையு மாகிய சீர்க
ளிருபத்து நான்கா னொரோவொன் றைந்தாகத்
துள்ளல் பெற்ற பொழிப்புமோ னைத்தொடை
யீரைம் பஃது மிருபது மாகும்",

ஆகக் கலிக்குப் பொழிப்புமோனை கஉ௦.

"மூவகைப் பாவின் பொழிப்புமோ னைத்தொடை
ஐந்நூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்"

ஆகத் தொடை ருசகூ.

"நேராதி யாகிய சீர்பதின் மூன்று
னொரோஒ வொன்று பத் தாக வகவல்
பெற்றவொரூஉ மோனைத்தொடை நூற்றுமுப் பஃதே"

நேராதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை கஙடு௦.

"நிரையாதி யாகிய சீர்பதின் மூன்று
னொரோவொன் றுபத்து மொன்று மாக
வகவல் பெற்ற வொரூஉமோ னைத்தொடை
நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவலேவர்"

நிரையாதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை கசங.

ஆக அகவற்கு ஒரூஉமோனைத்தொடை உஎங.

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றென்றிவை யொவ்வொன் றெவ்வே ழாகத்
தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர்
நன்னாணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை
யொரோவொன் றிருமூன் றாகக் காருருமு
மாவரு வாயிவை யொரோவொன் றைந்தாக
வெள்ளை பெற்ற வொரூஉமோ னைத்தொடை
யெண்ணொரு பஃது மெய்து மென்ப"

நேராதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை அ௦.

"வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீக்
கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிறு
உருமுத் தீப்புளி மாயிவை யொரோவொன்
றிருமூன் றாக வியன்ற பின்னர்
நரையுருமுப் புலிவருவா யிவையொரோவொன் றைந்தாக
வெள்ளை பெற்ற வொரூஉமோ னைத்தொடை
யேழொரு பஃது மாறு மாகும்"

நிரையாதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை எசு.

ஆக வெள்ளை ஒரூஉமோனைத் தொடை கருசு.

"கலிக்கு வருஞ்சீர் பத்து நான்கு
மொரோவொன் றைந்தாகப் பெற்ற வொரூஉமோனை
யீரைம் பஃது மிருபது மாகும்"

ஆகக் கலிக்கு கஉ௦.

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த வொரூஉமோனை
ஐந்நூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்"

ஆகத் தொடை ருசகூ.

"நேர்பதி மூன்றுன் ஒரோவொன்று பத்தாக
வகவல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை
நூற்றுமுப் பஃதென நுவன்றனர் புலவர்" (கஙஃ௦)

"நிரையாதி யாகிய சீர்பதின் மூன்று
ஞொரோவொன்று பத்து மொன்று மாக
வகவல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை
நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவல்வர்" (கசங)

ஆக அகவற்குக் கூழைமோனைத்தொடை உஎங.

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு
எனவிவை ஒரோவொன் றெவ்வே ழாகத்
தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர்
நன்னாணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை

யொரோவொன் ருகக் காருரும மாவருவா
யொரோவொன் றைந்தாக வெள்ளை பெற்ற
கூழைமோனைத்தொடை யெண்பஃ தாகும்" (அ0)

"வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீக்
கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிறு
உருமுத்தீப் புளிமா விலையொ ரோரொன்
றீரா ருக வியன்ற பின்னர்
நரையுருமுப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக
வெள்ளை பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை
யெழுபத் தாறு வியலு மென்ப" (எகூ)

ஆக வெள்ளைக்குக் கூழைமோனை கருகூ.

"நேரு நிரையு மாகிய சீர்க
ளிருபத்து நான்கா னோரோவொன் றைந்தாகத்
துள்ளல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை
யீரைம் பஃது மிருபது மாகும்" (கஉ0)

"மூவகைப் பாவிற்குங் கூழைமோனைத்தொடை
ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" (ருசக)

"நேர்பதின் மூன்று னோரோவொன்று பத்தாக
வகவற் குவரு மேற்கதுவாய் மோனை
நூற்று முப்பஃ தென நுவன் றனரே" (கங0)

"நிரை யாகியசீர் பதின் மூன் றுன்ஓரோ
வொன்று பத்து மொன்று மாக
வகவல் பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை
நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவல்வர்" (கசங)

ஆக அகவற்கு மேற்கதுவாய்மோனை உஎங.

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு
என்றிவை யொரோவொன் றெவ்வே றாகத்
தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசேர்
நன்னுணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை
யொரோவொன் ருருகக் காருரும மாவருவா
யொரோவொன் றைந்தாக வெள்ளைக்கு மேற்கதுவாய்
மோனை யெண்பஃ தாகு மென்ப" (அ0)

"வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீக்
கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிறு
உருமுத்தீப் புளிமா விலையொ ரோரொவொன்
றீரா ருக வியன்ற பின்னர்
நரையுருமுப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக

வெள்ளை பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை
யேழொரு பஃதும் ஆறு மாகும்" (எ௬)

ஆக வெள்ளைக்கு மேற்கதுவாய்மோனை ௧௱௬.

"நேரு நிரையு மாகிய சீர்க
ளிருபத்து நான்கா னொரோவொன் றைந்தாகத்
துள்ளல் பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை
யீரைம் பஃதும் இருபது மாகும்" (௧௨0)

"மூவகைப் பாவிற்கு முற்றுமோனைத்தொடை,
ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" (௫௪௯.)

"எண்வகை மோனைக்கு மியன்ற பெருந்தொகை
மூந்நூற்றுத் தொண்ணூற் றிரண்டு தலையிட்ட,
நாலா யிரமா நவின்றனர் புலவர்."

ஆக மோனைத்தொடை ௪௲௩௯௨.

இனி எதுகை வருமாறு

"அகவற் கிருநூற் றெழுபத்து மூன்றும்
வெள்ளைக் கொருநூற் றைம்பத் தாறுங்
கலிக்கு நூற்றிரு பஃது மாக
மூவகைப் பாவிற்குந் தலையா கெதுகை
ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" (௫௪௯)

"அடியெது கைத்தொடை கொள்ளுங் காலு
மிம்மூ வகையா னதுபெ ருந்தொகை
யைஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" (௫௪௯)

"வண்டு தேமா மின்னிவை யொரோவொன்
றீரைந் தெய்திய விணையெது கைதா
மூப்ப தாக மொழிந்தன ரகவற்கு" (௩0)

"வலியது கடியாறு விறகுதீக் கணவிரி
யுரறுபுலி பெருநாணு வுருமுத்தீ மழகளிறு
விரவுகொடி நரையுருமு விவையொரோ வொன்றற்
கொன்றுட னீரைந்தா வியன்ற இணையெதுகை
நூற்றொரு பஃதாக நுவன்றன ரகவற்கு" (௧௧0)

ஆக அகவற்கு இணையெதுகை, ௧௪0.

"ஞாயிறு போதுபூ வெட்டுமுத லேழும்
போரேறு நன்ஞாணுப் பாதிரி பூமருது
மாசெல்வா யொன்பான் முதலா மாறு
மேவுசீர் காருருமு மாவரு வாயிவை
யீரைந்து தொட்டே யீரே ழெய்த

வெள்ளை பெற்ற இணையெது கைத்தொகை
யைம்பத் தொன்ப தாகுமென்ப" (௫௬)

"வரகிரு நான்கு புளிமா வொன்பான்
முதலா வொரோவொன் றிருமூன் றாக
வெள்ளைக் கிணையெதுகை மூவா றாகும்" (௧அ)

ஆக வெள்ளைக்கு இணையெதுகை எஎ.

"நேர்நிரை யீற்றுக் கலிக்கிணை யெதுகை
யிருமூப் பஃதாக வியலு மென்ப" (௬0)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த இணையெதுகை
யிருநூற் றெழுபத் தேழா கும்மே" (ஆக உஎஎ)

"வண்டு நான்கு மின்னுத் தேமா
வைந்து ஞாயிறு போதுபூப் போரே
ழாறு பாதிரி மேவுசீர் நன்னாளுப்
பூமருது நீடுகொடி யேழு காருருமு
நாளுத்தலை யெட்டு முதலா வந்தவவை
யொரோவொன் றெவ்வேழ் நிலம்பெற வகவற்குத்
தொக்க பொழிப்பெதுகை தொண்ணூற் றொன்றே" (௬௧)

"வரகிரு நான்கு புளிமா வரவொன்பான்
வலியது விறகுதீக் கடியாறு பத்துக்
கணவிரி யுருமுத்தீப் பெருநாளு வுரறுபுலி
மழகளிறு பதினொன்று நரையுருமு விரவுகொடி
யீராறு முதலா வந்தவை யொரோவொன்
றொன்பது நிலம்பெற வகவற்குப் பொழிப்பெதுகை
நூற்றேழ டொருபத் தேழென நுவல்ப" (௧௧எ)

ஆக அகவற்குப் பொழிப்பெதுகை உ0அ.

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றெட்டு முதலா வேழுந் தேமா
மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர் நன்னாளுப்
பூமருது மரசெல்வா யொன்பான் முதலாறுங்
காருருமு மாவருவாய் பத்துமுத லைந்து
மாக வெள்ளைக்கு வந்த பொழிப்பெதுகை
யெண்ணொரு பஃதே யெய்து மென்ப" (அ0)

"வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ
யெட்டுக் கணவிரி பெருநாளுப் புலிசெல்வாய்
மழகளி றுருமுத்தீப் புளிமா விவையொன்பது
நரையுருமுப் புலிவருவாய் பத்து முதலா
வந்த வவையொரோ வொன்றைந் தாக

வெள்ளை பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொடை
யாறொரு பஃது மைந்து மாகும்" (சுக)

வெள்ளைப் பொழிப்பெதுகை சுகு.

"வலியது விறகுதிக் கடியா றெனுமிவை
யீரேழ் தொட்டுப் பதினெட் டளவுங்
கணவிரி பெருநாணு வுருமுத்தீ மழகளிறு
புலிசெல்வா யுரறுபுலிப் பதினைந்து முதலாப்
பத்தொன் பானள வுயரவு நரையுருமு
விரவுகொடிப் புலிவருவாய் பதினாறு முதலா
விருபதின் காறு முயரவும் வருதலில்
துள்ளல் பெற்ற பொழிப்பெ துகைதாம்
அறுபஃ தாக வரைந்தனர் புலவர்" (சுo)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த பொழிப்பெதுகை
நானூற் றொருபத்து மூன்றென நவில்ப" (௪௧௩)

"நேர்பதின் மூன்று னகவற் கொரூஉவெதுகை
வண்டு நான்கு மின்னுத் தேமா
வைந்து ஞாயிறு போதுப்பூப் போரே
ழுறு பாதிரி மேவுசீர் நன்னாணுப்
பூமருது நீடுகொடி யேழு காருருமு
நாணுத் தளையெட்டு முதலா வொரோவொன்
றெவ்வே ழாக வியன்ற தொகைதா
மேழொரு பஃதோ டிருபத் தொன்றே" (கக)

"நிரைபதின் மூன்று னகவற் கொரூஉவெதுகை
வரகிரு நான்கு புளிமா வரவொன்பான்
வலியது கடியாறு விறகுதிப் பத்துக்
கணவிரி யுரறுபுலி பெருநாணு வுருமுத்தீ
மழகளிறு பதினொன்று விரவுகொடி நரையுருமு
வீராறு முதலா வொரோவொன் றொன்பா
னுகத் தொகை நூற் றொருபத் தேழே" (கஎ)

ஆக அகவற்கொரூஉவெதுகை உ0அ.

"நேர்பதின் மூன்றுன் வெள்ளைக் கொரூஉவெதுகை
விண்டு ஞாயிறு போதுப்பூப் போரே
றெட்டுமுதலா வேழுந்தேமா
மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர் நன்னாணுப்
பூமருது மாசெல் வாயிவை யொன்பான்
முதலா வொரோவொன் றுறுங் காருருமு
மாவரு வாய்பத்து முதலாக வொரோவொன்

றைந்து மாக வறைந்த தொகைதா
மெண்ணொரு பஃதே யெழுது மென்ப" (அ0)

"நிரைபதின் மூன்றுன் வெள்ளைக் கொரூஉவெதுகை
வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ
யெட்டுக் கணவிரி பெருநாணு வுருமுத்தீப்
புலிசெல்வாய் மழகளிறு புளிமாயிவை யொன்பது
நரையுருமுப் புலிவருவாய் பத்துமுத லாக
வொரோவொன் றைந்து நிலம்பெற்
றொருபஃது மைந்து மாகும்" (கூகு)

ஆக வெள்ளைக்கு ஒரூஉவெதுகை கசகு.

"நேரீராறு கலிக்கொரூஉ வெதுகை
பெருகிய நிலத்தி லொரோவொன்று களையப்
பெறுந்தொகை நாற்பத் தெட்டுப் பின்னர்
நிரையீ ராறுற் சுருங்கிய நிலத்திற்
கொரோவொன் றுகளையப் பெறுந்தொகை யஃதா
மிருவகைத் தொகையுந் தொண்ணூற் றூறே" (கூசு)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த வொரூஉவெதுகை
நானூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" (சசகூ)

"வண்டு தேமா மின்னிவை மூன்று
மொரோவொன்று சுருங்கிய நிலத்த தந்நான்
ககவல் பெற்ற கூழை யெதுகை
யீரா றுக வியலு மென்ப" (கஉ)

"வலியது கடியாறு விறகுதீப் பத்துக்
கணவிரி யுராறுபுலி பெருநாணு வுருமுத்தீ
மழகளிறு பதினொன்று விரவுகொடி நரையுருமு
வீராறு முதலாக வொரோவொன் றுன்பா
னுக வகவற்குக் கூழை யெதுகை
தொண்ணூ றுகத் தொகுத்தனர் புலவர்" (கூ0)

ஆக அகவற்குக் கூழை யெதுகை க0உ.

"ஞாயிறு போதுபூப் போரே றேழாப்
பாதிரி மேவுசீர் நன்னாணுப் பூமருது
மாசெல் வாயிவை யொரோவொன் றுகக்
காருருமு மாவருவா யொரோவொன் றைந்தாக
வெள்ளை பெற்ற கூழை யெதுகை
யாறொருபஃது மொன்று மாகும்" (சுக)

"வரகிரு நான்கு புளிமா வரவொன்பான்
முதலா வொரோவொன்று நந்நான் காக

வெள்ளை பெற்ற கூழை யெதுகை
யீரா றுக வியலு மென்ப" (கஉ)

ஆக வெள்ளைக்கு கூழை யெதுகை எ௩.

"நிரை யீராறுற் கூழை யெதுகை
யிருமுப் பஃதா வியலுங் கலிக்கே" (சுo)

"மூவகைப் பாவிற்குக் கூழை யெதுகை
யிருநூற்று முப்பத் தைந்தா கும்மே" (உ௩௫)

"நேராதி யாகிய சீர்பதின் மூன்றுற்
சுருங்கிய நிலத்தில் ஓரோவொன்று நான்காக
வகவல் பெற்ற மேற்கதுவா யெதுகை
யையொரு பஃது மிரண்டு மாகும்" (௫உ)

"வரகீ ரைந்து புளிமா வரவு
பதினொன்று வலியது கடியாறு விறகுதீ
யீராறு கணவிரி யுரறுபுலி பெருநாணு
வுருமுத்தீ மழகளி றிவைபதின் மூன்று
விரவுகொடி நரையுருமு வீரேழ் முதலா
வொரோவொன் றேழாக வகவல் பெற்ற
மேற்கதுவா யெதுகை தொண்ணூற் றொன்றே" (௬க)

ஆக அகவற்கு மேற்கதுவா யெதுகை க௪௩.

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றெட்டு முதலா வொரோவொன் றேழுந்
தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர்
நன்ஞாணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை
யொன்பான் முதலா வொரோவொன் றாறுங்
காருருமு மாவருவா யீரைந்து முதலா
வொரோவொன் றைந்து மாக வெள்ளைக்கு
மேற்கதுவா யெதுகை யெண்பஃ தாகும்" (அo)

"வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ
யெட்டு முதலா வொரோவொன்று நான்குங்
கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளி
றுருமுத் தீப்புளி மாவிவை யொன்பா
னரையுருமுப் புலிவருவா யீரைந்து முதலா
வொரோவொன் றொருநான் காக வெள்ளைக்கு
மேற்கதுவா யெதுகை யைம்பத் திரண்டே" (௫உ)

ஆக வெள்ளைக்கு மேற்கதுவா யெதுகை க௩உ.

"நிரையீ ராறுற் கலிக்கு மேற்கதுவா
யெதுகை நாற்பத் தெட்டா வெய்தும்" (௪அ)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த மேற்கதுவா
யெதுகை முந்நூற் றிருபத்து மூன்றே" (௩உ௩)

"வண்டு நான்கு தேமா மின்னிவை
யைந்து முதலா வொரோவொன் றேழாக
வகவல் பெற்ற கீழ்க்கதுவா யெதுகை
யொன்று தலையிட்ட நாலைந் தாகும்" (உக)

"வலியது கடியாறு விறகுதீப் பத்துக்
கணவிரி யுரறுபுலி பெருநாணு வுருமுத்தீ
மழகளிறு பதினொன்று விரவுகொடி நரையுருமு
வீராறு முதலா வொரோவொன் றொன்பா
னாக வகவற்குக் கீழ்க்கது வாயெதுகை
தொண்ணூ றாகத் தொகுத்தனர் புலவர்" (கூ0)

ஆக அகவற்குக் கீழ்க்கதுவா யெதுகை ககக.

"ஞாயிறு போதுபூப் போரே றென்றிவை
யெட்டு முதலா வொரோவொன் றேழும்
பாதிரி மேவுசீர் நன்னாணுப் பூமருது
மாசெல்வா யொன்பான் முதலா வாறுங்
காருருமு மாவருவா யீரைந்து முதலா
வொரோவொன் றைந்து மாகக் கீழ்க்கதுவா
யெதுகை வெள்ளைக் கறுபத் தொன்றே" (சுக)

"வரகிரு நான்கு புளிமா வொன்பான்
முதலா வொரோவொன் றொருநான் காக
வெள்ளை பெற்ற கீழ்க்கதுவா யெதுகை
யீரா றாக வியலு மென்ப" (கஉ)

ஆக வெள்ளைக்குக் கீழ்கதுவா யெதுகை எ௩.

"நிரையீ ராறுங் கலிக்குக் கீழ்க்கதுவா
யெதுகை நாற்பத் தெட்டே யாகும்" (சஅ)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த கீழ்க்கதுவா
யெதுகை யிருநூற்று முப்பத் திரண்டே" (உ௩உ)

"வண்டு தேமா மின்னிவை மூன்றுஞ்
சுருங்கிய நிலத்தி லொரோவொன்று நந்நான்
காக வகவல் பெற்றமுற் றெதுகை
யீரா றாக வியலு மென்ப" (கஉ)

"வலியது கடியாறு விறகுதீ யீராறு
கணவிரி யுரறுபுலி பெருநாணு வுருமுத்தீ
மழகளிறு பதின்மூன்று விரவுகொடி நரையுருமு

வீரேழ் முதலா வொரோவொன் றேழாக
வகவல் பெற்ற முற்றொ துகைதா
மேழொரு பஃதா வியலு மென்ப" (௭0)

ஆக அகவற்கு முற்றெதுகை அ௨.

"ஞாயிறு போதுபூப் போரே றென்றிவை
யெட்டு முதலா வொரோவொன் றேழும்
பாதிரி மேவுசீர் நன்றுணுப் பூமருது
மாசெல்வா யொன்பான் முதலாக வாறு
காருருமு மாவருவா யீரைந்து முதலா
வொரோவொன் றைந்தா முற்றெதுகை வெள்ளைக்
காறொரு பஃது மொன்று மாகும்" (௬௧)

"வரகிரு நான்கும் புளிமா வொன்பான்
முதலா வொரோவொன் றொருநான் காக
வெள்ளை பெற்ற முற்றெது கைதா
மீரா றுக வியலு மென்ப" (௬௨)

ஆக வெள்ளைக்கு முற்றெதுகை ௭௩.

"நிரையீ ராறுங் கலிக்குமுற் றெதுகை
நாலொரு பஃது மெட்டு மாகும்" (௬௮)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்தமுற் றெதுகை
மூன்றுதலை யிட்ட விருநா றாகும்" (௨0௩)

"எதுகையென் பதனெ னியன்ற பெருந்தொகை
மூவா யிரத்தோ டிருநூற்று முப்பது"

ஆகவே, யெதுகைத் தொடை ௩௨௩0.

"மோனைக்கு மெதுகைக்கு மொழிந்த தொடைத்தொகை
யிருபத் திரண்டு முடியி னிட்ட
வறுநூற் றுடனே ழாயிர மாகும்"

ஆக மோனைக்கு மெதுகைக்கும் ௭௬௨௨.

இனி முரண் வருமாறு

"அகவற் கிருநூற் றெழுபத்து மூன்றும்
வெள்ளைக் கொருநூற் றைம்பத் தாறுங்
கலிக்கு நூற்றிரு பஃது மாகும்."

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த வடிமுரண்
ஐஞ்ஞூற் றுநாற்பத் தொன்ப தாகும்" (நி௪௯)

"நேரா திச்சீர் பதின்மூன் றானும்
ஓரோவொன் றுபத்தாக வகவற் கிணைமுர
ணீரைம் பஃது முப்பது மாகும்" (௧௩0)

"நிரையா திச்சீர் பதின்மூன் றானு
மொரோரொவொன் று பத்து மொன்று மாக
வகவல் பெற்ற வீணைமுரண் டொடைதா
மீரைம் பஃதொடு நாற்பத்து மூன்றே" (கசங)

ஆக வகவற்கு உஎ௩.

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றெட்டு முதலா வொரோரொவொன் றேழுந்
தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர்
நன்னாணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை
யொன்பான் முதலா வொரோரொவொன் றானுங்
காருருமு மாவருவா யீரைந்து முதலா
வொரோரொவொன் றைந்து மாக வெள்ளைக்
கிணைமுர ணெண்பஃ தாகு மென்ப." (அ0)

"வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ
யெட்டுக் கணவிரி பெருநாணுப் புலிசெல்வாய்
மகழுகளி றுருமுத்தீப் புளிமா வரவொன்பான்
முதலா வொரோரொவொன் றிருமூன் றாக
நரையுருமுப் புலிவருவா யீரைந்து முதலா
வொரோரொவொன் றைந்தாக வெள்ளைக் கிணைமுர
ணேழொரு பஃது மாறு மாகும்" (எக)

ஆக வெள்ளைக்கு கறுக.

"நேரு நிரையு மாகிய சீர்க
ளிருபத்து நான்கால் கலிக்கிணை முரண்டொடை
யீரைம் பஃது மிருபது மாகும்." (கஉ0)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த இணைமுரண்
ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்பது மாகும்" (ருசக)

எண்டிணை முரணிற்குக் கூறிய சூத்திரங்களைப் பொழிப்பு முரணுக்கும் ஒரூஉமுரணுக்குங் கூழைமுரணுக்கும் மேற்கதுவாய் முரணுக்குங் கீழ்க்கதுவாய்முரணுக்கும் முற்றுமுரணுக்குங் கூறி இணை முரணுக்குத் தொடை கொண்டிவ்வாறே கொள்ள ஓரோவொன்று ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்தொன்பதாம். (ருசக)

"இணைமுரண் டொடையோ டேனைய கொள்ள
வொரோரொவொன் றைஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்பதே"

"எண்வகை முரணு னியன்ற தொடைத்தொகை
மூந்நூற்றுத் தொண்ணூற் றிரண்டு கூடிவிட்ட
நாலா யிரமா நவின்றனர் புலவர்"

ஆக சஙௗஉ.

இனியியைபு வருமாறு

"அகவற் கிருநூற் றெழுபத்து மூன்றும்
வெள்ளைக் கிருநூற் றைம்பத் தாறுங்
கலிக்கு நூற்றிரு பஃது மாக
மூவகைப் பாவிற்கு மெழுத்தடி யியைபே
ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" (௫௪௯)

"சொல்லடி யியைபு கொள்ளுங் காலு
மூவகை யானும் வந்த பெருந்தொகை
ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" (௫௪௯)

"நேரா திச்சீர் பதின்மூன் றுனு
மோரோவொன் று பத்தாக வகவற் கிணையியை
பீரைம் பஃது முப்பஃது மாகும்" (௧௩௦)

இவ் வைந்திணையு மூன்று பாவிற்கும் பகுக்குமாறு—

"ஐந்து தொடையா னகவற்கு வருந்தொகை
யோரோவொன் றிருநூற் றெண்பத்து மூன்று
வாயிரத்து நானூற் றிருபத் தைந்தே" (௧௪௧௫)

"ஐந்து தொடையான் வெள்ளைக்கு வந்ததொகை
யோரோவொன் றிருநூற்றுப் பத்து மூன்று
வெண்ணூற் றிருபத் தைந்தென மொழிப" (அ௧௫)

"ஐந்து தொடையாற் கலிக்கு வருந்தொகை
யோரோவொன் றிருநூற் றிருபஃ தாக
நூறு தலையிட்ட ஐஞ்ஞூ றுகும்" (௬௦௦)

"கூறிய மூன்றின் றொடைத்தொகை கூறிறு
லைஞ்ஞாற் றுட்டெண் ணூற்று முப்பது"

ஆக வைந்து தொடையானும் பெற்ற தொகை உஅ௩௦.

இனி,

ஐவகை முரணும் வருக்க மோனையும்
வருக்க வெதுகையும் வழி மோனையும்
உயிரெது கையு முரைத்தசெந் தொடையு
மறுநூற் றிருபத் தைந்தடி யோடுந்
தொடைகொளும் வகையைத் தோன்றக் கூறி
னுந்தை யெனுஞ்சீர் முதற்பா விரண்டிற்கு
முறழ்ந்த வடிக ளிருபது நீக்கி
யேனைச் சீரா லுறழ்ந்த வடித்தொகை
யறுநூற் றைந்தே யாகு மவற்றுள்
வழுவில மைம்பத் தாறுங் களைய

வொரோவொன் றெய்திய தொடைத்தொகைக் கூறின்
ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத் தொன்ப தாகப்
பத்துத் தொடையும் பெற்ற தொகைதா
மையா யிரத்தொடு நானூற்றுத் தொண்ணூறு"

ஆகப் பத்துத் தொடைக்கும் ஒரோவொன் றைஞ்ஞாற்று நாற்பத் தொன்பஃதாகப் பெற்ற தொகை ௫௪௯௦. நுந்தைக்கிரண்டு மரபிற்கு மூன்றும் வழுப்போய் ஐம்பத்தாறு வழுவாயிற்று.

இனி இத்தொகையை மூன்று பாவிற்கும் பகுக்குமாறு:

"ஒரோவொன் றிருநூற் றெழுபத்து மூன்றுப்
பத்தினு மகவல் பெறுந் தொகை
யீரா யிரத்தோ டெழுநூற்று முப்பது" (உ௭௩௦)

'ஒரோவொன் றொருநூற் றைம்பத் தாறுப்
பத்தினும் வெள்ளை பெறுந்தொகை
யாயிரத் தைஞ்ஞாற் றறுபஃ தாகும்" (க௫௬௦)

"ஒரோவொன் றொருநூற் றிருபஃ தாகப்
பத்தினுந் துள்ளல் பெறுந் தொகை
யாயிரத் திருநூ றாகு மென்ப" (க௨௦௦)

"தொடைமூ வைந்தா லியன்ற தொகைதா
மெண்ணா யிரத்தொடு முந்நூற் றிருபது"

முற்கூறிய வைந்தும் இதனாற் கூறிய பத்துமாகப் பதினைந்தானும் பெற்ற தொகை அ௩௨௦.

இனி மூன்றாமெழுத்தோன் றெதுகை

எழுத்தெண்ணப்படு மெழுத்துக்களிலும் எழுத்தாக வெண்ணாதவொற்றுக் குற்றுகரங்களிலுந் தொடை கொள்ளுமாறு:

"வண்டு மின்னு நுந்தைசேற் றுக்கா
னீடுகொடி யிவ்வாற்று னறுபது நீக்கி
யேனைச் சீரா னுறழ்ந்த வடிக
ளிருநூற் றறுபத்து நான்கா மவற்றுள்
முப்பத் தொருவழுக் களைந்து கொள்ளப்
பெற்ற வகவற் றொடைத்தொகை கூறின்
இருநூற்று முப்பத்து மூன்று கும்மே" (உ௩௩)

இதனுட் களைந்த சீரைந்து நீக்கி யெனைநேராதி யொன்பதிற்கும் பதினெட்டும் நிரையாதி பதின்மூன்றற்குப் பதின்மூன்றுமாக வழு முப்பத்தொன்றாயிற்று.

"வண்டு மின்னு நுந்தைசேற் றுக்கா
லிவற்றுள் முப்பத் தொன்று நீக்கி
யேனைச் சீரா னுறழ்ந்த வடிக
ளாற்றோ டைம்ப தாகு மவற்றுள்
வழுப்பதி னொன்குங் களைய வெள்ளை
பெறுந்தொடை நூற்று முப்பத் தாறே" (கஙக)

இதனுட் களைந்தசீர் நான்கு நீக்கி யேனை நேராதி பத்திற்குப் பத்தும் நிரையாதியுள் வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ யென்னும் நான்கற்கு நான்குமாக வழுப்பதினொன்காயிற்று. ஆக இரண்டற்கும் வழு நாற்பத்தைந்து.

"சேற்றுக்கா னீடுகொடிச் சீரைந்து நீக்கி
யேனைச் சீராற் றுள்ளல் பெறுந்தொடை
யொருநூற் றொருபஃ தாகு மென்ப" (ககo)

"மூவகைப் பாவின் மூன்று மெழுத்தொன்
றெதுகை நானூற் றெழுபத் தொன்பது" (சஎக)

அகவற் கைந்தும் வெள்ளைக்கு நான்குங் கலிக் கிரண்டுமாக இவ்வகையாற் களைந்தசீர் களைந்து மிரண்டா மெழுத்தும் மூன்று மெழுத்துஞ் சேரவொன்றிற் றலையாகெதுகைப்பாற் படுதலானும் பிறசீர் குறைந்து வேறுபடுத்திற் பிறதொடை சிறந்து இத்தொடை சிறந்து காட்டாமையானும் அங்ஙனங் களையவேண்டிற்றென வுணர்க.

மெல்லின எதுகை முதலியன

இனி,

"மெல்லின வெதுகையு மிடையின வெதுகையு
மாசிடை யெதுகையு நெடின்மோ னையு
நிரைமுதற் சீரு நுந்தையு நீக்கி
நேர்முதற் சீர்கள் பதின்மூன் றுனும்
ஒரோவொன் றுறழு மடித்தொகை கூறி
னாற்றோ டைம்பத் தாறு மவற்றுள்
வழுநில மிருபத் தாறுங் களைய
வொரோவொன் றெய்துந் தொடைநூற்று முப்பஃது"

"அந்நாற் றுடையா னகவல் பெறுந்தொகை
யைஞ்ஞூற் றிருபஃ தாகு மென்ப"

"நேர்பதின் மூன்றுன் முன்னர்க் கூறிய
நால்வகைத் தொடைக்கு மொரோவொன் றுறழ்ந்த
வடித்தொகை தொண்ணூற்று மூன்ற னுள்ளும்
வழுப்பதின் மூன்று களைய வொரோவொன்

றெய்திய தொடைதா மெண்ப தென்ப
தாகநாற் றொடை பெற்றவெண் டொடைதான்
எழுநூற் றிருபஃ தெனமொழிந் தனரே."

அவற்றுள்,

"நுந்தை வந்த மெல்லின வெதுகை
முதற்பா விரண்டற்குந் தளைவழுக் களைந்து
கொள்ளப் பெறுந்தொடை பதினை றாகும்"

"நுந்தை தேமாக் களைந்துநேர் முதற்சீர்
பன்னிரண் டானு முன்னர்க் கூறிய
நாற்றொடை யொரோவொன் றெய்துந் தொடைதா
மறுபஃ தாகக் கலிக்கு வருந்தொடை
யிருநூற்று நாற்பஃ தென்றனர் புலவர்"

"நாற்றொடை யானும் பெற்ற தொடைதா
மாயிரத் தோடு தொண்ணூற் றேழே"

ஆக விந்நான்கு தொடைக்கும் பெற்ற தொகை (க0கஎ.)

இனி வல்லின வெதுகை வருமாறு

"வல்லின வெதுகை வகுக்குங் காலை
நிரைபதின் மூன்று மின்னு நுந்தையு
மேவு சீரு நானுந் தளையுங்
களைய நேராதி பத்தா மவற்றிற்
கிருபது வழுவுங் களைந்த பின்னர்
அக்வல் பெற்ற தொடைநூ றாகும்."

"நிரைபதின் மூன்று மேவு சீரு
மின்னு நுந்தையுங் களைந்து நேராதி
பதினொன் றற்கும் பதினொரு வழுவுங்
களைந்தபின் வெள்ளைக் கறுபத் தெட்டே
நிரையீ ராறு நானுந் தளையு
மேவு சீருங் களையநே ராதி
பத்தாற் கலித்தொடை யைம்பஃ தாகும்."

"மூவகைப் பாவிற்கும் வல்லின வெதுகை
யிருநூற் றொருபத் தெட்டென மொழிப." (உகஅ)

இனி உயிரளபெடை வருமாறு

"அசைச்சீர் நான்குரி முதற்சீ ரெட்டு
நுந்தை யெனப்பதின் மூன்று மொழிந்தது
நேரேம் நிரையே மாகிய சீராற்

பெற்ற வடிநூற் றறுபத் தெட்டனுள்
மூவேழ் வழுவு நீக்கிய பின்னை
ரகவல் பெற்ற் வளபெடைத் தொடைதா
நூற்றொரு நாற்பத் தேழென நுவல்ப" (கசஎ)

"கூறிய பதின்மூன் றொழித்த பின்னர்
நேரொன் பானு நிரையொன் பானு
மாகிய சீரால் பெற்ற வடிதா
நூற்றே டொருபத் தேழா மவற்றுள்
வழுப்பதி னொன்று நீக்கி வெள்ளைக்
களபெடை நூற்றா றுகு மென்ப." (க0௬)

"உரிமுதற் சீரெட் டொழிந்த பின்னர்
நேர்நிரை யீரெண் சீரால் துள்ளற்
களபெடை யெண்பஃ தாகு மென்ப" (அ0)

"மூவகை யாற்பெறு முயிரள பெடைதா
மூந்நூற்று முப்பத்து மூன்றென மொழிப." (௩௩௩)

இனி யோற்றளபெடை வருமாறு

"தேமாப் புளிமா வெனுமிரண் டற்கும்
வழுவில மூன்று கனிய வகவற்
கொற்றள பெடைதா மிருபத் தொன்றே" (உக)

"மாசெல்வாய் தேமா வழுவிரண்டு களைந்து
புளிமாப் புலிசெல்வாய் கூட்டநான் காறும்
வெள்ளைக் கொற்றள பிருபத்து நான்கே" (உச)

"முதற்பா விரண்டிற் கொற்றள பெடைதா
மைந்துதலை யிட்டநா லொருபஃ தாம்" (சரு)

ஆக விரண்டு அள்பெடையுங் கூட்ட ௩எஅ.

இனி, ஒற்றளபெடை துள்ளலோசையைத் தள்ளி நிற்றலாற் கலிக்கு வாராதென் றுணர்க.

"எட்டுத் தொடையா னியன்ற தொகைதா
மொருநூற் றெழுபத் திரண்டுதலை யிட்ட
வீரா யிரமே யாகு மென்ப" (உகஎஉ)

இனி யசையந்தாதி வருமாறு

தேமா முதனின் றிழந்த வடிக்கு, நான்காஞ் சீருந் தேமாவென நின்று மெல்வரு மடியோ டந்தாதிக்க வேண்டுமென் றுணர்க.

அது, "தேமா வண்டு வண்டு கொழுநர்"

என நின்று மாவென மதித்தென வருமென்று கொள்க.

இஃது ஒழிந்தவடிக்கட்கும் மேல்வருஞ் சீரந்தாதிக்குமென்று கொள்க.

இது, முதற்பாவிரண்டற்குமே கொள்க. அங்ஙனம் கொள்ளுங்காற் போது பூவுக்குப் போதுகளெனவும் விறகுதீக்கு விரிகாரெனவுங் கொள்க. ஒழிந்தனவற்றிற்கு மிவ்வாறே கூறவேண்டுவன கூறிக்கொள்க.

" தேமா வாறு ஞாயிறு புளிமாப்
போதுபூ வேழு பாதிரி பூமருது
நீடு கொடியெட் டுக்கா ருருமு
நாலுத்தலை யொன்பது முதலா வந்த
வசையந் தாதி யொரோவொன் றொன்ப
தொன்ப தாக வகவல் பெறுந்தொகை
நாலொரு பஃது மெட்டு மாகும் " (சஅ)

இதற்குமேல் வருவனவற்றிற்கு, 'முதலா' வென்பதனை எண்களோடு கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

" புளிமா வொன்பான் வலியது விறகுதீப்
பத்துக் கணவிரி யுரறுபுலி மழகளி
றீரா றுநரை யுருமு விரவுகொடி
யீரேழ் முதலா வந்தா தியொரோ
வொன்றே றாக வகவல் பெறுந்தொகை
யையொரு பஃது மாறு மாகும் " (ருசு)

ஆக, கoசு.

" போதுபூப் போரே ழிருநான்கு மேவுசீர்
நன்னாலு மாசெல்வா யீரைந்து முதலா
வொரோவொன் றிறந்து மாவரு வாய்பன்
னிரண்டு முதலாக மூன்று நிலமாக
வெள்ளை பெற்ற வசையந் தாதி
நாலைந் ததனோ டெட்டு மாகும் " (உஅ)

" விறகுதீக் கடியா றொன்பான் பெருநா
ளுருமுத்தீப் புலிசெல்வாய் பதினொன்று முதலா
வொரோவொன்று நான்காக வெள்ளை பெற்ற
வசையந் தாதி நாலைந் தாகும் " (உo)

ஆக, சஅ.

இனிக், கலிக்கசை யந்தாதி வருங்கால் தனக்குரிய இருபத்துநான்கு சீரு முறழ்ந்த வடிகளுக்கு வெண்சீர் நான்கு மீற்றின்கண் வருவதல்லது ஒழிந்த வியற்சீர் பதினாறு முரிச்சீர் நான்கு மீற்றின்கண் வந்த அந்தாதித் தொடை கொள்ளாவென் றுணர்க.

"நேரீ றாறு நிரையீ றாறு
மாகிய சீர்கட் கொரோவொன் றைந்தாந்
துள்ளல் பெற்ற வசையந் தாதி
நூற்றே டிருபஃ தாகு மென்ப." (கஉ0)

"மூவகைப் பாவிற்கு மசையந் தாதி
யிருநூற் றெழுபத் திரண்டா கும்மே" (உஎஉ)

இனிச் சீரந்தாதி வருமாறு

"வண்டு நுந்தை நான்கு தேமா
மின்னிரு மூன்றுறு முதலா வொரோவொன்
றவ்வா றுக வகவல் பெற்ற
சீரந் தாதி யிருபத்து நான்கே" (உச)

"வலியது விறகுதீக் கடியா றீரைந்து
கணவிரி யுரறுபுலி பெருநாணு வுருமுத்தீ
மழகளி றீராறும் விரவுகொடி நரையுருமு
வீரேழ் முதலா வொரோவொன் றேழாக
வகவல் பெற்ற சீரந் தாதி
யேழொரு பஃதே யாகு மென்ப" (எ0)

ஆக கூச.

"ஞாயிறு போதுப் போரே றெட்டுப்
பாதிரி மேவுசீர் நன்னூணுப் பூமருது
பத்து முதலாக வொரோவொன் றையைந்
தாகியுங் காருருமு வீராறு முதலா
மூன்று மரவு புளிமாப் பத்து
முதனான்கும் வரக்கெட்டு முதலா நான்கு
மாகியும் வெள்ளை பெற்றசீ ரந்தாதி
யையொரு பஃது மெட்டு மாகும்" (இஅ)

"மாசெல் வாயீ ரேழ்புலி செல்வாய்
மாவரு வாயீ ரெட்டுப் புலிவரு
வாயீ ரொன்பது முதல வந்து
மும்மூன் றுகுஞ் சீரந் தாதி
துள்ளற் சீரா றுகு மென்ப"

இதற்கு வந்தசீர் வருதல் கொள்க. (கஉ)

"மூவகைப் பாவிற்குஞ் சீரந் தாதி
நூற்றே டறுபத்து நான்கென நுவல்ப
நானூற்று முப்பத் தாறீ ரந்தாதி"

ஆக விரண்டந்தாதியும் சஙக.

இனி யெழுத்துவிட்டிசையும் குறிப்புவிட்டிசையும் வருமாறு :

"தேமா வைந்து ஞாயிறு போரேறு
நன்னாணுப் பாதிரி பூமரு தேழுகா
ருருமெட்டு முதலா வந்தவை யொரோவொன்
றைந்தா வகவல் பெற்ற விட்டிசைதா
மேழொரு பஃதே யாகு மென்ப" (எ0.)

"ஞாயிறு போரே றிருநான்கு முதலேழ்
பாதிரி தேமா நன்னாணுப் பூமருது
மாசெல்வா யொன்பான் முதலா வாறு
காருருமு மாவருவாய் பத்துமுத லைந்தா
வெள்ளைக்கு வந்த விட்டிசை தாமே
யையொரு பஃது நான்கு மாகும்" (கூச.)

"ஞாயிறு போரேறு பதின்மூன்று நன்னாணுப்
பாதிரி பூமருது மாசெல்வா யீரேழ்
காருருமு மாவருவாய் மூவைந்து முதலா
வந்தவை யொரோவொன் றையைந் தாகத்
துள்ளல் பெற்ற விட்டிசை தாமே
நாலொரு பஃதே யாகு மென்ப" (சo.)

"மூவகைப் பாவிற்கு மெழுத்து விட்டிசை
நூற்றே டறுபத்து நான்கே பின்னர்க்
குறிப்பு விட்டிசையு மவ்வா றுகு
மிருதொகை முந்நூற் றிருபத் தெட்டே." (ககூச)

ஆக விருவகை விட்டிசையும் (கஉஅ.)

"மோனை முதலா விட்டிசை யீரு
வீரடித் தொடைகொளு மிருபத் தைந்தின்
தொகைநிலை பதினோ ராயிரத் திருநூற்
றைம்பத் தாறென வறைந்தனர் புலவர்."

ஆகவீரடித்தொகை யிருபத்தைந்தனுலும் பெற்றதொகை (ககஉருகூ.)

இனி, யோரடித்தொடை கொள்ளுங்கால் அவையும் பின்வருமடியொடு தளைவழுப்படாமற் கோடும்.

அவற்றுட் பொழிப்பெதுகை வருமாறு:

"வண்டு நான்கு மின்னுத் தேமா
வைந்து ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றுறு பாதிரி மேவுசீர் நன்னாணுப்
பூமருது நீடுகொடி யேழுகா ருருமு
நாணுத்தளை யெட்டு முதலா வந்தவை

யொரோவொன் றெவ்வேழ் நிலம்பெற வகவற்குத்
தொக்க பொழிப்பெதுகை தொண் ணூற் றொன்றே
வரகிரு நான்கரவு புளிமா வொன்பான்
வலியது விறகுதீக் கடியாறு பத்துக்
கணவிரி யுருமுத்தீப் பெருநா ணு வுராறுபுலி
மழகளிறு பதினொன்று நரையுருமு விரவுகொடி
யீராறு முதலா வந்தவை யொரோவொன்
றொன்பது நிலம்பெற வகவற் பொழிப்பெதுகை
நூற்றே டொருபத் தேழென நுவல்ப.''

இனி, வருக்கப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு :

"வண்டைந்து மின்னுத் தேமா வாறு
ஞாயிறு போதுபூப் போரே றேழு
பாதிரி நன்ஞணுப் பூமருது நீடுகொடி
மேவுசீ ரெட்டுக் காருருமு நாணுத்
தலையொன்பான் முதலா வொரோவொன் றுரு
வகவல் பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொடை
யெழுபத் தெட்டே யாகு மென்ப.''

இனி, நிரையாதி வருக்கப்பொழிப்பெதுகைக்கு முன்னர் நிரையாதிப் பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறின வுரைச்சூத்திரத்தைக் கூறிக்கொண்டு அதன்றொகையே இதற்குங் கொள்க.

நேராதி வல்லினப்பொழிப்பெதுகை வருமாறு :

"வண்டு நான்கு தேமா வைந்து
ஞாயிறு போதுபூப் போரே றாறு
நன்ஞணுப் பாதிரி பூமருது நீடுகொடி
யேழு காருருமு வெட்டு முதலா
வந்தவை யொரோவொன் றெவ்வேழ் நிலம்பெற
வகவல் பெறும்வல் லினப்பொழிப் பெதுகை
யேழொரு பஃதே யெய்து மென்ப.''

இனி, நேராதி மெல்லினப் பொழிப்பெதுகைக்கு முன்னர் நேராதிப் பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறிய உரைச்சூத்திரத்தைக் கூறிக்கொண்டு அதன்றொகையே யிதற்குங் கொள்க.

"நால்வகை யகவற் பொழிப்புத் தொகைதாம்
ஐஞ்ஞூற் றெழுபத் தெட்டா கும்மே.''

ஆக ருளஅ.

இனி, வெள்ளைக்குப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு

"வண்டு ஞாயிறு போதுபூப்போரே
றெட்டு முதலா வேழுந் தேமா

மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர் நன்ஞறுப்
பூமருது மாசெல்வா யொன்பான் முதலாறுங்
காருருமு மாவருவாய் பத்துமுத லைந்து
மாக வெள்ளைக்கு வந்தபொழிப் பெதுகை
யெண்ணொரு பஃதே யெய்து மென்ப.''

“வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ
யெட்டுக் கணவிரி பெருநாணுப் புலிசெல்வாய்
மழகளி றுருமுத்தீ புளிமா விவையொன்பது
நரையுரு முப்புலி வருவாய் பத்து
முதலா வந்தவை யொரோவொன் றைந்தா
வெள்ளை பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொடை
யாறொரு பஃது மைந்து மாகும்.''

இனி, வருக்கப்பொழிப்பு வருமாறு :

“வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு
பாதிரி மாசெல்வா யொன்பான் முதலாறு
மின்னு நன்ஞறுத் தேமா மேவுசீர்
பூமருது பத்து முதலா வைந்து
மாவருவாய் காருருமுப் பதினொன்று முதலா
நான்கு மாக வந்த வாற்றான்
வெள்ளை பெற்ற வருக்கப் பொழிப்பெதுகை
யாறொரு பஃது மொன்பது மாகும்.''

இனி நிரையாதி வருக்கப் பொழிப்பிற்கு முன்னர் நிரையாதிப் பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறிய வுரைச்சூத்திரத்தைக் கூறியதன் றொகையே இதற்குங் கொள்க.

இனி, வல்லினப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு :

“வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றெட்டு முதலா வொரோவொன் றேழு
மாசெல் வாய்பூ மருது தேமாப்
பாதிரி நன்ஞறு வொன்பான் முதலாறுங்
காருருமு மாவருவாய் பத்துமுத லைந்து
மாக வந்த வாற்றான் வெள்ளை
பெற்ற வல்லினப் பொழிப்பெது கைதா
மாறொரு பஃதோ டெட்டு மாகும்.''

இனி, மெல்லினப் பொழிப்பெதுகைக்கு முன்னர் நேராதிப்பொழிப் பெதுகைக்குக் கூறிய வுரைச்சூத்திரத்தையே கூறி அதன் றொகையே இதற்குக் கொள்க.

"நால்வகை வெள்ளைப் பொழிப்பெது கைதா
நானூற்று நாற்பத் தொன்றென மொழிப"

ஆக ௪௪௧.

இனிக் கலிக்குப் பொழிப்பெதுகையும் வருக்கப் பொழிப்பெதுகையும் வருமாறு

"வலியது விறகுதீ கடியா றெனுமிவை
யீரேழ் தொட்டுப் பதினெட் டளவுங்
கணவிரி பெருநாணு வுருமுத்தீ மழகளிறு
புலிசெல்வா யுரறுபுலி பதினைந்து முதலாப்
பத்தொன் பானள வுயரவு நரையுருமு
விரவுகொடி புலிவருவாய் பதினாறு முதலா
விருபதின் காறு முயரவும் வருதலிற்
றுள்ள லோசை பெற்றபொழிப் பெதுகை
யறுபஃ தாக வறைந்தனர் புலவர்." (௬0)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த பொழிப்பெதுகை
நானூற் றொருபத்து மூன்றென நவில்ப" (௪௧௩)

முற்றெதுகையும் வருக்கமுற்றெதுகையும் வருமாறு

"நுந்தை வண்டு நான்கு தேமா
வைந்து முதலா வொரோவொன்று நான்கு
மின்னிரு நான்கா வொருபிலத்து வருதலு
மாக வகவல் பெற்ற முற்றெதுகை
யீராறு மொன்று மாகு மென்ப" (௧௩)

இவற்றை ஓரோவொன்றாகக் கொள்ளின் மற்றை யடியொடு தளை வழுப்படும்.

அது,

"மந்தி தந்த பைந்தாட் செந்தினை"

என நிற்ப மெல்லடி வந்தெனத் தொடை வந்தால் தளை வழுவாமாறு காண்க.

"வலியது விறகுதீக் கடியாறீ ராறுங்
கணவிரி பெருநாணு மழகளி றுருமுத்தீ
யுரறு புலிபதின் மூன்று நரையுருமு
விரவு கொடிபதி னான்கு முதலா
வொரோவொன் றேறாய் முற்றெது கைபெறும்"

"வருக்கமுற் றெதுகையு மவ்வா றேபெற்
றொருநாற் பஃது மகவற் கெய்தும்" (௧௪0)

ஆக இருவகை முற்று ௧௫௩.

"ஞாயிறு போதுபூப் போரே றென்றிவை
யெட்டு முதலா வொரோவொன் றேழும்
பாதிரி நன்ஞாறும் பூமருது மாசெல்வாய்
மேவுசீ ரொன்பது முதலா வாறுங்,
காருருமு மாவருவாய் பத்து முதலைந்
துயரவும் புளிமா வொன்பது முதனான்கும்
வரகெட்டு முதலா நான்கு மாகி
வந்த விவற்றான் வெள்ளை பெறுமுற்
றெழுபத்து மூன்றே யாகு மிங்ஙனம்
வருக்க முற்றும் வந்தவெண் ணுக
விரண்டன் றொகைநூற்று நாற்பத் தாறே
நிரையீ ராறுறழ்ந்த வடியறு பஃதிற்
சுருங்கிய நிலத்தி லொரோவொன்று கழியத்
துள்ள லோசை பெற்றமுற்றுத் தொடைதா
நாற்பத் தெட்டே யாகும் வருக்க
முற்றுத் தொடையு மவ்வா றுக
விரண்டன் றொகையுந் தெண்ணூற் றுறே" (கசு)

"மூவகைப் பாவிற்கு மிருவகை முற்று
மூந்நூற்றுத் தொண்ணூற் றைந்தென மொழிப" (நகூ.)

ஆக கஙுகச.

இனி ஒரூஉவெதுகை வருமாறு

"நேர்பதின் மூன்று னகவற் கொரூஉவெதுகை
வண்டு நான்கு மின்னுத் தேமா
வைந்து ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றாறு பாதிரி மேவுசீர் நன்ஞாறும்
பூமருது நீடுகொடி யேமு காருருமு
நாணுத்தளை யெட்டு முதலா வொரோவொன்
றெவ்வே ழாக வியன்ற தொகைதா
மேமொரு பஃதோ டிருபத் தொன்றே" (கக)

"நிரைபதின் மூன்று னகவற் கொரூஉவெதுகை
வரகிரு நான்கு புளிமா வொன்பான்
வலியது கடியாறு விறகுதீப் பத்துக்
கணவிரி புரமுபுலி பெருநாணு வுருமுத்தீ
மழகளிறு பதினொன்று விரவுகொடி நரையுருமு
வீராறு முதலா வொரோவொன் றொன்பா
ணுகத் தொகைநூற் றிருபத் தேழே" (ககஎ)

ஆக உ0அ.

"நேர்பதின் மூன்றன் வெள்ளைக் கொளூஉவெதுகை
வண்டு ஞாயிறு போது பூப் போரே
றெட்டு முதலா வேழுந் தேமா
மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர் நன்ஞ்ணுப்
பூமருது மாசெல் வாயிவை யொன்பான்
முதலா வொரோவொன் ருனுங் காருருமு
மாவருவாய் பத்து முதலா வொரோவொன்
றைந்து மாக வறைந்த தொகைதா
மெண்ணொரு பஃதே யெய்து மென்ப" (அ0)

"நிரைபதின் மூன்றன் வெள்ளைக் கொளூஉவெதுகை
வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீ
யெட்டுக் கணவிரி பெருநாணு வுருமுத்தீப்
புலிசெல்வாய் மழகளிறு புளிமா வரவிவை
யொன்பது நரையுருமுப் புலிவருவாய் பத்து
முதலா வொரோவொன் றைந்து நிலம்பெற்
றுவொரு பஃது மைந்து மாகும்" (சுஞ)

"நேரீ ரறுற் கலிக்கொளூஉ வெதுகை
பெருகிய நிலத்தி லொரோவொன்று களையப்
பெறுந்தொடை நாற்பத் தெட்டுப் பின்னர்
நிரையீ ராறிற் சுருங்கிய நிலத்தி
லொரோவொன்று களையப் பெருந்தொடை யஃதா
மிருவகைத் தொடையுந் தொண் ணூற் றாறே." (ககசு)

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த வொளூஉ வெதுகை
நானூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்" (சசக)

இனி வருக்கவொரூஉ வருமாறு

"வண்டைந்து மின்னுத் தேமா வாறு
ஞாயிறு போதுபூப் போரே றேழு
மேவுசீர் பூமருது நன்ஞ்ணு நீடுகொடி
யெட்டுக் காருருமு நாணுத்தளை யொன்பான்
முதலா வந்தவை யொரோவொன் றனும்
பாதிரி யேழு முதலா வேழு
மாக வகவற்கு வருக்க வொளூஉத்தொகை
யேழீரு பஃது மொன்பது மாகும்."

இனி நிரையாதி வருக்கவொரூஉவிற்கு முன்னர் நிரையாதி யொரூஉ விற்குக் கூறிய உரைச் சூத்திரத்தையே யிதற்குங்கொள்க.

ஆக கககசு.

இனி, வெள்ளைக்கு நேராதி வருக்கவொருஉ நுந்தை யொழிய முன்னர் நேராதி யொருவிற்குக் கூறிய உரைச் சூத்திரத்தைக் கூறியதன் றொகையி லிதற்கேழு குறைத்துக் கொள்க. (அ0)

இனி, வெள்ளைக்கு நிரையாதி வருக்க வொருஉவிற்கு முன்னர் நிரையாதி யொருஉவிற்குக் கூறிய வுரைச் சூத்திரத்தைக் கூறியதன் றொகையே யிதற்குங் கொள்க. (கூஙி)

ஆக கசுஙி.

இனி, கலிக்கு வருக்கவொருஉவிற்கு முன்னரொருஉவிற்குக் கூறிய வுரைச் சூத்திரத்தையே கூறி யதன்றொகையே யிதற்குங் கொள்க. (கூசு)

ஆக சஙடள.

"மூவகைப் பாவிற்கு மிருவகை யொருஉத்தொகை
தொள்ளா யிரமே யாகு மென்ப"

ஆக கூ00.

"அளவடிக் களவரும் விகற்பத் தொடைதா
நானூற்று முப்பத்து நான்குதலை யிட்ட
வீரா யிரமே யாகு மென்ப"

ஆக ஓரடித்தொடை. உசங ச.

"இருவகைத் தொடையா னியன்ற தொகைதாம்
பதின்மூ வாயிரத் தறுநூற்றுத் தொண் ணூ
றீரடித் தொடையு மோரடித் தொடையும்." (கஙசுகூ0.)

இனி, இச் சூத்திரத்திற்குத் 'தொண்டுதலையிட்ட பத்துக் குறை யெழுநூற் றொன்றுமென்ப' வென்று பாடமோதிப் பதின்மூவாயிரத் தறுநூற்றுத் தொண் ணூறென்பாரும், இனிப் 'பத்துக்குறை யெழுநூற் றொன்றுமென்ப' வென்று பாடமோதித் தொண்டுதலையிட்ட பத்துப் பத்தொன்பதென்பாரும், இனித், 'தொண்டுதலையிட்ட பத்துக்குறை யெழுநூற்றொன்று மென்ப' என்று பாடமோதிப் *பதின்மூவாயிரத்தறு நூற்றுத் தொண் ணூற்றொன்ப தென்பாரும், இனிப் 'பத்துக்குறை யெழுநூற் றொன்பஃதென்ப' என்று பாடமோதி யிதனை மிகவு நலிந்து பொருள்கொண்டு பதின்மூவாயிரத் தெழுநூற்றெட் டென்பாரும் எனப் பல பகுதியாசிரியர், இவற்றுள் நல்லது உய்த்துணர்ந்து கொள்க.

இனி 'மெய்பெறு மரபிற்றொடை' எனவே விளங்கத் தோன்று தனவுஞ் சிலதொடை யுளவாயிற்று. அவை ஆசிடை யெதுகை வேறு பாடும் இரண்டடி யெதுகையும், செந்தொடை வேறுபாடும், இரட்டை யும், அந்தாதி வேறுபாடும் இணை கூழை மேற்கதுவாய் கீழ்க்கதுவாய் முற்றுக் கடையிணை கடைக் கூழை யிடைப்புணர்பின் என்பனவும்,

* கஙசுகூக என்பர் உரையாசிரியர்.

பிறவும் வேறுபாடாகக் கூறுவார் கூறுந் தொடைகளுமெல்லா மித்துணையே தழீஇக் கொள்க.

அவை மேற்கூறுதும்.

இனி,

"அடிதொடை மிசைபல விரவின வரினு
முதல்வரு மதனது பெயர்கொளன் முறையே"

எனச் சூத்திரஞ்செய்து பலரும் முதல் வந்த தொடையே தனையே முதலியனவே கொள்வர் பின்னுள்ளோர், அவரறியார். என்னை?

"செங்காற் பைந்தினை யிதணமேறிப்
பைங்காற் சிறுகிளி கடிவோள் தந்தை"

என்புழி எதுகையு முரணும் வந்துழி முதற்கண்ணது இன்னது இறுதிக் கண்ணது இன்னதென்று துணியலாகாமை கொள்க. இன்னுஞ் செய்யுட் செய்த சான்றோர் பல தொடையும் பலவித கணமும் படவேண்டுமெனக் கருதிச் செய்தவற்றுட் சில கனைந்து ஒன்றுகோடற்குக் காரணமின்மையு முணர்க. (கOக)

தொடைப் பகுதிகளை விரிப்பின் வரம்பில எனல்

கOஉ. தெரிந்தனர் விரிப்பின் வரம்பில *பல்கும்.

இது கட்டளையடிக்கோர் புறனடை

(இ - ள்.) அறுநூற் றிருபத்தைந்துள் ஒன்றை நிறுத்தி யதனோடு அறுநூற்று நான்கனையுங் கூட்டியும் அதனோடு சீர்வகை யடிகளையும் விகற்பத்தொடைகளையுங் கூட்டியுந் தொடுக்குந் தொடைப் பகுதிகளை விரிப்பின் எண்ணிறந்து பலவாம் எ - று.

எனவே, இங்ஙனம் கூறாமல் வரையறைப்படுத்தி யிலக்கணங் கூறினார் என்றார். (கOஉ)

ஐயமறுத்தல்

கOங. †தொடைவகை நிலையே யாங்கென மொழிப.

இது ஐயமறுக்கின்றது.

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'ஆகும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'தொடைநிலை வகையே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

(இ - ள்.) சீர்வகையடியின் தொடைப்பகுதி வரையறைப் படாவேனும் அவை செய்யுட்க ணிற்கும் நிலைமை முற்கூறிய கட்டளைபோனின்று தொடைகொள்ளப் பெறுமென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

என்றது வரையறையின்றேனுந் தொடைச்சுவடு படுமென்றவாறு. (கOங)

நோக்கின் இலக்கணம்

கOச. மாத்திரை முதலா அடிநிறை காறும்
நோக்குதற் காரண நோக்கெனப் படுமே.

இது நிறுத்தமுறையானே நோக்குணர்த்துகின்றது. இது மேல்நாற் சொல்லாற் செய்யுஞ் செய்யுள் வழக்கியல்பினவாய் வெள்ளைமைகலந்து நிற்றலாகா தென்பதோ ரிலக்கணம்.

(இ - ள்.) மாத்திரை முதலா அடிநிறை காறும் - மாத்திரை முதலிய உறுப்புக்கொண்ட அடிநிரம்புந் துணையும், நோக்குதற் காரணம் - கேட்டோர் மீண்டு நோக்கிப் பயன் கோடலையுடைய வாகச் செய்யும் கருவியை, நோக்கு எனப்படுமே - நோக்கு என்று பெயர் கூறப்படும் எ - று.

அடி நிறைகாறுமென்றது ஓரடிக்கணன்றிச் செய்யுள் வந்தவடி எத்துணையானும் நின்று முடிகாறும் எ - று.

(எ - டு.) "முல்லை வைந்நுனை தோன்ற வில்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி யவிழ
இரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய இரலை தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக்
கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானங்
குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்த் தன்ன வாங்குவள் பரியப்
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரன்
உவக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணாது
நெடும்பெருங் குன்றத் தமன்ற காந்தட்
போதவி ழலரி னாறும்
ஆய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே." (அகம்-ச)

வைந்நுனை யென்றதனால் அலருந்துணையும் மெல்லென்னாது வன்மையவாய்க் கூரிதாய் நிற்றலி னரும்பியணித்தென்பது கூறிற்று. இல்லமுங் கொன்றையும் பிணி யவிழ்ந்தனவென்றது, அவையு மரமாதலிற் கடிதிற் கரியாவாகலிற் கடிதிற் கரிந்த முல்லைக்கு முன்னே மெல்லிய பிணி யவிழ்ந்தமை கூறிற்று. காய்ந்த இரும்பு முறுக்கிவிட்ட வழியும் வெப்ப மாறுதவாறுபோல நீர் தோய்ந்தும் வெயிலுழந்த வெப்பம் இன்னுந் தணிந்தில வென்பது தோன்ற இரும்புதிரித் தன்னமருப் பென்றார்.

இரலை குழிதோறுந் தெளிந்து நின்ற நீர்க்கு விருந்தினவாதலிற் பலகால் நீர்பருகுதற்குப் பரலையுடைய பள்ளத்தைச் சேர நின்றது என்றதாம். இத்துணையும் பருவந் தொடங்கிய துணையே வற்புறுத்திக் கூறிற்று. புலம்பு முழுவதும் நீங்கிற்றென்னாது ஒருபுடை தோன்றப் புறக்கொடுத்ததென்றமையின் அதுவும் பருவந்தொடங்கிய துணையே கூறிற்று. தொகுதியையுடைய மேகங் காற்றின் விசையான் விரைந்த கொடுந்துளியைச் சிதறிற்றெனவே புதுமை கூறிற்று. இத்துணையும் பருவந் தொடங்கி யணித்தென்றலின் வற்புறுத்தற் கிலேசானமை நோக்கிற்று. கொய்யாத வுளை பெருகுதலும் கொய்த வுளை பல்காற் கொய்யப் பெருக வேண்டுதலுங் கூறவே குதிரை மனச் செருக்குக் கூறிற்றும். அதன் கழுத்து வளையும்படி விசித்த வாரொலி நரம்பிற்கு ஓதிய நால்வகைக் குற்றத்தினு மார்பென்னுங் குற்றமெய்திய நரம்போசை போல விசைப்பவென்க.

பூத்த பொங்கர் என்பதனாற் பசிப்பிணிதீர நுகரும் பொருளையது குறைவறக் கொடுப்ப வுண்டு மகிழ்ந்து பின்பு தாம் நுகராநின்று வதியு மெனவே, யாமும் இல்லற நிகழ்த்துதற்கு நுகர்தற்குமேற்ற பொருள் களைக் குறைவறப் பெற்றுப் பின் இன்பநுகர்தல் வேண்டுமென்பது கூறினாளாம். பொங்கரிற் பசிதீர்ந்து துணையொடு வதியும் பறவையுந் தாதையுண்கிற பறவையுங் கலக்கமுறுதற்கஞ்சி மணியொலியை வீக்கிய தேரனென்றதனாற் காதலும் அருளுமுடைமையின் அவற்றின் பிரிவிற்கும் பசிக்கும் இரங்கினானெனக் கூறவே அவையவற்கும் நின்கண்ணும் பெருகுமென்றாளாம்.

வதியும் பறவை வண்டுந் தேனுமென்பதுந் தாதுண்பறவை சுரும் பென்பதும்,

"எங்கு மோடி யிடறுஞ் சுரும்புகாள்
வண்டு காள்மகிழ் தேனினங்காள்." (சிந். குண. ௬௨)

எனப் பின்னுள்ளோர் கூறியவாற்றானு முணர்க.

இதனாற் சேணிடை வரவையுணர்த்தும் மணியொலியை வாரொலி கேட்கும் அணிமைக்கண்ணுங் கேளாயாயினை யெனவும் அவ்வாரொலி தாதுண்பறவை யொலிக்கணடங்குதலின் கேட்கின்றிலை யெனவுங் கூறினளாயிற்று. வாரொலி நரம்போசை போறலின் பெருவரவாயிற்று.

மாண்வினைத் தேரனென்றாள், அவன்றன் கருத்திற்கேற்ப வினை முடித்தமை தோன்ற; எனவே வன்புறைக்கேதுவாயின. தெய்வந்தங்கு மலையாதலின் தெய்வமணநாறுங் காந்தளினுடைய போதவிழா நின்ற மலர்போல அவர் புணர்ந்தகாலத்துப் புதுமணநாறும் மரிவை யெனவே அவர்பிரிந்து சேய்த்தன்றென வன்புறைக்கேதுவாயிற்று.

ஆய்தொடி யென்றது, தோண்மெலிந்துழி அயலார்க்குப் புறமறைத்தல் வேண்டிச் செருகுந்தன்மையின்றி யணிந்த நிலையே கிடக்குந் தொடி யென்றவாறும். இதுவும் பிரிந்து சேய்த்தன்று என்றவாறதாம்.

ஈண்டு மாணலமென்றது அவன் பிரிவுணர்த்திய காலத்துப் பிரிவிற்குட்பட்டாள்போன் றுடம்படாது நின்ற நலத்தை: அது மெய்ப்பாடாம்.

இங்ஙனம் கோடல் நோக்கென்று உணர்க. (க0௭)

பா வகை நான்கு

க0௭. ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலியென
நாலியற் றென்ப பாவகை விரியே.

இது நிறுத்த முறையானே பாவென்னும் உறுப்புணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) ஆசிரியப்பாவும், வஞ்சிப்பாவும், வெண்பாவும், கலிப்பாவுமென நான்கு கூற்றது பாக்கூற்று விரி எ - று.

வகை யென்றதனால் தூக்கின் தொடர்ச்சியாகிய இப் பாவென்னும் உறுப்பு நிகழுமோசையையும் அது நிகழுஞ் செய்யுளின் வேறுபட நோக்கிச் செய்யுட்கோ ருறுப்பென்றுணர்க வென்பதூஉம் வழக்கிற்குரியன செய்யுட்கும் உரியவாமென்பதூஉம் ஓரோர் செய்யுட்கண் ஓரோவுறுப்பு வருமாறும் ஒன்றொன்றனோடு விராஅய்ப் பிறக்கும் பகுதியும் பொருள் வரையறையும் அடிவரையறையும் எல்லாங் கொள்க.

பாநான்கெனவே, பாவினையுறுப்பாகவுடைய செய்யுளும் நான்கென்னும் வரையறையும் அவற்றுற் பெயர் கோடலும் அச் சூத்திரங்களாற் பெறுதும்.

"தூக்கே பாவே" யென்பதற்குப் "பாவென மொழியினுந் தூக்கினது பெயரே" யென்றாரிதன் வழிநூலோரும்.

(எ - டு.) "உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
யலங்குகுலை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய்
துகில் பொதி பவள மேய்க்கு
மகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே

இஃதாசிரியப்பா வுறுப்பாகிய செய்யுள்.

'வசையில்புகழ் வயங்கு வெண்மீன்.' (பட்டினப்பாலை)

இது வஞ்சியுறுப்பாகிய செய்யுள்.

"வாரிய பெண்ணை வளர்குரும்பை வாய்த்தனபோ
லேரிய வாயினு மென்செய்வ—கூரிய
கோட்டியானைத் தென்னன் குளிர்சாந் தணியகலங்
கோட்டுமண் கொள்ளா முலை."

இது வெண்பா வுறுப்பாக வந்த செய்யுள்.

'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்.'
(கலித்தொகை)

இது கலியுறுப்பாக வந்த செய்யுள்.

இவற்றின் பாவைத் தூக்கி யடிவரையறுத்தவாறு காண்க.

ஆசிரியப்பா வெண்பாவென முன் தூக்கிற் கூறியவாறன்றி ஆசிரியம் வஞ்சியென்று கூறினர், வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்குமுரிய வாசிரியமும் வெண்பாவும் போலச் செய்யுட்குரிய கலியும் வஞ்சியுஞ் சிறப்பிலவோ வென் றையுறுமைக்கும் அவற்றிற்கு அவ் வையுறவுடைய வென்றற்கு மென்க. (௧0௫)

பாவிற்குரிய பொருண்மை

௧0௬. அந்நிலை மருங்கின் அறமுத லாகிய
மும்முதற் பொருட்கும் உரிய வென்ப.

இது பாப்பொருட்குரிமை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மேலைச் சூத்திரத்தில் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட செய்யுளிடத்து வரும் அறம் பொருளின்பமென்னும் மூன்று முதற் பொருட்கும் அந்நான்கு பாவும் உரியன எ - று.

மும்முதற் பொருளெனவே, அவற்றது துணைப்பொருளாகிய அற நிலையின்மையும் பொருணிலையின்மையும் இன்பநிலை யின்மையும் அடங்கு மென்ப. உலகியற் பொருண்மூன்றனையும் இவையெனக் கூறி அவற்றை விடுமாறுங் கூறவே வீடுங் கூறிற்றும். அது கூறுதற்குரிய செய்யுளும் மேற்கொச்சகமென்று கூறுமாறுணர்க. (௧0௬)

பாவகை நான்கனுள் பின்னைய இரண்டும், முன்னைய
இரண்டனுள் அடங்கும் எனல்

௧0௭. பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்
ஆசிரியப்பா வெண்பா என்றாங்(கு)
ஆயிரு பாவினுள் அடங்கும் என்ப.

கo அ. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி யேனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப.

இவை யிரண்டும் உரையியைபு நோக்கி உடன் கூறினார். இவை விரிந்தது தொகுத்தல்.

(இ - ள்.) பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின் - பாக்கள் விரிந்த பகுதியை உண்மைத் தன்மை நோக்கித் தொகுப்பின்; ஆசிரியப்பா வெண்பா என்றாங்கு ஆயிரு பாவினுள் அடங்கும் என்ப-ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவும் என்று அவ்விரண்டு பாவினுள் அடங்குமென்று கூறுவர். அதற்குக் காரணம் என்னை எனின், ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி - ஆசிரிய விகற்பமாகித் தூங்கலோசை விரிந்தடங்கும், ஏனை வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப - ஒழிந்த வெண்பாவின் விகற்பமாகித் துள்ளலோசை விரிந்தடங்கும் என்று முதனூலாசிரியர் கூறுதலின் எ - று.

(எ - டு.) "வீடுபேறு மிகவிழைந்து நீடுநினைந்து நெடிதிருந்து" என அகவற்சீரான் வஞ்சித்தூக்குப் பிறந்தது. மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் என வெண்பாவினுட் கலிப்பாப் பிறந்தது.

பண்புறவென்றதனான் ஆசிரியமும் வெண்பாவு மியல்பெனவும் ஒழிந்தன விகாரமெனவுங் கொள்க. ஏனையென்றதனான் மூன்று பாவினுந் துள்ளிய கலியோசையு மொருவகையான் வெண்பா நடைத்தே யாம், இலக்கணக் கலியோசையன்றாயினு மென்பது. (கoஎ, கoஅ)

வாழ்த்தியலின் கூறுபாடு நான்கு பாவிற்கும் உரித்து எனல்

கoகூ. வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாக்கும் உரித்தே.

இது முற்கூறிய மும்முதற் பொருட்கண் அறமானது வாழ்த்துதற் பொருட்டுமாய் நாற்பாவிற்கும் உரித்தாமென்கின்றது.

(இ - ள்.) வாழ்த்தியலின் கூறுபாடு நான்கு பாவிற்கும் உரித்து எ - று.

வகையென்றதனாற் கடவுளரும், முனிவரும், பசுவும், பார்ப்பாரும், அரசரும், மழையும், நாடுமென்னும் அறுமுறை வாழ்த்து வருதலே பெரும்பான்மைய என்பதூஉம், அங்ஙனம் வாழ்த்துங்கால் தனக்குப் பயன்படுதலும் படர்க்கைப் பொருட்குப் பயன்படுதலுமென இருவகையான் வரும் வாழ்த்தும் என்பதூஉம், முன்னிலையாகவும் படர்க்கையாகவும் வரும் வாழ்த்தும் என்பதூஉங் கொள்க.

ஏ - டு: " மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர்
வளைநரல் பௌவி முடுக்கை யாக
விசும்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப்
பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக
இயன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வ னென்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே." (நற். வாழ்த்து)

இது தனக்குப் பயன்பட வாழ்த்தியது.

" நீல மேனி வாலிழை பாகத்
தொருவ னிருதா ணிழற்கீழ்
மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே." (ஐங். வாழ்த்து)

இஃது உலகிற்குப் பயன்பட வாழ்த்தியது.

" முக்கட் பகவ னடிதொழா தார்க்கின்று
பொற்பனை வெள்ளையை யுள்ளா ரெழிலின்று
சக்கரத் தானை மறப்பின்று வாங்கின்று
சத்தியான் தாள்தொழா தார்க்கு." (இன்னா. வாழ்த்து)

" வானிடு வில்லின்......முடிகவென்று." (நாலடி. வாழ்த்து)

" ஆறறியந் தணர்க்கு." (கலித். வாழ்த்து)

இவற்றின் வேறுபாடுமுணர்க. இவற்றைக் கடவுள் வாழ்த்தென்று பெயர் கூறப்படும்.

" உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து." (குறள். உச)

இது முனிவரை வாழ்த்தியது.

" ஆயிர வெள்ள வூழி
வாழி யாத வாழிய பலவே." (பதிற்றுப்பத்து)

இஃது அரசரை வாழ்த்தியது.

" விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது." (திருக்குறள், கசு)

இது மழையை வாழ்த்தியது. ஒழிந்தன வந்துழிக் காண்க.

இவை அறுமுறை வாழ்த்தெனப் பெயர் கூறப்படும்.

இயலென்றதனான் இயற்கையாய வாழ்த்திவை யெனவும், மேல் வரும் புறநிலை வாழ்த்து முதலியன இயற்கையன்றி வாழ்த்தின்பாற் சார்த்தப்படுவன எனவுங் கொள்க.

வஞ்சிக்குதாரணம் வந்துழிக் காண்க. 'அங்கண் வானத்து அமரர் அரசர்' என்பது *பின்னுள்ளோர் கூறிய வாழ்த்தியல். (க0ௗ)

* யாப்பருங்கல விருத்திகாரர்.

புறநிலை வாழ்த்து கலியிலும் வஞ்சியிலும் வாராது எனல்

கக௦. வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ.

இது, நான்கு பாவிற்கும் உரித்தேயன்றி வரையறைப்படும் வாழ்த்து வேறுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்ப - நீ வழிபடும் நின் குலதெய்வம் நின்னைப் புறத்தே நின்று காப்ப, பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து - இல்லத்தாற் பொலிந்த செல்வத்தோடே நீ பெறும் புதல்வரும் அவர் பெறும் புதல்வரும் சிறப்பெய்தி, பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே - எல்லீரும் நீடுவாழ்வீராமின் என்று தெய்வத்தைப் புறத்தே நிறுத்தி வாழ்த்தும் வாழ்த்து, கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ - கலிப்பா உறுப்பாகவும் வஞ்சிப்பா உறுப்பாகவும் பாடப்பெறா எ - று.

எடுத்துக்கொண்ட காரியத்துக்கு ஏதுவாகிய தெய்வத்தினைப் படர்க்கையாக்கி அத் தெய்வத்தாற் பயன்பெறுகின்றானொருவனை முன்னிலையாக்கிக் கூறலிற் புறநிலையாயிற்று.

வகையென்றதனாற் கலியின் கூறுகிய பரிபாடற்கு மொக்கும்.

(எ - டு.) "அறிதுயி லரவணை யமர்ந்தோன் காப்ப
அருட்கடம் பூண்ட வகலாச் செல்வமொடு
நீயுநின் புதல்வருஞ் சிறந்து
வாழிய பெரும பூழியர் கோவே"

"திங்கள் இளங்கதிர்போற் றேந்திங்க ளூர்த்தேவன்
மைந்தர் சிறப்ப மகிழ்சிறந்து—திங்கட்
கலைபெற்ற கற்றைச் சடைக்கடவுள் காப்ப
நிலைபெற்று வாழியரோ நீ"

என வரும். இது பாவென்னுமுறுப்பிற்குப் பொருள் வரையறுத்தது.

நின்னென ஒருமை கூறிப் பொலிமினெனப் பன்மை கூறியது, புதல்வரோடுகூடப் பாடுதற்கமையு மென்றற்கு. (கக௦)

வாயுறை வாழ்த்து முதலியனவும் கலியிலும் வஞ்சியிலும் வாராவெனல்

ககக. வாயுறை வாழ்த்தே அவையடக் கியலே
செவியறி வுறூஉ* என் றவையும் அன்ன.

---

* 'என' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

இதுவும் பாக்களைப் பொருண்மேல் வரையறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) வாயுறை வாழ்த்தும் அவையடக்கியலுஞ் செவியறிவுறூஉவும் என்ற அம்மூன்றும் மேலைப் புறநிலை வாழ்த்துப் போல வாழ்த்துப் பகுதியவாகலுங் கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெருமையுமுடைய எ - று.

அவையாமாறு மேற்கூறுதும். வாயுறையென்றது வாய்மைமொழியாகிய மருந்தெனப் பண்புத்தொகை. மருந்துபோறலின் மருந்தென்றார். ஒருவன் சிறப்புக்கூறி வழுத்தி அவற்குப் பயன்படக் கூறலின் வாயுறை வாழ்த்தென்றார். மாட்டேற்றானே நிற்புறங்காப்ப என இடம் நியமித்தாற்போல இடநியமமுங் கொள்க.

அவையடக்கியலென்பது அவையடக்கிய இயலென விரியும்; அஃது அவர் அடங்குமாற்றால் தன்னை யிழித்துக்கூறி அவரைப் புகழ்தல். அவைக்கண் தானடங்குதலாயின், அவையடங்கியலென்பது பாடமாதல் வேண்டும்.

செவியறிவுறூஉவாவது ஒருவர்க்குக் கேள்வியறிவு படுத்து அவரை வாழ்த்துதல்; என்று கூறப்பட்டவவையும் ஆசிரியத்தானும் வெண்பாவானுங் கூறப்பெறும், எ - று.

எனவே, இந்நான்கு பொருண்மேலும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் வருமென்பதூஉம் ஒழிந்தன வாராவென்பதூஉம், மருட்பா அவ்விரண்டினானும் வருதலின் இப் பொருண்மேல் வருமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

தெய்வத்தோடு பட்டமையிற் புறநிலை முற்கூறி, முன்னிலைக்குரிமையின் வாயுறை யதன்பின் கூறி, வரையறை யின்மையின் அதன்பின் அவையடக்கியல் கூறி, முன்னிலைக்கண் வருமேனும் இன்ன குணத்தை யாவாயெனப் புகழ்பட வாழ்த்திப் பிற்கூறுதல் வேறுபாடுடைமையின் அதன்பின் செவியறிவுறூஉக் கூறி இம்முறையே வைத்தார்.

இங்ஙனங்கூறிய பாவுறுப்பினையுடைய நால்வகைச் செய்யுட்கும் இவ்வுறுப்பினதிலக்கணம் எய்துவிக்க. (கசக)

வாயுறை வாழ்த்தின் இலக்கணம்

கசஉ. வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொல்
தாங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்(று)
ஓம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே.

இது முறையானே வாயுறை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வேம்பும் கடுவும் போல வெஞ்சொல் - முற்பருவத்துக் கைத்தும் கடுத்தும் பிற்பருவத்து உறுதி பயக்கும் வேம்பும் கடுவும்போல வெய்ய சொல்லினை, தாங்குதல் இன்றி வழிநனி பயக்கும் என்று - ஒரு தடையின்றிப் பிற்பயக்கும் எனக் கருதி, ஓம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத்தற்றே-பாதுகாத்த சொல்லினானே மெய்யாக உறுத்துவது, வாயுறை வாழ்த்தே - வாயுறை வாழ்த்தாம் எ - று.

(எ - டு.) " இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
முடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவல
ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடுபிறர் கொள்ளச் சென்றுமாய்ந் தனரே
யதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயாது
உடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
*முளி கள்ளி நளி சுடலை
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்
உப்பிலா அவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்கு நோக்கா
திழிபிறப் பினோன் ஈயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையும்
இன்னா வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் துறந்தே" (புறம். நகூந.)

என வரும். (கக௨)

அவையடக்கியலின் இலக்கணம்

ககங. அவையடக் கியலே யரில்தபத் தெரியின்
வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மி
[னென்(று)
எல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே.

இது முறையே அவையடக்கியல் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவையடக்கியலே அரில்தபத் தெரியின் - அவை அடக்கிய இயலைக் குற்றமற ஆராயின், வல்லா கூறினும் வகுத்த

* " கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு" என்பதும் பாடம்.

னர் கொண்மின் என்று - வல்லாதவற்றைக் கூறினும் அவற்றை ஆராய்ந்து கொள்க என்று, எல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்தன்று - எல்லார்க்கும் வழிபடு கிளவி கூறியதாம் எ - று.

வல்லுதல் என்பது ஒன்றுவல்லனுதல்; அஃது ஒருவன் வல்லன வற்றை வல்ல என்பவாகலின் அதனெதிர்மறை 'வல்லா' என்றாயிற்று.

(எ - டு.) "நிரைத்த விரிக்கிற் றிரைப்பினு வாய்போ
லுரைத்த வுரைபோகக் கேட்டு—முரைத்த
பயின்றவா செய்வார் சிலரேதந் நெஞ்சத்
தியன்றவா செய்வார் பலர்."

இது பூதத்தாரவையடக்கு.

அரில்தப என்றதனாற் சிறுபான்மை யாப்பினும் பொருளினும் வேறுபட்ட கொச்சகத்தாற் கூறுந் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கும் அவை யடக்கியல் கொள்க. அது,

"கற்பா லுமிழ்ந்த மணியுங்கழு வாது விட்டா
னற்பா லழியு நகைவெண்மதி போனிறைந்த
சொற்பா லுமிழ்ந்த மறுவு மதியாற் கழூஉவிப்
பொற்பா விழைத்துக் கொளற்பாலர் புலமை மிக்கார்"
(சிந்தாமணி, பாயிரம்)

என வரும். (ககங)

செவியறிவுறூஉவின் இலக்கணம்

ககச. செவியுறை தானே,
பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடனெனச் *செவியுறுத் தற்றே.

இது முறையே செவியுறை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) செவிமருந்து போறலிற் செவியுறை யென்றார். பெருக்கமின்றிப் பெரியோர் நடுவண் அடங்கி வாழ்தல் கடப்பாடு எனக் கூறிச் செவிக்கு அறிவுறுத்துவது செவியறிவுறூஉ எ - று.

தானே என்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை; அஃது அடங்கி வாழ்வார்க்குப் புகழாதலின் வாழ்த்தின்பாற் பட்டது. அது,

"வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந், தெனாஅ துருகெழு......
மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே" (புறம்-சு)

* 'செவியுறுத் தன்றே' எனப்பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும்.

"என்று-மின்சொ லெண்பதத்தை யாகுமதி பெரும" (புறம்-௩0)
எனவரும்.

தானே என்றதனுன் இன்னகுணத்தை யாவாயென்று வாழ்த்திப் பின் செவியறிவுறுத்தல் கொள்க.

இத்துணையும் பாவின் பெயரும், எண்ணுமுறையும், வரையறையும், அவை பொருட்குரிமையுங் கூறிற்று. (கக௪)

ஒத்தாழிசை முதலிய மூன்றும் நாற்சீரடிக்கண் வரும் எனல்

கக௫. ஒத்தா ழிசையும் மண்டில யாப்பும்
குட் டமும் நேரடிக்கு ஒட்டின என்ப.

இதுவும் பாவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒத்தாழிசையும்-ஒத்தாழ்ந்த வோசையும், மண்டில யாப்பும் - மண்டலித்துவரும் யாப்பும், குட்டமும் - இருசீரும் முச்சீருமாகிக் குறைந்து வருவனவும், நேரடிக்கு ஒட்டின என்ப - நாற்சீரடிக்குப் பொருந்தின என்று கூறுவராசிரியர் எ - று.

என்றதனுல், நாற்சீரடி முரற்கைபடத் துள்ளிவருதலேயன்றித் தாழம்பட வோசைபெற்றும் வருமென்றூர். அதுவே ஒத்தாழிசையை ஒத்து மூன்ருய் வருமென்று "ஒத்துமூன் ருகு மொத்தா ழிசையே" (க௪க) என்புழிக் கூறுமாற்ரு னுணர்க.

இனி நாற்சீரடியாய் வருமாசிரியமும் வெண்பாவும் ஈற்றயலடியும் ஈற்றடியும் முச்சீராய் வருமென முன்விதித்தவை ஒருகால் நாற்சீராயும் வருமென்றற்கு மண்டிலயாப்பென்றூர்; அது மண்டிலவாசிரியப்பாவும் மண்டிலவெண்பாவுமாம்.

(எ - டு.) "வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார லுட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி ஞேரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே" (குறுந்தொகை-க௮)

எனவும்,

*"அறையருவி யாடாள் தினைப்புனமுங் காவாள்...குன்று"

எனவும் மண்டலித்து வந்தன.

இனி நாற்சீரடியாய் வரும் ஆசிரியப்பாவும் குட்டம்பட்டு வருமென்ரூர். ஆசிரியப்பாவிற்குக் குட்டமாவது குறளடிவஞ்சியும் சிந்தடி

* ௭உ ஆம் சூத்திர வுரையிற் காண்க.

வஞ்சியும் பொருந்தி வருதல். வெண்பாவிற்குக் குட்டமாவது ஈற்றய லடியேயன்றி ஏனையடியுங் குறைதல்.

எ - டு: "வளித்தலைஇய தீயும்,
திமுரணிய நீருமென் றாங்கு" (புறம்-உ)

என நாற்சீரடிக்கு இருசீரும் முச்சீரும் பொருந்தி ஆசிரியம் வந்தது.

* "அட்டாலும்பால்" † "வஞ்சிவெளிய" ‡ "நகாஅ" § "நாளும்" $ "கறைப்பற்பெரு" இவையே எழுதுக. இவை வெண்பாக் குட்டம் பட்டு வந்தன. (கசுரு)

குட்டம் தரவிலும் வரும் எனல்

கககு. குட்ட மெருத்தடி யுடைத்து மாகும்.

இது முற்கூறிய குட்டம் தரவுக்கும் உரித்தென்கின்றது.

(இ - ள்.) தரவினது ஈற்றடி குறைந்துவருதலை யுடைத்தாம் எ - று.

எருத்து என்றது தரவை; அஃது "எருத்தே கொச்சகம்" (கஙு) என்பதனானுணர்க.

எ - டு: "மெல்லிணர்க் கொன்றையும்" (முல்லைக்கலி-ங) "மலி திரையூர்ந்துதன்" (முல்லைக்கலி-ச) எனவும் வரும். (கககு)

மண்டிலமும் குட்டமும் ஆசிரியத்துள் வரும் எனல்

ககஎ. மண்டிலங் குட்டம் என்றிவை இரண்டும்
செந்தூக் கியல என்மனார் புலவர்.

இது முற்கூறிய மண்டிலமும் குட்டமும் ஆசிரியத்துக்குப் பெரும் பான்மை வருமென்கின்றது.

(இ - ள்.) மண்டிலம் குட்டம் என்றிவை இரண்டும் - மண்டிலம் குட்டம் என்று முற்கூறியவை இரண்டும், செந்தூக்கு இயல என்மனார் புலவர் - ஆசிரியப்பாவின் கண்ணே பயில நடக்கும் தன்மையை உடைய என்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

எனவே, வெண்பாவின்கண் சிறுபான்மை வருமென்றவாறாயிற்று. இரண்டும் அங்ஙனம் வருதல் சான்றோர் செய்யுளுட் காண்க. (ககஎ)

§ ‡ $ இவ்வடையாளமிட்ட செய்யுட்களை எஉஆம் நூற்பா உரையிற் காண்க.

நெடுவெண் பாட்டு முதலிய ஐந்தும் வெண்பா யாப்பினுள் வரும் எனல்

கக அ. நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே
கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச் செய்யுளோ(டு)
ஒத்தவை யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின.

இது வெண்பாவென்னும் உறுப்பினை இன்னுழியாமெனப் பொருளுஞ் செய்யுளும்பற்றி வரையறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) முற்கூறிய நெடுவெண்பாட்டுங் குறுவெண் பாட்டுங் கைக்கிளைப் பொருண்மேல் வருஞ் செய்யுளும் பரிபாடற் செய்யுளும் வசையாகிய பொருண் மேல்வருஞ் செய்யுளுமென்ற ஐந்துந் தம்மினொத்த செய்யுளெல்லாம் வெண்பாவென்னு முறுப்பினான் யாக்கப்படுந் தன்மையையுடைய எ - று.

எனவே, பெரும்பான்மை குறித்தபொருளை மறையாமற் செப்பிக் கூறலே அதற்கிலக்கணமாயிற்று. "முன்னைய நான்கும்" (தொல். பொ. அகத். ருஉ) என்ற அகத்திணையியற் கைக்கிளையும், "கடவுளும் வரையார்" (தொல். பொ. புறத். உஅ) என்ற உம்மையாற்கொண்ட புறத்திணையியற் கைக்கிளையும்; அன்றிக் "காமஞ் சாலா இளமையோள்" (தொல். பொ. அகத். ருo) என்ற கைக்கிளையும், "கைக்கிளை வகையொடு" (தொல். பொ. புறத். கரு) என்ற கைக்கிளையுட் கடவுட்கைக்கிளை யல்லாக் கைக்கிளையும் ஆகாவென்று கொள்க.

(எ - டு.) "அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு." (திருக். கoஅக)

இஃது அகப்புறக்கைக்கிளை.

"களியானைத் தென்னன் கனவின்வந் தென்னை
யளியான் அளிப்பானே போன்றான்—தெளியாது
செங்காந்தள் மெல்விரலாற் சேக்கை தடவந்தேன்
என்காண்பேன் என்னலால் யான்." (முத்தொள்ளாயிரம்)

"மங்குன் மனங்கடைஇ மான்மாலை நின்றேற்குப்
பொங்கு மருவிப் புனலூடன்—கங்குல்
வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித்
தருவான்கொல் மார்பணிந்த தார்." (முத்தொள்ளாயிரம்)

இவை சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கோடலிற் புறப்புறக் கைக்கிளை.

"குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த
நெடுமுத்தம் பூத லிருப்பப்—படுமுத்தம்

புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையாய்க்
கென்னை முறைய ளிவள்.''

இது கடவுட்கைக்கிளை.

இனி, "முன்னைய மூன்றும்" (தொல். பொ. களா. ௧௪) எனக் களவியலுள் கூறிய கைக்கிளையிலும் வருமேனும் உணர்க.

இனி *ஒருபொருணுதலாது திரிந்துவருங் கலிவெண்பாட்டும் ஈண்டுக் கூறிய நெடுவெண் பாட்டோடு ஒருபுடை யொப்புமையுடைமையின் அக் கலிவெண்பாட்டாக இக்காலத்தோர் கூறுகின்ற உலாச் செய்யுளும் புறப் புறக் கைக்கிளைப் பொருட்டாதல் †ஒன்றென முடித்தல் என்னும் உத்தியாற் கொள்க. அவ்வுலாச் செய்யுள் இரண்டுறுப்பாயும் வெண் பாவிற் கெட்டும் வருதலிற் கலிவெண்பாவின் கூறுமாறு ஆண்டுக் கூறுதும்.‡ இக்காலத்து அதனை ஒருறுப்பாகச் செய்து செப்பலோசை யாகவுங் கூறுவர்; அது துள்ளலோசைக்கே ஏற்குமாறுணர்க.

பரிபாடலென்பது பரிந்து வருவது; அது கலியுறுப்புப்போலாது நான்கு பாவானும் வந்து பலவடியும் வருமாறு நிற்குமென் றுணர்க. அது மேற்காண்க.

அங்கதச் செய்யுள் பண்புத்தொகை; அஃது இருவகையாதல் மேற் கூறுதும். (௧௧அ)

கைக்கிளை வெண்பாவானன்றி மருட்பாவானும் வரும் எனல்

௧௧௯. கைக்கிளை தானே வெண்பா வாகி
ஆசிரிய இயலான் முடியவும் பெறுமே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

(இ - ள்.) கைக்கிளைதான் முன்பு வெண்பாவுறுப்பாகிப் பின்பு ஆசிரியப்பா உறுப்பாக வரவும்பெறும் எ - று.

இங்ஙனம் வருவது மருட்பா ஆவதூஉம், அதுதான் அகப்புறக் கைக்கிளை யென்பதூஉம் உணர்க.

---

* "ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
திரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே."
(தொல். பொ. செய். ௧௫௪)

என்பது கொண்டு இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

† ஒன்றின முடித்தலென்பதும் பாடம்.

‡ இவ்வியல் "ஒருபொரு ணுதலிய" "கலிவெண் பாட்டே" என்னுஞ் சூத்திரங்களின் உரையிற் காண்க.

(எ - டு.) "திருநுதல் வேரரும்புந்.........தணங்கே"
(புறப். வெ. கைக்கிளை)

என வரும். (கககூ)

பரிபாடல் முற்கூறிய வெண்பா யாப்பில் அன்றி இது பா என்னும் இயல் நெறியில்லாப் பொதுப்பாவினும் வரும் எனல்

கஉ0. பரிபா டல்லே தொகைநிலை *விரியின்
இதுபா வென்னும் இயனெறி யின்றிப்
பொதுவாய் நிற்றற்கும் உரித்தென மொழிப.

இது பரிபாடற்காவதோர் புறநடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பரிபாடல்லே - பரிபாடல் †முற்கூறியவாறே வெண்பா உறுப்பான் வருதலே யன்றி, தொகைநிலை விரியின் - தொகைநிலையும் விரியுமாகக் கூறிய பா நான்கனுள், இது பா என்னும் இயல்நெறி இன்றி - இது பாவென்றறியப்படும் இயல் வழியின்றி, பொதுவாய் நிற்றற்கும் உரித்தென மொழிப - பொதுப் பட யாக்கப்பட்டு நிற்றற்கும் உரித்தென்று கூறுப எ - று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

(எ - டு.) "மண்ணார்ந் திசைக்கு முழவொடு கொண்டதோள்
கண்ணா துடன்வீழுங் காரிகை கண்டோர்க்குத்
தம்மோடு நிற்குமோ நெஞ்சு"

எனப் பரிபாடல் வெண்பாவுறுப்பான் வந்தது.

"ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை
தீயுமிழ் திறலொடு முடிமிசை யணவர."

என்றது, வெண்டளையும் ஆசிரியத்தளையும் விராஅய்த் துள்ளலோசை படவுங் கூறப்படுதலின் இது பாவென்னு மியனெறியின்றிப் பொதுவாய் நின்றது.

கலிக்கும் இதற்கும் வேறுபாடுள என்பது கலிக்கோதிய இலக்கணங்கள் இதற்கின்மையானும் ஆசிரியர் இவ்வாறு வேறு கூறலானும் பெறுதும். (கஉ0)

---

* "பரிபாட் டங்கதச் செய்யுளோ
டொத்தவை யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின" (தொல். செ. கக அ)
என்று முற்கூறியது.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'வகையின்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

பரிபாடற்குரிய உள்ளுறுப்புக்கள்

கஉக. கொச்சகம் அராகஞ் சுரிதகம் எருத்தொடு
செப்பிய நான்குந் தனக்குறுப் பாகக்
காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்.

இது பரிபாடற்கேற்ற உள்ளுறுப்புக் கூறுகின்றது. இவை சிறப் புறுப்பாகிய முப்பத்து நான்குமன்றி இதற்கும் கலிக்கும் உறுப்பாய் வருமென்று கொள்க.

(இ - ள்.) கொச்சகம் என்றது "எருத்தே கொச்சகம்" (தொல். செய். கஙுஎ) என்புழிக் கூறுகின்றும். சிறப்பில்லதனைக் கொச்சையென்று கூறும் வழக்கு நோக்கி இதனையுஞ் சிறப்பின்மை யாற் கொச்சகம் என்றார் என்பாருமுளர். குறிலிணை பயின்ற அடி அராகம், சுரிதகம், அடக்கியல், எருத்து, தரவு; என்ற இவற் றோடே முற்கூறிய நான்கு பாவையுந் தனக்கு உறுப்பாகக்கொண்டு காமப்பொருளைக் கருதிய நிலைமைத்தாய் வரும் எ - று.

தனக்கென்றதனான் அவையல்லன பிறவுறுப்புங்கொள்வது மேற் கூறுதும். கண்ணிய என்றதனாற் கடவுள் வாழ்த்தும், மலைவிளையாட்டும், புனல்விளையாட்டும், பிறவு மெல்லாம் காமங்கண்ணியே வருமென்று கொள்க.

கொச்சகவுறுப்புப் பயிலவருதலின் முன் வைத்தார். அராகம் இடையினல்லது வாரா. எருத்தினை ஈற்றில் வைத்தது தானன்றியும் அது (பரிபாடல்) வருதலின்.

(எ - டு.) "வானா றெழிலி மழைவள நந்தத்
தேனார் சிமைய மலையி னிழிதந்து
நான்மாடக் கூட லெதிர்கொள்ள வானா
மருந்தாகு தீநீர் மலிதுறை மேய
விருந்தையூ ரமர்ந்த செல்வநின் றிருந்தடி
தலையுறப் பரவுதுந் தொழுதே"

இது தரவு.

"ஒருசார்
அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழம்
பிணிநெகிழ் பிண்டி நிவந்துசேர் போங்கி
மணிநிறங் கொண்ட மலை ; ஒருசார்
தண்ணறுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை
வண்ண வரியிதழ்ப் போதின்வாய் வண்டார்ப்ப
விண்வீற் றிருக்குங் கயமீன் விரிதகையிற்

கண்வீற் றிருக்குங் கயம்; ஒருசார்
காறு களோதத் திரையொடு மாறுற்று
உழவி னோதை பயின்றறி விழந்து
திரிநரு மார்த்து நடுநரு மீண்டித்
திருநயத் தக்க வயல்; ஒருசார்
அறத்தொடு வேதம் புரைதவ முற்றி
விறற்புகழ் நிற்ப விளங்கிய கேள்வித்
திறத்திற் றிரிவில்லா அந்தணர் ஈண்டி
யறத்திற் றிரியாபதி; ஆங்கொருசார்
உண்ணுவ பூசுவ பூண்ப வுடுப்பவை
மண்ணுவ மணிபொன் மலைய கடல
பண்ணிய மாசறு பயந்தரு காருகப்
புண்ணிய வணிகர் புனைமறு கொருசார்
விழைவதை வினையெவன் மென்புல வன்புலக்
களம ருழவர் கடிமறுகு பிறசார்; ஆங்கு
அணையவை நல்ல நனிகூடு மின்ப
மியல்கொள நண்ணி யவை"

இது கொண்டுநிலை.

"வண்டுபொரேரெனவெழ வண்டுபொரேரெனவெழுங்
கடிப்பிகு வேரிக் கதவமிற் றோட்டிக்
கடிப்பிகு காதிற் கனங்குழை தொடர
மின்மினி வாய்ந்த விளங்கொளி நுதலார்
ஊர்களிற் றன்ன செம்ம லோருமவ்
வாயிருள் பனிச்சை வரிசிலைப் புருவத்
தொளியிழை யோங்கிய வொண்ணுத லோரும்
புலத்தோ டளாஇப் புகழணிந் தோரு
நலத்தோ டளவு நாணணிந் தோரும்
விடையோ டிகலிய விறனடை யோரு
நடைமட மேவு நாணிழந் தோருங்
கடனுரை திரையிற் கருநரை யோருஞ்
சுடர்மதிக் கதிரெனத் தூநரை யோரு
மடையர் குடையர் புகையர் பூவேந்தி
யிடையொழி வின்றி யடியுறையா ரீண்டி
விளைந்தார் வினைவின் விழுப்பயன் றுய்க்குந்
துளங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம் புரையு
மிருகே ழுத்தி யணிந்த வெருத்தின்
வரைகெழு செல்வ நகர்;
வண்டொடு தும்பியும் வண்டொடை யாழார்ப்ப
விண்ட கடதட மேகமோ டதிரத்

தண்டா வருவியோ டிருமுழா வார்ப்ப
வரியுண்ட கண்ணீரோடு ஆடவர் கூடிப்
புரிவுண்ட பாடலோ டாறுந் தோன்றக்
கூடு நறவொடு காமமுகிழ் விரியக்
கூடா நறவொடு காமம் விரும்ப
வினைய பிறவு மிவைபோல் வனவு
மனையவை யெல்லா மியையும் புனையிழைப்
பூமுடி நாகர் நகர் ''

இவை கொச்சகம்.

'' மணிமரு டைகவகை நெறிசெறி யொலிபொலி
யவிர்ஙிமிர் புகழ் கூந்தற்
பிணிநெகிழ் துனையிணை தெளியொளி திகழ்பு
ஞெகிழ்தெரி யரிமது மகிழ்பரிமலர் மகிழுண்கண் வாணுத [லோர்
மணிமயிற் றொழிலெழி லிகலிமலி திகழ்விழி
திகழ்கடுங் கடாக்களிற் றன்ன லவரோ
டணிமிக வந்திறைஞ்ச வல்ல லிகப்பப்
பிணிநீங்க நல்லவையெல்லா மெய்தருந் தொல்சீர்
வரைவாய் தழுவிய கல்சேர் கிடக்கைக்
குளவா யமர்ந்தா னகர் ''

இது முடுகியல்.

'' திகழொளி முந்நீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத்
திகழ்வெழ வாங்கித்தஞ் சீர்ச்சிரத் தொற்றி
மகர மறிகடல் வைத்து நிறுத்துப்
புகழ்சால் சிறப்பி னிருதிறத் தோர்க்கு
மமுது கடைய வருவயின் ஞெகி
மிகாஅ விருபட மாழியான் வாங்க
வுகாஅ வலியி னொருதோ ளாங்கால்
மறாஅ தணிந்தோருந் தாம்;
மிகாஅ மறலிய மேவலி யெல்லாம்
புகாவெதிர் பூண்டாருந் தாம்;
மணிபுரை மாமலை ஞாறிய ஞால
மணிபோற் பொறுத்தாருந் தாம்; பணிவில்சீர்ச்
செல்விடைப் பாகன் றிரிபுரஞ் செற்றுழிக்
கல்லுயர் சென்னி யிமையவின் ஞெகித்
தொல்புகழ் தந்தாருந் தாம் ''

இவையுங் கொச்சகம்.

அன்ன அணங்குடை யருந்தலை யாயிரம் விரித்தமை காரணமாகக் கூறலிற் காமங் கூறிற்று.

அராகம் வந்தன வந்துழிக் காண்க.

கொச்சகங்களும் வெள்ளையுதல் பெரும்பான்மை மேலிதற்குக் கூறு கின்ற வுறுப்புக்கள் வந்துழியுமொக்கும்.

முடுகியலுஞ் சொற்சீரடியும் வெள்ளடியோடு தொடர்ந்து வருதலின்,

"காமரு சுற்றமொ டொருங்குநின் னடியுறை
யாமியைந் தொன்றுபு வைகலும் பொலிகென
வேமுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும்
வாய்மொழிப் புலவநின் றாணிழ லுருழுதே"

இதுவுஞ் சுற்றத்தொடு பிரியாமை கூறலிற் காமங் கண்ணிற்று.

"எரிமலர் சினைஇய கண்ணை பூவை
விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித்
திருவொடுமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற்
றிருமணி பிறங்கும் பூணை மால்வரை
யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை
சேவலங் கொடியோய்நின் வலவயி னிறுத்து
மேவலுட் பணிந்தமை கூறு
நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே" (பரிபாடல்)

என ஆசிரியம் வந்தது.

"நின்னொக்கும் புகழ்நிழலவை" (பரிபாடல்)

இது வஞ்சித்தூக்கு. பிறவுமன்ன.

செப்பிய என்றதனான் அராகமின்றி வருதலுங், கொச்சக மீற்றடி குறையாது வருதலும், அவ்வழி யசைச்சீராகி யிறுதலும், வெள்ளைச் சுரிதகத்தா னிறுதலுங் கொள்க.

"அறவோ ருள்ளா ரருமறை காப்ப"

வென்னும் பரிபாடலுள்,

"செறுநர் விழையாச் செறிந்தநங் கேண்மை
மறுமுறை யானு மியைக நெறிமாண்ட
தண்வரல் வையை யெமக்கு"

என வெள்ளைச் சுரிதகத்தா னிற்றது. (கஉக)

இதுவுமது

கஉஉ. சொற்சீ ரடியும் முடுகிய லடியும்
அப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்.

இதுவும் அதற்கு உள்ளுறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சொற்சீரடியும் முடுகியலடியும் பரிபாடற்கு உள்ளுறுப்பாய் நிற்றற்குரியவாம் எ - று.

அடியென்றதனுன் முற்கூறியவடியோடு தொடர்ந்தல்லது தாமாக வாராவென்றுணர்த்துக.

சொற்சீரடி மேற்கூறுப.

முடுகியலடியாவது வெண்பாவோடு விராய்த்தொடர்ந் தொன்றுகநிற்கும்.

அராகமாவது, தாமே வேறு சில வடியாய் வரும்.

உரியவெனவே கலிக்கு இத்துணை யுரியவல்லவென்றுணர்க. எனவே அராகவுறுப்புத் தேவபாணிக்கல்லது வாராவென்றுணர்க. (கஉஉ)

சொற்சீரடியின் இலக்கணம்

கஉங. கட்டுரை வகையான் எண்ணொடு புணர்ந்தும்
முற்றடி யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியும்
ஒழியசை யாகியும் வழியசை புணர்ந்தும்
சொற்சீர்த் திறுதல் சொற்சீர்க் கியல்பே.

இது மேலெண்ணிய சொற்சீரடியாமாறு உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) கட்டுரை வகையான் எண்ணொடு புணர்ந்தும் - புணைந்துரை வகையாற் கூறுமாறுபோல எண்ணோடு கூடியும், முற்றடி யின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகியும் - தூக்குப்பட்டு முடியும் அடியின்றிக் குறைவாகிய சீரையுடைத்தாகியும், ஒழியசை யாகியும்- வேறோர் அசையோடு கூடாது ஒழிந்து நிற்பதோர் இயலசை யாகியும், வழியசை புணர்ந்தும் - அவ்வாறன்றி அதனோடு பல அசை புணர்க்கப்பட்டு நின்றும், சொற்சீர்த்து இறுதல் சொற்சீர்க்கு இயல்பே - ஓரெழுத்தொருமொழி முதலிய சொற்களெல்லாம் தாமே சீர்த்தன்மைபெற ஓசை பெற்றும் முடிந்து நிற்றவ் சொற்சீரடிக்கு இலக்கணமாம் எ - று.

(எ - டு.) "வடவேங்கடந் தென் குமரி" (தொல். பாயிரம்)

எனவும்,

"அ, இ, உ, எ, ஒ வென்னு மப்பா லைந்தும்."
(தொல். எழுத்து. நூல் ங)

எனவும் இவை யெண்ணொடு புணர்ந்தன.

"கறையணி மிடற்றினவை கண்ணணி நுதலினவை
பிறையணி சடையி னவை"

எனத் தூக்குப்பட்டு முடியாமற் குறைந்தன.

" ஒரூஉக்
கொடியியல் நல்லார் குரஞற்றத் துற்ற." (கலி. அஅ)

ஒரூஉவென நிரையசைதானே யொழியசையாயிற்று. ஆங்கென வருந் தனிச்சொல் வழியசைப்பாற்படும்.

"நொந்து, நகுவனபோல் நந்தின கொம்பு," "இனைந்துள்ளி, யுகுவது போலுமென் னெஞ்சு," "எள்ளித் தொகுபுட, ஞடுவ போலு மயில்," "கையி லுகுவன போலும் வளை." (கலி. ௩௩)

இவை முச்சீரடியான் வந்தனவு நாற்சீரடியான் வந்தனவுமாய் நின்றவா றுணர்தற்கு "நகுவன" "உகுவது" "தொகுபுடன்" "உகுவன" எனத் தொடைச்சுவடுபடுத்துக் கூறவே யவற்றின்முன் னின்ற சொற்கள் வழியசைபுணர்ந்த சொற்சீரடியாயவாறு காண்க. இவை யிடைநிலைப் பாட்டன்றிக் கொச்சகமாகலின் வரையறையின்றித் "தொகுபுட ஞடுவ போலு மயில்" என நாற்சீரடியானும் வந்தது. இவை மேலெண்ணவும்படும். இவை கலிக்கண் வருங்கா லொத்தாழிசை யினும் உறழ்கலியினும் முடுகியல் வாராமையும், அவற்றுட் சொற்சீரடி வருங்காற் றனிச்சொல்லாயல்லது வாராமையுங் கொள்க.

" சீர்கூ ருத னேரடிக் குரித்து" (தொல். செய். சங)

என்றமையின் ஒழியசை கூறுக வமையும். சீர்கூறுகக் கூறியவை யீண்டுச் சொற்சீரடியானடங்குமாறு முணர்க.

இவை பரிபாடற்கே யுரித்தென்ருரேனும் இயல்பென்றதனுனே யாண்டும் வருதலும் இலக்கணமென்பது பெற்ரும். அது,

" பாஅ வண்ணஞ், சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும் "
(தொல். செய். உகு)

என்பதனு னுமுணர்க.

முடுகியலடி* முற்காட்டினும். (கஉ௩)

அங்கதச் செய்யுளின் வகை

கஉச. அங்கதந் தானே யரில்தபத் தெரியின்
செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே.

இது முறையானே அங்கதங் கூறுகின்றது.

* செய். கஉக உரை பார்க்க.

(இ - ள்.) வசைச் செய்யுளைக் குற்றமற ஆராயிற் செம்பொருளங்கதமும், பழிகரப்பங்கதமுமீ என அவ்விருவகையினை யுடைத்து எ - று.

அவை புகழ்போன்று வசையாதலும், வசைபோன்று புகழாதலும் படவருமென்றற்கு அரில்தப என்றார்.

(எ - டு.) "நூற்றுவர் தலைவனைக், குறங்கறுத்திட்டானும் போன்ம்" என்றது, புகழ்போன்று வசை; மாயோன்கூற வுணர்தலின் இது காந்தத்தின்பாற்படும்.

"கொடைமடம் படுதலல்லது." (புறம். கசஉ)

என்பது வசைபோன்று புகழ். இது செம்பொருளின் பாற்படும்.

இதனானே அங்கதமாகாதென்பது கருத்தாயிற்று. (கஉச)

செம்பொருள் அங்கதம்

கஉரு. செம்பொருள்* ஆவன வசையெனப் படுமே.

இது முறையே செம்பொருள் அங்கதங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வாய்கரவாது கூறப்படும் வசை செம்பொருள் வசை யெனப்படும் எ - று.

அவை வெண்பாவே யன்றிச் சிறுபான்மை மற்றைய பாக்களானும் வருமென் றுணர்க.

(எ - டு.) "இருடீர் மணிவிளக்கத் தேழிலார் கோவே
குருடேயு மன்றுநின் குற்ற—மருடேயும்
பாட்டு முரையும் பயிலா தனவிரண்
டோட்டைச் செவியு முள"

இஃது ஏழிற்கோவை. ஔவையார் பாடியது.

எம்மிகழ் வோரவர் தம்மிகழ் வோரே
எம்மிக ழாரவர் தம்மிக ழாரே
தம்புக ழிகழ்வா ரெம்புக ழிகழ்வோர்
பாரி யோரி நள்ளி யெழினியாய்
பேகன் பெருந்தோண் மலைய னென்றிவ்
வெழுவந் தொருவனு மல்லை யதனா
னின்னை நோவ தெவனோ முட்டாற்

---

* இப்பாட்டுத் தமிழ் நாவலர் சரிதையில் ஔவையார் ஒருவனைப் பாடி அவன் இகழ்ச்சி சொல்ல அப்போது பாடிய அங்கத அகவல் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

றுக்குறைக் கட்டி போல
நீயு முளையே நின்னன் னோர்க்கே
யானு முளனே தீம்பா லோர்க்கே
குருகினும் வெளியோய் தேளத்துப்
பருகுபா லன்னவென் சொல்லுகுத் தேனே."*

கலிப்பாட்டான் வருவன வசைக் கூத்தினுட் காண்க.

அறச்சுவையிலன் வையெயிற்றினன்
மயிர்மெய்யான் மாசுடையினன்
பொய்வாயாற் புகழ்மேவலன்
மைகூர்ந்த மயலறிவினன்
மேவருஞ் சிறப்பி னஞ்சி
யாவரும் வெரூஉ மாலிக் கோவே"

இது வஞ்சி. (கஉரு)

பழிகரப்பு அங்கதம்

கஉசா. மொழிகரந்து† மொழியினது பழிகரப் பாகும்.

இது பழிகரப்பு அங்கதங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வசைப்பொருளினைச் செம்பொருள் படாம லிசைப்பது பழிகரப்பு அங்கதமாம் எ - று.

"ஈயென விரத்தல்" (புறம். உ0ச) என்னும் பாட்டினுள் "தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கட, லுண்ணா ராகுவர் நீர் வேட் டோரே" என்றவழி நின்செல்வங் கடல்போற் பெரிதேனும் பிறர்க் கினிதாய் நுகரப்படாதென வசையைச் செம்பொருளாகாமற் கூறியவாறு காண்க. புறத்தினுட் பலவு மிவ்வாறே வருவன காண்க. வெண்பாவில் வருவன வந்துழிக் காண்க. (கஉசா)

முற்கூறிய இருவகை அங்கதமும் ஓரொன்று
இரண்டு வகைப்படும் எனல்

கஉஎ. செய்யுள் தாமே யிரண்டென் மொழிப.

இது மேற்கூறிய இரண்டனையுமே இவ்வகையானும் பகுக்கப்படு மென்கின்றது.

(இ - ள்.) முற்கூறிய செய்யுள் தாம் ஓரோவொன்றிரண் டாம் எ - று.

---

* 'ஆயின' எனப் பாடம்கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

† இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'சொல்லினது' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

அவை செம்பொருட் செவியுறையங்கதம், பழிகரப்புச் செவியுறையங்கதம், செம்பொருளங்கதம், பழிகரப்பங்கதம் என நான்கு கூறுபடும் எ - று.

பாய்த்துள், விக்குள் என்றாற்போலச் செய்யுளென்பதுந் தொழிற்பெயர். (கஉஎ)

இருவகைச் செவியுறை அங்கதங்களின் இயல்பு

கஉஅ. *துகளொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன் [றாயின்
செவியுறைச் செய்யுள்† அதுவென மொழிப.

இது முற்கூறிய இருவகைச் செவியுறையுங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அரசன் தனக்குரிய அரசியலில் தப்பிய நிலையைக் கூறுங் கூற்றோடும், அவ்வறம்பொரு ளின்பம்பயக்கக் கூறுங் கூற்றோடும் ஒரு செய்யுள் கூடிவந்ததாயின் அது செம்பொருட் செவியுறையங்கதம், பழிகரப்புச் செவியுறையங்கதம் எனப் பெயர் கூறப்படும் எ - று.

துகளாவது படை குடி கூழமைச்சு நட்பு அரணென்னும் இவற்றைப் பாதுகாவாதிருத்தல்.

(எ - டு.) "நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக
வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்
அரசெனப் படுவது நினதே பெரும
வலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினு
மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு
மந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்டத்
தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல
வாடுகட் கரும்பின்‡ வெண்பூ நுடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை
யாங்க,

* கழைக்கரும்பின் என்பதும் பாடம்

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'புகழொடும்' எனப் பாடங் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

‡ பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'என்மனார் புலவர்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி
யறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
வெயின்மறைக் கொண் டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்
பொருபடை தரூஉங் கொற்றமு முழுபடை
யூன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினு
மியற்கை யல்லது செயற்கையிற் றோன்றினுங்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்
அதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயு
நொதுமலாளர் *பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பாரமோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே" (புறம்-ந௫)

இது இஞ்ஞாலம் இயற்கையல்லது தமது செயற்கையிற்றோன்றி னுங் காவலனைப் பழிக்கும்; இதனையுமுணராதே நீ வேற்றரசர்க்குப் பெறுதற்கரிதாகிய சிறந்த நாட்டினை நினதாகப் பெற்றுவைத்து அதனை யழிக்கின்றது நினக்கரசியலன்றென்று அவனாட்டை யழித்தமை கூறுத லில், துகளொடு புணர்வும், குடிபுறந்தரின் நினக்குச் செல்வ முதலிய சிறத்தலிற் பகைவர் நின்னை வணங்குவரெனப் பொருளொடு புணர்வும் வெளிப்படக் கூறலிற் செம்பொருட் செவியுறையங்கதமாயிற்று.

"வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி
நெடியவென் னாது சுரம்பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி
யோம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்றோ வின்றே
திறப்பட,

* பொய்ம்மொழி என்பதும் பாடம்.

நன்னூர் நாண வன்னுந் தேஎ
யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்
மண்ணுள் செல்வ மெய்திய
நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே" (புறம்-சஎ)

இது சோழன்நலங்கிள்ளியுழைநின்று உறையூர்புக்க இளந்தத்த னென்னும் புலவனைக் காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தா னென்று கொல்வுழி யவ்வரசற்கு வருகின்ற துகளினைக் கோவூர்கிழார் புலப்படாமற் செய்யுள் செய்து தமது சொல்லை யரசன்கேட்டு அஞ்சின னென்னும் பொருளை நிறுத்துதலிற் பழிகரப்புச்செவியுறை யங்கதமா யிற்று.

இவ்வாறே புறத்தினுட் செவியுறைச் செய்யுட்கள் பலவும் வருவன வுள. அவ்வேறுபா டுணர்ந்துகொள்க.

* புகழொடும் பொருளொடும் என்று பாடமோதின் மேல் "வசை யொடும் நசையொடும்" (செய்-கஉகூ) என்பது பொருந்தாதாம். (கஉஅ)

ஒழிந்த அங்கதச் செய்யுட்களின் இயல்பு

கஉகூ. வசையொடு நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயின்
அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்.

இஃது ஒழிந்த அங்கதச் செய்யுள் இருவகைத்தென்கின்றது.

(இ - ள்.) வசைப்பொருளொடும் அதனாற் பிறந்த நசைப் பொருளொடும் ஒரு செய்யுள் கூடிவருமாயின் அதனைச் செம் பொருளங்கதம் பழிகரப்பங்கதம் எனப் பெயர் கூறப்படும் எ - று.

அவை இலக்கியச் செய்யுளுட் காண்க. முன்னர்ச் செம்பொருள் வசைக்குக் காட்டிய உதாரணங்களினும் இவ்வேறுபாடு உய்த்துணர்க. (கஉகூ)

கலிப்பாவின் வகைகள்

கஙo. ஒத்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
கொச்சகம் உறழொடு கலிநால் வகைத்தே.

இது கலிப்பாவென்னும் உறுப்பினை இத்துணைப் பகுதியினால் வரு மென வகுத்து வருஞ் செய்யுள்பற்றி விரிவு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒத்தாழிசைக்கலியும், கலிவெண்பாவும், கொச் சகக்கலியும், உறழ் கலியுமெனக் கலி நான்கு கூறுபடும் எ - று.

* இப்பாடம் உரையாசிரியர் கொண்டது.

ஒத்தாழிசையென்னு முறுப்புடையது ஒத்தாழிசைச் செய்யுள். அது ஒத்தாழிசையென வினைத்தொகையாம். தாழிசையென்றது கட்டளைக் கலிக்குத் தரவு மிகத் துள்ளாதுவரத் தாழிசை யதனிற் குறைந்து வருதலிற் பெற்ற பெயர். இங்ஙனம் வருவது கட்டளைக்கலியே. இப்பெயர் பன்மையாற் பெற்ற பெயர். இனி ஒழிந்தவுறுப்பில் தாழிசை சிறத்தலின் தலைமையாற் பெற்ற பெயருமாம். இனிச் சீர்வகையான் வருங் கலிக்குத் தரவு மிகத் துள்ளி வரும்; இதற்குத் தாழிசையோசை தாழம்பட்டே வருதலும், சிறுபான்மை நேரீற்றியற்சீர் வருதலுங் கொள்க. எனவே கொச்சகத்திற்காயின் தாழிசை,

“நீயே,
வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய வப்பு தெரிதியே” (கலி - எ)

எனத் தாழம்பட்ட வோசையின்றி வரும்.

இனிக், கலிவெண்பாட்டுக் கலியாகிய வெண்பாட்டு; இது முன் மொழிநிலையல்.

கொச்சகம் உறுப்பினாற் பெற்ற பெயர்.

உறழ்கலி பொருளினாற் பெற்ற பெயர்.

தம்மின் ஒத்துவருதலானும் சிறப்புடைமையானும் ஒத்தாழிசை முற்கூறிற்று. நூற்றைம்பது கலியுள்ளும் ஒத்தாழிசைக்கலி அறுபத்தெட்டு வந்தது. இதற்குங் கொச்சகத்திற்கு மிடையே கலிவெண்பாக் கூறிற்று, அதுவும் இவைபோல வுறுப்புக்களுடைத்தாயும் வருமென்றற்கு. தரவும் போக்குஞ் சிறுபான்மையன்றியும் வருதலிற் கொச்சக மதன்பின்னதாயிற்று. அடக்கியலின்றியும், அடிநிமிர்ந்தும், ஒழுகிசையின்றியும் வருதலின் அதன்பின்னது உறழ்கலியாயிற்று.

பரிபாடலுங் கலியாகாவோவெனின், கலியும், பரிபாடலுமென வேறாக இரண்டு தொகை வழங்குதலானும், உறுப்பின் வேறுபாட்டானும் வேறென்றுணர்க. (கநO)

ஒத்தாழிசைக் கலியின் வகைகள்

கநக. ஒத்தா ழிசைக்கலி இருவகைத் தாகும்*

இது முறையே ஒத்தாழிசைப் பகுதி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) †

(கநக)

---

* ‘அவற்றுள், ஒத்தாழிசைக்கலி’ எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

† இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை கிடைத்திலது. இதற்கு உரை யாம் எழுதியுள்ள விளக்கவுரையிற் காண்க.

அகநிலை ஒத்தாழிசைக் கலியின் உறுப்புக்கள்

கடூஉ. இடைநிலைப் *பாட்டே தரவுபோக் [கடையென
†நடையயின் ஹெழுகு மொன்றென மொழிப.

(இ - ள்.) இது மேற்கூறிய ஒத்தாழிசை யிரண்டினுள் ஒன்று தாழிசையுந் தரவுஞ் சுரிதகமுந் தனிச்சொல்லும் என நான்குறுப்பாகப் பயின்று வருமென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

அவ்வாறு பயின்று வருமெனவே இத்துணை ஏனையொன்றும் பயிலாது வருமென்பதாம்.

செய்யுளிடையே நிற்றலானும், தாழம்பட்டவோசையன்றியும் வருவனவுங் கோடற்குத் தாழிசையென்னாது பொதுவாக இடைநிலை யென்றார். அவைதாமே பாட்டாயும் வருதலும், அங்ஙனம் வருங்கா லொன்றும் பலவுமாயும் வருதலுங்கோடற்குப் பாட்டென்றார்.

இதனைத் தரவிற்கு முற்கூறினார் ஒத்தாழிசைக்கலியென இதனாற் பெயர்பெறுதலின். இவ்வேறுபட்ட உதாரணங்கள் மேற்காட்டுதும்.

முகத்துத் தரப்படுதலின் தரவு; உடம்புந் தலையும் வேறுபாடாக வழங்கும் வகையான் உடம்பிற்குக் கழுத்துப்போல் இது முன்னிற்றலின் எருத்தென்று பெயர் கூறுப.

போக்கிற்கிலக்கணம் மேற் கூறுதும்.

முன்னும் பின்னும் பிறவுறுப்புக்களை யடையநிற்றலின் அடைநிலை. அது தனி நின்றுஞ் சீராகலின் தனிச்சொல் எனவும்படும்.

எனவே தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் முறையே வருதல் மரபாம். சிறுபான்மை தனிச்சொல்லின்றியும் வருதலிற் தனிச் சொல்லை யீற்றிற் கூறினார். (கடூஉ)

தரவிற்குரிய அடியளவு

கடுடு. தரவே தானும் நாலடி யிழிபாய்
‡ஆறி ரண்டுயர் பேறவும் பெறுமே.

இது தரவிற்கு அளவு கூறுகின்றது.

---

* 'பாட்டொடு' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

† 'நடைநவின் ஹெழுகும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும்.

‡ 'ஆறிரண் டுயர்வும் பிறவும் பெறுமே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம் பூரணர். 'ஆறிரண் டுயர்பென்று அறையவும் பெறுமே' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய தரவிற்கு அளவுதான் நான்கடிமுத லாகப் பன்னிரண்டடிகாறும் வரப்பெறும் எ - று.

எனவே ஒன்பது நிலம்பெற்றதாம். உம்மையாற் சிறுபான்மை பன்னிரண்டடியி னுயரவும் பெறும். அது,

" நீரார் செறுவி னெய்தலொடு நீடிய
நேரித ழாம்ப னிரையிதழ் *கொய்ம்மார்
சீரார் சேயிழை யொலிப்ப வோடு
மோரை மகளி ரோதை வெரீஇ
யார லார்கை யஞ்சிறைத் தொழுதி
யுயர்ந்த பொங்க ருயர்மர மேறி
யமர்க்கண் மகளி ரலப்பிய வின்னோய்
தமர்க்குரைப் பனபோற் பல்குரல் பயிற்று
மூயர்ந்த போர்வி னெல்லிநல் லூரன்
புதுவோர்ப் புணர்தல் வெய்ய னாயின்
வதுவை நாளால் வைகலு மஃதியா
னோவேன் றோழி நோவாய் நீயென
வெற்பார்த் துறுவோய் கேளினித் தெற்றென." (கலி. எரு)

இது பதின்மூன்றடியான் வந்தது.　　(கஙங)

தாழிசைக்குரிய அடியளவு

கஙச. இடைநிலைப் பாட்டே
தரவகப் பட்ட †மரபின தென்ப.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தாழிசையாவது தரவிற்சுருங்கின முறைமையினை யுடையது எ - று.

அகப்படுதலென்பது அகம், புறமென் றிருகூறு செய்தவழி முற்கூற்றி னுடம்படுதல். மூன் காலமுன்னும். எனவே ஆறடிமுதல் இரண்டடி காறும் வரப்பெறுமென்று கொள்க.

மரபின் என்றதனான் நான்கடித்தரவிற்கு நான்கடித் தாழிசை வருதலுங் கொள்க. இவற்றிற்குதாரணம் மேற்காட்டுதும். இதனானே பன்னீரடியிகந்த,

" நீரார் செறுவின் "　　(கலி. எரு)

என்ற தரவிற்கும்,

* கொண்மார் என்பதும் பாடம்.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'மரபின என்ப' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

"எல்லி வருதி யெவன்குறித் தனையெனச்
சொல்லா திருப்பே னாயி னொல்லென
விரியுளைக் கலிமான் றேரொடு வந்த
விருந்தெதிர் கோடலின் மறைப்ப லென்றும்" (கலி. எரு)

எனத் தரவகப்பட்ட தாழிசை வருதல் கொள்க. (கஙச)

தனிச் சொற்குரிய இடம்

கஙரு. அடைநிலைக் கிளவி தாழிசைப் பின்னர்
நடைநவின் றொழுகு *மாங்கென் கிளவி.

இது தனிச்சொற்கு இடங்கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஆங்கென்னும் அசைச்சொல்லாய் அடைநிலை யாகிய சொல் தாழிசையின்பின்னே பயின்று வரும் எ - று.

ஆங்கென்னுமசைச்சொல் பயிலுமெனவே அல்லாதன பொருள்பெற வருதல் பெற்றும். ஆங்கென ஏழனுருபாய் இடப்பொருளுணர்த்திற்றேல் யாண்டும் பொருளுணர்த்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் நில்லாமையின் அசைநிலையாயிற்று.

உதாரணம் மேற்காட்டுதும். (கஙரு)

சுரிதகத்தின் இலக்கணம்

கஙசா. போக்கியல் வகையே வைப்பெனப் படுமே.†

இஃது ஒழிந்த சுரிதகம் உணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) போக்கினதிலக்கணப் பகுதியை வைப்பென்று கூறப்படும் எ - று.

என்றது போக்குதலும் வைத்தலுமென்னும் இரண்டிலக்கண முடைத்து எ - று.

செய்யுள் பிறிதொன்றினை அவாவாமல் கடைபோகச் செய்தலிற் போக்கெனவும், முற்கூறிய தரவு தாழிசைகளிற் பொருள்களைக்கொண்டு தொகுத்து வைத்தலின் வைப்பெனவும் படும் என்றவாறு. இதனை அடக்கியலென்றும், வாரமென்றும் மேற்கூறுவார்; ஆண்டு அப் பொருள்களு முணர்க. (கஙசா)

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'ஆங்கென மொழிப' எனப் பாடங் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† இச்சூற்பாவோடு அடுத்த நூற்பாவையும் இணைத்து ஒரே நூற்பா வாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

சுரிதகத்திற்குரிய அடியளவும், அதன் பொருள் வைப்பும்

கஙஎ. தரவிய லொத்தும் அதனகப் படுமே
புரைதீர் இறுதி நிலையுரைத் தன்றே.

இதுவுஞ் சுரிதகத்து எல்லை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சிறுபான்மை தரவுகளோடொத்தும், உம்மையான் ஏறியும் வருமாயினும் பெரும்பான்மை தரவின்பாகம் பெறுதலை யிலக்கணமாக வுடைத்தாய்வரும். அங்ஙனம் வருமிடத்துப் பெரும்பான்மையும் இடைநிலைப்பாட்டின் பொருளை முடிவு காட்டியே நிற்கும் எ - று.

இயலென்றதனால் தரவின் பொருள்கொண்டு முடியவும் பெறுமென்று கொள்க. சிறுமைக் கெல்லை கூறுமையின் ஆசிரியத்திற் கூறிய மூன்றடியே சிறுமையாம். அகப்படுமெனவே தரவின் பாகமாகிய ஆறடியே உயர்விற்கெல்லையென்பதூஉம், இழிவிற் கெல்லை கூறுமையிற் பன்னீரடித்தரவிற்காயினும் மூன்றடியான் வருமென்பதூஉம், அடிவரையிறந்த தரவிற்கும் இவ்வாறே வருமென்பதூஉங் கொள்க. வெள்ளைச் சுரிதகத்திற்கும் இஃதொக்கும்.

ஒத்தும் என்றலின் ஆசிரியம் மண்டிலமாய் வருதலுங் கொள்க.

இறுதி யென்றது இடைநிலைப்பாட்டை.

(எ - டு.) தரவு மிகத்துள்ளாமற் றாழிசை தாழம்பட்டுவந்த கட்டளைக்கலி வந்துழிக் காண்க.

“ வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற்
சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய
சுற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங்
கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்

துன்னுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வௌவலிற்
புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை
வெள்வேல் வலத்திற் பொருடரல் வேட்கையி
னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தன ளென்தோழி

காழ்விரி கவையார மீவரு மிளமுலை
போழ்திடைப் படாஅமை முயங்கியு மமையாரென்
றாழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர்
சூழ்வதை யெவன்கொ லறியே னென்னும்;

முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக்
கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்

றொள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவ
ருள்ளுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்;

நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங்
கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென்
றொண்ணுதல் நீவுவர் காதலர் மற்றவ
ரெண்ணுவ லெவன்கொ லறியே னென்னும்
எனவாங்கு,

கழிபெரு நல்கலொன் றுடைத்தென வென்றோழி
யழிவொடு கலங்கிய வெவ்வத்த ளொருநாணீர்
பொழுதிடைப் படநீப்பின் வாழ்வாளோ
வொழிகினிப் பெருமநின் பொருட்பிணிச் செலவே" (கலி - ச)

இது மிகவுந் துள்ளிவந்த எட்டடித் தரவுந் தாழம்பட்ட வோசை பெற்றுத் தரவகப்பட்ட மரபினதாகிய நான்கடித்தாழிசை மூன்றும் ஆங்கென்னு மசைநிலைத் தனிச்சொல்லுந் தரவின் பாகம்பெற்று நான் கடியா யிறுதிநிலையுரைத்த சுரிதகமும் பெற்றுத் தரவினுந் தாழிசையினு நேரீற்றியற்சீரும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி.

நேரீற்றியற்சீர் கட்டளைக்கு வாராமை யுணர்க.

"ஞாலமூன் றடித்தாய முதல்வற்கு முதுமறைப்
பாலன்ன மேனியா னணிபெறத் தைஇய
நீலநீ ருடைபோலத் தகைபெற்ற வெண்டிரை
வாலெக்கர் வாய்சூழும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப;

ஊரல ரெடுத்தரற்ற வுள்ளாய்நீ துறத்தலிற்
கூருந்தன் னெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாள்மன்
காரிகை பெற்றதன் கவின்வாடக் கலுழ்பாங்கே
பீரல ரணிகொண்ட பிறைநுத லல்லாக்கால்;

இணைபிவ்வூ ரலர்தூற்ற லெய்யாய்நீ துறத்தலிற்
புணையில்லா வெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாள்மன்
துணையாருட் டகைபெற்ற தொன்னல மிழந்துநீ
யணிவனப் பிழந்ததன் அணைமென்றோ ளல்லாக்கால்;

இன்றிவ்வூ ரலர்தூற்ற வெய்யாய்நீ துறத்தலி
னின்றதன் னெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாள்மன்
வென்றவே னுதியேய்க்கும் விறனல னிழந்துநீ
நின்றநீ ருக்கலுழ நெடும்பெருங்க ணல்லாக்கால்,
அதனால்,
பிரிவில்லாய் போலநீ தெய்வத்திற் றெளித்தசொல்
லரிதென்று டணிந்தவ ளாய்நலம் பெயர்தரப்
புரியுளை நெடுமான்றேர் கடவுபு
விரிதண்டார் வியன்மார்ப விரைகநின் செலவே." (கலி - கஉச)

இது நாலடி யிழிபாகிய நான்கடித்தரவிற்கு மரபென்ற இலேசாற் கொண்ட நான்கடித்தாழிசை தம்முள் அளவொத்து வந்து, நடை நவிலாது பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் பெற்றுத் தரவிய லொத்து இறுதிநிலை யுரைத்த சுரிதகமும் பெற்ற வொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை
மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்
தூறதர் பட்ட வாறுமயங் கருஞ்சுர
மிறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் யாமுமக்குச்
சிறந்தன மாதல் அறிந்தனி ராயின்
நீளிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவலி
னுள்வினைக் கழிந்தோர் போற லல்லதைக்
கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிகுவ
நாளுங் கோண்மீன் றகைத்தருந் தகைமே;
கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபின்
புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ;
ஆள்பவர் கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோற்
பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண் டமைவாளோ;
ஓரிரா வைகலுள் தாமரைப் பொய்கையுள்
நீர்நீத்த மலர்போல நீநீப்பின் வாழ்வாளோ;
எனவாங்கு,
பொய்ந்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்
டெந்நாளோ நெடுந்தகாய்நீ செல்வ
தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே.''　(கலி-ரு)

இது சிறுமைக்கெல்லை கூறிய ஈரடித்தாழிசையும், ஆசிரியத்திற்குக் கூறிய சிறுமையான்வந்த மூன்றடிச் சுரிதகமும் பெற்றது.

''இமயவில் வாங்கிய வீர்ஞ்சடை யந்தண
னுமையமர்ந் துயர்மலை யிருந்தன னாக
வையிரு தலையி னரக்கர் கோமான்
றொடிபொலி தடக்கையிற் கீழ்புகுத் தம்மலை
யெடுக்கல் செல்லா துழப்பவன் போல
வுறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவுகொண் டதன்முதற் குத்திய மதயானை
நீடிரு விடரகஞ் சிலம்பக் கூஉய்த்தன்
கோடுபுய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்''　(கலி - நூஅ)

என்ற இதன் உள்ளுறையுவமத்தால் தலைவி விழுமங் கூறியதனையு முடன்கொண்டு சுரிதகத்து,

''நின்னுறு விழுமங் கூறக் கேட்டு
வருமே தோழி நன்மலை நாடன்

வேங்கை விரிவிட நோக்கி
வீங்கிறைப் பணைத்தோள் வரைந்தனன் கொளற்கே"
(கலி - கூ அ)

எனக் கூறுதலின் இயலென்ற இலேசாற் றரவின் பொருள்கொண்டிற்ற சுரிதகம் வந்தது.

" பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல் பனிமல்க
வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர
வாடெழி லழிவஞ்சா தகன்றவர் திறத்தினி
நாடுங்கா னினைப்பதொன் றுடையேன்மன் னதுவுந்தான்"
(கலி - கசு)

என்னு நான்கடித்தரவிற்குச்,

"செய்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் செல்வார்மாட் டினையன
தெய்வத்துத் திறனோக்கித் தெருமரல் தேமொழி
வறனோடின் வையத்து வான்றருங் கற்பினு
ணிறனோடிப் பசப்பூர்த லுண்டெனா
வறனோடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத் திறத்தே" (கலி-கசு)

எனச் சுரிதகம் ஐந்தடியான் மிக்கு வந்தது. இஃது ஒத்தும் என்ற உம்மையாற் கொண்டது.

" அரிதே தோழிநா ணிறுப்பாமென் றுணர்தல்
பெரிதே காமமென் னுயிர்தவச் சிறிதே
பலவே யாமம் பையுளு முடைய
சிலவே யெம்மோ டுசாவு மன்றி
யழலவிர் வயங்கிழை யொலிப்ப வுலமந்
தெழிலெஞ்சு மயிலி னடுங்கிச் சேக்கையு
ளழலா கின்றவர் நக்கதன் பயனே
மெல்லிய நெஞ்சு பையுள்கூ றத்தஞ்
சொல்லினு னெய்தமை யல்ல தவர்நம்மை
வல்லவன் றைஇய வாக்கமை கடுவிசை
வில்லினு னெய்தலோ விலர்ம னாயிழை
வில்லினுங் கடிதவர் சொல்லினுட் பிறந்தநோய்;
நகைமுத லாக நட்பினு ளெழுந்த
தகைமையி னலித லல்ல தவர்நம்மை
வகைமையி னெழுந்த தொன்முரண் முதலாம்
பகைமையி னலிதலோ விலர்மன் ஆயிழை
பகைமையிற் கடிதவர் தகைமையி னலியுநோய்;
நீயல னென்றென்னை யன்பினிற் பிணித்துத்தஞ்
சாயலிற் சுடுத லல்ல தவர்நம்மைப்
பாயிரு ணீக்கு நோய்தபு நெடுஞ்சுடர்

தீயினுற் சுடுவதோ விலர்ம ஞயிழை
தீயினுங் கடிதவர் சாயலிற் கனலுநோய்
ஆங்க,
அன்னர் காதல ராக வவர்நமக்
கின்னுயிர் போத்தரு மருத்துவ ராயின்
யாங்கா வதுகொல் தோழி யெனையதூஉந்
தாங்குதல் வலித்தன் ருயி
னீங்கரி துற்றன் றவருறீஇய நோயே" (கலி-கங எ)

இது இடைநிலைப்பாட்டென்றதனல் தாழிசையின்றி வந்த இடைநிலைப்பாட்டு ஐந்தடியான் வந்தது. ஆறடியான் வருவன வந்தவழிக் காண்க.

"இன்னரிச் சிலம்பிற் சின்மொழி யைம்பாற்
பின்னொடு கெழீஇய தடவர லல்குல்
நுண்வரி வாட வாராது விடுவாய்
தண்ணந் துறைவ தகாஅய் காண்" (கலி-கஉ௯)

இதுவுந் தாழிசையல்லா இடைநிலைப்பாட்டு.

"காணுமை யிருள்பரப்பிக் கையற்ற கங்குலான்
மாணுநோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனை நீ
காணவும் பெற்றாயோ காணயோ மடநெஞ்சே" (கலி-கஉக)

இது தாழிசையெனவும், இடைநிலைப்பாட்டெனவும்படும். இடைநிலைப்பாட்டாய்த் தனியே வருவன கொச்சகமென் றுணர்க. வெள்ளைச் சுரிதகத்தான் முடிவனவும் வந்துழிக் காண்க.

புரைதீரென்றதனல் தாழிசைப் பொருளேயன்றி அவற்றேடு போக்கியற் பொருளுங்கொண்டு *புடைபடாது வருவனவுங் கொள்க. அது,

"அரசினு நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ" (கலி-அ)

என முடித்தலின்.

"நச்சல் கூடாது பெரும விச்செல
வொழிதல் வேண்டுவல் சூழிற் பழியின்று" (கலி-அ)

எனத் தாழிசைப் பொருளைக்கொண்டு பின்பு,

"மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பி
நன்னகர் விழையக் கூடி
னின்னுறல் வியன்மார்ப வதுமனும் பொருளே" (கலி-அ)

எனப் போக்கியற் பொருளையுங் கொண்டிற்றது. பிறவுமன்ன. (கக எ)

* புரைபடாது என்பதும் பாடம்.

ஏனைய ஒத்தாழிசைக் கலியும் அதற்குரிய பொருண்மையும்

கருஅ. ஏனை யொன்றே,
தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே.

இஃது ஒழிந்த ஒத்தாழிசை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒழிந்த வொத்தாழிசை முன்னிலை யிடமாகத் தேவரைப் பராவும் பொருண்மைத்து எ - று.

எனவே இது அகநிலைச்செய்யுளாகாதென்பதூஉம், முன்னையது அகநிலைச் செய்யுளாமென்பதூஉம் பெறுதும். முன்னிலைக்கண் வருமெனவே முன் நாற்பாவிற்கு முரித்தென்ற வாழ்த்தியல் நான்கு கலிக்கு மெய்திற்றேனும் அவை தேவபாணி யாகாவாயிற்று. அங்ஙனம் பராவினும் படர்க்கையாயவழிப் புறநிலை வாழ்த்தேயாம். பாட்டுடைத் தலைவனைக் கூட்டிக்கூறினு மென்பது பெறுதும். எனவே, பாட்டுடைத் தலைவனைக் கூட்டினுங் கூட்டாவிடினுந் தேவர்ப் பராயிற்றேயாம்; முன்னிலையென்பது பெற்றும். கலிப்பாப் புலனெறி வழக்கேயன்றிச் சிறுபான்மை கடவுட்பராஅய பொருளானும் வருமென்றற் கிதனைப் பிற் கூறினர். தெய்வந் தானே நின்னை யான் காப்பேனெனக் கூறும் உலக வழக்கமாகாதென் றுணர்க. (கருஅ)

மேற்கூறிய கலியும் இருவகைப்படும் எனல்

கருகூ. அதுவே,
வண்ணக மொருபோ கெனவிரு வகைத்தே.

(இ - ள்.) இஃது ஏனையொன்று என்ற பெயர்த்தாழிசை, வண்ணகவொத்தாழிசை யெனவும், ஒருபோகெனவு மிரண்டாம் எ - று.

இதன் பயன் இவற்றுள் ஒருபோகு ஒத்தாழிசையெனப் பெயர் கூறப்பெறுதென்பதாம். அது அகநிலையொத்தாழிசையை முற்கூறிப் பின் சிறுபான்மை தோன்ற ஏனையொன்றெனவுங் கூறிப் பின்னரு முற் கூறிய வொத்தாழிசையைச் சேர வண்ணகத்தை வைத்துப் பின் ஒருபோகென வேறுபட வைத்ததனானும், அதனிலக்கணங் கூறுகின்ற "எருத்தே கொச்சகம்" (செய். கருரு) என்னுஞ் சூத்திரத்துத் தாழிசை யுறுப்புப் பெறுமெனக் கூறுமையானு முணர்க.

இக்காலத்தார் ஒருபோகினையும் ஒத்தாழிசையென்னுந் தாழிசை பெய்து காட்டுவர்; அது தொல்காப்பியனார் கருத்தன்மையுணர்க. (கருகூ)

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலியின் உறுப்புக்கள்

கசுo. வண்ணகந் தானே
தரவே தாழிசை யெண்ணே வாரமென்(று)
அந்நால் வகையில் தோன்று மென்ப.

இது முறையானே வண்ணகங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வண்ணகவொத்தாழிசைதான் தரவுந் தாழிசையும் எண்ணுறுப்புஞ் சுரிதகமுமென் றெண்ணிய நான்கு முறைமையாற் றோன்றும் எ - று.

தனிச்சொல்லையும் அதிகாரத்தாற்கொள்க. தரவினுல் தெய்வத்தை முன்னிலையாக நிறுத்தித் தாழிசையால் தெய்வத்தை வண்ணித்துப் புகழ்தலின் வண்ணகமாயிற்று. ஒழிந்த வுறுப்பான் வண்ணிப்பினும் அதற்குச் சிறந்தவுறுப் பிதுவேயாம்; எனவே அகநிலைச்செய்யுளுள் தாழிசை வண்ணித்து வாராவாயிற்று. எண்ணுறுப்பு மேற்கூறுப.

உதாரணமும் மேற்காட்டுதும்.

அவ்வுறுப்பு நீர்த்திரைபோல் முறையே சுருங்கிவருதலி னதனையம்போதரங்கவொத்தாழிசை யென்றும், வண்ணக மென்றதனை அராகவுறுப்பாக்கி அவ்வுறுப்புடையது வண்ணகவொத்தாழிசை யென்றுங் கூறுவாருமுளர். இது பின்னுள்ளோர் கூறிய நூற்கெல்லா முதனூலாதலின், தொல்காப்பியனாரை மாறுபடுதல் மரபன்றென்க. (கசுo)

வண்ணக ஒத்தாழிசைத் தரவிற்குரிய அடியளவு கூறல்

கசுக. தரவே தானும்,
நான்கும் ஆறும் எட்டும் என்ற
நேரடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும்.

இஃது எனையொன்றற்குத் தரவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தரவுதானும் நான்குமுதற் பன்னிரண்டடியிறுதியாக வாராது; தேவபாணிக்காயின் எட்டும் ஆறும் நான்குமென்ற சமநிலையைப் பற்றிய நிலைமைத்தாய் வரும் எ - று.

இதனால் தலையளவு, இடையளவு, கடையளவுகளாம். ஒழிந்த வுறுப்பிற்கும் இவைகொள்க.

நேரடி பற்றியவென்றதற்கு அளவடியென்பது ஈண்டுக் கூறவேண்டாமையிற் சமநிலையானன்றி வியநிலையான்வாராவென்பதே பொருளாயிற்று. (கசுக)

வண்ணகத்திற்கு ஒத்தாழிசை இவ்வாறு வரும் எனல்

கசுஉ. ஒத்துமூன் றாகும் ஒத்தா ழிசையே.*

இது தாழிசை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பொருளும் அளவுந் தம்முளொத்து மூன்றாய் வருந் தேவபாணிக்கண் வருந் தாழிசை எ - று.

இவை பொருளொக்குமெனவே அகநிலையொத்தாழிசைக்கண் வருந் தாழிசை சிறுபான்மை பொருளொவ்வாது வருதல் பெற்றாம்.

(எ - டு.) "கல்லெனக் கவின்பெற்ற" (கலி - ௫)

என்னுந் தாழிசையை இடப்பொருளோடு உவமைகூறி "ஓரிரா வைகலுள்" (கலி-௫) என்னுந் தாழிசையை இடத்தியல் பொருளோடு உவமை கூறியவாறுணர்க. (கசுஉ)

மேலதற்கு அடியளவு கூறல்

கசுங. தரவிற் சுருங்கித் தோன்றும் என்ப.

இது முன்னர்வந்த வொத்தாழிசைபோல் தாழிசை தரவோடொத்து வாராவென ஐயமகற்றியது.

(இ - ள்.) எட்டும் ஆறும் நான்குமென்ற வண்ணத்தின் றாழிசையுஞ் சமநிலைத் தரவிற் சுருங்கித் தோன்றும் எ - று.

வாளாதே 'சுருங்கு'மென்றாரேனும், 'தோன்று'மென்றதனால் தரவின் பாதியாகிய நான்கடியு மூன்றடியுமே தனக்குப் பெருமைக்குஞ் சிறுமைக்குமெல்லை யென்று கொள்க. ஈரடியிரண்டும் வந்து தொடர்தலின் நான்கடித்தரவின் பாகமாகிய ஈரடித் தாழிசையாகாதாயிற்று. இங்ஙனங் கூறுக்கால் ஏழடிப் பெருமையாகத் தாழிசை கோடல்வேண்டும்.

இதனாற் கூறிய நான்கடியானு மூன்றடியானுமன்றி ஐந்தடியானு மிரண்டடியானும் வாராதென்பதாயிற்று. (கசுங)

வண்ணகத்திற்குரிய சுரிதகம் இவ்வாறு வரும் எனல்

கசுச. அடக்கியல் வாரந் தரவோ டொக்கும்.

இது சுரிதகத்தெல்லை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடக்கியல்பிற்றாகிய சுரிதகந் தரவோடொக்கும் எ - று.

* இந்நூற்பாவோடு அடுத்த நூற்பாவையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

முன்னர்ப் பல்வகையாற் புகழ்ந்த தெய்வத்தினை ஒரு பெயர் கொடுத்து அடக்கி நிற்றலின் அடக்கியலாயிற்று. தெய்வத்தையன்றி மக்களைப் புகழ்ந்த அடியும் வருதலின் வாரமாயிற்று.

நிறுத்தமுறையானே எண்ணுறுப்புணர்த்தாது மயங்கக்கூறியவத னானே தனிச்சொல் வருங்கால் எண்ணிற்றுப் பின்னுஞ் சுரிதகத்தின் முன்னும் புணர்க்க. (௧௪௪)

அம்போதரங்கத்தின் அளவு

௧௪௫. முதற்றொடை பெருகிச் சுருங்குமன் எண்ணே.

இஃது எண்ணுறுப்பாமா றுணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) எண்ணுவது முற்படப் பெருகிய வழிமுறையாற் சுருங்கிவரப் பெறும் எ - று.

தொடை யென்றதனான் ஒழிந்த எண்களுந் தொடைபெறுதலும் நோக்காராயிற்று.

முற்படவெனவே பிற்படச் சில வருமென்பது பெற்றும்.

பெருகி யென்றதனான் ஈரடியா னிரண்டை நாட்டி வழிமுறை சுருங்கி வருமெனவே ஈரடியிற் சுருங்கி யோரடியாயும், ஓரடியிற் சுருங்கி யிரு சீராயும், இருசீரிற் சுருங்கி யொருசீராயும் ஒன்றற்கொன்று பாகமே சுருங்குதல் கொள்க. "நாற்சீ ரடிகொண்ட தடியெனப்படும்" (செய்-௩௨) என்றலின் அளவடியே கொள்க. இருசீரான் வருவன இரண்டிணைந்து அளவடியாதற்கேற்பத் தொடை கொண்டு சுவடுபட நிற்றலானும், ஒரு சீரான் வருவனவும் நான்கிணைந்து அளவடியாதற்கேற்பத் தொடை கொண்டு சுவடுபட நிற்றலானும் அவையும் அளவடிக்கண் அடங்கிற்று.

மன் ஆக்கமாதலிற் சுருங்கியும் பலவாதல் கொள்க. ஈரடியும் ஓரடியும் இருசீரும் ஒருசீருமாய்ச் சுருங்கி வாராநிற்கவும் இரண்டிற்கு நான்கும், நான்கிற்கு எட்டும், எட்டிற்குப் பதினாறுமாய் ஒன்றற்கொன்று உறுப்பு வகையான் இரட்டிக்குமெனக் கொள்க. இருசீர் வருவன குறளடி யெனப்படுதலின் மேற் சின்னமென்பன அடியினடங்காவொரு சீரேயாயிற்று.

ஆகவே இதனையொழிந்த எண் மூன்றும் நான்குமாய்த் தலையெண், இடையெண் கடையெண் எனவும் படுதல் நோக்கி மேல் "எண்ணுஞ் சின்னமும்" எனப் பிரித்தோதுப.

இனி அளவடியிற் சுருங்குமென்றலின் இவ் வளவடியிற் சுருங்கிய இருசீரையும் ஒருவழிச் சின்னமெனவும் படும். இனி ஈரடி யிரண்டினைப் பேரெண்ணெனவும், ஓரடி யதனிற்குறைதலிற் சிற்றெண்ணெனவும்,

இவற்றிற்கும், பின்வருஞ் சின்னத்திற்கும் இடையே நிற்றலின் இருசீரை இரண்டிடையெண்ணெனவும், முடிவிற்கு அளவாய் நிற்குஞ் சின்னத் தினை அளவெண்ணெனவும் பெயர் கூறினுமமையும். இருசீரினை முச்சீ ராக்கியும் ஒருசீரினை யிருசீராக்கியும் அலகு வைப்பின் அதற்கசையுஞ் சீரும் இசையொடு சேராமை யுணர்க. (கசச)

மேலதற்கோர் புறனடை

கசரு. எண்ணிடை யொழித லேதம் இன்றே
சின்ன மல்லாக் காலை யான.

இது மேலதற்கோர் புறனடை.

(இ - ள்.) முற்கூறிய எண்களின்றி வருதல் செய்யுட்கு ஏத மின்று, சின்ன வெண்ணென்று நில்லாதவிடத்து எ - று.

எனவே சின்னவெண்ணொழியாது மூவகையெண்ணும் ஒழிதலும், சின்னவெண்ணொழியுமிடத்து மூவகையெண்ணும் ஒழியாது வருதலுஞ் சுவையுடைத்தாயிற்று.

இடையென்றதனாற் றலையெண்ணு மிடையெண்ணுமல்லன எட்டு நான்காகியும், பதினாறு எட்டாகியுங் குறைந்து வருதலுங் கொள்க. மூவகையெண்ணுஞ் சின்னமும் பெற்றுவருதல் சிறப்புடைமை ஏதமின் றென்பதனாற் பெறுதும்.

(எ - டு.) ‘மணிவிளங்கு திருமார்பின் மாமலராள் வீற்றிருப்பப்
பணிதயங்கு நேமியும் பானிறத்த சுரிசங்கு
மிருசுடர்போ லிருகரத்தி லேந்தியமர் மாயோனும்
பங்கயத்தி லுறைவோனும் பாகத்தோர் பசுங்கொடிசேர்
செந்தழற்கண் ணுதலோனுந் தேருங்கா லீயென்பார்க்
கவரவர்த முள்ளத்து ளவ்வுருவா யல்லாத
பிறவுருவு நீயென்னிற் பிறவுருவு நீயேயா
யளப்பரிய நான்மறையா லுணர்த்துதற் கரியோனே
எவ்வுயிர்க்கு முயிரேயா யியங்குதனின் றொழிலாகி
யவ்வுயிர்க்க ணடங்கியே யருளாது நிற்றலினால்
வெவ்வினைசெய் தவையுழந்து வெம்பிறவிக் கடலழுந்த
வவ்வினையை யகற்றுமவ னிற்பதுநின் னருளன்றே ;
பல்லுயிரும் படைப்பதுநின் பண்பென்றே பகலினால்
வல்வினையின் வலைப்பட்டு வருத்தங்கூ ருயிர்தம்மை
நல்வினையே பயில்வித்து நடுக்கஞ்செய் பகைநீக்கி
யல்லல்வா யழுந்தாம லகற்றுவது மருளன்றே ;
அழிப்பதுநின் றொழிலென்றே யறைந்தாலு முயிரெல்லா
மொழித்தவற்றி னுணர்வுகளை யொருவாம லுடனிறுத்திப்

பழிப்பின்றிப் பல்காலு மிப்பரிசே பயிற்றுதலி
னழிப்பதுவு மில்லையா லாங்கதுவு மருளன்றே;

வேள்வி யாற்றி விதிவழி யொழுகிய
தாழ்வி லந்தணர் தம்வினை யாயினை;
வினையி னீங்கி விழுத்தவஞ் செய்யு
முனைவர் தமக்கு முத்தி யாயினை;
இலவென விகழ்ந்தோர்க் கிலையு மாயினை;
உளவென வுணர்ந்தோர்க் குளையு மாயினை;
அருவுரு வென்போர்க் கவையு மாயினை;
பொருவற விளங்கிப் போத மாயினை;

பானிற வண்ணனீ
பனிமதிக் கடவுணீ
நீனிற வுருவுநீ
நிறமிகு கனலிநீ;
யறுமுக வொருவனீ
யானிமுற் கடவுணீ
பெறுதிரு வுருவுநீ
பெட்பன பிறவுநீ;

மண்ணுநீ
விண்ணுநீ
மலையுநீ
கடலுநீ
எண்ணுநீ
எழுத்துநீ
இரவுநீ
பகலுநீ
பண்ணுநீ
பாவுநீ
பாட்டுநீ
தொடருநீ
அண்ணனீ
அமலனீ
அருளுநீ
பொருளுநீ;
ஆங்க,
இனையை யாகிய விறைவநின் னடியிணை
சென்னியின் வாங்கிப் பன்னாள் பரவுதும்
மலர்தலை யுலகின் மன்னுயிர்க் கெல்லா
நிலவிய பிறவியை நீத்தல் வேண்டி

முற்றிய பற்றொடு செற்ற நீக்கி
முனிமை யாக்கிய மூவா முத்தியை
மயலற வளித்தநின் மலரடி
யரிய வன்று யுரிதினிற் பெறவே"

இஃது எட்டடித்தரவுந் தரவின் பாகம்பற்றிய நான்கடித்தாழிசை மூன்றும், ஈரடியிரண்டும், ஓரடிநான்கும், இருசீரெட்டும், ஒருசீர் பதினாறுமாகிய நால்வகையெண்ணுந் தனிச்சொல்லும், எட்டடிச் சுரிதகமும் பெற்ற தலையளவு *வண்ணகப் பெருந்தேவபாணி.

"பலியுருவிற் கேலாத படைமழுவாள் வலனேந்திப்
புலியுரிமேற் பைந்தலைதாழ் பூங்கச்சை விரித்தமைத்துக்
கண்கவருந் திருமேனி வெண்ணூலின் கவின்பகைப்பத்
தண்கமழ்பூந் தாரிதழி தலைமலிந்து பிறைதயங்க
மொழிவலத்தான் மயங்காதே முறுவலாற் றேலாதே
விழிவலத்தா னுருவழிந்தோன் வேடங்கண் டுணர்வழியாக்
கலிகெழு கடற்கச்சிக் கமழிளந் தேமாவி
னொலிதளிரு முலைச்சுவடு முடன்சிறப்ப வுலவுங்கால்;
நீறேறுந் திருமேனி நெடும்பகலே நிலவெறிக்க
வேறேறிக் கடைதோறு மிடுபலிக்கு வருதிரா
லேறேறி யிடுபலிக்கு வரும்பொழுது மிடைபிரியாக்
கூறேறும் பசும்பாகங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ;
பல்லேற்ற பரிகலத்துப் பலியேற்றன் மேலிட்டு
வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப வருதிரால்
வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப நீர்வருங்காற்
கொல்லேற்றுக் கறுகிடலுங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ;
நாணுக மடந்தையர்பாற் பலிக்கென்று நடந்தக்காற்
பூணுகந் தழீஇக்கொளினும் பொங்காது போலுமாற்
பூணுகந் தழீஇக்கொளினும் புகையுயிர்த்துப் பொங்காத
கோணுகம் யாந்தருபால் குடிக்குமோ குடியாதோ;
எரிகல னிமைக்கு மிடவயிற் றொடிக்கைப்
பரிகல னேந்தும் பரிசிறந் ததுகொல்;
உமையவள் விலக்கவு மொலிகட னஞ்ச
மிமையவர் தம்மை யிரந்துண் டதுகொல்;
இடையேழு பொழில்கட்கு மிமைப்பளவிற் கொல்லேறே
கடைதோறு மதுநிற்பக் கற்பித்த வாறெவன்கொல்;
இரப்புநீ வேட்டதுகேட் டிமையவரென் பட்டனரே
பரப்புநீர்க் கங்கையோ படர்சடையிற் கரந்ததே;
பூண்டன வென்பு
புனைவது தும்பை

* வண்ணகப்படும் பெருந்தேவபாணி என்பதும் பாடம்.

ஆண்டன பூதம்
அறைவன வேதம்
இசைப்பன பல்பேய்
எழீஇயது வீணை
அசைப்பன வேணி
அதிர்வன பொற்கழல்;
எனவாங்கு;
எல்வளை மகளி ரிடுபலி நசைஇப்
பல்கடை திரிதருஞ் செல்வநிற் பரவுதுங்
கொடியணி யேனம் பொடியணிந்து கிடப்ப
வடதிசை வாகை சூடித் தென்றிசை
வென்றி வாய்த்த *வன்றாள் வலவ
னிமிழிசை வேங்கடம் போலத் †தமிழகத்து
நாவலொடு பெயரிய ஞாலங்
காவல் போற்றி வாழிய நெடிதே"

இஃது ஒருசீர்ச் சின்னமொன்று மொழித்தல்லனவெல்லா மூற் கூறிய வுதாரணம்போல வந்தது.

"ஆயிரங் கதிராழி யொருபுறந்தோன் றகலத்தான்
மாயிருந் திசைசூழ வருகின்ற வரவுணர்த்த
மனக்கமல மலரிணையு மலர்த்துவான் றானுத
லினக்கமல முணர்த்துவபோன் றெவ்வாயும் வாய்திறப்பக்
குடதிசைக்கண் மறைவதூஉ மறையென்று கொள்ளாமைக்
கடவுளரே தம்முறங்காக் கண்மலரே கரிபோக
ஆரிருளும் புலப்படுப்பா னவனேயென் றுலகறியப்
பாரகலத் திருள்பருகும் பரிதியஞ் செல்வகேள்;
மண்டலத்தி னிடைநின்று வரங்குவார் வைப்பாராய்
விண்டலத்திற் கடவுளரை வெவ்வேறு வழிபடுவோ
ரோங்குலகம் முழுதுபொரத் திருவுருவி னொன்றாக்கி
யாங்கவரை வேறுவே றளித்தியென் றறியாரால்;
மின்னுருவத் தாரகைநீ வெளிப்பட்ட விடியல்வாய்
நின்னுருவத் தொடுங்குதலா னெடுவிசும்பிற் காணுதா
ரெம்மீனுங் காலைவா யிடைக்கரந்து மாலைவா
யம்மீனை வெளிப்படுப்பாய் நீயேயென் றறியாரால்;
தவாமதியந் தொறுநிறைந்த தண்கலைக டலைத்தோய்ந்
துவாமதிய நின்னொடுவந் தொன்றாகு மென்றுணர்வா
ரம்மதியி னின்னொளிபுக் கிருளகற்றுந் தவற்றாற்கொ
லம்மதியம் படைத்தாயு நீயேயென் றறியாரால்;
நீராகி நிலம் படைத்தனை

* வன்றாள்விடலை என்றும் பாடம். † 'தமிழத்து' என்றும் பாடம்.

நெருப்பாகி நீர் பயந்தனை
ஊழியிற் காற் றெழுவினை
யொளிகாட்டி வெளி காட்டினை
கருவாயினை
விடராயினை
கதியாயினை
விதியாயினை
உருவாயினை
யருவாயினை
யொன்றாயினை
பலவாயினை ;
எனவாங்கு,
விரிதிரைப் பெருங்கட லமிழ்தத் தன்ன
வொருமுதற் கடவுணிற் பரவுதுந் திருவொடு
சுற்றந் தழீஇக் குற்ற நீக்கித்
துன்பந் தொடரா வின்ப மெய்திக்
கூற்றுத்தலை பனிக்கு மாற்றல் சான்று
கழிபெருஞ் சிறப்பின் வழிவழி பெருகி
நன்றறி புலவர் நாப்பண்
வென்றியொடும் விளங்கி மிகுகம்யா மெனவே''

இது குறைந்த இருவகைச் சின்னமும் பெற்று ஒழிந்த எண்ணிடையிட் டவ்வாறே வந்தது.

"உறைபதியி னுடனயனை யுந்தியினாற் படைத்தோயு
மறைகடல்சூழ் நிலமுதலா வனைத்துலகும் புரப்போயுந்
திருநிறமே கரிபோகத் திருமேகம் பயந்தோயு
மொருநிறமே நிறமாக வொள்ளொளியை யுயிர்த்தோயு
மறுவகத்த மார்பென்ன மலர்மகளை வைத்தோயு
நிறத்தோடு நெஞ்சொத்த நிலமடந்தை கணவனுநீ;
பின்னமா யொன்றாகும் பெருமாயை யியற்றுவா
யின்னமா யந்தெளிய வெமக்கருளி யிமையவர்க்கு
மன்னமாய் முன்னொருகா லறம்பயந்த *வறிவனீ;
குறியாதும் பிழையாத குலமறையை முதன்மயங்கி
வெறியாகி மலரோற்கு வெளிப்படுத்து வேறுபடுத்
தறியாத மறையெமக்கு மறிவித்த வறிவனீ;
மாணாக மதிகொடுத்து வானவரை மயங்கியுங்
கோணாக மதிவாங்கிக் கொடுத்தருளி யடியவர்க்குக்
காணாத மதிகாட்டுங் கருணைகூர் காட்சியைநீ;
வானுநீ நிலனுநீ மதியுநீ விதியுநீ

* அறனுநீ என்பதும் பாடம்.

தேனுநீ யமுதுநீ திருவுநீ யருவுநீ;
அன்புநீ யருளுநீ யாதிநீ யந்தநீ
இன்பநீ துன்பநீ யின்மைநீ யுண்மைநீ;
எனவாங்கு,
நால்வகை யுருவிற் பால்வே றாகிய
கால முதல்வநிற் பரவுது ஞாலத்து
நல்லவை நல்லவை யெல்லா நினஅது
செல்வ நோக்கி னெய்திய வல்லிதிற்
றுயரொடு தொல்வினை நீங்கிப்
பெயராச் சுற்றம் பெறுகம்யா மெனவே"

இது ஆறடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், ஒருசீர்ச்சின்னம் பதினாறும், தனிச்சொல்லும், ஆறடிச்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த இடையளவு வண்ணகத்தேவபாணி.

"கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துட னெருமுதேத்தக்
கடல்கெழு கனைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுளை
யழல்விழிச் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரொடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க
வார்புன விழிகுருதி யகலிட முடனனைப்பக்
கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்;
முரசதிர் வியன்மதுரை முழுவதூஉந் தலைபனிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்ல
ரடியொடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சேரப்
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ;
கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சோவு
மாறுதா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலங்கச்
சேணுய ரிருவிசும்பிற் செகுத்ததுநின் சினமாமோ;
படுமணி யினநிரை பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி யெழிலேறு
வெரிநொடு மருப்படர வீழ்ந்துதிறம் வேறுக
வெருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ
இலங்கொளி மரகத மெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கை மாஅ னின்னிறம்
விரியிணர்க் கோங்கமும் வெந்தெரி பசும்பொன்னும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை
கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை
தண்சுட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை
வலியுயர் சகட மாற்றிய வடியினை;

போரவுணர்க் கடந்தோய்
புணர்மருதம் பிளந்தோய்நீ
நீரகல மளந்தோய்நீ
நிழறிகழும் படையோய்நீ
ஊழிநீ
உலகுநீ
உருவுநீ
அருவுநீ
ஆழிநீ
அருளுநீ
அறமுநீ
மறமுநீ;
எனவாங்கு,
அடுதிற லொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
தொடுகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் தடக்கைச் செவ்வே லச்சுதன்
றொன்று முதிர்கட லுலக முழுதுட
*னொன்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே"

இஃது இருசீர் நான்கும் ஒருசீரெட்டும் பெற்று வந்தது. இதனுட் போரவுணர்க்கடந்தோ யென்பதனை முச்சீராக்கியும், ஊழிநீ யென்பதனை யிருசீராக்கியும் பின்னுள்ளோரர் காட்டுதல் பொருந்தாமை யுணர்க. (கசசு)

ஒருபோகின் வகை

கசஎ. ஒருபோ கியற்கையும் இருவகைத் தாகும்.

இஃது ஒத்தாழிசை யிரண்டனுள் ஏனையொன்றனை வண்ணகம், ஒருபோகென இருவகைத்தென்றார்; அவற்றுள் ஒருபோகும் இருவகைத்தா மென்கின்றது. உம்மை யிறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை.

(இ - ள்.) ஒருபோகின் இயல்பும் இரண்டு கூறும் எ - று.

இதன் பயன் ஒருபோகின்றிக் கொச்சகம் அம்போதரங்கமென்றும் பெயர் வழங்கினு மமையும் என்றவாறாயிற்று. (கசஎ)

அவ்வகையின் பெயரும் முறையும்

கசஅ. கொச்சக வொருபோ(கு) அம்போ தரங்க
ஒப்ப நாடி யுணர்தல் வேண்டும். [மென்(று)

இது மேல் வகுத்த இரண்டற்கும் பெயரும் முறையுங் கூறுகின்றது.

* ஒன்று திகிரி எனவும், ஒன்றுபு திகிரி எனவும் பாடம்.

(இ - ள்.) கொச்சக வொருபோகு, அம்போதரங்க வொருபோகு என்றிரண்டாகப் பெயர்கொடுத்துப் பொருந்த ஆராய்ந்துணரப்படுமவை எ - று.

கொச்சக வுடை போலப் பெரும்பான்மையுந் திரண்டுவருவது கொச்சகமெனவும், பல வுறுப்புக்களு முறையே சுருங்கியும், ஓரோவழிப் பெருகியும், முடுகியுங் கடைக்கண் விரிந்து நீர்த்தரங்கம் போறலின் அம்போதரங்கமெனவுங் கூறினார். இவையும் ஒத்தாழிசைப் பகுதியென்பார் போக்கிய வொத்தாழிசையானே ஒருபோகென்று ரெனக் கொள்க. அம்போதரங்க வொருபோகென்பதும் அது.

ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்தன்மொழி. இடையீடில்லா நிலத்தினை யொருபோகென்ப வாகலின் அது ஒப்பினாகிய பெயர். ஒருபோகென்றதனைத் 'திரி*கோட்ட வெளி' என்றதுபோலக் கொள்க. (கசஅ)

கொச்சக ஒருபோகின் இலக்கணம்

கசக. தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றும்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும்
எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்
அடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடை
கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப. [யது

இது முறையே கொச்சக வொருபோகு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) **தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றும்** என்பது தனக் கினமாகிய வண்ணகத்திற்கோதிய தரவின்றித் தாழிசையே பெற்றும், அவை பரணிப்பாட்டாகிய தேவபாணி முதலியன.

இது தரவோடுபட்ட தாழிசை யிலக்கணமின்றி வேறாய் வருமென்றற்குத் தரவின்றாகியெனத் தரவை விலக்கினார். எனவே இவையொத்து மூன்றாதலுந் தரவிற்சுருங்கி நான்கும் மூன்றும் அடிபெறுதலும், ஒரு பொருண்மேல் வருதலும், தாழம்பட்ட ஓசையவே யாதலும், கடப்பாடின்றென்றவாறும். அங்ஙனங் கூறியவதனானே பரணியுளெல்லா மீரடியானே வருதலும் தாழம்பட்டன ஓசையல்லன விராஅய் வருதலும், முடுகி வருதலும், இனித் தாழிசை மூன்றடுக்கித் தனியே வருவழி ஈரடி முதலிய பலவடியான் வருதலும், இனிப் பத்தும் பதினொன்றும் பன்னிரண்டுமாகி ஒருபொருண்மேல் வரும் பதிகப்

* தோட்ட எனவும் பாடம்.

பாட்டு நான்கடியின் ஏறுது வருதலும், அங்ஙனம் வருங்காற் றாழ்ந்த வோசை பெற்றும் பெறுதும் வருதலும், அவை யிருசீரெண் முதல் எண்சீ ரளவும் வருதலும் என்பது; இன்னோரன்ன பல பகுதியெல்லாம் வரை யறையின்றித் தழுவப்பட்டன. இவ் வேறுபாடெல்லா முளவேனுந் தாழம்பட்ட வோசை பெரும்பான்மைய வாதலிற் றாழிசை யென்றார்.

இங்ஙனந் தாழிசைப்பேறு விதந்தோதவே யொழிந்த வுறுப் பெல்லாம் விலக்குண்டமை பெற்றாம். தாழிசையுறுப்புப் பெறுவதி யாதெனிற் கொச்சக வொருபோகெனப் பொதுவகையா னின்ற செய்யுளாம். அது நோக்கியாயிற்றுப் பலவுமெண்ணி வேற்றுமை யுடையதென் றொருமையாற் கூறியது.

முதற்றொடை பெருகிச் சுருங்குமா றெண்ணின்றித் தனியே யெண்ணலாகாமையானும், ஓசை வேறுதலானும், ஈரடித்தாழிசை பேறெண்ணுகா.

(எ-டு.) "உளையாழி யோரேழு மொருசெலுவி னெடுங்குதலான்
விளையாட நீர்பெரு மீனுருவம் பரவுதுமே......"

என்றாற் போல்வன பரணிச்செய்யுளுள் பயின்றுவரும்.

இவ்வாறு பல தொடர்ந்துவரிற் பஃறாழிசைக் கொச்சகமென்றும், மூன்று தாழிசை வரிற் சிஃறாழிசைக் கொச்சகமென்றும் கூறவுமமையும்.

மற்றுப் பரணியாவது காடுகெழு செல்விக்குப் பரணிநாட் கூழுந் துணங்கையுங் கொடுத்து வழிடடுவதோர் வழக்குப்பற்றியது. அது பாட்டுடைத் தலைவனைப் பெய்து கூறலிற் புறத்திணை பலவும் விராயிற் றேனுந் தேவபாணியேயாம்.

"கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவ
னின்றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி;
பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயி
லாம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ;
கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
னெல்லைநம் மானுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ"
(சிலப். பக் - நககூ)

இது படர்க்கைப் பரவலாய் மூன்றடுக்கிய வழி மூன்றடியான் வந்தது. இது கந்திருவமார்க்கத்தா னிடை மடக்கி நான்கடியாமாறு முணர்க.

"யானைத்தோல் போர்த்துப் புலியி னுரியுடுத்துக்
கான வெருமைக் கருந்தலைமே னின்றாயால்

வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி யேநிற்பாய் ;
வரிவளைக்கை வாளேந்தி மாமயிடற் செற்றுக்
கரியதிரி கோட்டுக் கலைமிசைமே னின்றாயா
லரியரன்பூ மேலா னகமலர்மேன் மன்னும்
விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேநிற்பாய் ;
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் தாமரைக் கையேந்திச்
செங்க ணரிமான் சினவிடைமே னின்றாயாற்
கங்கைமுடிக் கணிந்தகண் ணுதலோன் பாகத்து
மங்கை யுருவாய் மறைபோற்ற வேநிற்பாய் ''
(சிலப். வேட்டுவவரி)

இவை முன்னிலைப் பரவலாய் மூன்றடுக்கி நான்கடியான் வந்தன.

பதிகப்பாட்டிற்கு ஈண்டுக் கூறிய வேறுபாடுகள் திருவாய்மொழி திருப்பாட்டுத் திருவாசகம் என்கின்ற கொச்சக வொருபோகுகளிற் காண்க. அவை உலகவழக்கன்மையிற் காட்டா மாயினும்.

ஆகி யென்றதனான் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருதலுந் தேவபாணியன்றி யாப்பினும் வேறுபட்டு வருவனவற்றின் கூறாய் அங்ஙனம் மூன்றடுக்கி வாராது தொடர்ந்த பொருளாய் நான்குமுதற் பலவு மடுக்கி வருதலுந் தனிச்சொற் பெற்று வருதலுந் தாழும்பட்ட வோசையின்றி மூன்றடுக்கி வருதலுஞ் சுட்டி யொருவர் பெயர்கொண்டு அவர்களையுந் தெய்வமென்றே பரவலும், அடுக்கிவந்து அடக்கியலான் முடிதலும், பிறவுங் கொள்க.

(எ-டு.) "சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநின் னிணையடி தொழுதேம்
மடல்வலி யெயினர்நின் னடிதொடு கடனிது
மிடறுகு குருதிகொள் விறறரு விலையே ;
அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின மலரடி தொழுதேங்
கணநிரை பெறுவிற லெயினிடு கடனிது
நிணனுகு குருதிகொ ணிகரடு விலையே;
துடியொடு சிறுபறை வயிரொடு துவைசெய
வெடிபட வருபவ ரெயினர்க ளரையிரு
ளடுபுலி யனையவர் குமரிநி னடிதொடு
படுகட னிதுவுகு பலிமுக மடையே '' (சிலப். வேட்டுவவரி)

இவை மூன்றடுக்கி முடுகியலாய் வந்த தாழிசைக் கொச்சக வொருபோகு.

"என்றிவை சொல்லி யழுவாள் கணவன்றன்
பொன்றுஞ்சு மார்பம் பொருந்தத் தழீஇக்கொள்ள

நின்று ளெழுந்து நிறைமதி வாண்முகங்
கன்றிய தென்றுகண் ணீர்கையின் மாற்றியபின்
னழுதேங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையாள் தன்கணவன்
றொழுதகைய திருந்தடியைத் துணைவளைக்கை யாற்பற்றப்
பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர் குழாத்துளா
னெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்
மாயங்கொல் மற்றென்கொல் மருட்டியதோர் தெய்வங்கொல்
போயெங்கு நாடுவேன் பொருளுரையோ விதுவென்று
காய்சினந் தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்
றீவேந்தன் றனைக்கண்டு திறங்கேட்பல் யானென்று
ளென்று ளெழுந்தா ளிடருற்ற தீக்கனா
நின்று ணினைந்தா ணெடுங்கயற்க ணீர்சோர
நின்று ணினைந்தா ணெடுங்கயற்க ணீர்துடையாச்
சென்று ளரசன் செழுங்கோயில் வாயில்வாய்"

(சிலப். ஊர்சூழ்வரி)

இவை தொடர்ந்த பொருளாய் நான்கடுக்கின.

"சொன்னது, அரசுறை கோயிலணியார் ஞெகிழங்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தாரே, எனப்,
பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கள் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் கேள்வனை
யெங்கணுஅ வென்னு வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்"

(சிலப். துன்பமாலை)

இவை தனிச்சொற் பெற்றுத் தனிவந்தன.

"இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்த நிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணர்சீர் வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்தம் முன்றில் நிறைந்தன;
முருந்தே ரிளநகாய் காணுய்நின் னையர்
கரந்தை யலறக் *கடந்த நிரைகள்
கள்விலை யாட்டிநல் வேய்தெரி கானவன்
புள்வாய்ப்புச் சொன்ன கணிமுன்றில் நிறைந்தன;
கயமலருண் கண்ணாய் காணாய் நின்னைய
ரயலூ ரலற வெறிந்தநல் லாக்க

* கவர்ந்த என்பதும் பாடம்.

ணயனின் மொழிநர் நரைமுது தாடி
யெயின ரெயிற்றியர் முன்றில் நிறைந்தன"
(சிலப். வேட்டுவரி)

இவை தாழிசை யோசையின்றி யடுக்கி வந்தன.

"கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரந்
தேவர்கோன் பூணாரந் தென்னவர்கோன் மார்பினவே;
தேவர்கோன் பூணாரம் பூண்டான் செழுந்துவரைக்
கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்;
பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணாண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னந் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்;
முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்
மன்னர்கோன் சேரன் *வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
மன்னர்கோன் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
கன்னவிறே ளோச்சிக் கடல்கடைந்தா னென்பரால்"
(சிலப். ஆய்ச்சியர் குரவை)

இவை அரசரைத் தெய்வமென்றே பரவியன.

†குன்றக் குரவையுள் "சீர்கெழு செந்தில்" என்னுந் தாழிசை முதற் பலவடுக்கி வந்து பின்னர் "என்றியாம், பாடக்.........கேட்டு" என்று அடக்கியற் பொருள்பெற்று முடிந்தவாறு காண்க. இன்னுஞ் சிலப்பதிகாரத்துள் வரும் வேறுபாடெல்லாம் இவ் விலேசான் முடித்துக் கொள்க. தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாகியு மென்பது மேற்கூறிய தாழிசையின்றித் தரவேபெற்று வருதலும் எ - று.

ஈண்டுந் தரவோசை பெறுவது பொதுவாய்நின்ற கொச்சகவொரு போகென்னுஞ் செய்யுள், அது தாழிசையோடுபட்ட தரவிலக்கணத்தின் திரிந்து வருமென்றற்குத் தாழிசையின்றியென விலக்கினார். அது தொடர்நிலைச் செய்யுளாய்வருந் தேவபாணியுந் தரவிணைக் கொச்சகமாய் வருவது நான்கும் ஆறும் எட்டும் அடியாய் வருதல் கடப்பாடின்றென்பதூஉங் கொள்க. தரவென்னும் உறுப்பைச் செய்யுளுடைத்தெனவே யொழிந்தவுறுப்பு விலக்குண்டன.

ஆகியு மென்றதனால் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்றும் பெறுதும் வருதலும், பெரும்பான்மை யிரண்டிணை தலுங் கொள்க. அவை தனிச் சொல்லுஞ் சுரிதகமும்பெற்ற தரவு கொச்சகந் தரவிணைக் கொச்சக மெனப் பெயர் கூறப்படும். இதனால் தரவிலக்கண மிழிந்ததேனும் பெரும்பான்மை தாழம்பட்ட வோசைக் குரித்தன்றென்பது நேர்ந்தவா றாயிற்று.

* வளர்வஞ்சி என்பதும் பாடம். † சிலப்பதிகாரம்.

(எ - டு.) "பூணாக வென்பணிந்தான் பூதத்தான் வேதத்தான்
கோணாகக் கச்சையான் கோடேந்து கொல்லேற்றான்
மாணாக வெண்ணூலரின் வாணுதலோர் பாகங்கொண்
டூணாகும் பிச்சையா னுண்ணாத நஞ்சுண்டான்
வான்யாறு தாழ்ந்த சடையான் மழுவலத்தான்
யானோர்வஞ் செய்யு மிறை;
எனவாங்குப் பாடி யிறைஞ்சுவோர்க் கெல்லாம்
வினைமாசு தீர விளக்காகுந் தோற்றத்
தனையோய் மறலிக்கு மச்சம் பயந்த
புனைபூங் கழற்கான்மேற் பூவோடு நீர்தூஉய்
மனைமாண்ட பாக முளப்பட வாழ்த்தி
யெனைநாளு மேத்துது மெந்தையே நின்னை
நினையா தொழியற்க நெஞ்சு"......

இது தரவிணைக்கொச்சகம்.

தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்றன வந்துழிக் காண்க.

இதனானே தொடர்நிலைச் செய்யுளின் முதற்கணின்ற தேவபாணி தன்பொருளோடு தான் முடிந்தன தனித்தரவு கொச்சகமாம்.

(எ - டு.) "உலக மூன்று மொருங்குட னேத்துமண்
டிலக மாய திறலறி வன்னடி
வழுவி னெஞ்சொடு வாலிதி னுற்றவுந்
தொழுவ ருல்வினை நீங்குக வென்றியான்;" (வளையாபதி)

"மூவா முதலா வுலகம்மொரு மூன்று மேத்தத்
தாவாத வின்பந் தலையாயது தன்னி னெய்தி
யோவாது நின்ற குணத்தொண்ணிதிச் செல்வனென்ப
தேவாதி தேவ னவன்சேவடி சேர்து மன்றே"
(சிந்தா. கடவுள் வாழ்த்து-க)

எனவரும். இவ் வளையாபதி முதலியவற்றுள் தேவபாணியல்லாத தொடர் பொருட் செய்யுட்களை "யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது" என்றதால் தரவுகொச்சகமென்று கொள்க, அவை தம்பொருளோடு தாம் முடியாமையின்.

எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங் குன்றியும் என்பது வண்ணகத்திற் கோதிய எண்ணுஞ் சின்னமுமின்றி ஒழிந்த தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதக மென்னும் நான்குறுப்புடையதுங் கொச்சகவொருபோகாம் எ-று.

இதற்கு இல்லா ஆறுறுப்பையே கூறிற்று உள்ளது நிற்றலை வேண்டி.

(எ - டு.) "ஆறறி யந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரந் தீமடுத்துக்
கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி

மாருப்போர் மணிமிடற்ற வெண்கையாய் கேளினி;
படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ
கொடுகொட்டி யாடுங்காற் கோடுய ரகலல்குற்
கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ
மண்டமர் பலகடந்து மதுகையா னீறணிந்து
பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணைமென்றோள்
வண்டரற்றுங் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத் தருவாளோ
கொலையுழுவைத் தோலசைஇக் கொன்றைத்தார் சுவற்புரளத்
தலையங்கை கொண்டுநீ காபால மாடுங்கான்
முலையணிந்த முறுவலாண் முற்பாணி தருவாளோ;
எனவாங்கு,
பாணியுந் தூக்குஞ் சீரு மென்றிவை
மாணிழை யரிவை காப்ப
வாணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி"
(கலி. கடவுள் வாழ்த்து)

இது நான்குறுப்பான் வந்ததேனுந் தேவபாணியாய் வருதலின் முதனிலை யொத்தாழிசை யாகாது.

ஏனை யொன்றே யென்ற ஒத்தாழிசையே யாமாயினும் அவற்றிற் குரிய எண்ணுஞ் சின்னமும் இழத்தலிற் கொச்சக வொரு போகாயிற்று.

அடக்கியலின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியுமென்பது அடக்கியல் தனித்து வருதலின்றி யவ்வடக்கியலோடு ஒரு செய்யுளாய் அடிபரந்தொழுகியும் அடக்குமியல்பின் றென்றது முற்கூறிய வுறுப்புக்களைத் தனியே வந்து அடக்கி நிற்கும் இலக்கண மின்றியே வரும் எ - று.

எனவே,

"எழுசீ ரிறுதியா சிரியங் கலியே" (செய். எக)

"வெண்பா வியலினும் பண்புற முடியும்" (செய். எஎ)

என்ற விதியாற் பெற்ற இறுதி ஒருதொடராய் இற்று நிற்றலும், அடி நிமிரும் என்றதனான் முற்கூறியவற்றின் அடிவரையறையை யிகத்தலும், ஒழுகும் என்றதனான் எழுசீ ரிறுதியல்லாத எல்லாவடியுங் கலியோசையா யொழுகி வருதலும் பெற்றாம்.

(எ - டு.) "மழைநுழைந்து புறப்பட்ட மதியமு ஞாயிறும்போ
லுழைவழங்கு வலம்புரியுந் திகிரியு மொளிசிறப்பப்
பச்சென்ன வானிட்ட வில்லேபோற் பசுந்துழாய்க்
கச்சென்னக் கனல்கின்ற கதிர்முலைமேற் கவின்செய்ய
வம்மேகத் திடைப்பிறந்த நரையுருமே றதிசயிப்ப
மைம்மேனி மருங்கதிர வரியேறு வால்புடைப்ப
விண்டோயு மணிநீல வெற்பிடை வேய்மிடைந்தாங்

கெண்டோளு மிடுநீழ லிளங்கிளிகள் களிகூரக்
கொதியாது கொதித்தெறிந்த கோட்டெருமை தலையின்மிசை
மிதியாத சீறடி மிதித்தன போற்றோன்றத்
தாங்கிய புகர்வாளுங் கேடகமுந் தனித்தனி
வாங்கிய கோளரவு மதியமும் போன்றிலங்க
மைதொடுத்த கடற்புறஞ்சூழ் மலையென்ன மணியல்குல்
கொய்துடுத்த பொற்றுகிலின் கொழுஞ்சோதிக் கொழுந்
தோட்ட
நீனின்ற வடிவத்தா னெடியோனை முதற்பயந்த
தாயென்று முதுமறை பரவினும்
யாயென் றல்ல தியாந்துணி யலமே''

எனவரும்.

தேவபாணியான் வெண்பாவியலான் முடிந்தது வந்துழிக் காண்க.

இக்கருத்தறியாதார் வெண்பாவியலாற் பண்புற முடிந்த கலியடி யுடையதனை வெண்கலிப்பா வென்பர்.

யாப்பினும் பொருளிலும் வேற்றுமையுடையதென்பது மேற்கூறிய வாறும் இனி வருகின்றவாறுமின்றி யாப்பின் வேறுபடுதலும் பொருளின் வேறுபடுதலும் எ-று.

அவை இருசீர்முதல் எண்சீர்காறும் வந்து முற்கூறியவாறன்றி அடிக்கண் நந்நான்காய் வரும். சில பிறவடி விராயும் வருவனவும், பலவடி வந்தும், நான்கடி வந்தும் பாமயங்கி வருவனவும், இனி யீரடியான் வருவனவற்றுள் ஈற்றடி மிக்குங் குறைந்தும் குறையாதும்வந் தியலசைச் சீர்பெற்று வருவனவும், ஓசையும் பொருளு மினிதாகாது வருவனவும், அவ்விரண்டடிச்' செய்யுண் முடிந்து நிற்கவும், ஈற்றடி யொன்றும் இரண்டும் மிக்குவருவனவும், பிறவாறுய் வருவனவும், இனி மூவடியான் வருவனவற்றுள் ஈற்றடி குறைந்தும் முதலடி மிக்கும் இடையடி குறைந் தும் இறுதியடி மிக்கும் மூன்றடியிற் குறையாதும் பிறவாறுயும் வருவன வும், இம்மூவடி யிற்றபின் ஈற்றடியொன்றும் இரண்டும் மிக்குவருவன வும், பிறவாய் வருவனவும், இனி நான்கடியாய் வருவனவற்றுண் முத லிடை கடையிற் குறைந்து வருவனவும், அம்முதலிடை கடைக்கண்ணே ஓரடியுமீரடியுஞ் சீர்மிக்கு வருவனவும், பிறவாறுய் வருவனவும், அந்நான்கடி யிற்றபின் ஈற்றடியொன்றும் இரண்டும் மிக்குவருவனவும், இங்ஙனம் மிக்கு ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவனவும், பத்தடுக்கி வருவனவும், அளவியலின் வேறுபடுவனவும், இனி யைந்தடியான் வருவன வற்றுள் ஈற்றடி குறைந்து வருவனவும், அவ்வைந்தடி யிற்றபின் ஓரடியும் ஈரடியும் மிக்குவருவனவும், முச்சீரான் இற்றுச் சிலசீர் மிக்குவருவனவும், இனி ஆறு முதலிய வடிகளான் வருவனவும், இவ்விலக்கணமெல்லாம் பெற்று வருதலுங் கடவுட் பொருட்டொடர் நிலைகள். பல தரவுந்

தாழிசையுமாகி யிடையிடையச் செய்வனவும் அடக்கியலின்றி யடி நிமிர்ந்து அடக்கியல் பெற்று வருதலும் இன்னோரன்ன பல பகுதிகளுங் கொள்ளப்படும். பொருள் வேறுபடுமென்றலிற் புறப்பொருளான் வருவனவுங் கொள்க. இவற்றுட் சில கந்தருவமார்க்கத்தான் இடை மடக்கி வருவனவுங் கொள்க.

(எ - டு.) "நெய்யொடு தீயொக்கச்
செய்யானைச் சேர்வார்க்குப்
பொய்யாத வுள்ளமே
மெய்யாதல் வேண்டும்"

இது குறளடி நான்கான் வந்தது. இது குட்டம்படாது.

"மையணி கண்டனை வாரோ
ரையனை யாயிரம் பேழ்வாய்ப்
பையர வம்பல பூணு
மெய்யனை மேயது வீடே"

இது சிந்தடி நான்கான் வந்தது.

இவ்வாறியலசைச்சீரான் வருவது வந்துழிக் காண்க.

"நீறணிந்த திருமேனி நெருப்புருவங் கிளைத்ததுபோற்
கூறணிந்த குங்குமங்கொண் டொருமுலையோர் குறிசெய்ய
வேறணிந்த சுடரெறிப்ப வேனிலாற் கெரிவிழித்த
வேறணிந்த வெல்கொடியோ யெவ்வுயிர்க்கிற் றவிர்ந்தனவே"

"வென்றான் வினையின் றொகையாய் விரிந்து தன்க
ணொன்றாய்ப் பரந்த வுணர்வின் னொழியாது முற்றுஞ்
சென்றான் றிகழுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தியாகி
நின்றா னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினைநீங்கி நின்றார்"
(சூளா - காப்பு.)

"மூவடிவி னுலிரண்டு சூழ்சுடரு நாணமுழுது......வே"
(சூளா-துறவு-கூச)

இது கொச்சகம்போல அடுக்கிவாராது தாழம்பட்டவோசைத் தரவு கொச்சகம்.

"ஒருவான்யா றேடுக டாடவிப்
பெருநாகமே பூணும் பெருமா
னருவானா னுயினு மன்பர்க்
குருவாயினா னுள்ளத்தி னுள்ளே"

இது அளவடிநான்காய் நிரையசைச் சீராகிய சொற்கண் வந்து பிறவடி விராஅயிற்று. அசைச்சீரின்றி இங்ஙனம் வருவன தரவு கொச்சகமாம்.

" முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன்
முழுதுலக மேவல்செய மொழிசெய் கோமான்
வழங்குதிறல் வாண்மாறன் மாச்செழியன்
றுக்கரிய வைவேல் பாடிக்
கலங்கினின் றுரெலாங் கருதலா காவண
மிலங்குவா ளிரண்டிறு விருகைவீ சிப்பெயர்ந்
தலங்கன்மா லையவிழ்ந் தாடவா டும்மிவள்,
பொலங்கொள்பூந் தடங்கட்கே புரிந்துநின் றுரெலாம்
விலங்கியுள் ளந்தப விளிந்துவே றுபவே"

இது பிறபொருளான் அளவொவ்வாது பலவடிவந்து பாமயங்கிற்று.

*"தடந்தாட் கொத்த தமனியச் சிலம்பு
படந்தாழ் கச்சைப் பாம்பொடு மிளிர
வென்றுடு திருத்தாதை வியந்துகை துடிகொட்ட
நின்றுடு மழகளிற்றை நினைவாரோ வினையிலரே"

இது நான்கடியுமொத்து பாமயங்கி வந்தது.

" கங்கை சூடிய கபாலிநின் னடியிணை
தங்கு நெஞ்சினர் தளர்வுறு பிறவியை நீப்பர்"

இது ஈரடியா யீற்றடி மிக்கது.

" புனைமலர்க் கடம்பின் பூந்தார்ச் சேந்த
நினையடி பரவுதும் யாம்"

இது ஈரடியா யீற்றடி குறைந்தது.

" கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியை
யென்று மேத்தித் தொழுவோம் நாமே"

இது ஈற்றடி முற்குறையாது இயலசைச்சீ ரடிதோறும் வந்தது.

" அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கவுந்தி
மறுவறு பத்தினி போல்வை கினீரே"

இது ஓசையும் பொருளு மினிதாக வந்தது.

" கொன்றைசேர் சடைமுடியோன் கொந்தழல்போன் மேனியோ
னென்றிய †பெண்களை யோவாதே யுள்ளுக
செல்கதி யின்றிச் சிவகதி சேர்வதோர்
நல்லறி வெய்துது நாமே"

இது ஈரடியிற்றுதன்மே லீற்றடி யிரண்டு மிக்குவந்து ஒன்றுட் பட்டது.

---

* தடந்தாள்கோத்த என்பதும் பாடம்.
† வெண்களை என்பதும் பாடம்.

" நண்பிதென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவுசெய்யா
ரன்பு வேண்டு பவர் "

இது மூன்றடியான் வந்து ஈற்றடி குறைந்து அசைச்சீரா னிற்றது.

" தாளாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா
லென்னாமென் னாம்,
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிரண்டும்
பீலிபோற் சாய்ந்து விடும்பிளிற்றி யாங்கே "

இது முதலடி மிக்கது.

" பூண்ட பறையறையப் பூத மருள
நீண்ட சடையா னாடுமே
நீண்ட சடையா னாடுமென்ப
மாண்டசாயன் மலைமகள் காணவே காணவே "

இது இடையடி குட்டம்பட்டு இறுதியடி மிக்கது. கந்திருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கி நான்கடியுமாம்.

" வானுற நிமிர்ந்தனை வையக மளந்தனை
பான்மதி விடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை
நீனிற வண்ணநின் னிறைகழல் தொழுதனம் "

இது மூன்றடியிற் குறையாதது.

" பிறையணிந்த சடைமுடியோன் பிஞ்ஞகன் பெம்மான்
கறையணிந்த கண்டத்தான் கையிலங்கு சூலத்
திறையணிந்த நெஞ்சினோர்க் கின்றாம் பிறவி;
இம்மைப் பிணியு மியலும் பசியொடு
தம்மைத் துறந்திடுந் தாவில் புகழுளதாம் "

இது மூன்றடி யிற்றதன்மே லீரடி மிக்குவந்தது.

" சதுர்முக வொருவ நின்சர ணடைந்தே
முதிர்மிகு நீரு ளந்துமிவ் வங்கநாவாய்
திருவுறு நிலைமைத்தாய்ப் போதெனக் கூறிசிற்பா
ரதிர்வன ரிருகையு மாற்றுறக் கூப்பிநிற்பார் "

இது நான்கடியாய் முதலடி குறைந்தது.

" தனுவெழ வரிவையைத் தருமணம் புணர்ப்பின்
முனிவுறு தொழிலினை மூளா
ணனிதவிர்த் திலர்க்கிடு நாடொறு நாடொறுங்
கனியென வினியண்மூன் கலந்தமற் றவற்கே "

இது இரண்டாமடி குறைந்து வந்தது.

"கல்லாலந் தன்னிழற்கீழ்க் கல்வித் துறைபயந்த காமர்காட்சி
நல்லானை நல்லா ளொருபாக மாகிய ஞானத்தானை
யெல்லாரு மேத்தப் படுவானை யென்ஞான்றுஞ்
சொல்லாதார்க் கெல்லாந் துயரல்ல
தில்லைத் தொழுமின் கண்டீர்"

இது ஈற்றயலடி குறைந்து, சீரடியாசிரியத்தான் நேரடி மூன்னிறு மென்ற விலக்கணக் கொச்சகம் வந்தும் பாவின் வேறுபட்டதாம்.

"வண்டணிகொண்ட மதுமலர்க் கொன்றை யினமாலை
கொண்டணி செஞ்சடைக் கோட்டிளந் திங்கள்போலப்
பண்டணி யாகப் பலர்தொழுங் கங்கைநீர் வைத்தா
னுண்டணி கொண்டநஞ் சுண்பார்க் கமிழ்தாகுமே"

இது அளவடியிரண்டும் ஐஞ்சீரடியிரண்டும் வந்தது.

"கண்டெழப் பாவை தனிக்கரம் பிடிப்பராயிற்
கொண்டவற் பேணிக் குடிக்கு விளக்காகும்
நெண்டெழி நெடுமனை தன்னை நீங்கிப்போய்...
மற்றொரு குழகன் றன்னையே"

இது முதலடி மிக்கது.

"போதுறு முக்குடைப் பொன்னெயி லொருவன்
றுதுறு தாமரை யடியே
தாதுறு தாமரை யடியடைந் தாரெனிற்
றீதுறு தீவினை யிலரே"

இது சிலவடிகுறைந் திடைமடக்கிப் பிறவாறுயிற்று.

இவை யளவடியின் வேறுபட்டவாறுங் காண்க.

"கடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்த்த பச்சைப்
படாமும் புலித்தோலுஞ் சாத்தும் பரம
னிடாமுண்ட நெற்றியா னென்ஞான்றுங் கங்கை
விடாமுண்ட வார்சடையான் வெண்ணீ றணிந்தான்
மெய்யுறு நோயில்லை வேறோர் பிறப்பில்லை
யையுறு நெஞ்சில்லை யாகாத தொன்றில்லை"

"வேயே திரண்மென்றோள் வில்லே கொடும்புருவம்
வாயே வளர்பவள மாந்தளிரே மாமேனி
நோயே மூலைசுமப்ப வென்றோர்க் கருகிருந்தா
ரேயோ விவளொருத்தி பேடியோ வென்றார்
எரிமணிப்பூண் மேகலையார் பேடியோ வென்றார்"
(சிந்தா - ௬௫௨)

இவை நான்கடிச் செய்யுளிற்றபின் ஈற்றடி யிரண்டும், ஒன்றும் மிக்கு வந்தன.

"மூவுலகு மீரடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து
சோவரணம் போர்மடியத் தொல்லிலங்கை கட்டழித்த
சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே;"

"பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வுந்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணுந்
திருவடியுங் கையுங் கனிவாயுஞ் செய்ய
கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் கண்ணென்ன கண்ணே;"

"மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்
கடந்தானை நூற்றுவர்பா லூற்றிசையும் போற்றப்
படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய ணாவென்னா நாவென்ன நாவே;"

(சிலப்-ஆய்ச்சியர் குரவை)

இவை படர்க்கைப் பரவலாய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி நான் கடியிற்றபின் ஓரடி மிக்குவந்தன.

இவ்வாறே பத்தடுக்கி யொருபொருண்மேற் பதிகப்பாட்டாய் வருவனவும் இதனு னமைக்க.

"வெறியுறு கமழ்கண்ணி வே......பின்"

இது சிந்தடியான் வந்து ஈற்றடி குட்டம்பட்டது.

"வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டு
மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டீமி
னாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க
பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ளீயறிதி
காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன்
கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா
யொள்ளெரி யுண்ணுமிவ் வூரென்ற தொருகுரல்"

(சிலப் - துன்பமாலை)

இது ஐந்தடிச் செய்யுண் முடிந்தபின் ஈரடி மிக்கது.

"கோழியுங் கூவின......வாய்"

இது ஐந்தடியான் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான் இற்று அடியீற்றின்கண் இருசீர் மிக்கது. திருவெம்பாவை யெட்டடியான் வந்திவ்வா றிற்றன.

இக்காலத்து ஒருபோகுகளில் தரவுந் தாழிசையும் இடைமிடைந்து வருமாறு காண்க. பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

இவையெல்லாங் கொச்சகமாமென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

இனி யிவ்வாறு வந்த கொச்சகங்களையெல்லா மொரு வரையறைப் படுத்துப் பாத்தோறு மினஞ்சேர்த்திப் பண்ணிற்குத் திறம்போலப் பின்னுள்ள ஆசிரிய ரடக்குவர்; அதனை அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமும் உணர்ந்து அவர்தங் கருத்தறிந்த ஆசிரியர் அவ்வாறடக்காமைக்குக் காரணங் கூறுவர்.

அவர் கூறுமாறு: "கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியை........ நாமே" ஈரடியான் வருதலின் வெண்செந்துறை யென்பார்க்கு ஒருசீர் குறைவின்றி வருதலின் வெண்பாவிற் கினமாகாது கலிப்பாவி னொரு கூற்றிற் கினமாதலுஞ் சீரானுந் தளையானும் ஆசிரியத்திற் கினமாதலு முடைத்தென்று மறுப்பர். இனிச் சந்தஞ் சிதைந்து புன்பொருளாய் வருவனவற்றைத் தாழிசையெனிற் ருழும்பட்ட வோசையும் விழுமிய பொருளு மில்லனவற்றிற்கு இப்பெயர் கூறின் முற்கூறிய தாழிசைகட்குஞ் சந்தஞ் சிதைந்து புன்பொருளாய் வருதலுரித்துமாம். அதனுன் அப்பெய ராகாதெனவு மறுப்பர். "கன்று குணிலா" (சிலப்-ஆய்ச்சி.) இது வெண்டளையான் வருதலின் ஆசிரியத்திற்கினமாகாதென மறுப்பர். இனி இது நான்கடியான் வருமேற் கலிவிருத்தமா மென்பார்க்கு,

"நெருப்புக் கிழித்து விழித்ததோர் நெற்றி
யுருப்பிற் பொடிபட் டுருவிழந்த காம
*னருப்புக் கணையா னடப்பட்டார் மாதர்
விருப்புச் செயகின்னை விரும்புகின் ருரே"

என்றது காட்ட வெண்டளை தட்டலின் வெண்டாழிசைக்கு இழுக்கின்மையுங் கலித்தளையின்மையிற் கலிக்கு இனமாகாமையுங் கூறி மறுப்பர். இனிக் குறளடியானுஞ் சிந்தடியானும் வருவனவற்றைச் சீரளவான் வஞ்சிக்கினமென்பார்க்கு அவை நான்கடியான் வருதலானும், பா வேறுபடுதலானுஞ் சீர் இயற்சீராகலானும் ஆகாதென்ப. குறளடிச் செய்யுண் மூன்றுவரிற் ருழிசையெனவுஞ் சிந்தடிச் செய்யுண் மூன்று வாராவெனவுங் கூறின் அதற்கும் ஓர் காரணங்கூற லரிதென மறுப்பர்; பிறவு மிவ்வாறு ஒன்றற்கினமாயது ஒன்றற்கினமாயும் வருதலின் இனஞ் சேர்த்தலாகாதென மறுப்பர்.

இங்ஙனம் இனஞ்சேர்த்துதற் கரியவற்றைக் கலிப்பாவென அடக்கியது பெரும்பான்மை கலிக்கேற்றவோசையே பெற்று வருதலின். இத் தொல்காப்பியம் "முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி" (தொல்-பாயிரம்) நூல் செய்தலின் எல்லாவற்றிற்குமொரு பரிகாரங் கொடுத்துக் கொச்சகத்துள் அடக்கினர். அது மேற்றொட்டு வந்த மரபு. இனிப் பொருள் வேறுபடுதலாவன: தேவரைப் படர்க்கையாக்கிக் கூறலுஞ்

* "கருப்புக்கணை" என்பதும் பாடம்.

சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் கொளப்படுதலும், புறப்பொருளொடு தொடர்தலும், முற்கூறிய பொருள்கள் பிறவாறு வருதலுமாம். இங்ஙனம் பொருள் வேறுபடுதலின் இதனுள் ஓதிய நான்கற்கும் யாப்பு வேறுபட்டவற்றிற்கும் பொது வெட்சி முதல் பாடாண்டிணை யீருகிய பொருள் வேறுபாடு வரையறை என்னை; அவை முற்கூறிய இரண்டற்கும் உரித்தாகலின்; அது பெரும்பான்மை பரணிச்செய்யுட்கு இடைவிராய் வரும். இவ்வாறு கொச்சகத்தினை வரைந்தோதவே ஆசிரியமும் வெண்பாவும் ஒருபொருண்மேற் பல மூன்றும் ஐந்தும் ஏழும் ஒன்பதும் பத்துமாகி வருதலும் பிறவாருய் வருதலும் வரையறை யிலவாயின. அவை ஐங்குறுநூறு, முத்தொள்ளாயிரம், கீழ்க்கணக்கு, முதலியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் காண்க. தேவபாணியில்லாச் செய்யுளெல்லாம் யாப்பும் பொருளுஞ்சேர வேறுபடுமென்றுணர்க. அது முற்கூறியவற்றுட் காண்க.

> "வெண்பலிச் சாந்த முழுமெய்யு மெய்பூசி
> யுண்பலிக் கூரூர் திரிவது மேலிட்டுக்
> கண்பலிக் கென்று புகுந்த கபாலிமு
> னெண்பலித் தாளிவள் யாதுவாய் வாளே"

இது "காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்" (தொல். புறத்-உஅ) என்ற பாடாண்டிணையாகலின் பொருள் வேறுபட்டது:

'கன்றுகுணிலா' (சிலப்-ஆய்ச்சி.) என்பது அங்கிலத்திற்குரிய தெய்வத்தை அவர் பராவுதலிற் கைக்கிளையன்று.

இவை பலவுறுப்பிழந்தனவேனுங் கொச்சக வொருபோகென்னும் பொது விலக்குண்ணுமையிற் பொதுப்பெய ரெல்லாவற்றிற்குமாகு மென்று எய்துவித்தார்.

ஆகுமென்றதனுன் ஒருபோகெண்ணுது சிறுபான்மை கொச்சக மென்று வழங்குதலாமென்று கொள்க. (கசக)

அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்த கொச்சக ஒருபோகிற்குரிய அளவு

கரு௦. ஒருபான் சிறுமை யிரட்டியத னுயர்பே.

இது, அதிகாரத்தானின்ற நான்கினுள் இறுதிநின்ற அடக்கியலின்றி யடிநிமிர்ந்த கொச்சக வொருபோகிற்கு அளவு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒழிந்த கலிக்கெல்லாம் உள்ளுறுப்புப்பற்றி யளவு கூறினர், பத்தடியிற் சுருங்காது இருபதடியினேறுது வரும் அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந் தொழுகுமென்ற கொச்சக வொருபோகு எ - று.

இது முன்னடி நிமிர்ந்தொழுகு மென்றதற்கோர் வரையறை கூறி ஐயமகற்றியது. இஃதேற்புழிக் கோடலென்பதனானும் அதுவென்ற ஒருமையானுங் கொண்டது.

(எ - டு) "தடங்கடற் பூத்த தாமரை மலராகி
யடங்காத முரற்சியா னருமறை வண்டிசைப்ப
வாயிர வாராழி யவிரிதழின் வெளிப்பட்ட
சேயித ழெனத்தோன்றுஞ் செம்பகலி னிரவகற்றி
படுமணிப் பகைநீங்கப் பருவத்து மழையானே
நெடுநிலங் குளிர்கூர நீர்மைசா னிழலுறி
யண்டங்கள் பலபயந்த வயன்முதலா மிமையோரைக்
கொண்டங்கு வெளிப்படுத்த கொள்கையை யாதலி
னோங்குயர் பருதியஞ் செல்வநின்
னீங்கா வுள்ள நீங்கன்மா ரெமக்கே"

இது பத்தடியிற் சுருங்காது அடக்கியலின்றி யடிநிமிர்ந்தொழுகியது. மேல் இருபதடி வந்துழிக் காண்க. (கடு௦)

அம்போதரங்க ஒரு போகிற்குரிய அடியளவு

கடுக. அம்போ தரங்கம் அறுபதிற் றடித்தே
செம்பால் வாரஞ் சிறுமைக் கெல்லை.

இது மேனின்ற அதிகாரத்தாற் கடவுள் வாழ்த்தாகிய அம்போதரங்க வொருபோகிற்கும் அடிவரையறை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அம்போதரங்க வொருபோகு, தன்னுறுப்பெல்லாங் கூடி யறுபதடித்தாய் ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் இரண்டடியாகிய நூற்றிருபதடியை யுடைத்தாயும் வரும். சிறுமைக் கெல்லை கூறுமிடத்து அவ்வறுபதிற் செம்பாகமாகிய முப்பதடியிற் பாகமாகிய பதினைந்தடியான் வரும் எ - று.

ஏகாரம்: எதிர்மறை. அறுபதிற் செம்பால் முப்பதில் வாரம் பதினைந் தென்றுணர்க. எனவே, இடையளவறுபதும், தலையளவு அதனிரட்டியாகிய நூற்றிருபதும், கடையளவு பதினைந்துமாயிற்று.

இனி அறுபதும், முப்பதும், பதினைந்தும் எனச் சிற்றெல்லைக்கே தலையளவு, இடையளவு, கூறிற்றெனக்கொண்டு இவற்றில் கடையளவாகிய சிற்றெல்லைக்கும் பேரெல்லை முப்பதும், இடையளவாகிய சிற்றெல்லைக்குப் பேரெல்லை யறுபதுமெனப் பொருளுரைக்கில் தலையளவிற் சிற்றெல்லைக்கும் இடையளவிற் பேரெல்லைக்கும் வேறுபாடின்றியும் இடையளவிற் சிற்றெல்லைக்கும் கடையளவிற்கும் வேறுபாடின்றியும் நிற்குமென மறுக்க. அங்ஙனம் நூற்றிருபது தரவிற்கெல்லை மேனின்ற-

அதிகாரத்தான் இருபதாகவும் அதனோடொத்து வருதலிலக்கணத்த வாகிய இருபதடியாகவும், நாற்பதடி பெறப்படும்; சிற்றெண் பதினாறும் அராகம் நான்குமாக இருபதடி பெறப்படும். கொச்சகம் இருமூன்றாகி ஒன்றுபத்தடி பெற்று அறுபதடியாம்.

இனிப் பதினைந்தடியான் வருவன நெடுங்கொச்சகம் இருமூன்றாகி, ஆறும், அராகம் ஒன்றுஞ் சிற்றெண் நான்கும் அடக்கிய லிரண்டுமாகப் பதினைந்தடியாம். இடையளவிற்கும் இவ்வாறே வருமாறறிக.

மேலளவு கூறும்வழிக் கூறாது மேற்கூறுகின்ற பாவிற்கு ஈண்டளவு கூறினார் அதிகாரம் பற்றி. (௧௫௪)

அம்போதரங்க ஒருபோகின் உறுப்புக்கள்

௧௫௨. எருத்தே கொச்சகம் அராகஞ் சிற்றெண்
அடக்கியல் வாரமோ டந்நிலைக் குரித்தே.

இது முன்னர்க் கூறிய அம்போதரங்கவுறுப்பு இவை ஐந்துமெனக் கூறியவாறு.

(இ - ள்.) தரவுங் கொச்சகமும் அராகமுஞ் சிற்றெண்ணும் அடக்கியல் வாரமுமென ஐந்துறுப்புடையது அம்போதரங்க வொருபோகு எ - று.

தரவெனினும் எருத்தமெனினும் ஒக்கும்.

பலகோடுபட அடுக்கியுடுக்கும் உடையினைக் கொச்சகமென்ப வாகலின், அதுபோலச் சிறியவும் பெரியவும் விராஅயடுக்கியுந் தம்மு ளொப்ப வடுக்கியும் வருஞ்செய்யுளைக் கொச்சகமென்றார். இது ஒப்பி னாகிய பெயர். இக்காலத்து இது மகளிர்க்குரியதாய்க் கொய்சகமென்று வழங்கிற்று. இது முறையே சுருங்கிவரும் எண்ணுப்போலாது அடியுஞ் சீருந் தளையும் வேறுபட்டு வருமென்றுணர்க.

வெண்பாவாகிற் பெரும்பான்மை அராகமாயது அறுதுகடுகிச்சேறல் பிறிதொன்றுபெய்து ஆற்றவேண்டுந் துணைச்செய்யதாகிய பொன்னை அராகித்தது என்பவாகலின் இதுவும் ஒப்பினாகிய பெயர்; மாத்திரை நீண்டுந் துணிந்து வராது குற்றெழுத்துப் பயின்று உருண்டு வருதலின்.

சிற்றெண்ணாவது: நால்வகை யெண்ணினும் இறுதிநின்ற எண்வார முற்கூறிற்று.

(எ - டு.) "செஞ்சுடர் வடமேரு விருமருங்குந் திரிகின்ற
வெஞ்சுடரு மதியமும்போல் வேலொடுகேடகஞ்சுழல
மாயிரு மணிப்பீலி மயிலெருத்திற் றோன்றுங்காற்
சேயொளி கடற்பிறந்த செந்தீச் சிறந்தெறிப்ப

மறுவருந்தம் மனத்துவகைக் கலுழ்ச்சியான் வளர்த்தெடுத்த
வறுவருந்தம் முலைசுரந்தாங் ககல்விசும்பு சிலதுவற்ற
வூருருவத் தெயின்மூன்று மொருங்கவித்தோன் வியப்பெய்த
ஈருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மறுங்கறுத்த விகல்வெய்யோய்
ஆங்க, வினையொழி காலத்து வெவ்வெயிற் கோலத்
தனைவருந் தத்த மறம்புரிந் தாங்கு
முனையடு கொற்றத்து முன்னோன் குருவிற்
கனைகடல் சுட்டன கண்;
தேவரு மக்களுஞ் சிற்றத்தா னஞ்சாமைக்
காவல் புரியுங் கதிர்மதி போலு
மூவிரு தோன்றன் முகம்;
மடமகள் வள்ளி மணிக்கம் பலம்போ
லிடையிடை சுற்றுத லின்றுந் தவிரா
தொடையமை தார்கடம்பன் றோள்;
அவ்வழி, யடியிணை சேரா வவுணவுரை நுங்கிப்
பொடிப்பொடி யாகிப் பொருப்பொடு மாய
விடியுமிழ் வானத் திடைநின்று கூஉங்
கொடியணி கோழிக் குரல்;
விழுச்சி ரமரர் விசும்பிடைத் தோன்றிப்
பழிச்சினின் றார்த்தார் பலர்;
உருகெழு முருமிய வுருமென வதிர்தொறு
மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்;
பெருகிய வருமறை பெறுநெடு மொழியொடு
பொருகளை வழியிசை புகல்வன சிறுகுறள்;
சிவந்தன திசை சிலம்பின மலை
நிவந்தன தலை நிரம்பின குறை;
ஆர்த்தன மறை யாடினர் பலர்
போர்த்தன துகள் பொழிந்தனர் மலர்;
ஆங்கனந் தோன்றிய வடுபோர் வென்றியின்
வீங்கிருந் தொடித்தோள் விடலை நினக்கே
யாமறி யளவையிற் றமிழ்புனைந் தேத்துக
நின்னீ தக்க தாயினு நின்னெதிர்
நாணில மாக வேண்டும் யாணர்க்
கடம்புங் களிமயிற் பீலியுந் தடஞ்சுனை
நீரோடு நின்வயின் மாந்தர்
வாராப் புலமை வருகமா ரெமக்கே''

என்பது இடையளவு அம்போதரங்க வொருபோகு.

இவ்வுறுப்புக்களின் அளவு கூறுமையின் ஏற்றவாறறிந்து கூறப்படும். இது நாற்பத்துநான்கடியான் வந்தது. இவை இக்காலத்து மிக வழங்காது.

ஒருபோகு போலன்றி இதற்களவை முற்கூறியது அம்போதரங்க வொருபோகின் அளவே மேற்கூறுகின்ற மூன்று பாக்கட்கும் அள வென்றற்கு. இவ்வதிகாரத்தான் வருகின்றவற்றோடு இதற்குறுப்பிலக் கணம் ஏற்பன வறிந்துகொள்க; வெள்ளடியியலால் திரிவின்றி வரு மென்றலின். அவ்வளவை மேல்வருகின்ற கலிவெண்பாட்டிற்கு இன் றென்றுணர்க. (கடுஉ)

கலிவெண்பாவின் இலக்கணம்

கடுங. ஒருபொருள் நுதலிய வெள்ளடி யியலால்
திரிவின்றி* வருவது கலிவெண் பாட்டே.

இது முறையே கலிவெண்பாக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளைக் கருதி வாராநிற்ப வேறுமொரு பொருளே படவுஞ் சொற்றொடர்ந்து கிடப்பத் தொடுக்கப்பட்ட வெள்ளையடியால் திரிவின்றி வருவது கலிவெண்பாட்டாம் எ - று.

இயலென்றதனாற் கட்டளையடியாய் வருதலுந் தனக்குரிய வெண் டளையான் வருதலும் பன்னீரடியான் வருதலும் பிறவுமாகிய இலக்கணஞ் சிதையாதனவற்றுக்கே ஒருபொருணுதலி வரவேண்டுவது. அவ்வா றன்றித் தீர்ந்துவருவன ஒருபொருணுதலாக் கலிவெண்பாவாம் எ - று.

அவ் விலக்கணத்திற் றிரிந்துஞ் சீருந் தளையுஞ் சிதைந்தும் அடி யிகந்தும் பாவகை சிதைந்தும் ஒரு பொருணுதலியும் வெண்பாவியலான் வந்தனவுங் கலியோசையாமென் றுணர்க. இதனான் ஒரு பொரு ணுதலியது கட்டளையாய்த் திரிவின்றி வருமெனவும் ஒரு பொருணுத லாதது சீர்வகையாய்த் திரிவுடைத்தாய் வருமெனவுங் கூறிற்றாம்.

(எ - டு.) "அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்பப்
பிரிந்துறை சூழாதி யைய விரும்பிநீ
யென்றோ ளெழுதிய தொய்யிலும் யாழநின்
மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைத்துக்காண்
சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவா
தொழிந்தவ ரெல்லாரு முண்ணுதுஞ் செல்லா
ரிளமையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார்
வளமை விழைதக்க துண்டோ வுளநா
ளொரோஒகை தம்முட் டழீஇ யொரோஒகை
யொன்றன்கூ றாடை யுடுப்பவரே யாயினு
மொன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை யரிதரோ
சென்ற விளமை தரற்கு" (கலி - சஅ)

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'முடிவது' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இது பன்னீரடியான் வந்து ஒரு பொருணுதலிய கட்டளைக் கலிவெண்பா.

இதனுட் பெண்டன்மைக்கு ஏலா நுண்பொருளினைத் தலைவனெதிர் நின்றுணர்த்துவான் செவ்வன்கூறாது தலைவன் பண்டுகூறின சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்டு கூறுங் கூற்று. நீ மறந்தாயென்பது யாம் உணரக் கூறுகின்றாள் இவளென்பதுபட நின்றமையின் ஒருபொரு ணுதலிற் றாயிற்று. அது அகப்பொருளேயாமாறும் ஒழிந்த பாக்களும் அவ்வாறு வருமேனும் அங்ஙனம் நுதலிய பொருளான செய்யுள் வேறுபடாமையின் ஆண்டு ஆராய்ச்சியின்று. இது வெண்பாவாயிற் குறித்த பொருளை மறைத்துக் கூறாது செப்பிக் கூறல்வேண்டும். இஃதன்னதன்றிப் பொருள் வேறுபடுதலானுந் துள்ளிவருதலானுங் கலிவெண் பாட்டாயிற்று.

"மரையா மரல்கவர" (கலி - ௬)

என்னும் பாட்டுப் பதினோரடியான் ஒரு பொருணுதலிற்று.

நூற்றைம்பது கலியுட் கலிவெண்பாட்டு எட்டு. அவற்றுள் ஒரு பொருணுதலி வருவனவற்றின் பொருள் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. இன்னும் இயலென்றதனாற் பன்னீரடியி னிகந்து ஒரு பொருணுதலி வருவனவும் அங்ஙனம் வந்து தளை விரவி வருவனவுங் கொள்க.

"சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவினு மாடும்" (கலி - ௫௧)

என்னும் பாட்டு அடியிகந்து ஒரு பொருணுதலியது.

"கயமல ருண்கண்ணாய் காணு யொருவன்
வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட
கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு
முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற
நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னாளும்
பாயல் பெறேஎன் படர்கூர்ந் தவன்வயிற்
சேயேன்மன் யானுந் துயருழப்பே னாயிடைக்
கண்ணின்று கூறுத லாற்று னவனாயிற்
பெண்ணன் றுரைத்த நமக்காயி னின்னதூஉங்
காணான் கழிதலு முண்டென் றொருநாளென்
றோணெகிழ் வுற்ற துயரா றுணிதந்தோர்
நாணின்மை செய்தே னறுநுதால் ஏனல்
இனக்கிளி யாங்கடிந் தோம்பும் புனத்தய
லூசலூர்ந் தாட வொருஞான்று வந்தானை
ஐய சிறிதென்னை யூக்கி யெனக்கூறத்
தையால் நன்றென் றவனூக்கக் கைநெகிழ்பு
பொய்யாக வீழ்ந்தே னவன்மார்பின் வாயாச்செத்

தொய்யென வாங்கே யெடுத்தனன் கொண்டான்மேன்
மெய்யறியா தேன்போற் கிடந்தேன்மன் ஆயிடை
மெய்யறிந் தேற்றெழுவே னாயின்மற் றொய்யென
வொண்குழாய் செல்கெனக் கூறி விடும்பண்பி
னங்க ணுடைய னவன் " (கலி - ௩௭)

இது தையா னன்றென்று என மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாமற் றோழி தலைவிக்குரைத்தது. இதுகேட்டுத் தலைவன் தன்னை நயந்தானென்ன இவள் கருதினாள்போலுமெனத் தலைவி கருதுமாற்றாற் றோழி கூறியவாறும், இதனானே தலைவி யினிக் கரந்தொழுகி உடம்படுக்குமென்பதூஉம் ஒரு பொருளாயிற்று.

இது, " அறக்கழிவுடையன " (தொல். பொருளி - ௨௪) என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தில் வழுவமைத்தவாறுங் காண்க.

" தீம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந்
தாம்பிற் பிணித்து மனைநிறீஇ யாய்தந்த
பூங்கரை நீலம் புடைதாழ மெய்யசைஇப்
பாங்கரு முல்லையுந் தாய பாட்டங்காற் றோழிநம்
புல்லினத் தாயர் மகளிரோ டெல்லா
மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த
குருந்தம்பூங் கண்ணிப் பொதுவன்மற் றென்னை
முற்றிழை யேஎர் மடநல்லாய் நீயாடுஞ்
சிற்றில் புனைகோ சிறிதென்றான் எல்லாநீ
பெற்றேம்யா மென்று பிறர்செய்த இல்லிருப்பாய்
கற்ற திலைமன்ற காணென்றேன் முற்றிய
காதுசூழ் கூந்தற் றகைபெறத் தைஇய
கோதை புனைகோ நினக்கென்றான் எல்லாநீ
யேதிலார் தந்தபூக் கொள்வாய் நனிமிகப்
பேதையை மன்ற பெரிதென்றேன் ஆயிழா
யைய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேல்
தொய்யி லெழுதுகோ மற்றென்றான் யாம்பிறர்
செய்புற நோக்கி யிருத்துமோ நீபெரிது
மையலை மாதோ விடுகென்றேன் தையலாய்
சொல்லிய வாறெல்லா மாறுமா றியான்பெயர்ப்ப
அல்லாந்தான் போலப் பெயர்ந்தா னவனைநீ
யாயர் மகளி ரியல்புரைத் தெந்தையும்
யாயு மறிய வுரைத்தியின் யானுற்ற
நோயுங் களைகுவை மன் " (கலி - ௧௧௧)

இது தளை விரவி ஐஞ் சீரடியும் வந்து ஒரு பொருளுறுதலாதது.

" இடுமுள் நெடுவேலி " (கலி - ௬௫)

என்னும் பாட்டுத் தளைவிரவி யவ்வாறு வந்தது.

பாவகை சிதைந்தன வந்துழிக் காண்க.

ஒன்றென முடித்தலாற் பொருள்வகை சிதைதலுங் கொள்க. அவ்விரண்டுஞ் சேரச் சிதைந்தன இக்காலத்தார் கூறுகின்ற உலாச் செய்யுளாம். இனி யிக்காலத்தார் கூறும் மடற்செய்யுளும் பாவகை சிதைவின்றேனும் *"ஏறிய மடற்றிறம்" ஆகிய பெருந்திணைப் பொருளாகலின் அதனைக் கலிவெண்பாட்டென்று கோடும்.

மேலிற் சூத்திரத்தாற் கூறுங் கலிவெண் பாட்டுக்களும் பெருந்திணையாயும் வருதலின்; இதனை வெண்பாவெனில் தொல்காப்பியனார்............ கலிவெண்பாப் பெருந்திணைப்பொருளின் வாராதென்று கொள்க.

"வெண்பா விதியான் விரவுறுப் பின்றித்
தன்பா வகையொடு பொருந்திய பொருளே
யொன்றுவிளைந் திற்ற விறுதித் தாகும்"

என்று இசைநூலினும் இவ்வாறே ஓதிக் கொச்சகச் செய்யுளுமுளவென்றார்.

இதனுள் விரவுறுப்பின்றியென வேண்டாது கூறியவதனால் விரவுறுப்புடையது வேறு பொருள் விளையாதெனவும், விரவுறுப்பில்லது வேறு பொருள் விளைத்து இறுமெனவும் அவ்வாறே விரவுறுப்பில்லாக் கலிவெண்பாட்டும் வேறுபொருள் விளைக்குமென ஈண்டுக் கூறி விரவுறுப்புடையது "வெண்பாவியலான் வெளிப்படத் தோன்று" மென்று மேலைச்சூத்திரத்தாற் கூறுகின்றார். (௧௫௩)

விரவுறுப்புடைய கலிவெண்பாவின் இலக்கணம்

௧௫௪. தரவும் போக்கும் †பாட்டிடை மிடைந்தும்
ஐஞ்சீ ரடுக்கியும் ஆறுமெய் பெற்றும்
வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்.‡

இது மேல் வெளிப்படு பொருட்டெனப்பட்ட கலிவெண்பா விரவுறுப்புடைமையின் வேறுவேறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்தும் - தரவிற்கும் போக்கிற்கும் இடையன பாட்டாகிப் பயின்றும், ஐஞ்சீர் அடுக்கியும் - வேறுநின்ற வொருசீரினை அளவடியோடு அடக்கிக் கூற ஐஞ்சீராகியும், ஆறு மெய்பெற்றும் - அவ்வாறே

* அகத்திணையியல், ௫௧.

† இந்நூற்பாவோடு அடுத்த நூற்பாவினையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

‡ பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'இடையிடை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இருசீரடுக்க ஆறுசீர் பெற்றும், வெண்பா இயலான் வெளிப் படத் தோன்றும் - வெண்பா எனப்பட்ட உறுப்பின் இயற்கை சிதையாமல் பொருள் புலப்படத் தோன்றும் எ - று.

எனவே தரவும் போக்கும் முற்கூறியவாறே முன்னும் பின்னும் நிற்றலும் சுரிதகமாயின் அகவலும் வெள்ளையுமாகி வருதலும் அவை தனிச்சொற் பெற்றும் பெறுதும் நிற்றலுங் கொள்க. பாட்டிறுதி நிற்கும் போக்கினைத் தரவோடு முற்கூறியது தரவிறுதி சீரானிறுமாறு போல வெள்ளைச் சுரிதகமும் ஒரோவழிச் சீரா னிறுமென்றற்கு.

(எ-டு.) "நயந்தலை மாறுவார்"　　　　　(கலி - அ0)

என்னும் மருதக்கலியுள்,

> " ஐயவெங், காதிற் கனங்குழை வாங்கிப் பெயர்தொறும்
> போதில் வறுங்கூந்தற் கொள்வதை நின்னையா
> மேதிலார் கண்சாய நுந்தை வியன்மார்பிற்
> றுதுதேர் வண்டின் கிளைபடத் தைஇய
> கோதை வரிபாடக் காண்டும் "

எனத் தேமாவா னிற்றது.

இனிப் பாட்டினைப் போக்கின்பின் வைத்ததனாற் போக்குப்போ லாற்சீரா னிறும்பாட்டும் வருஞ் சிறுபான்மையென்று கொள்க.

(எ - டு.) "கரந்தாங்கே யின்னாநோய் செய்யுமற் றீதே
　　　பரந்த சுணங்கிற் பணைத்தோளாள் பண்பு"　　　(கலி-கசக)

எனவரும். இங்ஙனம் வைப்பவே வருகின்ற ஐஞ்சீரடுக்கலும் ஆறுமெய் பெறுதலும் இப்பாட்டின்கணன்றி ஏலாவாயின. இதனை ஈற்றுக்கண் வைத்ததனானே மேற்கூறுங் கொச்சகமுந் தரவும் போக்குமின்றி இப்பாட்டு மிடைந்தும் வருமென்பதூஉம் இவ்வதிகாரத்தாற் கொள்க.

மெய் யென்றதனான் அடுக்குஞ்சீ ரதன் முதலினும் இறுதியினும் வருமென்று கொள்க. இயற்கை சிதையாமற் றோன்றுமெனவே கட்டளை யும் கட்டளை யல்லதுமென்ற வெண்பாவிலக்கண மிரண்டுஞ் சிதையாமை வருமென்றாராம்.

வெளிப்பட வென்றதனாற் றளைவிரவி வருதலுங் கொள்க.

தரவும் போக்குமென்ற உம்மைகள் எண்ணும்மைகள். ஒழிந்த மூன்றும் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை.

கலிவெண்பாட்டுத் தனிநிலையின்றி விரவுறுப்பாயும் வருமென்றலின்.

> " சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரென்றும்
> பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி யறனறிதல்
> சான்றவர்க் கெல்லாங் கடனானால் இவ்விருந்த

சான்றீ ருமக்கொன் றறிவுறுப்பென் மான்ற
துளியிடை மின்னுப்போற் றோன்றி யொருத்தி
யொளியோ டுருவென்னைக் காட்டி யளியளென்
னெஞ்சாறு கொண்டா ளதற்கொண்டுந் துஞ்சே
னணியலங் காவிரைப் பூவோ டெருக்கின்
பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து மணியார்ப்ப
வோங்கிரும் பெண்ணை மடலூர்ந்தெ னெவ்வநோய்
தாங்குத றேற்றா விடும்பைக் குயிர்ப்பாக
வீங்கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது
பாடுவென் பாய்மா நிறுத்து;
யாமத்து மெல்லையு மெவ்வத் திரையலைப்ப
மாமேலி னின்று மடல்புணையா நீந்துவேன்
றேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய
காமக் கடலகப் பட்டு;
உய்யா வருநோய்க் குயவாகு மைய
லுறீஇயா ளீத்தவிம் மா;
காணுந ரெள்ளக் கலங்கித் தலைவந்தெ
ஞணெழின் முற்றி யுடைத்துள் ளழித்தரு
மாணிழை மாதரா ளேஎரெனக் காமன
தாணையான் வந்த படை;
காமக் கடும்பகையிற் றோன்றினேர்க் கேம
மெழினுத லீத்தவிம் மா;
அகையெரி யானுதென் னுருயி ரெஞ்சும்
வகையினா னுள்ளஞ் சுடுதரு மன்னோ
முகையே ரிலங்கெயிற் றின்னகை மாதர்
தகையாற் றலைக்கொண்ட நோய்;
அழன்மன்ற காம வருநோய் நிழன்மன்ற
நேரிழை யீத்தவிம் மா;
ஆங்கதை
அறிந்தனி ராயிற் சான்றவிர் தான்றவ
மொரீஇத் துறக்கத்தின் வழீஇ யான்றோ
ருள்ளிடப் பட்ட வரசனைப் பெயர்த்தவ
ருயர்நிலை யுலக முறீஇ யாங்கென்
றுயர்நிலை தீர்த்த னுந்தலைக் கடனே" (கலி. ௧௩௯)

இது தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்த கலிவெண்பாட் டாசிரியச் சுரிதகத்தான் வந்தது. இவ்வாறே வெள்ளைச் சுரிதகத்தான் வருவனவுங் கொள்க.

"கண்டவி ரெல்லாங் கதுமென வந்தாங்கே
பண்டறியா தீர்போல நோக்குவீர் கொண்டது

மாவென் றுணர்மின் மடலன்று மற்றிவை
பூவல்ல பூளை யுழிஞையொ டியாத்த
புனவரை யிட்ட மயங்குதாரப் பீலி
பிடியமை நூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி
யடர்பொன் னவிரேய்க்கு மாவிரங்கண்ணி
நெடியோன் மகனயந் துகந்தாங் கனைய
வடிய வடிந்த வனப்பினென் னெஞ்ச
மிடிய விடைக்கொள்ளுஞ் சாய லொருத்தி
கடியுறை காட்டிய செல்வேன் மடியன்மி
னன்னே னொருவனேன் யான்;
என்றானும்,
பாடெனிற் பாடவும் வல்லேன் சிறிதாங்கே
யாடெனி லாடலு மாற்றுகேன் பாடுகோ
வென்னு ளிடும்பை தணிக்கு மருந்தாக
நன்னுத லீத்த விம் மா
திங்க ளரவுறிற் றீர்க்கல்லா ராயினுந்
தங்காதல் காட்டுவர் சான்றவ ரின்சாய
லொண்டொடி நோய்நோக்கிற் பட்டவென் னெஞ்சோய்
கண்டுங்கண் ணோடா திவ் வூர்;
தாங்காச் சினத்தொடு காட்டி யுயிர்செருக்கும்
பாம்பு மவைப்படி லுய்யுமாம் பூங்கண்
வணர்ந்தொலி யைம்பாலான் செய்தவிக் காம
முணர்ந்து முணரா திவ் வூர்;
வெஞ்சுழிப் பட்ட மகற்குக் கரைநின்
றஞ்சலென் றாலு முயிர்ப்புண்டா மின்சீர்
செறிந்தேர் முறுவலாள் செய்தவிக் காம
மறிந்து மறியா திவ் வூர்;
ஆங்க,
என்க ணிடும்பை யறியினே னுங்கட்
டெருளுற நோக்கித் தெரியுங்கா லின்னு
மருளுறு நோயொடு மம்ம ரகல
விருளுறழ் கூந்தலா ளென்னை
யருளுறச் செயினுமக் கறனுமா ரதுவே" (கலி - கசுO)

இது 'பாடெனி' லென்றும், 'ஆடெனி' லென்றும் எதுகையியைந்த அளவடி 'என்றானும்' என வேறுநின்ற சீரோடுங்கூடி ஐஞ்சீரடுக்கிற்று. இதனுள் 'ஆங்க' எனத் தனிச்சொல் வந்தது.

"காராரப் பெய்த" (கலி - கOக)

என்னு முல்லைப்பாட்டுள்

"இவடான்,
நிருந்தாச் சுமட்டின ளோனைத் தோள்வீசி
வரிக்கூழ் வட்டி தழீஇ யரிக்குழை
யாடற் றகையள் கழுத்தினும் வாலிதி
னுண்ணிதாத் தோன்று நுசுப்பு"

என ஐஞ்சீரடுக்கியும்,

"இவள்தான்,
வருந்தநோய் செய்திறப்பி னல்லான் மருந்தல்லள்
யார்க்கு மணங்காதல் சான்றாளென் றூர்ப்பெண்டிர்
மாங்காய் நறுங்கடி கூட்டுவேம் யாங்கு
மெழுநின் கிளையொடு போவென்று தத்தங்
கொழுநரைப் போகாமற் காத்து முழுநாளும்
வாயி லடைப்ப வரும்"

என ஐஞ்சீரடுக்கிய சுரிதகத்தானும் வந்தது.

"அரிதினிற் றோன்றிய யாக்கை புரிபுதாம்
வேட்டவை செய்தாங்கே காட்டிமற் றாங்கே
யறம்பொரு ளின்பமென் றம்மூன்றி னொன்றன்
றிறஞ்சேரார் செய்யுந் தொழில்க ளறைந்தன்
றணிநிலைப் பெண்ணை மடலூர்ந் தொருத்தி
யணிநலம் பாடி வரற்கு;
ஒரொருகா லுள்வழிய ளாகி நிறைமதி
நீரு ணிழற்போற் கொளற்கரியள் போருள்
அடன்மாமே லாற்றுவே னென்னை மடன்மாமேன்
மன்றம் படர்வித் தவள்;
வாழி சான்றீர்
பொய்தீ ருலக மெடுத்த கொடிமிசை
மையறு மண்டலம் வேட்டனள் வையம்
புரவுக்கு முள்ளத்தே னென்னை யிரவுக்கு
மின்னு விடும்பைசெய் தாள்;
அம்ம சான்றீர்!
கரந்தாங்கே யின்னுநோய் செய்யுமற் றிஃதோ
பரந்த சுணங்கிற் பணைத்தோளாள் பண்பு
இடியுமிழ் வானத் திரவிருள் போழுங்
கொடிமின்னுக் கொள்வேனென் றன்னள் வடிநாவின்
வல்லார்முற் சொல்வல்லே னென்னைப் பிறர்முன்னர்க்
கல்லாமை காட்டி யவள்;
வாழி சான்றீர்!
என்றாங்கே,

வருந்தமா வூர்ந்து மறுகின்கட் பாடத்
திருந்திழைக் கொத்த கிளிவிகேட் டாங்கே
பொருந்தாதார் போர்வல் வழுதிக் கருந்திறை
போலக் கொடுத்தார் தமர்'' (கலி - ௧௪௧)

இதனுள் "வாழி சான்றீர்," "அம்ம சான்றீர்" என ஈற்றுக்கண் வந்த சீர்களை முதலடிக்கட் பொருள்முடியுமாறு கூட்டி ஐஞ்சீரடுக்கியாங் கடுக்க அறுசீரா னவ்வாறு வந்ததாம். இதற்கும் அறுசீரடுக்கியும் எனக் கூட்டிப் பொருளுரைக்க. என்றாங்கு, தனிச்சொல்.

"புரிவுண்ட" (கலி - ௧௪௨) என்னும் நெய்தற்கலியுள் "புரிவுண்ட புணர்ச்சியுள்" எனக் கலித்தளையும் வந்து "புல்லாரா மாத்திரை, யருகுவித் தொருவரை யகற்றலிற் றெறிவார்கண்" எனவும், "இனைந்து நொந்தழுதன ணினைந்து நீடுயிர்த் தனள்" எனவும் இயற்சீர் நிரையா யன்றியும் பாவேறுபட்டு "எல்லையு மிரவுங் கழிந்தனவென் றெண்ணி யெல்லிரா, நல்கிய கேள்வ னிவன்மன்ற மெல்ல" என ஐஞ்சீரடி வந்த வெள்ளைச் சுரிதகமும் பெற்ற கலிவெண்பாட்டு.

முற்கூறிய சொற்சீரடியே ஈண்டு ஐஞ்சீரும் அறுசீருமா யடுக்கின என்றுணர்க. இதற்கு இசைச்சீர்களை விதந்தோதவே கலிக்கு நேர்ந்த சொற்சீரடி ஒத்தாழிசைக்கும் இதன்முற் கூறிய கலிவெண்பாட்டிற்கும் வாராவென் றுணர்க. இதற்கினமாகிய முடுகியலும் அவ்விரண்டிற்கும் வாராமை கொள்க. இவற்றிற்கு வரையறை அம்போதரங்கத்திற் கோதிய வரையறையே வேறின்றெனவுணர்க.

இனிப் பலவுறுப்பின்றி அவ்வாறு ஒரு பாட்டே வரின் அதனை வெண் கலியென்பாரு முளர். நூற்றைம்பது கலியுள் அவ்வாறு வருவன இன்மையின் அது சான்றோர் செய்யுளொடு மாறுகொள்ளுமென மறுக்க.

தாழம்படாமையின் இடைநிலைப்பாட்டென் றொதேயுந் துள்ளலுஞ் செப்பலும் என்னு மிருவகைக் கொச்சகமும் ஒருங்கு வாராமையிற் கொச்சகமென்னும் பேர் கொடாதும் பாட்டென்றார்; அதனை வெண்பா வியலான் வெளிப்பட வருமெனவே வெள்ளைக் கொச்சகமெனப்படும் எ - று. (௧௫௪)

அகநிலைக் கொச்சகக்கலியின் இலக்கணம்

௧௫௫. பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென
நூல்நவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே.

இது நிறுத்தமுறையே அகநிலைக் கொச்சகக்கலி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மேற்பாவின்ற நிலைவகையான் கொச்சகக்கலியா மென்று நூலறிந்த ஆசிரியர் கூறித் துணிந்தனர் எ - று.

அறை - துணித்தல் "அறைக்கரும்பு" (பொருந. கஙு) போல. "பாநிலையென்றது" மேலொருவனோகெனக் கூறிய கொச்சகப்பாநிலையை நோக்கிற்று, அதுவுங் கொச்சகமாதலின்.

துணித்தன ரென்றதனுல் அதிகாரத்தாற் சேட்படக்கூறிய "தரவின் றுகித் தாழிசை பெற்றும்" (செய். கசக) என்ற தொன்றனையுமே துணிந்து மாற்றியொழிந்தன பாவினின்ற வகையான் இவ்வக நிலைக் கொச்சகமும் வருமென்றுணர்க. எனவே பரணிப்பாட்டுப்போல வெளிப் பட்டு அகநிலைக் கொச்சகம் வாராவென்முராம்.

"வகை"யென்றதனுன் அதிகாரத்தானின்ற கலிவெண்பாவினது பாநிலையுங் கொள்ளப்படும். அது கொள்ளுங்கால் முன்னிற் சூத்திரத்திற் கூறிய நிலையெல்லாங் கொள்ளப்படும். "ஒருபொருணுதலிய" (செய் கஙச) என்னுஞ் சூத்திரத்தினிலை கொள்ளலாகாதென்றுணர்க. எனவே ஒருபொருணுதலாது வெளிப்படத் தோன்றுங் கலிப்பாட்டினுறுப் பொத்துத் தரவும் போக்கும் பாட்டும் இடைமிடைந்தும் பாட்டுக் கொச்சகமாயும் அவை ஐஞ்சீரும் அறுசீருமடுக்கி வருதலுமெல்லாங் கொள்ளப்படும். இவ்வாறு வந்தன வெண்பாவிற் சிதைந்து ஓசையும் பொருளும் வேருகலிற் கொச்சகமென்முர். தரவிணைந்து வாராது யாப்பின் வேறுபட்டு ஒருதரவே வந்தாற் கொச்சகமென்றலுந் தரவிணைந்துழிச் சுரிதகம்பெறுதலும் வேருகலிற் கொச்சகமென்முர்.

தரவிணைந்து தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமுமுடன் பெறுதலும் எல்லாம் யாப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகமென்றலும், ஒத்தாழிசை மூன்றடுக்கிலு மவற்றின் வேறுபாடறிந்து கொச்சகமென்றலும், தேவபாணியாகாத வழிக் காமப்பொருள்பற்றி வாராது அறம் பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கும் பற்றிப் பொருள் வேறுபட வந்தன கொச்சகமென்றலும், பாவேறுபட்டன கொச்சகமென்றலும் பிறவும் உணர்வோரே நூலறி புலவர்; அல்லாதார் நூலுணராரென்ப தறிவித்தற்கு "நூனவில் புலவ"ரென்முர்.

எனவே கொச்சகக்கலியுள் ஒருசாரானவற்றை இனமென்பார்க்கு அவை அவ்வப்பாக்களுள் வரின் இவ்வகையே கொச்சகமெனல்வேண்டும் அது பொருந்தாதென்றவாருயிற்று.

(எ - டு.) "செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்ருெடு
பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் றவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோமற் றைய
வகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து
புகன்மலி வெஞ்சுர முள்ளூ லறிந்தேன்
மகனல்லை மன்ற வினிது;
செல்வினை சென்றுநீ செய்யும் வினைமுற்றி
யன்பற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள்

பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
யென்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை முற்றாம லாண்டோ
ரவலம் படுதலு முண்டு" (கலி. கக)

இது தரவிணைக்கொச்சகம்.

கொச்சகம் வெண்பாவாயும் வருதலானுந் தாழிசையோடு தொடராது வருதலானும் இவை கொச்சகமாயிற்று. ஒரு பொருணுதலி யிவ்வாறு வரினுங் கொச்சகமென்றுணர்க.

"மாமலர் முண்டகந் தில்லையோ டொருங்குடன்
கான லணிந்த வுயர்மண லெக்கர்மேற்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதற் றைசைத்த
நீர்மலி கரகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப்
பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்;
ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல்
போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுத
லன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாஅமை
யறிவெனப் படுவது பேதையார் சொன்னோன்றல்
செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை
நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை
முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வௌவல்
பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்
ஆங்கதை யறிந்தனி ராயினென் றோழி
நன்னுத னலனுண்டு துறத்தல் கொண்க
தீம்பா லுண்டோர் கொள்கலம் வரைதலி
னின்றலை வருந்தியாள் துயரஞ்
சென்றனை களைமோ பூண்கநின் றேரே." (கலி. கஙௗ)

இது தனிச்சொல்லின்றி யாசிரியச்சுரிதகம் பெற்ற தரவிணைக் கொச்சகம்.

"மின்னொளி ரவிரற விடைபோழும் பெயலேபோற்
பொன்னகைத் தைவகிர் வகைநெறி வயங்கிட்டுப்
பொழிலிடை யிட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை
யின்னகை யிலங்கெயிற்றுத் தேமொழித் துவர்ச்செவ்வாய்
நன்னுதா னினக்கொன்று கூறுவாங் கேளினி
நில்லென நிறுத்தா னிறுத்தே வந்து
நுதலு முகனுந் தோளுங் கண்ணு
மியலுஞ் சொல்லு நோக்குபு நினை இ

மைதேய்ந் தன்று பிறையு மன்று
மைதீர்ந் தன்று மதியு மன்று
வேயமன் றன்று மலையு மன்று
பூவமன் றன்று சுனையு மன்று
மெல்ல வியலு மயிலு மன்று
சொல்லத் தளருங் கிளியு மன்று;
எனவாங்கு,
அனையன பலபா ராட்டிப் பையென
வலையர் போலச் சோர்பத னொற்றியென்
னெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்வி காணூஉப்
புலையர் போலப் புன்கணோக்கித்
தொழலுந் தொழுதான் றொடலுந் தொட்டான்
காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களி றன்னோன்
றொழூஉந் தொடூஉமவன் றன்மை
யேழைத் தன்மையோ வில்லை தோழி'' (கலி. ருரு)

இது தனிச்சொல்லும் ஆசிரியச்சுரிதகமும் பெற்ற தரவிணை.

''வெல்புகழ் மன்னவன் விளங்கிய வொழுக்கத்தா
னல்லாற்றி னுயிர்காத்து நடுக்கறத் தான்செய்த
தொல்வினைப் பயன்துய்ப்பத் துறக்கம்வேட் டெழுந்தாற்போற்
பல்கதிர் ஞாயிறு பகலாற்றி மலைசேர
வானூது கலுழ்கொண்ட வுலகத்து மற்றவ
னேனையா னளிப்பான்போ லிகலிருண் மதிசீப்பக்
குடைநிழ லாண்டோற்கு மாளிய வருவாற்கு
மிடைநின்ற காலம்போ லிறுத்தந்த மருண்மாலை;

மாலைநீ,

தூவறத் துறந்தாரை நினைத்தலிற் கயம்பூத்த
போதுபோற் குவிந்தவென் னெழினல மெள்ளுவா
யாய்சிறை வண்டார்ப்பச் சினைப்பூப்போற் றளைவிட்ட
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காரிகை கடிகல்லாய்;

மாலைநீ

தையெனக் கோவலர் தனிக்குழ லிசைகேட்டுப்
பையென்ற நெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா ராட்டுவாய்
செவ்வழியாழ் நரம்பன்ன கிளவியார் பாராட்டும்
பொய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுட் புதுநலங் கடிகல்லாய்;

மாலைநீ

தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதிசேர்ந்து புள்ளார்ப்பப்
பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம் புன்மைபா ராட்டுவாய்

தகைமிக்க புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி நறுமுல்லை
முகைமுகந் திறந்தன்ன முறுவலுங் கடிகல்லாய்;
எனவாங்கு,
மாலையு மலரு நோனா தெம்வயி
னெஞ்சமு மெஞ்சுமற் றில்ல வெஞ்சி
யுள்ளா தமைந்தோ ருள்ளு
முள்ளி னுள்ள முள்ளு ளுவந்தே" (கலி. கக அ

இது "நடைநவின் றொழுகு மாங்கென் கிளவி" (செய். கங்ரு) என்னுமிலக்கணஞ் சிதைய இடையிடைச் சொற்சீரடி பலவருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங் குன்றிய கொச்சகமாயிற்று.

இனி "அகன்ஞாலம்......மயங்கியோரே" (கலி. ககக)

"எஃகிடை தொட்டகார்" (கலி. கூஉ)

இவையும் இவ்வாறே வந்தன.

இனி யாப்பின் வேறுபட வந்த "அருடீர்ந்த காட்சி," (கலி. கஉ0) "நயனும் வாய்மையும்," (கலி. கஙு0) என்பனவும் ஒக்கும்.

இனிப் பலவடுக்கிப் பொருட்டொடராய அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்பன விராய்ப் பொருள் வேறுபடவருந் தரவுகொச்சகம் பின்னுள்ளோர் செய்த சிந்தாமணி முதலியனவாம்.

"கொடியவுங் கோட்டவு நீரின்றி நிறம்பெறப்
பொடியழற் புறந்தந்த பூவாப்பூம் பொலங்கோதை
தொடிசெறி யாப்பமை யரிமுன்கைப் பணைத்தோளா
யடியுறை யருளாமை யொத்ததோ நினக்கென
நரந்தநா றிருங்கூந்த லெஞ்சாது நனிபற்றிப்
பொலம்புனை மகரவாய் நுங்கிய சிகழிகை
நலம்பெறச் சுற்றிய குரலமை யொருகாழ்
விரன்முறைச் சுற்றி மோக்கலு மோந்தனன்
அறாஅ லவிழ்ந்தன்ன வென்மெல்விரற் போதுகொண்டு
செறாஅச் செங்கண் புதைய வைத்துப்
பறாஅக் குருகி னுயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்
தொய்யி லிளமுலை யினியன தைவந்து
தொய்யலந் தடக்கையின் வீழ்பிடி யளிக்கு
மையல் யானையின் மருட்டலு மருட்டினன்;
அதனால்,
அல்லல் களைந்தனன் றோழி நந்நகர்
அருங்கடி நீவாமை கூறினன் றென
நின்னொடு சூழ்வ றோழி நயம்புரிந்

தின்னது செய்தா ளிவளென
மன்று வுலகத்து மன்றுவது*புரைமே.'' (கலி. ௫௪)

"அதனால்" எனத் தனிச்சொற் பெற்று அடக்கியலில்லாச் சுரிதகத்தோடு அடிமிமிர்ந்தோடிற்று.

"பான்மருண் மருப்பி னுரல்புரை பாவடி
யீர்நறுங் கமழ்கடாத் தினம்பிரி யொருத்த
லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து
பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டு மென்னு
மருளில் சொல்லு நீசொல் வினையே
நன்னர் நறுநுத னயந்தனை நீவி
நின்னிற் பிரியல னஞ்சலோம் பென்னு
நன்னர் மொழியு நீமொழிந் தனையே
அவற்றுள்,
யாவோ வாயின மாஅன் மகனே
கிழவ ரின்னோ ரென்னாது பொருள்தான்
பழவினை மருங்கிற் பெயர்பு பெயர்புறையு
மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் நின்னின்
றிமைப்புவரை வாழாண் மடவோ
ளமைக்கவின் கொண்ட தோளிணை மறந்தே" (கலி. உக)

"அவற்றுள்" என ஐஞ்சீரடிவந்து தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றிச் சுரிதகம்பெற்று அடிமிமிர்ந்தோடிற்று.

"அகன்ஞாலம் விளக்கும்" (கலி. கககூ)

கொச்சகவொருபோகோடு ஒப்பாமாறு.

"மன்று பார்த்து
நின்று தாயைக்
கன்று பார்க்கு
மின்றும் வாரார்."

இஃது இருசீர் நான்கடித்தரவு கொச்சகம்.

"தஞ்சொல் வாய்மை தேற்றி
யஞ்ச லோம்பென் றகன்ற
வஞ்சர் வாரா ராயி
னெஞ்ச நில்லா தேகாண்"

இது முச்சீர் நான்கடித்தரவு கொச்சகம்.

"நீரலர் தூற்றத் துயிலா நெடுங்கங்குல்
வாரல ராகி யவரோ வலித்தமைந்தார்

* புகழே என்பதும் பாடம்.

ஆரலார் நாரைகா ளன்றில்கா ளன்னங்காள்
ஊரலர் தூற்றயா னுள்ள முகுவேனே ''

இது நாற்சீர் நான்கடித்தரவு கொச்சகம்.

" கன்னி ஞாழற் கமழ்பூங் கானல் யான்கண்ட
பொன்னங் கொடியை யின்றோ ரில்லை போலுமான்
மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி
யன்ன தொன்று படைத்தா யாயி னெவன்செய்கோ "

இஃது ஐஞ்சீர் நான்கடியான் வந்தது.

இனி "நூனவில் புலவ" ரென்றதனான் இதனைக் கோவையாக்கி யெழுத்தெண்ணி யளவியற்படுத்துச் செய்வனவுந் தரவுகொச்சகம். அவற்றுள் நேரெழுத்து வருவனவுங் கொச்சகமாம்.

(எ - டு.) " திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக்
குரு..............கின்றதே '' (திருச்சிற்ற. க)

"போதோ விசும்போ..............பதியே" (திருச்சிற்ற. உ)

இவை பதினேழும் பதினாறுமாய் வந்த தரவுகொச்சகம்.

" குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினை......பளிக் கறையே "
(திருச்சிற்ற. ௩0)

" காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி...........மூதியமே " (திருச்சிற்ற. ௪00)

இவை யொரோவெழுத்து மிக்க தரவுகொச்சகம்.

" காண்பா னவாவினாற் காதலன் காதலிபின் னடவாநிற்ப
நாண்பால ளாகுதலா னன்னுதறன் கேள்வன்முன் னடவாநிற்ப
வாண்பான்மை குன்றா வயில்வே லவன்றனக்கு மஞ்சொ லாட்கும்
பாண்பால் வரிவண்டு பாடு மருஞ்சுரமும் பதிபோன் றன்றே."

இஃது அறுசீர் நான்கடித்தரவு கொச்சகம். பிறவு மன்ன.

" இலங்கொளி வெண்மருப்பி னிட்டகை தூங்கவோ ரேந்தல் யானை
கலங்கஞ ரெய்திக் கதூஉங் கவளங் கடைவாய் சோரச்
சிலம்பொழி குன்றென நின்றது செய்வ தெவன்கொ லன்னாய் "

இஃது அறுசீர் மூன்றடிக் கொச்சகம்.

" தண்ணந் துறைவன் றூர்மேற் போன
வண்ண வண்டு வாரா தற்றே
வண்ண வண்டு வாரா தாயிற்
கண்ணியு மில்லாதேகாண் "

இது நான்கடியாசிரியத்துள் இறுதி மூச்சீரான் வந்து யாப்பு வேறுபட்டது.

" பிணங்கொள் புலாலுணங்கு முன்றினின்று
புள்ளோப் புதல்தலைக் கீட்டாகக்
கணங்கொள்வண் டார்த்துலாங் கன்னி
நறுஞாழல் கையி லூன்றி
மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றுண்டோ
ரணங்குறையு மென்ப தறியே
னறிவேனே லடையேன் மன்னோ" (சிலப்-கானல்.)

இஃது ஈற்றயலடி குறைந்தது.

இதனைப் பாமயக்கத்துக்கும் ஏற்று நிற்றலின் ஈண்டுக் காட்டிற்று. "அறுசீ ரடியே" (செய் • கூச) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறிற்றேனு மென்பது.

இது ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருதலுங் கொள்க.

" கோடல்விண்டு கோபமூர்ந்த கொல்லைவாய்
மாடுநின்ற கொன்றையேறி மௌவல்பூத்த பாங்கெலா
மாடுமஞ்ஞை யன்னசாய லாயலஞ்சொன் மாதரா
யாடன்மைந்தர் தேரும்வந்து தோன்றுமே"

இது நடுவீரடி மிக்கது.

" இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனா
வரங்க மணிபொழிலா வாடும்போலு மிளவேனி
லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்த திளவேனில்"

" வண்டுளர் பூந்தார் வளங்கொன்றைத் தாரன்றே"

" முத்தரும்பிப் பைம்பொன் மலர்ந்து முருகுயிர்க்குந்
தொத்தரும்பு கானற் றுறையேந்
துறைவந் தெமது தொன்னலமு நாணு
நிறைவளையும் வெளவி நிறையற்று னஞ்சேர்ப்பன்"

இவை அடியும் அசையுஞ் சீரு மிடைமடக்கிச் சிலவடி குறைந்தன. இவை யசையுஞ் சீரும் அடிமடக்கியும் வரும்.

" புன்னை நீழ னின்றார் யார்கொ
லன்னை காணின் வாழாளே தோழி"

" மல்ல லூர விவ்வி லன்றாற்
பல்பூங் கோதை யில்"

இவை ஈரடியாசிரியீற்றடி குறையாதுங் குறைந்தும் வந்தன.

" கொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்"

இது ஈரடியா யீற்றடிமிக்கது. இதுவும் ஒருபொருண்மேன் மூன் றடுக்குதலுங் கொள்க.

இன்னும் முற்கூறிய கொச்சகவொருபோகின் பகுதியாய் வேறுபட்டு வருவன வந்துழிக் காண்க.

"வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனுங்
கொடிபடு வரைமார்பிற் கோழியார் கோமானே ;
துணைவளைத் தோளிவண் மெலியத் தொன்னலந் [தொடர்ப்புண்டாங்
கிணைமலர்த்தா ரருளுமே லிதுவிதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரே;
அதனால்,
செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத்
தெவ்வா றுங்கொலி தெண்ணிய வாறே"

இது தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்றுப் பொருள் வேறுபட்ட தரவிணை.

இனிக் கலிவெண்பா வுறுப்பொத்துப் பாவேறுபடுவன வருமாறு :

"ஒன்று,
இரப்பான்போ லெளிவந்துஞ் சொல்லு முலகம்
புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்
வல்லாரை வழிபட் டொன்றறிந் தான்போ
னல்லோர்கட் டோன்று மடக்கமு முடையன்
இல்லோர் புன்க ணீகையிற் றணிக்க
வல்லான் போல்வதோர் வண்மையு முடையன்
அன்னா னொருவன்றன் னாண்டகை விட்டென்னைச்
சொல்லுஞ்சொற் கேட்டீ சுடரிழாய் பன்மாணும் ;
நின்னின்றி யமையலேன் யானென்னு மவனாயி
னன்னான்சொ னம்புண்டல் யார்க்குமிங் கரிதாயி
னென்னுற்ற பிறர்க்குமாங் குளகொல்லோ நறுநுதால்;
அறியாய்நீ வருந்துவல் யானென்னு மவனாயிற்
றமியரே துணிகிற்றல் பெண்டிர்க்கு மரிதாயி
னளியரோ வெம்போல வீங்கிவன் வலைப்பட்டார்;
வாழலேன் யானென்னு நீநீப்பி னவனாயி
னேழைய ரெனப்பலர் கூறுஞ்சொற் பழியாயிற்
சூழுங்கா லிணைப்பதொன் றறிகிலன் வருந்துவல்
சூழுங்கா லறுநுதா லம்முளே சூழ்குவம்;
அவனாண டப்பெயர்த் தமைக்குமாங் கொல்லாது
பேணின ரெனப்படுதல் பெண்மையு மன்றவன்
வெளவி முயங்கு மாத்திரை வாவெனக்
கூறுவேன் போலக் காட்டி
மற்றவன் மேவழி மேவாய் நெஞ்சே"   (கலி - சஎ)

இது ஒன்றெனவும் அவனெனவுஞ் சொற்சீருந் தனிச்சொல்லும் வந்து இடைநிலைப்பாட்டினுள் ஒன்றோரடி மிக்கு ஒரு பொருண்மேல் மூன்று வருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது கொச்சகமாய்க் கலிவெண் பாட்டின் வேறாயிற்று.

"வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு
வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாங்
கானங் கடத்திரெனக் கேட்பின் யாதொன்
றுசாவுகோ வைய சிறிது; நீயே,
செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வின் ஞாணுளர் தீயே
இவட்கே,
செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோன்
மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே;
நீயே,
வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே;
இவட்கே,
சுனைமா ணீலங் காரெதிர் பவைபோ
லினைநோக் குண்க ணீர்நில் லாவே;
நீயே,
புலம்பிய லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே;
இவட்கே,
யலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோ
லிலங்கே ரெல்வளை யிறையூ ரும்மே;
எனவாங்கு,
சென்னவை யரவத்து மினையவை நீநீப்பிற்
றன்னலங் கடைகொள்ளப் படுதலின் மற்றிவ
ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ
முன்னிய தேஎத்து முயன்றுசெய் பொருளே" (கலி - எ)

இது கலிவெண்பாவிற்கோதிய வுறுப்புப்பெற்றதேனுந் தரவு வெண்பாவாய் ஒழிந்தன வெண்பாவன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று.

"காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா
டாமரைக்கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலா
னீணாக நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற்
பூணாக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகலகலம்
வருமுலைபுணர்ந்தன் னென்பதனா லென்றோழி
யருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையளே;
அவனுந்தான்,

ஏன விதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும்
வானூர்மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத்
தேனி னிறுலென வேணி யிழைத்திருக்குங்
கானக நாடன் மகன் ;
சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே
வள்ளி கீழ்வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா
கொல்லை குரல்வாங்கி யீனா மலைவாழ்ந
ரல்ல புரிந்தொழுக லான் ;
காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார் கேள்வர்த் தொழுதெழலாற் றன்னையருந்
தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல் ;
எனவாங்கு,
அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
என்னையர்க் குய்த்துரைத்தாள் யாய் ;
அவரும்,
தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி
யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்து சாய்த்தார் தலை ;
நிரையிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர
வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து
குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்
கொண்டு நிலைபாடிக் காண் ;
நல்லாய்,
நன்னா டலைவரு மெல்லை நமர்மலைத்
தந்நாண்டாந் தாங்குவா ரென்னோற் றனர்கொல் ;
புனவேங்கைத் தாதுறைக்கும் பொன்னறை முன்றில்
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றோ
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே
கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றோ ;
விண்டோய்கன் னாடனு நீயும் வதுவையுட்
பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்கொலோ
பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்கேண்மை
கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்கொலோ ;
மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணமற்
கையாற் புதைபெறாஉங் கண்ணுங் கண்ணோ ;
என்னைமன்,
நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான் ;
நெய்த லிதழுண்கண்

ணின்கண் ணு கென்கண் மனை ;
எனவாங்கு,
நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்
தகைமிகு தொகைவகை.........வினியே" (கலி-௩௧)

இதனுள் "ஏன விதணத்து" என்பது முதலிய கொச்சகங்கள் வெண்பாவாய்ப் 'புன்வேங்கை' முதலியன துள்ளலோசை விராய்த் தளை யொன்றிய கொச்சகமாய் ஒழிந்த பாவு மயங்கிச் சுரிதகமும் முடுகி வருதலின் இது கொச்சகமாயிற்று.

"கொடுமிட னுஞ்சிலான்" (கலி-௩௧)

என்னும் பாட்டுள்,

"பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல்
சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்"

என முட்டடியின்றிக் குறைவு சீர்த்தாகிய சொற்சீரடி வருதலின் இதுவுங் கொச்சகமாயிற்று.

"மலிதிரை யூர்ந்து" (கலி - க0௪)

என்னும் முல்லைப்பாட்டுள்,

"இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க"
"தாளெழு துணிபிணி யிசைதவிர் வின்றி"

எனவும் முடுகுதலிற் கொச்சகமாயிற்று. இவற்றுள் கலிவெண்பாப் போலச் சொற்சீரடியும் வந்தன. பிறவுமன்ன.

மேலைச் சூத்திரத்துள் இதற்கதிகாரம்பட இடைநிலைப்பாட்டினை ஈற்றின் வைத்தமையிற் றரவும் போக்குமின்றி யிடைநிலைப்பாட்டே வருதலுங் கொச்சகமாம்.

(எ-டு.) "காலவை,
சுடுபொன் வளைஇய வீரமை சுற்றெருடு
பொடியழற் புறந்தந்த செய்யுறு கிண்கிணி;
உடுத்தவை,
கைவினைப் பொலிந்த காசமை பொலங்காழ்மேன்
மையில் செந்துகிர்க் கோவை யவற்றின்மேற்
றைஇய பூந்துகி லைதுகழ லொருசிறை;
கையதை,
யலவன் கண்பெற வடங்கச் சுற்றிய
பலவுறு கண்ணுட் சிலகோ லவிர்தொடி ;
பூண்டவை,
யெறியா வாளு மெற்று மழுவுஞ்
செறியக் கட்டி யீரிடைத் தாழ்ந்த

பெய்புல மூதாய்ப் புகர்நிறத் துகிலின்
மையற விளங்கிய வானேற் றவிர்பூண்;
சூடின,
இருங்கடன் முத்தும் பன்மணி பிறவு
மொருங்குடன் கோத்த வுருளமை முக்காழ்மேற்
சுரும்பார் கண்ணிக்குச் சூழ்நூ லாக
வரும்பவிழ் நீலத் தாயிதழ் நாணச்
சுரும்பாற்றுப் படுத்த மணிமருண் மாலை;
ஆங்க,
அவ்வும் பிறவு மணிக்கணி யாகநின்
செய்வுறு திண்டோர்க் கொடுஞ்சினை கைப்பற்றிப்
பைப்பையத் தூங்குநின் மெல்விரற் சீறடி
நோதலு முண்டீங் கென்கை வந்தி
செம்மானின் பாலுண்ணிய பொய்போர்த்து
பாண்டலை யிட்ட பலவல் புலையனைத்
தூண்டிலா விட்டுத் துடக்கித்தாம் வேண்டியார்
நெஞ்சம் பிணித்த லொழிலாத் திரிதரு
நுந்தைபா லுண்டி சில;
நுந்தைவாய்,
மாயச்சூ டேறி மயங்குநோய் கைமிகப்
பூவெழி லுண்கண் பனிபரப்பக் கண்படா
ஞாயர்பா லுண்டி சில;
அன்னையோ,
யாமெம் மகனைப்பா ராட்டக் கதுமெனத்
தாம்வந்தார் தாம்பா லவரொடு தம்மை
வருகென்றார் யார்கொலோ வீங்கு;
என்பாலல்,
பாராட் டுவந்தோய் குடியுண் டீத்தை;
என்,
பாராட்டைப் பாலோ சில;
செருக்குறித் தாரை யுவகைக்கூத் தாட்டும்
வரிசைப்பெரும் பாட்டொ டெல்லாம் பருகீத்தைத்
தண்டுவென் ஞாயர் மாட்டைப்பால்" (கலி - அ௦)

என இப்பாட்டு இடைநிலைப் பாட்டே முழுதும் வந்தது. இஃது உறழ்பொருட்டன்மையிற் கொச்சகம். இவை யெல்லாங் கலிவெண்பா அறுப்பொத்துப் பாவேறுபட்ட கொச்சகம்.

"எருத்தே கொச்சகம்" (செய்-கடுக) என்னுஞ் சூத்திரத்தே அம்போதரங்கத்திற்குக் கூறியவளவே மேல்வருகின்ற மூன்று பாக்கட்குன் அளவென்று கூறிப் போந்ததனுன் அளவு முணர்க.

இனிக் கொச்சக வொருபோகுடன் மாட்டெறிதலின் அதனளவு இதற்கும் அளவாமெனின் ஆகா,, வண்ணத்திற்கோதிய வுறுப்பமைய வாராதது கொச்சகமாதலின் அதற்கோதிய அளவே கொச்சகவொரு போகிற்கு அளவாயுஞ் சிறிது வேறுபட்டும் வரும். இது அங்ஙனம் வாராதென்று கொள்க. இதற்கு இரண்டடி முதற் பத்தடியளவும் வருவன தரவுகொச்சகமாமாறு உதாரணத்திற் காண்க. (கடுடு)

உறழ்கலியின் இலக்கணம்

கடுகூ. கூற்றும் மாற்றமும் இடையிடை மிடைந்தும்
*போக்கின் றுதல் உறழ்கலிக் கியல்பே.

இது முறையானே உறழ்கலி கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒருவர் ஒன்று கூறுதற்கு மறுமாற்றம் மற்றொருவர் கூறிச்சென்று பின்னர் அவற்றை யடக்குவதோர் சுரிதகமின்றி முடிவது உறழ்கலியாம் எ - று.

"போக்கின்"றெனவே ஒழிந்த வுறுப்புக்களெல்லாங் கலிவெண்பாட்டிற்கு ஓதியவாறே வருமென்பதூஉம், பா மயங்கி வருமென்பதூஉம், அம்போதரங்கத்தினளவே யளவென்பதூஉம் மேனின்ற அதிகாரத்தாற் பெற்றும். "இயல்"பெனவே இயல்பன்றி விகாரவகையாற் சில போக்குடையவாதலும் அவை தாம் ஆசிரியமேயாகலும் சில தரவும் போக்குமின்றி வருதலுஞ் சிறுபான்மை கொள்க. போக்குடையன தரவின்றி வாராமையும் கொள்க.

வெள்ளைக் கொச்சகம் பலவந்து அவற்றுள் ஒன்றைச் சுரிதகமெனின் அதற்குப் போக்கியற்பொருண்மை யின்மையான் அதனை நீக்கிப் போக்கியற்பொருண்மையின்றேனும் ஆசிரியம் வந்துழி அப்பாட்டிற்கோர் முடிவு காட்டி நிற்றலின் ஆசிரியமே போக்கியலாமெனக் கொண்டாம்.

நாடகச்செய்யுட்போல வேறுவேறு துணிபொருளவாகிய பலதொடர்ந்து வேறுபாடு நோக்கியும் பொருள் வேறுபாடு நோக்கியும் வரலாற்று முறைமை நோக்கியும் அதற்குரியதோர் இலக்கணத்தால் உறழ்கலியென வேறோர் செய்யுளென்றூர். கொச்சகத்தின் அடங்காமையின் "மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை" "மரபு வழிப்பட்ட சொல்லி னான" (மரபியல்-கூ0) என மரபு கூறலின்.

(எ - டு.) "அரிநீ ரவிழ்நீல மல்லி யனிச்சம்
புரிநெகிழ் முல்லை நறவோ டமைந்த
தெரிமலர்க் கண்ணியுந் தாரு நயந்தார்

* 'போக்கின் றுகல்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும்.

பொருமுரண் சீரச் சிதைந்து நெருநையி
னின்று நன்றென்னை யணி :
அணைமென் றோளாய்
செய்யாத சொல்லிச் சினவுவ தீங்கெவ
னையத்தா லென்னைக் கதியாதி தீங்கின்மை
தெய்வத்தாற் கண்டீ தெளிக்கு; மற்றஃது,
அறிவல்யா னின்கூ ளனைத்தாக நல்லார்
செறிதொடி யுற்ற வடுவுங் குறிபொய்த்தார்
கூருகிர் சாடிய மார்புங் குழைந்தநின்
றாருந் ததர்பட்ட சாந்தமுஞ் சேரி
யரிமத ருண்கண்ணு ராராக் கவவிற்
பரிசழிந் தியாழநின் மேனிகண் டியானுஞ்
செருவொழிந்தேன் சென்றீ யினி ;
தெரியிழாய்,
தேற்றாய் சிவந்தனை காண்பாய்நீ தீதின்மை
யாற்றி னிறுப்பல் பணிந்து ;
அன்னதே யாற்றல் காண்
வேறுபட் டாங்கே கலுழ்தி யகப்படின்
மாறுபட் டாங்கே மயங்குதி யாதொன்றுங்
கூறி யுணர்த்தலும் வேண்டாது மற்றுநீ
மாறு செயினு மறுத்தாங்கே நின்வயிற்
காணி னெகிழுமென் னெஞ்சாயி னென்னுற்றாய்
பேணுய்நீ பெட்பச் செயல்" (கலி - ௯௧)

இது தரவும் பாட்டு முடைத்தாய் ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறு மெய் பெற்றும் வந்தும் போக்கின்றியுற்ற உறழ்கலி. முற்கூறிய பொருளைத் தொகுத்துக் கூறாமையி னிறுதிநின்ற "பேணுய்நீ பெட்பச் செயல்" என்றது வெள்ளைச் சுரிதகமாகாதாம். அது "அன்னதேயாயினு மாகவற் றாயிழாய், நின்னைகை யுண்க முயங்குவாய் நின்னெஞ்ச, மென்னொடு நின்ற தெனின்" (கலி) எனப் பின்னுமொன்று தலைவன் கூறற்கும் உடம் பட்டு நிற்றலின். இவ்வாறன்றி ஆசிரியச் செய்யுளை முடித்துக்காட்டு தலின் அதனைச் சிறுபான்மை கொண்டார்.

" நலமிக நந்திய நயவரு தடமென்றோ
ளலமர லமருண்க ணங்கல்லாய் நீயுறீஇய
வுலமர லுயவுநோய்க் குய்யுமா றுரைத்துச்செல் ;
பேரேமுற் றார்போல முன்னின்று விலக்குவா
யாரெல்லா நின்னை யறிந்தது மில்வழி
தளரியா லென்னறிதல் வேண்டிற் பகையஞ்சாப்
புல்லினத் தாயர் மகனேன் மற்றியான்
ஒக்கும்,

புல்லினத் தாயனை நீ யாயிற் குடஞ்சுட்டு
நல்லினத் தாய ரெமர் ;
எல்லா,
நின்னொடு சொல்லி னேதமோ வில்லைமன்;
ஏதமன் றென்னை வருவான் விடு;
விடேன்,
உடம்பட்டு நீப்பார் கிளவி மடம்பட்டு
மெல்லிய வாத லறியினு மெல்லியா
ளின்மொழிகொண் டியாஞ்ஞே விடுவேன்மற் றென்மொழி
டென்னெஞ்ச மேவல் செயின்; [கொண்
நெஞ்சேவல் செய்யா தெனநின்றாய்க் கெஞ்சிய
காதல்கொள் காமங் கலக்குற வேதிலார்
பொய்ம்மொழி தேறுவ தென்;
தெளிந்தேன் றெரியிழாய் யான் ;
பல்கால்யாங் கான்யாற் றவிர்மணற் றண்பொழி
லல்க லகலறை யாயமொ டாடி
முல்லை குருந்தொடு முச்சிவேய்ந் தெல்லை
யிரவுற்ற தின்னங் கழிப்பி யரவுற்
றுருமி னதிருங் குரல்போற் பொருமுர
ணல்லேறு நாகுட னின்றன
பல்லா னினநிரை நாமுடன் செலற்கே '' (கலி - ௧௧௩)

இது போக்கிலக்கண மில்வழி யாசிரியச்சுரிதகம்பெற்ற உறழ்கலி.

" வாரி நெறிப்பட்டு '' (கலி - ௧௧௪)

என்னும் முல்லைப் பாட்டும்,

" சுணங்கணி வனமுலை '' (கலி - ௬0)

என்னுங் குறிஞ்சிப் பாட்டும் அது.

" ஒரூஉநீ யெங்கூந்தல் கொள்ளல்யா நின்னை
வெரூஉதுங் காணுங் கடை;
தெரியிழாய்,
செய்தவ றில்வழி யாங்குச் சினவுவாய்
மெய்பிரிந் தன்னவர் மாட்டு;
ஏடா,
நினக்குத் தவறுண்டோ நீவீடு பெற்றா
யிமைப்பின் னிதற்மறை பாங்கே கெடுதி
நிலைப்பா லறியினு நின்னொந்து நின்னைப்
புலப்பா ருடையர் தவறு;
அணைத்தோளாய்,
தீயாரைப் போலத் திறனின் றுடற்றுதி

காயுந் தவறிலேன் யான்;
மாஹேக்கி நீயழ நீத்தவ ஞனது
நாணில ஞயி னலிதந் தவனிவயி
னாடுத லென்ஹோ வினி;
இனி,
யாதுமீக் கூற்ற நாமில மன்ற
தகையது கண்டைப்பாய் நெஞ்சே பனியானப்
பாடில்கண் பாயல் கொள" (கலி - அஎ)

இது தரவும் போக்குமின்றி வந்த உறழ்கலி. இவற்றுள் ஐஞ்சீரும் அறுசீரும் வந்தன. சொற்சீரடி வந்தன வந்துழிக் காண்க, பிறவுமன்ன. (கதிசு)

ஆசிரியத்திற்குரிய அடியின் சிறுமை பெருமை

கதிஎ. ஆசிரியப் பாட்டின் அளவிற் கெல்லை
ஆயிர மாகும் இழிபுமூன் றடியே.

இது நிறுத்த முறையே ஆசிரியத்திற்கு அளவியல் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஆசிரியப்பாவின் பெருக்கத்துக்கு எல்லை ஆயிர மாகும். சுருக்கத்திற்கெல்லை மூன்றடியாகும் எ - று.

(எ - டு.) "நீல மேனி வாலிழை...பாகத் தொருவ னிருதா ணிழற்கீழ், மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே" (ஐங்குறு-வாழ்த்து) இது சுருக்கத்திற்கெல்லை. *கூத்தராற்றுப்படை தலையளவிற் கெல்லை. மதுரைக் காஞ்சியும், பட்டினப் பாலையும், ஒழிந்த பாட்டேமும், பரிபாடலுங், கலியும், ஒழிந்த தொகையாறும் இடையளவிற் கெல்லை. பாட்டினெல்லை யென்றது அளவென்றதனன் அதனியற்றாகிய வஞ்சிக்கும் இவ்வாறே கொள்க.

" செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி,
யங்கணீலத் தலரருந்திப்
பொழிற்காஞ்சி நிழற்றுயிலுஞ்
செழுநீர் நல்வயற் கழனி யூரன்
புகழ்த லானப் பெருவண் மையனே"

இது சிற்றெல்லை.

பட்டினப்பாலை யிடையளவிற் கெல்லை. மதுரைக் காஞ்சி தலையளவிற் கெல்லை. (கதிஎ)

* மலைபடுகடாம்.

நெடுவெண் பாட்டிற்கும் குறுவெண் பாட்டிற்கும் உரிய அடியளவு

கடுஅ. நெடுவெண் *பாட்டு †முந்நா லடித்தே
குறுவெண் ‡பாட்டிற்கு அளவெழு சீரே.

இது முறையே வெண்பாவின் அடியளவை கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) நெடுவெண்பாப் பேரெல்லை பன்னீரடியையுடைத்து. குறுவெண்பாச் சிற்றெல்லை யீரடியையுடைத்து எ - று.

இதனை வெண்பாட்டளவிற் கெல்லையென்னுது குறு வெண்பாட்டு நெடுவெண்பாட்டெனப் பெயர் கொடுத்துக் குறுமையும் நெடுமையும் அளவியலோடு படுத்துக்கொள்ளப்படுதலின் அளவியல் வெண்பாட்டு முளவென்பதூஉம், அது சிறப்புடைத்தென்பதூஉம் பெறுதும். எனவே, நெடுவெண்பாவின் பன்னீரடியிற் பாகமாகிய ஆறடியே அளவியல் வெண்பாவுக்குப் பேரெல்லையாகவும், அதன் பாகமாகிய மூன்றடியே குறுவெண்பாவிற்குப் பேரெல்லையாகவும் கோடும். அங்ஙனங் கொள்ளவே நெடுவெண்பாவிற் கிழிந்த வெல்லை ஏழடியாகவும், அளவியல் வெண்பாவுக்கு இழிந்தவெல்லை நான்கடியாகவுங் கொள்ளப்படும். இங்ஙனம் அளவியல் வெண்பாச் சிறப்புடைமை நோக்கி ஆசிரியர், "அம்மை தானே யடிநிமிர் வின்றே" (செய் - உகரு) என்று நெடு வெண்பா நேர்ந்திலர். அடிநிமிர் வின்றென்றது ஆறடியின் மிகாமையை.

உரையிற் கோடலென்பதனுற் செப்பிக் கூறுஞ் செய்யுட்கு நான் கடியே மிக்க சிறப்புடைத்தெனக் கொள்க. "சிறப்புடைப் பொருளைப் பிற்படக் கிளத்தல்" என்பதனுற் குறுவெண்பாவுஞ் சிறப்புடைமை பெறுதும். இக்கருத்தானே கீழ்க்கணக்கில் நான்கடியும் ஈரடியுமே மிக வந்தவாறும் முத்தொள்ளாயிரத்து நான்கடியே மிகவந்தவாறுங் காண்க.

(எ - டு.) "யாதானு நாடாமால்" (திருக்-கூஎ)

"இருதேவர் பார்ப்பாரிடை" (ஆசாரக்-கூக)

"துகடீர் பெருஞ் செல்வம்" (நாலடி-செல்வ.)

"இனிதுண்பா னென்பா னுயிர்கொல்லா துண்பான்
முனிதக்கா னென்பான் முகனொழிந்து வாழ்வான்
றனிய னெனப்படுவான் செய்தநன் றில்லா
னினிய னெனப்படுவான் யார்யார்க்கே யானு
முனியா வொழுக்கத் தவன்" (நான்மணி-கூ0)

* 'பாட்டே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

† 'மூந்நான் கடித்தே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

‡ 'பாட்டிற்கு அளவேழ் சீரே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர். 'பாட்டின் அளவெழு சீரே' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

“ஆரெயின் மூன்று மழித்தா னடியேத்தி
யாரிடத்துத் தானறிந்த மாத்திரையா னாசாரம்
யாரு மறிவ தறனாக மற்றவற்றை
யாசாரக் கோவை யெனத்தொகுத்தான் றீராத்
திருவாயி லாய திறல்வண் கயத்தூர்ப்
பெருவாயின் முள்ளியென் பான்” (ஆசாரக்-காப்பு)

என இவை முறையே வந்தன. ஒழிந்த நெடுவெண்பாட்டு வந்துழிக் காண்க. (கஙஅ)

வசைப் பாட்டடிக்குரிய அளவு

கஙசு. அங்கதப் பாட்டள வவற்றோ டொக்கும்.

இது வசைப்பாட்டெல்லை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வசைப்பாட்டி னெல்லை முற்கூறியவைபோல ஈரடிச் சிறுமையும் பன்னீரடிப் பெருமையுமாய் வரும் எ - று.

(எ - டு.) “இருடீர் மணிவிளக்கத் தேழிலார்” இது நான்கடியான் வந்தது. பிறவுமன்ன. (கஙக)

கலிவெண்பாவிற்கும் மருட்பாவிற்கும் அடிவரையறை இல எனல்

கசுo. கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்
*புறநிலை வாயுறை செவியறி வென்றிவை
†தொகுநிலை யளவி னடியில வென்ப.

இது “ஒருபொருணுதலிய” (செய் - கஙச) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் சிர்வகைக் கலிவெண்பாவிற்கும், நால்வகை மருட்பாவிற்கும் அடிவரையறையின்மை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கலிவெண்பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள் புறநிலை வாயுறை செவியறிவு என்றிவை - கலிவெண்பாட்டு, கைக்கிளைச் செய்யுள், புறநிலை வாழ்த்துப் பொருள்மேல் வரும் செய்யுள், வாயுறை வாழ்த்துப் பொருள்மேல் வரும் செய்யுள், செவியறிவுறூஉப் பொருள்மேல் வரும் செய்யுள் என்று இவ்வைந்தும்; தொகுநிலை அளவின் அடியில என்ப - பெருமைக்கு எல்லை இத்துணையெனத் தொகுத்துக் கூறும் தன்மையை உடைய

---

* ‘செவியறி வாயுறை புறநிலை’ எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும்.

† ‘தொகைநிலை’ எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

அளவால் வரும் அடியையுடைய அல்லவென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

(எ - டு.) "சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவிஞ மாடும்" (கலி-௧௫)

இது ஒரு பொருளுதலிப் பதினறடியான் வந்தது.

"திருந்திழாய் கேளாய்" (கலி - ௬௪)

என்பது இருபத்தொன்பதடியான் வந்தது.

இதனைக் கைக்கிளையோ டெண்ணுதலிற் கைக்கிளைப் பொருளொடுங் கலிவெண்பாட்டு வருதல் கொள்க. அது கலித்தொகைக் கணின்றமையிற் காட்டாமாயினும். ஒழிந்த வுறுப்போடுகூடிய கலிவெண்பாட்டுக்கள் பெற்ற அடிவரையறையும் அவ் வுதாரணங்களுட் காண்க.

இனிக்,

"கனவினிற் காண்கொடாக் கண்ணுங் கலந்த
நனவினுண் முன்விலங்கு நாணு—மினவங்கம்
பொங்கோதம் போழும் புகாஅர்ப் பெருமானார்
செங்கோல் வடுப்படுப்பச் சென்று" (முத்தொள்.)

இது புறப்புறக் கைக்கிளை.

இதனைக் கைக்கிளைப் பொருண்மேல் வந்த கலிவெண்பாட்டெனின் இது சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்க்கொண்ட பாடாண்டிணைப் புறப்பொருளாகலானுங் கலிவெண்பாட்டு அப் பொருண்மேல் வருதல் சிறுபான்மையாதலானும் இது பன்னீரடியினிகவாது வருதலானும் வெண்பாவேயாம். இவ்வாறு புறப்பொருளான் வந்து இரண்டுறுப்பாயும் ஒருறுப்பாயும் பாவும் பொருளும் வேறுபட்டு வெள்ளடியினிகந்து வருங் கலிவெண்பாவாகிய உலாச்செய்யுள் அடிவரையின்றி வருமாறும் பெருந்திணைப் பொருண்மேல் வரும் மடற்செய்யுளும் ஒருறுப்பாய் அடியிகந்து வருமாறும் இக்காலத்துக் கூறுகின்றவற்றுட் காண்க. அது திருவுலாப் புறத்துள்ளும் "வாமான வீசன் வரும்" (ஆதியுலா.) என முடித்து மேல் வேறோருறுப்பாயவாறும் ஒழிந்த உலாக்களுள் வஞ்சியுரிச்சீர் புகுந்தவாறும் அடிவரையறை யின்மையுமாம். அகப்புறமும் புறப்புறமுமாய மருட்பாவாய்க் கைக்கிளை அடிவரையறையின்றி வந்தன வந்துழிக் காண்க. காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் வந்த கைக்கிளையுங் காட்சி முதலிய கைக்கிளையும் ஆசிரியத்தினும் வஞ்சியினும் வாரா. எனவே யொழிந்த பாவினுள் எல்லாக் கைக்கிளையும் வருமாயிற்று.

"என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே
யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே
போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினே

கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க
ணேமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்
குமணர் வெரூஉந் துறையன் னன்னே"　　　(புறம் - அச)

இது சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்க் கொள்ளாத பாடாண்டிணைக் கைக்கிளை.

"விடியல் வெங்கதிர்"　　　(கலி - சஉ)

என்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டினுள்,

"கால்பொர நுடங்கலிற் கறங்கிசை யருவிநின்
மால்வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ
புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்பிய வென்றோழி
பல்லிதழ் மலருண்கண் பசப்பநீ சிதைத்ததை"

என்பதூஉம்,

"நறவினை வரைந்தார்க்கும்"　　　(கலி - கக)

என்னும் மருதப் பாட்டினுள்,

'அறனிழ லெனக்கொண்டாய் நின்குடை யக்குடை
புறநிழற் பட்டாளோ இவளிவட் கண்டிகா
பிறைநுதல் பசப்பூரப் பெருநுவிதுப் புற்றனை"

என்பதூஉம் சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் கொள்ளாத கைக்கிளையா மெனின் இவை தலைவன் அன்பின்மை மெய்யாயினன்றே கைக்கிளையாவது; அவ் வரைவு கடாவலும் ஊடலுங் காரணமாக அன்பிலனென்றலின் ஒருதலைக் காமமன்று. ஒழிந்த அடிவரையின்றி வருமாறு மேற்கொள்க. (ககூ0)

புறநிலை வாழ்த்து முதலிய மூன்றும் மருட்பாவால் வரும் எனல்

ககூக. புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூவெனத்
திறநிலை மூன்றும் திண்ணிதின் தெரியின்
வெண்பா வியலினும் ஆசிரிய வியலினும்
பண்புற முடியும் பாவின என்ப.

இது கைக்கிளை மருட்பாவல்லாத மருட்பாவும் அதுவே போலவரு மென்றற்கு உடம்பட்டமை கண்டு ஈண்டுக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இம் மூன்றும் முன்பு வெண்பாவும் பின்பு ஆசிரியமுமாய் வரும் எ - று.

"மருட்பா வேனை யிருசா ரல்லது" (செய். அ௫) என்ற வழி இன்னவாறு வருமென்னுமையின் இது கைக்கிளை மருட்பாப்போல

வருமென்றற்கு முன்பு வெண்பா வியலினும் பின்பு ஆசிரிய வியலினும் முடியுமென்று அவை வருமுறை கூறினார். முன்னர் இம்மூன்று பொருட்கும் இலக்கணங் கூறிப் போந்தவற்றிற்கு இன்னவாறுஞ் செய்யுட் செய்தல் உரித்தென்று ஈண்டு ஓர் செய்யுள் வேறுபாடு கூறினார்.

இது புறத்திணையுள்ளல்லது வாராவென்றற்குத் "திண்ணிதி" னென்றார். எனவே இவை கைக்கிளை மருட்பாப்போல ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையுமாய் அகனும் புறனும் பற்றி வாராவென்பது பெற்றாம்.

இயலென்று இருகாற் கூறியவதனான் இரண்டு பாவும் இயற்சீரான் வருதல் சிறப்புடைத்தென்க.

'பண்புற' என்றதனான் வெண்பாவி னிழிபாகிய எழுசீரானன்றி யெண்சீரான் வருதலும், ஆசிரியத்தி னிழிபாகிய மூன்றடி வரினும் எருத்தடி குட்டம்பட்டு வருதலும் வெண்பா நாலடி முதற் பன்னீரடி யளவு முயர்தல் சிறப்புடைத்தெனவும் வெண்பாப் பலவடி வரினு மாசிரிய மூன்றினிகவாவென்றுங் கொள்க. 'பாவின' வென்றதனான் இவ் விருபகுதியுந் தத்தம் பாக்கள் வேறுவேறு நிகழுமென்று கொள்க. "எறும்பி யளையிற் குறும்பல் சுனைய" (குறுந். கஉ) என்னும் பாட்டுப் போல வோசை கலந்து வாரா.

(எ-டு.) "தென்ற லிடைபோழ்ந்த தேனார் நறுமுல்லை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோளூர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்று னிற்காப்ப வென்றுந்
தீரா நண்பிற் றேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே"

இது புறநிலை. இஃது அடியிகந்தது வந்துழிக் காண்க.

"பலமுறையு மோம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன் முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ரூர்ந்து
நிலமுறையி னாண்ட நிகரில்லார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ளில்லா
விலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு மன்புங்
கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
பொலஞ்செய் புனைகலனே டிவ்வாறி னாலும்
விலங்கிவருங் கூற்ற நீக்கலு மாகா
தனைத்தாத னியிருங் காண்டிர்—நினைத்தக்க
கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
*தேறிநீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் றருமே"

இது வாயுறை.

* தேறுநீரொ'ழுகின்' என்பதும் பாடம்.

"பல்யானை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
கொல்யானைத் தேரொடுங் கோட்டந்து நல்ல
தலையாலங் கானம் பொலியத் தொலையாப்
படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞ
ரடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிற
லாழி திமிர்தோட் பெருவழுதி யென்ஞான்று
மீர முடையயா யென்வாய்ச்சொற் கேட்டி
யுடைய வுழவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
வருங்கா லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யன்
மழவ ரிமைக்கும் வரைகா ணிதியீட்டங்
காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெளிய
லடைத்த வரும்பொரு ளாறன்றி வெளவலி
னத்தை பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று
பெருங்குழிசி, மன்ற மறுக வகழாதி யென்று
மறப்புற மாசி மதுரையா ரோம்பு
மறப்புற மாசைப் பாடேற்க வறத்தா
லவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவிபடைத்தாய்
கற்றார்க் கினனாகிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுகிச்
செற்றார்ச் செகுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
யற்ற மறிந்த வறிவினாய் மற்று
மிவையிவை நீவா தொழுகி னிலையாப்
பொருகட லாடை நிலமக
ளொருகுடை நீழற் றுஞ்சுவண் மன்னே"

இது செவியுறை. (கசுக)

பரிபாடற்கு உரிய அடிவரையறை

கசுஉ. *பரிபா டல்லே,
நாலீ ரைம்ப துயர்வடி யாக
ஐயைந் தாகு மிழிவடிக் கெல்லை,

இது முறையே பரிபாடற்கு எல்லை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பரிபாடற் குறுப்பாகிய வெண்பாவும், பொதுப் பாவும் நானூறடி பெருக்கத்திற் கெல்லையாகவும் இருபத்தைந்தடி சுருக்கத்திற் கெல்லையாகவும் பெறும் எ - று.

அவை *தொகையுட் காண்க. (கசுஉ)

* தொகையென்றது ஈண்டு எட்டுத்தொகையை.

† இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'பரிபாட் டெல்லை' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

பிறன்கோட் கூறல்

க௬௩. அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே.

இது பிறன் கோட் கூறல்.

(இ-ள்.) யான் கூறிய அளவியலின் கூறுபாடு அத்துணைப் பகுதிப்படும் எ - று.

என்றது யான் சிறப்புடைத்தெனக் கூறிய பெருமைக்கெல்லை அத்துணைப் படுமெனவே பிறர் பெருமைக்கெல்லைகொள்ளாதது சிறப்பின்று என்றவாறாயிற்று. (க௬௩)

அடிவரையறை இல்லாத செய்யுட்கள் ஆறு எனல்

க௬௪. எழுநிலத் தெழுந்த செய்யுட் டெரியின்
அடிவரை யில்லன ஆறென மொழிப.

இது நான்குபாவிற்குமளவு முற்கூறிய அளவிற் படாதன கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அகமும் புறமுமாகிய எழுநிலத்திலுந் தோன்றிய செய்யுளை ஆராயின் அடிவரையின்றி வரும் இலக்கணத்தன ஆறென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

எழுநில மென்றற்குப் பாட்டு உரை நூல் முதலியனவுமாம். (க௬௪)

அவையாமாறு

க௬௫. அவைதாம்,
நூலி னான வுரையி னான
நொடியொடு புணர்ந்த பிசியி னான
ஏது நுதலிய முதுமொழி யான
மறைமொழி கிளந்த மந்திரத் தான
கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான.

இது முற்கூறிய ஆறற்கும் பெயரும் முறையும் உணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) முற்கூறிய அடிவரை யில்லாதனதாம் நூலின் கண்ணவனவும், உரையின்கண்ணவனவும், நொடியின் மாத்திரைய வாகிய பிசியின்கண்ணவனவும், ஒருமொழிக் கேதுவாகி வரும் முதுமொழிக்கண்ணவனவும், மறைத்துக்கூறுஞ் சொல்லாற் கூறிய மந்திரத்தின்கண்ணவனவுமென ஆறுவகைப்படும் எ - று.

'நூலினான' என்றது சூத்திரச் செய்யுட்களுள் ஆசிரியமாய் வந்து அளவை பெறுதனவற்றை நோக்கிற்று. அச் சூத்திரத்தை நோக்கி வருமுறையும் ஒரு செய்யுளாம். ஒழிந்தன வழக்கின்கண்ணுஞ் செய்யுட் கண்ணும் வரினும் ஈண்டுச் செய்யுளை நோக்குதற்கு அவற்றுக் கண்ண வென்றார். இவையும் அளவிகந்து வருவனவே. அளவு முற்கூறிற்றும். (௧௬௫)

நூல்களின் இலக்கணம்

௧௬௬. அவற்றுள்,
*நூலெனப் படுவது
முதலு முடிவு மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
உண்ணின் றகன்ற வுரையொடு †பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன் பண்பே.

இஃது அந்நூல்களது இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) நூலெனப்படுவது - நூலென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது, முதலும் முடிவும் மாறுகோள் இன்றி - முன்னும் பின்னும் மாறுபடாது, தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி - தொகுத்தும் வகுத்தும் பொருள் காட்டி, உள்நின்று அகன்ற உரையொடு பொருந்தி - தன்னுள்ளே அடங்கி நின்று விரிந்த உரையோடு பொருந்தப்பட்டு, நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன் பண்பு - பருப்பொருட்டாகாது நுண்பொருட்டாகப் பொருள் விளக்கலாகிய அவ்விலக்கணம் அதன் இலக்கணம் எ - று.

அது எழுத்து முப்பத்து மூன்றெனத் தொகுத்ததனைப் பின்னர்க் குறிலும் நெடிலும் மூவினமுஞ் சார்பிற்றோற்றமுமென வகுத்தாற் போல்வனவும் பிறவுமென் றுணர்க. சாதிபற்றிப் படுவதென ஒருமை யாற் கூறினார். (௧௬௬)

நூலின் வகை நான்கு எனல்

௧௬௭. அதுவே தானும் ‡ஈரிரு வகைத்தே.

இஃது அந் நூற்பகுதி நான்கா மென்கின்றது.

* 'நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம் பூரணரும், பேராசிரியரும்.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'புணர்ந்து' எனப் பாடம்கொள்வர் இளம்பூரணர்.

‡ 'ஒருநால் வகைத்தே' எனப் பாடம்கொள்வர் இளம்பூரணர்.

(இ - ள்.) அந் நூற்பகுதி நான்காம் எ - று. (௧௬௭)

அவற்றின் பெயரும் முறையும்

௧௬அ. ஒருபொரு ணுதலிய சூத்திரத் தானும்
இனமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானும்
மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்(று)
ஆங்கனை மரபி னியலு மென்ப.

இது அந் நான்கற்கும் பெயரும் முறையும் உணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) ஒருபொருள் நுதலிய சூத்திரத்தானும் - அந் நூல் ஒரு பொருளே கருதிவரும் சூத்திரத்தானும், இனமொழி கிளந்த ஓத்தினானும் - இனமாய பொருளைக் கூறிய ஓத்தினானும், பொதுமொழி கிளந்த படலத்தானும் - பல பொருட்குப் பொதுவாகிய இலக்கணங்களைக் கூறிய படலத்தானும், மூன்று உறுப்பு அடக்கிய பிண்டத்தானும் - மூன்று உறுப்பை அடக்கி வரும் பிண்டத்தானும், என்று ஆங்கு அனைமரபின் இயலும் என்ப - என்று கூறிய அத் தன்மைத்தாகிய மரபினான் நடக்கும் என்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

ஆங்கென்ற மிகையால் பிண்டமே யன்றிப் பிண்டியென்பதும் ஒன்றுளது என்று கொள்க. (௧௬அ)

சூத்திரத்தின் இலக்கணம்

௧௬௯. அவற்றுள்,
சூத்திரந் தானே
ஆடி நிழலி னறியத் தோன்றி
நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே.

இது முறையே சூத்திரவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் சூத்திரந்தானே ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி - அந் நான்கனுள் ஒருபொருள் நுதலும் சூத்திரமாவது: ஒரு பொருள் நுதலுங்காற் கண்ணாடி சிறிதாயினும் அகன்று பட்ட பொருளை யறிவித்தாங்கு அறியத் தோன்றி, நாடுதலின்றிப்

பொருள் கனிவிளங்க - தெரிதல் வேண்டாதபடி அவ்வகன்ற பொருளை மிகவும் விளங்குமாற்றால், யாப்பினுள் தோன்ற யாத்து அமைப்பதுவே - செய்யுளுள் தோன்றச் செய்து முடிக்கப்படுவது எ - று. (கசுகூ)

ஒத்திலக்கணம்

கஎ0. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்(கு)
ஓரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப(து)
ஓத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

இஃது ஒத்திலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இனமொழி கிளக்குங்காற் சிதர்ந்து கிடப்பப் பலவோத்தாகச் செய்யாது, மணியை நிரல்பட வைத்தாற்போல ஓரினப் பொருளையெல்லாம் ஒருவழியே தொகுப்பது ஓத்தென்று கூறுவர் சிறந்த சொற்புலவர் எ - று.

நேரினமணியெனவே யொருசாதியினுந் தம்மி னொத்தனவே கூறல் வேண்டும் எ - று.

'வேற்றுமை யோத்தும்' 'வேற்றுமை மயங்கியலும்' 'விளிமரபு' என மூன்றன் பொருளையும் ஒன்றாக வேற்றுமையோத்தென்னாது வேறு வேறு வைத்தவாறு காண்க. (கஎ0)

படலத்தினிலக்கணம்

கஎக. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரி னதுபட லமாகும்.

இது முறையே படலங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒருபொருள் நெறியன்றிப் பலவேறு வகைப்பட்ட பொருளெல்லாவற்றிற்கும் வேறுவே றிலக்கணங் கூறக் கருதியவற்றுக்குப் பொதுமொழியாகத் தொடர்ந்துவரின் அது படலமாம் எ - று.

*'பொதுமொழி கிளந்த படலம்' எனவே யொருநெறிப்பட்ட பொருட்குப் பொதுவாய் வருதலையும் விலக்கி விரவிய பொருட்குப் பொதுவாக மொழிவது படலமாயிற்று.

படலமாவது அதிகாரமாம். (கஎக)

* செய். கசுசு.

பிண்டத்தி னிலக்கணம்

கஎ௨. மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயின்
தோன்றுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப.

இது பிண்டங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சூத்திரமும் ஓத்தும் படலமு மென்கின்ற மூன்றுறுப்பினையும் உள்ளடக்கிய தன்மைத்தாய் வரின் விளங்கிய மொழியையுடைய புலவரதனைப் பிண்டமென்று பெயர் கூறுவர் எ - று.

அம் மூன்றனையும் உறுப்பெனவே, பிண்டமென்பது உறுப்பியென்பது பெற்றும். தொல்காப்பிய மென்பது பிண்டம். அதனுள் எழுத்துச் சொற்பொரு ளென்பது படலம். ஓத்துஞ் சூத்திரமு மொழிந்தவிரு கூறுமாம்.

'தோன்றுமொழிப் புலவ' ரென்றதனாற் பிண்டத்தினையு மடக்கி நிற்பது வேறு பிண்டி யெனப்படும். அது முதனூலாகிய அகத்தியம். என்னை? இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என மூன்று பிண்டத்தினையும் அடக்கி நிற்றலின். (கஎ௨)

உரைநடையின் வகை நான்கு எனல்

கஎ௩. பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்
பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்
*பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானு
[மென்(று)
உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப.

இது "நூலி னான வுரையி னான" (செய். கசுசு) என நிறுத்த முறையே நூ லுணர்த்தி யுரைகூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும் என்பது ஒரு பாட்டினை யிடையிடை கொண்டு நிற்குங் கருத்தினான் வருவனவும் எ - று.

அவை தகடூர்யாத்திரையும், சிலப்பதிகாரமும் போல்வன. ஆண்டுப் பிறபாடை தழுவி வருவன தமிழுரை யாகாமையின் ஈண் டாராய்ச்சி யின்றும். அதன்கண் தமிழுரை யுள்ளன ஈண்டு அடங்கும்.

* 'பொருள்மர பில்லாப்' எனப் பாடம்கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும் என்பது பாட்டின்றிச் சூத்திரத் திற்குப் பொருளெழுவன போல்வன.

சூத்திரம் பாட்டெனப்படா, பாட்டும் உரையும் நூலுமென வேறோதலின். அன்றியுஞ் சூத்திரங் கருதிய பொருளையன்றி யுரையான் வேறோர் பொருள் கூறி அதனைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுமையின்; ஆண்டும் ஒருவன் கூறியதற்கு ஒருவன் பொருள் கூறுகின்றானும், ஒழிந்த பாட்டிற்கும் இவ்வாறே உரை கூறுவனவுமொக்கும்.

பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும் என்றது பொருண் முறைமையின்றிப் பொய்யாகத் தொடர்ந்து கூறுவன எ - று.

அவை ஓர் யானையுங் குதிரையுந் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச் சென்று இன்னவாறு செய்தனவென்று அவற்றுக்கு இயையாப் பொருள் பட்டதோர் தொடர்நிலையாய் ஒருவனுழை யொருவன் கற்று வரலாற்று முறைமையான் வருகின்றன.

பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானும் என்றது பொய் யெனப்படாது மெய்யெனப்பட்டு நகுதற்கேதுவாகுந் தொடர்நிலை யானும் எ - று.

இவை சிறுக்குரீஇ யுரையும், தந்திரவாக்கியமும் போல்வன. இவை பொய்யெனப்படாது உலகியலாகிய நகை தோன்றுதலின்.

என்று உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப என்றது. என்று உரைப்பகுதி வழக்கு இந் நான்குமென்று உரைப்பர் புலவர் எ - று.

'வகை' யென்றதனான் உரைப்பகுதி பிறிது முள. அவை மரபிய லுள் கூறுப. (௧௭௩)

அந்நான்கும் இரண்டாம் எனல்

௧௭௪. அதுவே தானும் *ஈரிரு வகைத்தே.

(இ - ள்.) இது அந் நான்கனுள் முதலன இரண்டும் ஒன்றாகவும் ஏனைய விரண்டும் ஒன்றாகவும் தொடுக்கப்படும்; அவற்றால் பயன்கொள்ளுங் காலத்து எ - று. (௧௭௪)

உரைநடை வகை நான்கனுள் மூன்றற்கு இவரிவர் உரியர் எனல்

௧௭௫. ஒன்றே மற்றுஞ் செவிலிக் குரித்தே
ஒன்றே யார்க்கும் வரைநிலை யின்றே.

(இ - ள்.) இது மேனின்ற அதிகாரத்தான் இறுதி நின்ற இரண்டன் பகுதியுமாகிய ஒன்று செவிலிக்கே யுரித்து. ஒழிந்த

* 'இருவகைத் தாகும்' என இளம்பூரணரும்; 'ஓரிரு வகைத்தே' எனப் பேராசிரியரும் பாடம் கொள்வர்.

இரண்டனுகிய ஒன்றும் வரைவின்றி எல்லார்க்கு முரித்து என - று.

தலைவியை வற்புறுக்கும் செவிலியர் புனைந்துரைத்து நகுவித்துப் பொழுதுபோக்குதற்குரியர் என்றவாறு. இக் கருத்தானே சான்றோர்,

"செம்முகச் செவிலியர் கைம்மிகக் குழீஇக்
குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி
யின்னே வருகுவ ரின்றுணை யோரென
முகத்தவை மொழியவு மொல்லாள்" (நெடுநல். ௧௫௪-௬)

என்றார் *பாட்டினுள். பிற சான்றோரும் †"செம்முகச் செவிலியர் பொய்ந் நொடி பகர" என்றார்.

'மற்றும்' என்றதனன் இவையே யன்றி வருகின்ற பிசியுஞ் செவிலிக் குரித்தென்க.

இனிப் பாட்டிடை வைத்த குறிப்பும் பாவின்றெழுந்த கிளவியும் வரையறையின்றி வருமாறு பலவற்றுள்ளுங் காண்க. (௧௭௫)

பிசியின் வகை

௧௭௬. ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளந்த துணிவி னானும்
என்றிரு வகைத்தே ‡பிசிவகை நிலையே.

இது முறையே பிசி யிரண்டென்கின்றது.

(இ - ள்.) தன்கட் கிடந்த வொப்புமைக் குணத்தோடு பொருந்திவருமாற்றை யுவமப் பொருளானும், இனி யொன்று கூற வொன்றுதோன்றுந் துணிவிற்றுகக் கூறுங் கூற்றானும் என் றிருகூற்றதாகும் பிசி கூறுபடு நிலைமை எ - று.

அவை, "பிறை கவ்வி மலை நடக்கு" இது ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமம். இது யானையென்றும்.

"முத்துப் போற் பூத்து முகிழிற் கிளிவண்ண
நெய்த்தோர்க் குருதி நிறங்கொண்டு
வித்துதிர்த்து"

என்பது மது. இது கமுகின் மேற்று.

---

* 'பாட்டு' என்பது பத்துப்பாட்டு.
† 'செம்முது' என்பதும் பாடம்.
‡ பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'பிசிநிலை வகையே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

"நீராடான் பார்ப்பா னிறஞ்செய்யா னீராடி
யூராடு நீரிற் காக்கை"

இது தோன்றுவது கிளந்த துணிவு. இது நெருப்பென்றும்.

'வகை' யென்றதனால் இது செவிலிக்கே யுரித்தென்க. (௧௭௬)

முதுமொழியின இலக்கணம்

௧௭௭. நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடை மையும்*
†மென்மையு மென்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி யென்ப.

இது முதுமொழி கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும் மென்மையும் என்றிவை விளங்கத் தோன்றி - கூர்மையும், சொற்சுருங்கி இருத்தலும், விழுப்பமும், எளிதில் பொருள் தெரிதலும் என்ற இந் நான்கும் விளங்கத் தோன்றி, குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉம் - அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றை முடித்தற்கு வருமாயின், ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப - அங்ஙனம் வந்ததனை அப்பொருள் முடித்தற்குக் காரணமாகிய பொருளினைக் கருதிவரும் முதுமொழி யென்பர் புலவர் எ - று.

"உழுத வுழுத்தஞ்செய் யூர்க்கன்று மேயக்
கழுதை செவியறிந் தற்றே—வழுதியைக்
கண்ட கருங்க ணிருப்பப் பெரும்பணைத்தோள்
கொண்டன மன்னோ பசப்பு"

இதனுள் ஒன்றன் வினைப்பயன் ஒன்று நுகர்ந்ததெனக் குறித்து அப் பொருளியைபின்மை கூறியதனைச் சொற்றொடரினிது விளங்காதேனும் முற்கூறிய முதுமொழிக்கண்ணே யப்பொருளை முடித்தற்கேதுவாகிய இயைபின்மை கிடந்து முடிந்தவாறு காண்க. இதனுள் நுண்மை முதலிய நான்குங் காண்க. பழமொழி இவ் விலக்கணம் பற்றிச் செய்தது. (௧௭௭)

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'ஒளியும் டைமையும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† 'எண்மையும்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

மந்திரத்தின் இலக்கணம்

கள௲அ. நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் *கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப.

இது மந்திரச் செய்யுள் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சொல்லிய சொல்லின் பொருண்மை யாண்டுங் குறைவின்று பயக்கச் சொல்லுமாற்றலுடையார் அவ்வாணையாற் கிளக்கப்பட்டுப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை மறைத்துச் சொல்லுஞ் சொற்றொடரெல்லாம் மந்திர மெனப்படும் எ - று.

அவை வல்லவர்வாய்க் கேட்டுணர்க.

தானேயென்று பிரித்தார், இவை தமிழ் மந்திரமென்றற்கும், மந்திரந்தான் பாட்டாகி யங்கத மெனப்படுவனவுள, அவை நீக்குதற்கு மென்றுணர்க.

அவை, " ஆரிய நன்று தமிழ்தீ தெனவுரைத்த
காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானைச்—சீரிய
வந்தண் பொதியி லகத்தியனா ராணையாற்
செந்தமிழே தீர்க்க †சுவா "

" முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேள் வாழி
பரண கபிலரும் வாழி—யரணிய
லானந்த வேட்கையான் வேட்கோக் குயக்கோட
னானந்தஞ் சேர்க சுவா "

இவை தெற்கில் வாயில்திறவாத பட்டிமண்டபத்தோர் பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன் வாழவுஞ் சாவவும்பாடி யின்னவாறாகவெனச் சவித்தற் பொருட்டாய்வந்த மந்திரம் பாட்டாய் வருதலின் அங்கதமாயிற்று.

இதனான்,

" நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும் " (திருக். உஅ)

என்றார். (கள௲அ)

குறிப்புமொழி

கள௲௯. எழுத்தொடும் சொல்லொடும் புணரா தாகிப்
பொருட்புறத் ததுவே ‡குறிப்புமொழி யென்ப.

இது முறையே கூற்றிடைவைத்த குறிப்புணர்த்துகின்றது.

---

* 'கிளக்கும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† சுவாகா என்பது சுவா என்று உள்ளது.

‡ பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'குறிப்பு மொழியே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

(இ - ள்.) எழுத்து முடிந்தவாற்றானுஞ் சொற்றொடர்ந்த வாற்றானுஞ் சொற்படுபொருளானுஞ் செவ்வன் பொருளறியவரி தாகிப் பொருட்புறத்தே பொருளுடைத்தாயும் நிற்பது குறிப்பு மொழியாவது எ - று.

(எ - டு.) "குடத்தலையர் செவ்வாயிற் கொம்பெழுந்தார் கையி
னடக்கிய மூக்கினர் தாம்"

இது குஞ்சரமென்ப துணர்த்திற்று. இது கூறுகின்ற பொருளைக் கரந்து கூறப்பட்டு ஏது முதலியவற்றோடு புணராது நின்றது. இது பாட்டு வடிவிற்றாய் வருதலிற் பிசியெனலு மாகாது. குறித்தபொருளை முடிய நாட்டினாற் சொல்லியலான் யாப்புவழிப் படாமையின் மரபழிந்து பிறவுங் குறைதலிற் பாட்டெனவும் படாதாயிற்று. அதனான் இது அடிவரையறையின்றாயிற்று. (கஎக)

பண்ணத்தியின் இலக்கணம்

கஅ0. *பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப்
பாட்டி னியல †பண்ணத்தி யியல்பே.

கஅக. அதுவே தானும் பிசியொடு மானும்.

கஅஉ. ‡அடிநிமிர் கிளவி யீரா றாகும்.

கஅங. அடியிகந்து வரினுங் கடிவரை யின்றே.

அளவியல் வகை

கஅச. §கிளரிய வகையிற் கிளந்தன தெரியின்
அளவியல் வகையே யனைவகைப் படுமே.

திணை

கஅரு. கைக்கிளை முதலா $எழுபெருந் திணையும்
முற்கிளந் தனவே முறைநெறி வகையின்.

---

* இது முதல் ஐந்து நூற்பாக்களுக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரை கிடைத்திலது. இவற்றிற்குரிய உரையை யாம் எழுதியுள்ள விளக்கவுரையிற் காண்க.

† 'பண்ணத் திய்யே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

‡ இந் நூற்பாவினையும் அடுத்த நூற்பாவினையும் இணைத்து ஒரே நூற்பாவாகக் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

கிளரியல்' எனப் பாடம்கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

எழ்பெருந் திணையும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

முறையி னான' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இது நிறுத்தமுறையே திணை யென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கைக்கிளை முதலா எழுபெருந் திணையும் - கைக்கிளை முதலாக முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந் திணை என்ற எழுநிலனும், முறை நெறி வகையின் - அவற்றிற்கு முறைமை வழியால் புறமென அடைத்த வெட்சி முதல் பாடாண் பகுதி ஈறுகிய எழு பகுதியோடே கூட்ட, முற்கிளந்தனவே - முன்னர்க் கிளக்கப்பட்டனவேயாகச் செய்யுட்கு உறுப்பாய் நிற்கும் எ - று.

எனவே, அகமேழும் புறமேழும் அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாகிய கரந்தை யொன்றுமாகப் பதினைந்தனுள் ஒன்று செய்யுட்குறுப்பா யல்லது வேறுறுப்பின்று என்றவாறாயிற்று. (கஅ௩)

களவின் இலக்கணம்

கஅ௪. காமப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப் ‡பாடும்
பாங்கொடு தழாஅலுந் தோழியிற் புணர்வுமென்
றங்கநால் வகையினு மடைந்த§சார் பொடு
மறையென மொழிதல் மறையோ ராறே.

இது முறையே கைகோட்செய்யுட்கு உறுப்பாமாறு கூறுகின்றது.

கைகோளாவன களவு கற்பு. அவை தாங் காமத்தின்கண்ணொழு தலான் அவற்றுட் பிறந்த வுள்ள நிகழ்ச்சி யிடைவிடாது மேற்சிறந்து பெருகி யகலாப் பகுதியெனக் கொள்க. அவற்றைத் தொகுத்தலை செய்யுட் குறிப்பென்றார்.

(இ - ள்.) காமப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் பாங்கொடு தழாஅலும் தோழியிற் புணர்வும் - இயற்கைப் புணர்ச்சியும், அதன் பின்னர் இடந்தலைப்பாடும், அதன் பின்னர் அவன் வயிற் பாங்காகிய பாங்கற்குக் கூறி அவனாற் கூடுதலும், அதன் பின்னர் அவள்வயிற் பாங்காகிய தோழியை இரந்து குறைமுடித்துக் கோடலும், என்று ஆங்க நால்வகையினும் அடைந்த சார்பொடு - என்ற அந் நாற்பகுதிக் கண்ணும் பொருந்திய சார்பினுல், மறை யென மொழிதல் மறையோர் ஆறே - களவொழுக்கம் இதுவென்று பிறர் கருதச் செய்யுள் செய்தல் கந்திருவ வழக்கம் எ - று.

* ‘படலும்’ எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† ‘சார்வொடு’ என இளம்பூரணரும், ‘சார்பொடு’ எனப் பேராசிரியரும் பாடம் கொள்வர்

கந்திருவர்க்கு மறையோர் ஓதிய நெறி அதுவாகலின் மறையோரா றென்றார். என : வினையெச்சம். *எனவே பாங்கனுந் தோழியு முணர்ந் துழியுங் களவென்றல் மறையோர் வழக்கு எ - று.

இக்களவு இல்லதன்றி யுலகியலாதலின் நிறையுடையார் மறை வெளிப்படா தொழுகலிற் றாமேசென்று இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடுதலும், அது நிகழாவழியுங் கூட்டநிகழ்ந்து அவள் ஆயத்திடை நின்ற வழியும் அவளருமை யறிந்து பாங்கனை யுடம்படுத்திக் கூடுதலும், அவன் தோழியைப்போலக் கூட்டுந்தன்மையிலனாதலிற் றோழியாற் கூடுதலு மென முறைமை கூறினார். களவு இந்நான்கு பகுதியானு மடங்கும்.

(எ - டு.) "கோட லெதிர்முகைப் பசுவீ முல்லை" (குறுந். சுஉ)

இது இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தது.

"உறுதோ றுயிர்......தோள்" (திருக்குறள், கக0சு)

"சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளாய்" (நற்றிணை. ளக)

"வேட்ட பொழுதின......டோள்" (திருக்குறள், கக0ரு)

இவை களவியலிற் கண்டுகொள்க. (கஅசு)

கற்பினிலக்கணம்

கஅஎ. மறைவெளிப் படுதலுந் தமரிற் பெறுதலும்
*இருமுத லாகிய வியனெறி திரியாது
மலிவும் புலவியு மூடலு முணர்வும்
பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப் படுமே.

இது கற்பென்னுங் கைகோள் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மறை வெளிப்படுதலும் தமரிற் பெறுதலும் - மறைந்தொழுகும் ஒழுகலாறு வெளிப்படுதலும், தமர் கொடுப்பக் கரண வகையால் பெறுதலும், இரு முதலாகிய இயல்நெறி திரியாது - என்னும் இவ்விரண்டு முதலிய ஆசான் முதலியோர் செய்விக்கும் வழக்குநெறி திரியாது, மலிவும் புலவியும் ஊடலும் உணர்வும் பிரிவொடு புணர்ந்தது - மகிழ்ச்சியும், புலத்தலும், ஊடலும், உணர்த்தலும் நான்கும் பிரிவுளப்பட்ட ஐந்தும் புணர்ந் தது, கற்பெனப்படுமே - கற்பு எனப்படும் எ - று.

---

* 'அதன்பின் றன்வயிற் பாங்கிய' என்பதும் பாடம்.

† 'இவைமுத லாகிய' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

மலிவு முதலிய ஐந்துங் கைகோளின்பாற் சார்த்தித் தலைவனுந் தலைவியும் ஒழுகும் ஒழுகலாறெனவே படும். முன்னை மறைவெளிப் படுதலுந் தமரிற் பெறுதலுமென்னும் இரண்டும் பிறரோடுபட்ட வொழுகலாறெனப்படும்; அவை ஆசான் முதலியோர் செய்வித்தலின்.

'மலித'லென்பது இல்லொழுக்கமும் புணர்ச்சியு முதலியவற்றான் மகிழ்தல்.

'புலவி'யென்பது புணர்ச்சியான் வந்த மகிழ்ச்சி குறைபடாமற் காலங் கருதிக்கொண்டுய்ப்பதோர் உள்ள நிகழ்ச்சி.

'ஊட'லென்பது உள்ளத்து நிகழ்ந்ததனைக் குறிப்புமொழியானன்றிக் கூற்றுமொழியா னுரைப்பது.

அங்ஙனம் ஊடனிகழ்ந்தவழி அதற்கேதுவாகிய காரியமின்மை 'உணர்வித்த'லெனப்படும்.

இல்லது நடுக்க மயக்கந்தீர வுணர்த்துதலான் உணர்த்துதலெனவும் அதனை உணர்தலான் உணர்வெனவும் படும். புலவியாயி னுணர்த்தாது குளிர்ப்பக் கூறித் தளிர்ப்ப முயங்குதன் முதலியவற்று னீங்கும்.

பிரிவு இந் நான்கற்கும் வேறுபடுதலிற் பின்வைத்தார். அதனை யூடலொடு வைப்பவே யவ்வூடலுட் பிறந்த துனியும் பிரிவின்பாற்படும். அது காட்டக்காணாது கரந்து மாறுதலின்.

(எ - டு.) "எம்மனை முந்துறத் தருமோ
தம்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே" (அகம். ௧௬௫)

இது மறைவெளிப்பாடு:

"பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர
வோரிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குல்" (அகம். ௮௬)

என்பது தமரிற்பெறுதல்.

"விரிதிரைப் பெருங்கடல்" (குறுந். ௧0௧)

இது மலிதல்.

"நாணுக் கடுங்குரைய ளாகிப்
புலவி வெய்யணு முயங்குங் காலே"

இது புலவி.

"நோய்சேர்ந்த திறம்பண்ணி நின்பாண னெம்மனை
நீசேர்ந்த வில்விறுய் வாராமை பெறுகற்பின்" (கலி. ௭௭)

இஃது ஊடல்.

" விருந்தெதிர் கொள்ளவும் பொய்ச்சூ ளஞ்சவு
மரும்பெறற் புதல்வனை முயங்கக் காணவு
*மாங்கவிந் தொழியுமென் புலவி"	(கலி. எரு)

இஃது உணர்தல்.

" திறனல்ல யான்கழற யாரை நகுமிம்
மகனல்லான் பெற்ற மகன்"	(கலி. அசு)

இது துனி. துனித்தல், வெறுத்தல்.

பிரிவெனவே ஆறு மடங்கும். அவை முன்னர்க் காட்டினும். (கஅஎ)

புறத்திணைக் கைகோள்

கஅஅ. †மெய்பெற வவையே கைகோள் வகையே.

இது புறத்திணைக் கைகோள் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மெய்பெறக் கைகோள்வகை யவையே என்பது, பொருள்பெற வரும் கைகோட்பகுதி அகத்திணைக் கைகோளே எ - று.

எனவே அகத்திற்குப் புறனாயினும் புறத்திணைக் கைகோள் அவ்வாறு வேறு வகைப்படக் கூறப்படா. பொதுவகையானே மறைந்த வொழுக்கமும் வெளிப்பாடும் என இரண்டாய் அடங்கும் அவை எ - று.

அவை வெட்சித்திணையுள்ளும் ஒழிந்த திணையுள்ளுங் காண்க. (கஅஅ)

களவியனுள் கூற்று நிகழ்த்துதற்குரியார்

கஅகூ. பார்ப்பான் பாங்கன் றோழி செவிலி
சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் ‡கிழத்தியொ(டு)
அளவியன் மரபி னறுவகை யோருங்
களவினிற் கிளவிக் குரியர் என்ப.

இது கூற்றென்னும் உறுப்புணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) பார்ப்பான் முதலாகக் கிழவன் கிழத்தியோ டெண்ணப்பட்ட கூற்றிற்கு எல்லையாக நடந்த முறைமையை

* 'ஆங்குலந்தொழியும்' என்பதும் பாடம்.
† 'மெய்பெறும் அவையே'. என இளம்பூரணரும், 'மெய்பெறு வகையே' எனப் பேராசிரியரும் பாடம் கொள்வர்.
‡ 'கிழத்தியோடு' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும்.

யுடைய அறுவருங் களவொழுக்கத்து நிகழ்ந்தன கூறினோராக வல்லது ஒழிந்தோராகச் செய்யுள் செய்யப்பெறார் எ - று.

நன்றுந் தீதுமாராய்ந்து உறுதி கூறுதலிற் பார்ப்பானை முற்கூறித் தலைவன்வழி நின்றொழுகும் பாங்கனைப் பிற்கூறினார். தோழி கூற்றிற் செவிலி கூற்றுச் சிறுபான்மை வருதலின் அதனைப் பின்வைத்தார். சிறப்புடையன பிற்கூறினார். அவ்விரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சிறப்புடைமையு முணர்க.

(எ - டு.) "சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுந்
தேருங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே" (கலி-க)

இது பார்ப்பான் கூற்று.

"காமங் காம மென்ப காம
மணங்கும் பிணியு மன்றே நினைப்பின்...தோளோயே"
(குறுங்-உ0௪)

இது பாங்கன் கூற்று.

ஏனைய முன்னர்க் காட்டினும். (கஅக)

கற்பினுள் கூற்று நிகழ்த்துதற்குரியார்

கக௯0. பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை
யாணஞ் சான்ற வறிவர் கண்டோர்
பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த* கிளவியொடு தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) அவ்வெண்ணப்பட்ட வறுவரும் பார்ப்பார் முதலாக முற்கூறிய அறுவரோடே கூடத் தொகுத்து இப்பன்னிருவருங் கூறிய கூற்றாகச் செய்யுள் செய்யப்பெறுங் கற்பினுள் எ - று.

கிளவியென்னுஞ் சொல் ஈண்டுப் பொருண்மேற்று.

இசைப்பின்னரது நாடகமாதலின் பாணன்பின் கூத்தனும், பெண்பாலாகலின் விறல்பட ஆடும் விறலி அவர் பின்னும், அவ்வினத்துப் பரத்தை அவர் பின்னும், அகப்பொருட்குச் சிறவாமையின் அறம்

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'அறுவரொடு' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

பொருள் கூறும் அறிவர் அவர் பின்னும், ஏதிலாராகிய கண்டோர் அவர் பின்னும் வைத்தார்.

'தொன்னெறி மரபின்' என்றதனால், பாகனும் தூதுகூறலு மமையும். அவை புறப்பொருட்குச் சிறந்தன.

> "செவ்வழி நல்யாழிசையினென் பையெனக்
> கடவுள் வாழ்த்திப் பையுண்மெய்க் நிறுத்
> தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே" (அகம்-கச)

இது பாணன் கூற்று.

> "ஆடலிற் பயின்றனை யென்று தென்னுரை
> ஊடலிற் றெளிதல் வேண்டும்"

என்பது கூத்தன் கூற்று.

> "மரந்தலை மணந்த நனந்தலைக் கானத்
> தலந்தலை ஞெமையத் திருந்த குடிஞை
> பொன்செய் கொல்லனி னினிய தெளிப்பப்
> பெய்ம்மணி யார்க்கு மிழைகிளர் நெடுந்தேர்
> வன்பான் முரம்பி னேமி யதிரச்
> சென்றிசின் வாழியோ பனிக்கடு நாளே
> யிடைச்சுரத் தெழிலி யுறைத்தென மார்பிற்
> குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு
> நறுந்தண் ணியளா னோகோ யானே" (நற்றிணை-நஙச)

இது கண்டோர் கூற்று.

> "விதையர் கொன்ற முதையற் பூழி
> யிடுமுறை நிரம்பிய ஈரிலை வரகின்
> கவைக்கதிர் கறித்த காமர் மடப்பிணை
> அரலை அங்காட் டிரலையொடு வதியும்
> புறவிற் றம்மநீ நயந்தோ ளூரே
> எல்லி விட்டன்று வேந்தெனச் சொல்லுபு
> பரியல் வாழ்கநின் கண்ணி காண்வர
> விரியுளைப் பொலிந்த வீங்குசெலற் கலிமா
> வண்பரி தயங்க வேறித் தண்பெயல்
> கான்யாற் றிடுமணற் கரைபிறக் கொழிய
> வெவ்விருந் தயரு மனைவி
> மெல்லிறைப் பணைத்தோட் டுயிலமர் போயே"
> (நற்றிணை - கஉக)

இது பாகன் கூற்று.

ஒழிந்தன கற்பியலுட் காண்க. (ககூ0)

கூற்று நிகழ்த்துதற்குரிய ரல்லாதார்

கககக. ஊரு மயலுஞ் சேரி யோரும்
நோய்மருங் கறிநருந் தந்தையும் தன்னையும்
கொண்டெடுத்து மொழியப் *படுவ தல்லதைக்
கூற்றவ ணின்மை யாப்புறத் தோன்றும்.

இது பெரும்பான்மையுங் கூறப்படாதோரைக் கூறப்படுகின்றது.

இது களவிற்கும் கற்பிற்கும் பொது.

(எ - டு.) "ஊரல ரெழச் சேரி கல்லென
வாஅ தலைக்கு மறனி லன்னை" (குறுந் - உ௬உ)

"தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிச் சாய்த்தார்தலை"
(கலி - ௯௩)

"எந்தையு, நிலனுற......வென்னும்" (அகம் - கஉ)

என்றாற் போல்வன கொள்க.

"துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாய்" (ஐங்குறு - ௯௩௯)

இது அயலோர் கூற்றுச் சிறுபான்மை வந்தது.

அகத்திணைக்கண் இங்ஙனம் வருமெனவே புறத்திணைக்கண் அவர் கூறவும் பெறுமென்பது. இது நோக்கிப் பெரும்பான்மை கூறுதாரையுங் கூறினர். முன்னைய மூன்றும் பெண்பாலும், நோய்மருங்கறிநர் இருபாலும், ஒழிந்தார் ஆண்பாலுமாமென்றுணர்க. (கககக)

நற்றாய் கூற்று நிகழ்த்தும் இடம்

கககஉ. கிழவன் றன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடும்
நற்றாய் கூறன் முற்றத் தோன்றாது.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தது.

(இ - ள்.) கிழவனோடும் கிழத்தியோடும் இடையிட்டு நற்றாய் கூறுதல் நிரம்பத் தோன்றாது. எனவே அல்லுழிக் கூறப் பெறும் நற்றாயும் எ - று.

(எ - டு.) "செறிந்த சேரிச் செம்மன் மூதூ
ரறிந்த மாகிகட் டாருக தில்ல" (அகம் - க௫)

இது நற்றாய் அல்லுழிக்கூறியது.

* 'படுத லல்லது' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

தாயென ஒருமையாற் கூறவே தலைவியுடைய நற்றாயாயிற்று. தந்தை, தன்னையர்க்கும் இஃது ஒக்கும்.

முற்றவென்றதனால், தலைவன் றமர் யாவருங் கூறுரெனவுணர்க.

தோன்றுதென்றதனானே புறத்திணைக்கண் வரைவின்றி வழக்கிற்குப் பொருந்துமாறு கொள்க. (கசஉ)

கண்டோர் கூற்று நிகழ்த்துதற்குரிய இடம்

கசங. ஒண்டொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒள்ளிய தொடியினையுடைய செவிலியோடும், தலைவனோடும், தலைவியோடும் இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் மொழிந்தன முதனூலிற் கண்டது எ - று.

ஒண்டொடி மாதரென்றார் செல்வச் சிறப்புடைமை தோன்ற.

கண்டதென மிகைபடக் கூறியவதனால், தலைவி நடைமெலிந்து அசைந்தமை கண்டாரல்லது *சேர்ந்தனை செல்லென்னார்; என்றும் அவ்விருவர் கூட்டத்தன்றி, தனித்துழிக் கூறாரென்றும் கொள்க.

உதாரணம் முற்காட்டினும். (கசங)

இடைச்சுரத்தில் தலைவியின் தமர்வரின் தலைவன் கூற்று நிகழ்த்தும் முறைமை

கசச. இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு
வழக்கிய லாணையிற் கிளத்தற்கு முரியன்.

இதுவுங் கூற்றுவிகற்பங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இடைச்சுரத்தில் உடன்போய்க் கிழத்தியொடுங் கிழவன் நீதிநூல் வழியாற் கிளத்தற்கும் உரியன் எ - று.

அது தலைவி தமர் இடைச்சுரத்திற் கண்ணுறின் அவர்கேட்க அவட்குக் கூறுவானாய் வழக்கியல் கூறலும் உரியனென்க. நீதிநூல் பிறழக் கூறின் இராக்கதமாம்.

* "நல்லோண் மெல்லடி நடையு மாற்று, பல்கதிர்ச் செல்வன் கதிருமூழ்த்தன, ணணித்தா வுயரத் தோன்றுவ தெம்மூர், மணித்தார் மார்ப சேர்ந்தனை சென்மே" என்பது. இது "கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப" (அகத் - சo) என்பதனுரையிற் காட்டியது.

(எ - டு.) "நுமர்வரி னோர்ப்பி னல்லது தமர்வரின்
முந்நீர் மண்டல முழுது மாற்று
தெரிகணை விடுத்தலோ விலனே
யரிமதர் மழைக்கண் கலுழ்வகை யெவனே"

உம்மையான் அவ்வாறன்றி மருட்டிக் கூறவும் பெறும்.

(எ - டு.) "அழிவில முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர...மாறே" (நற்றிணை - க)

இது தெய்வம்போல விடுந்தன்மையினை யல்லையென மருட்டினான்.
(கக௪)

கண்டோரும் வழக்கியலாணையில் கூற்று நிகழ்த்துவர் எனல்

தகரு. ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு
மொழிந்தாங் குரியர் முன்னத்தி னெடுத்தே.

இதுவுங் கண்டோர் கூற்று.

(இ - ள்.) கண்டோர்கூறுங் கூற்றும் தலைவன் தலைவியொடு மொழிந்தாற்போல வழக்கியலாணையாற் கிளத்தற்குரியர் எ - று.

தலைவனுந் தலைவியும் ஒழிந்தோராவார் கண்டோர். அவர் வழக்கியலாணையாற் கிளத்தற்கு உரியர் என்பார் முன்னத்தி னெடுத்துக் கூறுப என்றார். அதிகாரத்தான் அறநூற்கருத்தான் உரைப்பரென்க.

"பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செயு
நினையுங்கா னும்மகளு நுமக்குமாங் கனையளே" (கலி-க)

எனவரும்.

இங்ஙனம் வழக்கியலாணையாற் கிளவாதன "கண்டோர் மொழிதல் கண்டது" (அகத் - ௪0) என்பதனாற் கூறிற்று. (ககரு)

தலைவன் தலைவியருடைய கூற்றைக் கேட்போர் இவர் எனல்

ககசு. மனையோள் கிளவியுங் கிழவன் கிளவியும்
நினையுங் காலைக் கேட்குந ரவரே.

இது கேட்போரென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முன்னர்க் கூற்றிற்குரியர் என்ற பன்னிருவருள், தலைவி கிளவியையும் தலைவன் கிளவியையும் கேட்டற்குரியர் அவ்விருவரையும் ஒழிந்த பதின்மரும் எ - று.

மனையோள்கிளவியுங் கிழவன்கிளவியும் என்பதனை மேற்போயின கூற்றிற்கும் கூட்டுக. கூட்டவே, அவ் விருவர் கிளவி மேற்கூறுவனவும் கேட்பனவும் எனவும், தத்தம் கிளவி கூறவும் கேட்கவும் பெறுரெனவும் கூறியவாருயிற்று. இங்ஙனம் விலக்கியவற்றுள் வேறுபட வருவன மேற்கூறுகின்ருர்.

தத்தங் கிளவியைத் தம்மிற்ரும் கேட்பரென்றலை விதந்தோத வேண்டாமையின், தலைவனுந் தலைவியுங் கேட்பரென்ருராயினர்.

'நினையுங்காலை' என்றதனுல் தலைவனுந் தலைவியும் தனித்தனி கூற அவற்றைக் கேட்ட பதின்மரும் தாங்கேட்ட கூற்றிற்குச் செய்யத் தருவன தம்முள் ஆய்ந்து கோடற்கு உரியர் என்று கொள்க. எனவே, தலைவன் கூறப் பரத்தை கேட்டலுந், தலைவி கூறப் பரத்தை கேட்டலு முதலியவற்றுள், புலனெறி வழக்கிற்கு ஏலாதன விலக்கப்பட்டன.

(எ - டு.) "விளங்குதொடி முன்கை வளைந்துபுறஞ் சுற்ற
நின்மார் படைதலி னினிதா கின்றே" (அகம்-௨அ)

இது தலைவி கூற்று. தலைவன் கேட்டது.

"வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் ருேயே" (நற்றிணை-௯)

இது தலைவன் கூற்று, தலைவி கேட்டது.

"நின்கேள், புதுவது பன்ருளும்பாராட்ட யானு
மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணியது தேர"
(கலி - உ௪)

எனவும்,

"மாலையு முள்ளா ராயிற் காலை
யாங்கா குவன்கொல் பாண வென்ற
மனையோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்லேன்"
(அகம் - ௧௪)

எனவும்,

"உயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ"
(அகம் - ௧எ)

எனவும்,

"தண்டா ரகலமு முண்ணுமோ பலியே" (குறுந் - ௧௬௨)

எனவும்,

"எல்லீரு மென்செய்தீ ரென்னை நகுதிரோ" (கலி - ௧௪௨)

எனவும், இவை தோழியும் பாணனும் செவிலியும் அறிவரும் கேட்பத் தலைவி கூற்று வந்தன.

"இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாக" (குறுந் - ௨அ)

எனவும்,

" எலுவ சிறுஅ ரெம்முறு நண்ப " (குறுந் - கஉக)

எனவும்,

" ஊர்க பாக வொருவினை கழிய " (அகம் - சஉ)

எனவும்,

"பேரமர் மழைக்கண் ணின்றோழி செய்த
வாரஞர் வருத்தங் களையா யோவென "

எனவும்,

" சான்றவிர் வாழியோ சான்றவிர் " (கலி - கருக)

எனவும், இவை பார்ப்பானும் பாங்கனும் பாகனும் தோழியும் கண்டோரும் கேட்பத் தலைவன் கூற்று நிகழ்ந்தன.

" ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன " (அகத் - ருக)

என்றலின், தோழி கூற்றும் தலைவி கூற்றேயாம். (கககூ)

பார்ப்பார் அறிவர் ஆகியோருடைய கூற்றைக் கேட்போர் இவர் எனல்

கக௲எ. பார்ப்பா ரறிவ ரென்றிவர் கிளவி
யார்க்கும் வரையார் யாப்பொடு புணர்ந்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) பார்ப்பாரும் அறிவருமென்கின்ற இருவர் கூற்றும் அகமும் புறமுமாக யார்க்குஞ் செய்யுளென்றவற்றோடும் பொருந்தி வருதலின் அகத்திணையோர்க்கும் புறத்திணையோர்க்குங் கேட்டலை வரையார் எ - று.

இனி 'வரையாரெ'ன்றதனை யெச்சப்படுத்துச் சிலர்க்கு வரையப் படுமென்று கொள்க. அவை பார்ப்பார் கூற்றுந் தலைவனுஞ் செவிலியும் நற்றாயுங் கேட்பினல்லது பிறர் கேட்டற் கேலாமையும், இவர் கூற்றுந் தலைவனுந் தோழியுஞ் செவிலியும் நற்றாயுங் கேட்டற்குரிமையும் புறத் திணைக்கண்ணும் பொதுவியற் கரந்தையோர்க்கும் பார்ப்பார்கிளவி யேலாது அறிவர் கிளவி யேற்குமென்றலும் பிறவுமாம். எனவே தலைவி அறிவர் வாயிலாயவழி மறுமையும் புறத்திணைத் தலைவர்க்கு மவ்வாறே அவர்வழி நிற்றல் வேண்டுமென்பதூஉங் கூறிற்று.

அறிவராவார் மூக்காலமு முணர்ந்தோரும் புலநன்குணர்ந்த புலமை யோரும்.

எ - டு : கூறியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் காண்க. (ககஎ)

பரத்தை, வாயில்கள் ஆகியோருடைய கூற்றைக்
கேட்போர் இவர் எனல்

கக௮. பரத்தை வாயி லெனவிரு *வீற்றுங்
கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்பு†பய மிலவே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) பரத்தையும் வாயில்களும் என்னும் இரண்டு வேறுபாட்டின்கண்ணும் கிழத்தி கேட்பாளாகக் கருதிக் கூறாத கூற்றுப் பயமில எ - று.

கிழத்தியைச் சுட்டாவெனத் தலைவி பாங்காயினார் கேட்பக் கூறுதலு மமையும்.

(எ - டு.) "செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசிய சிறிதிவ
ணுலமந்து வருகஞ் சென்மோ தோழி"

இது தலைவிக்குப் பாங்காயினார் கேட்பக் கூறியது. வாயில்களுந் தலைவி ஊடல்தீரவே கூறவேண்டுதலின் அவள் கேட்பவே கூறுவா ராயிற்று. இன்னுமதனானே தோழி கேட்ப வாயில்கள் கூறினு மமையும்.

(எ - டு.) "ஒருயிர் மாத ராகவி னிவளுந்
தேரா துடன்றனள் மன்னே"

இது வாயில்கள் கூறத் தலைவி கேட்டலுந் தோழி கேட்டலுமாம். (கக௮)

வாயில்கள் தம்முள் கூறுவதும் உண்டு எனல்

கககூ. வாயி லுசாவே ‡தம்மு ளுரிய.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) முற்கூறிய அதிகாரத்தாற் றலைவியைச் சுட்டி யொருவரொருவர்க் குரைப்பர்போல வாயில்கள் தம்முட் கூறவும் பெறும் எ - று.

அவையுந் தலைவி கேட்பவென, "தண்ணந் துறைவன் கொடுமை நம்மு ணாணிக் கரப்பா டும்மே" (குறுந் - க) இது பாடினி பாணற்குரைத்தது.

* 'கூற்றும்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.
† 'பயனிலவே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.
‡ 'தம்முளும் உரிய' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

"மலரைப் பொருவடி மானுந் தமியள்மன் அன்றொருவன்
பலரைப் பொருதென் றிழிந்துகின் றுள்பள்ளி காமனெய்த
வலரைப் பொருதென் றழல்விழித் தோனம் பலம்வணங்காக்
கலரைப் பொருச்சிறி யாளென்னை கொல்லோ கருதியதே"
(திருச்சிற் - கஎஎ)

இதுபோல்வன பிறவும் வாயில்கள் தம்முட் கூறின.

உம்மை யெதிர்மறையாகலின் கேட்குநரவ ரெனப்பட்டவரன்றித் தம்முள் தாங்கேட்டல் சிறுபான்மையாம். (கககூ)

கேட்குந போலவும் கிளக்குந போலவும் அஃறிணை மருங்கினும் அறையப்படுதல்

உ00. ஞாயிறு திங்க ளறிவே நாணே
கடலே கானல் விலங்கே மரனே
புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே
யவையல பிறவு *நுவலிய நெறியாற்
சொல்லுந போலவுங் கேட்குந போலவுஞ்
சொல்லியாங் கமையு மென்மனார் புலவர்.

இது கேட்போருங் கூற்றும் வேறுபட வருமாறு கூறுகின்றது. அவை பொருளியலுள் *வழுவமைதி கூறுவனவுங் கேட்குநவுமாய் ஈண்டு வருதலின் ஆராய்கின்றார்.

(இ - ள்.) ஞாயிறு முதல் நெஞ்சிறுக் கூறியனவும் அவை போல்வன பிறவும் மேற் "செய்யா மரபில் தொழிற்படுத் தடக்கியும்" (பொருளியல் - உ) எனப் பொருளியலுட் பொதுவகையாற் கூறியவாற்றான் அவைதாங் கூறுவன போலவுங் கேட்பன போலவுங் கூறுமாறமையுமென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

கூற்றும் உடன்கூறினார் மேற்கூற்றிற்குரியன இவையென வரையறுமையின்.

பொழுதாவன: மாலையும், யாமமும், எற்பாடும், காரும், கூதிரும், பனியும், இளவேனிலும் போல்வன.

பிறவுமென்றதனால் புல்லும் புதலும் முதலியனவுங் கொள்க.

* "நோயுமின்பமும்" என்னுஞ் சூத்திரம் (பொருளியல் - உ).
† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'நுதலிய' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

(எ - டு.) "கதிர்பகா ஞாயிறே கல்சேர்தி யாயி
னவரை நினைத்து நிறுத்தென்கை நீட்டித்
தருகுவை,
யாயிற் றவிருமென் னெஞ்சத்
துயிர்திரியா மாட்டிய தீ" (கலி - கசஉ)

"வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போழ்தி னெழால் வாழி வெண்டிங்காள்"

*"உறுதி தூக்கத் தூங்கிய வறிவே" (நற்றிணை - கஅச)

"நேர்ந்தநங் காதலர் நேமி நெடுந்திண்டே
ரூர்ந்த வழிசிதைய வூர்கின்ற வோதமே
பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே
யீர்ந்தண் டுறையே யிதுதகா தென்னீரே"
(சிலப் - கானல்வரி)

"பொங்கிரு முந்நீ ரகமெலா நோக்குபு
திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறுமுயா
லெங்கேள் இதனகத் துள்வழிக் காட்டீமோ" (கலி - கசச)

"காய்ந்த நோயுழப்பாரைக் கலக்கிய வந்தாயோ......மாலை"
(கலி - கஉ0)

"நீ காணவும் பெற்றாயோ காணாயோ மடநெஞ்சே"
கலி - கஉக)

எனவரும்.

புள்ளெனவே வண்டு முதலியனவும் அடங்கும். "அம்மென் இணர அடம்புகாள் அன்னங்காள்" (சிலப் - கானல்.) ஒழிந்தன வந்துழிக் காண்க. (உ00)

இடம்

உ0க. ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியல் முடியுங்
கரும நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப.

இது களமெனப்பட்ட வுறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பலவும் ஒருவழித் தொக்கவற்றுக்கெல்லாம் ஓரிலக்கணத்தான் முடியும் கரும நிகழ்ச்சியை யிடமென்று கூறுப எ - று.

களமெனினும் இடமெனினு மொக்கும். அது ஒரு செய்யுட் கேட்டால் இது இன்ன இடத்து நிகழ்ந்ததென்றறிதற்கு ஏதுவாயதோர்

* களவியல். கக ஆம் சூத்திரவுரையில் இப்பாட்டை எடுத்தோதினார்.

உறுப்பு. அது காட்சியும் ஐயமுந் துணிவும் புணர்ச்சியும் நயப்பும் பிரிவச்சமும் வன்புறையும் இன்னோரன்னவும் ஒருநெறிப்பட்டு இயற்கைப் புணர்ச்சி யென்னும் ஓரிலக்கணத்தான் முடியுமென்பது.

கரும நிகழ்ச்சியென்பது காமப்புணர்ச்சி யென்னுஞ் செயப்படு பொருணிகழ்ச்சி. இது வினைசெயிடம்.

"எனுவ சிறூஅர்" (குறுந் - கஉக)

"கேளிர் வாழியோ" (குறுந் - உ௮0)

என்பன பாங்கற் கூட்டமிடனாக ஒருவழிப்பட்டன. பிறவுமன்ன.

இது புறத்திணைக்கு மொக்கும். (உ0க)

காலம்

உ0உ. இறப்பே நிகழ்வே யெதிர தென்னுந்
திறத்தியன் மருங்கிற் றெரிந்தனர் *உணரப்
பொருணிகழ் வுரைப்பது கால மாகும்.

இது காலமென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இறப்பே நிகழ்வே எதிரது என்னும் திறத்து - இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வும் என்னும் மூன்று காலத்தே, இயல் மருங்கில் - எல்லாத்திணையும் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சிக் கண்ணே, பொருள் நிகழ்வு உணரத் தெரிந்தனர் உரைப்பது காலமாகும் - பொருள் நிகழ்ச்சியுணரத் தெரிந்தனராய் உரைப்பது காலம் என்னும் உறுப்பாம் எ - று.

(எ - டு.) "வில்லோன் காலன கழலே...முன்னியோரே" (குறுந்-எ) இதனுள் வில்லோன் தொடியோள் என்பன பொருள். முன்னியோர் என்பது, தம்பொருள் நிகழ்ச்சியாகலின் இஃதிறந்தகால மெனப்படும். இதற்குச் சிறந்தாரவர்களாதலின் அவர்களே பொருளாயினர்.

"மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே
யரும்பிய சுணங்கின் அம்பகட் டிளமுலைப்
பெருந்தோ ளுணுகிய நுசுப்பிற்
கல்கெழு கானவர் நல்குறு மகளே" (குறுந் - எக)

இது நிகழ்காலம்.

"பகலும் பெறுவையிவள் தடமென் தோளே" (கலி - சக)

இஃதெதிர்காலம்.

---

*இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'உள்ள' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

புறத்திற்கு மிவ்வாறே யின்றியமையாதென்பது; பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதும் முதல், கரு, உரிப்பொருளோடு கூடித் திணையாகலின் இக்காலம் அவற்றின் வேறாம். (உ0உ)

பயன்

உ0௩. இது நனி பயக்கு *மிதன்மா றென்னுந்
†தொகைநிலைக் கிளவி பயனெனப் படுமே.

இது பயனென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இது மிகவும் பயக்கும் இதனானெனத் தொகுத்துக் கூறப்படும் பொருளும் பயனென்னும் உறுப்பாம் எ - று.

(எ - டு.) "மாறுக் காதலர் மலைமறந் தனரே
யாறுக் கட்பனி வரலா னாவே
வேறு மென்றோள் வளைநெகிழும்மே
கூறுய் தோழியாம் வாழு மாறே"

இது தோழியைத் தூதுவிடுதல் பயனாக வந்தது.

இது புறத்திற்கு மொக்கும். இங்ஙனம் பயனுறுப்பாகவே செய்யுள் வருமாறுணர்க. (உ0௩)

மெய்ப்பாடு

உ0௪. உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு ‡பொருளான்
மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும்.

இது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அஃதாவது உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோ ராற்றான் வெளிப்படுதல். உய்த்துணர்ச்சியின்றிச் செய்யுளிடத்துவந்த பொருளானே கண்ணீரரும்பல், மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தன் முதலிய சத்துவம் படுமாறு வெளிப்படச் செய்வது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப்பாம் எ - று.

அது தேவருலக முதலியவற்றைக் கூறினுங் கண்டாங்கு அறியச் செய்யுள் செய்தல் செய்யுளுறுப்பென்றார்.

---

* இளம்பூரணர் பாடமும் இதுவே. 'இதனான்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

† பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'தொகுநிலைக் கிளவி' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

‡ 'பொருண்மையின்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

(எ - டு.) "மையற விளங்கிய மணிமரு ளவ்வாய்தன்
மெய்பெறு மழலையின் விளங்குபூ ணனைத்தரப்
பொலம்பிறை யுள்தாழ்ந்த புனைவினை யுருள்கல
நலம்பெறு கமழ்சென்னி நகையொடு துயல்வர
வுருவெஞ்சா திடைகாட்டு முடைகழ லந்துகி
லரிபொலி கிண்கிணி யார்ப்போவா தடிதட்பப்
பாலோ டலர்ந்த முலைமறந்து முற்றத்துக்
கால்வல்தேர் கையி னியக்கி நடைபயிற்று
வாலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல்
போல வருமென் னுயிர்" (கலி - அக)

இவை போல்வனவற்றுள் அவ்வாறு காண்க.

'தலைவரு பொருளான்' எனவே நோக்குறுப்பானுணர்ந்த பொருட் பிழம்பினைக் காட்டுவது மெய்ப்பாடாமென்று கொள்க. (உ௦ச)

ஈண்டுக் கூறிய மெய்ப்பாடு, முன்னர் மெய்ப்பாட்டியலில்
கூறப்பட்டதேயன்றி வேறன்று எனல்

உ௦ரு. *எண்வகை யியனெறி பிழையா தாகி
முன்னுறக் கிளந்த முடிவின ததுவே.

எச்சம்

உ௦சு. சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ
புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும். [ளியற்கை

இது முறையே யெச்சமென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) கூற்றினானுங் குறிப்பினானும் முடிக்கப்படும் இலக்கணத்தொடு பொருந்திய கிளவி யெச்சமென்னும் உறுப்பாம் எ - று.

'முடிவுகொ ளியற்கை' யெனவே செய்யுட்கண்ணதன்றிப் பின் கொணர்ந்து முடித்தல் பெற்றும்.

(எ - டு.) "செங்களம் படக்கொன்ற......குலைக்காந் தட்டே" (குறுந்-க)

இக் காந்தளால் யாங் குறையுடையமல்ல மெனத் தலைவற்குக் கூறிற் கூற்றெச்சமாம். அக்கூற்றுஞ் செய்யுட்குச் சிதைவின்மையின் அது காண்பாயாகிற் காணெனத் தலைவியை நோக்கி யிடத்துய்த்துக் கூறிற் குறிப்பெச்சமாம்; அவனைக் கூடுகவெனத் தான் கூறுளாகலின். (உ௦சு)

* இந்நூற்பாவிற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை கிடைத்திலது. இதற்குரிய உரையை எமது விளக்கவுரையிற் காண்க.

முன்னம்

உ௦எ. இவ்விடத் திம்மொழி யிவரிவர்க் குரியவென்
றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பதை முன்னம்.

இது முன்னமென்கின்ற உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இவ்விடத்துத் தோன்றிய இம்மொழி கூறற்குரியோருங் கேட்டற்குரியோரும் இன்னாரென்று அச்செய்யுட்கண் தோன்றின் அறியாமல் தான் அங்ஙனமறிதற் குரித்தாக நாட்டிய தோரிடத்தே கூறுவோர்க்குங் கேட்போர்க்கும் ஏற்ற வுரையாகச் செய்யுளுட்கிடத்திக் கூறுவது முன்னம் எ - று.

இவரிவர்க்குரிய வென்றறிவான் செய்யுட் கேட்போனெனவும், அவ்விடத் தவரவர்க் குரைக்க வென்றார் ஆசிரியரெனவுங் கொள்க. என்றென்பது ஈண்டு வினையெச்சம்; சொல்லெச்சமன்று. அறியவென வொரு வினை வருவிக்க. அது உரைப்பதையென்னும் வினைப்பெயரொடு முடியும்.

(எ - டு.) "யாரிவ னெங்கூந்தற் கொள்வா னிதுவுமோ,
ரூராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்து" (கலி. அ௯)

என்றக்கால் இது கூறுகின்றாள் தலைவி யென்பதூஉங் கூறப்பட்டான் தலைவனென்பதூஉம் முன்னத்தான் உணரப்பட்டவாறு காண்க. இவை அகம் புறமென்னும் இரண்டற்கும் பொது. (உ௦எ)

பொருள் வகை

உ௦அ. இன்பமும் இடும்பையும் புணர்வும் பிரிவும்
ஒழுக்கமும் என்றிவை யிழுக்கு நெறியின்றி
யிதுவா கித்திணைக் குரிப்பொரு ளென்னாது
பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை யென்ப.

இது பொருளென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இன்பமும் இடும்பையும் புணர்வும் பிரிவும் ஒழுக்கமும் என்றிவை யிழுக்குநெறியின்றி - இன்பமும் துன்பமும் புணர்தலும் உலக ஒழுக்கமும் எனப்பட்ட இவை தப்பும் வழியின்றி, இதுவாகித் திணைக்கு உரிப்பொருள் என்னாது - இத்திணைக்குரிய பொருள் இதுவாகவென்று ஆசிரியர் ஓதிய பொருளின்றி, பொதுவாய் நிற்றல் பொருள் வகை என்ப - அவற்றுக்கெல்லாம் பொதுவாகப் புலவனால் செய்யப்படுவது பொருட் கூறெனப்படும் எ - று.

இன்பத் துன்பங் கூறுதலிற் புறத்திற்குங் கொள்க. ஒழுக்கம் இரண்டற்குங் கொள்க.

வகையென்றதனுற் புலவன்றன் வகைந்ததே பொருளென்று கொள்க. அதுவின்றிச் செய்யுள் செய்தலாகாதென்பது கருத்து.

(எ - டு.) "கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நாணெடு மிடைந்த கற்பின் வாணுதல்
அந்திங் கிளவிக் குறுமகள்
மென்றோள் பெறநசை இச் சென்றவென் னெஞ்சே"
(அகம். ௯)

என்றாற் போலப் புலவன் வகுப்பனவாம். இப்பாட்டுப் பாலையேனும் முல்லை முதலியனவற்றிற்கும் இப்பொருள் பொதுவாம்.

பொதுமையென்றது எல்லா வுரிப்பொருட்கு மேற்றுப் பலவேறு வகையவாகச் செய்தல். இவ்வாறு வருவன புறப்பொருள் கூறியவற்றுள்ளுங் காண்க. (உ0அ)

துறை

உ0௯. *அவ்வ மாக்களும் விலங்கு மன்றிப்
பிறஅவண் வரினுந் திறவதின் நாடித்
தத்த†மியலான் மரபொடு முடியின்
அத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே.‡

இது துறையென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவ்வ மாக்களும் விலங்கும் அன்றி - ஐவகை நிலத்திற்கும் உரிய எனப்படும் பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்களும் மாவும் புள்ளும் ஓதிவந்தவாறன்றி, பிற திறவதின் நாடியவண் வரினும் - பிறவற்றைத் திறவிதாக ஆராய்ந்த செய்யுட் கண்ணே புலவன் படைத்துச் செய்யினும் ஒக்கும், ...

(எ - டு.) "ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்காற்
கொழுநிழன் ஞாழன் முதிரிணர் கொண்டு
கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி

* 'அவ்வவ மாக்களும்' என இளம்பூரணரும், 'அவ்வம் மக்களும்' எனப் பேராசிரியரும் பாடங் கொள்வர்.

† 'இயலின்' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

‡ இந்நூற்பாவின் பின்னிரண்டடிகளுக்கு உரை காணப்படவில்லை.

திங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்
திங்கே வருவாள் இவள்யார்கொ லாங்கேயோர்
வல்லவன் றைஇய பாவைகொல் நல்லா
ருறுப்பெலாங் கொண்டியற்றி யாள்கொல் வெறுப்பினால்
வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங் கொல் ஆண்டார்
கடிதிவளைக் காவார் விடுதல் கொடியியற்
பல்கலைச் சில்பூங் கலிங்கத்த ளீங்கிதோர்
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்" (கலி. ருசு)

இதனுள் ஞாழல் முடித்தாளென நெய்தற்றலைவி போலக்கூறி "ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பருள்" என்றதனுன் மருதத்துக்கண்டான் போலக் கூறிப் பின் குறிஞ்சிப் பொருளாகிய புணர்தல் நிமித்தம் உரிப் பொருளாக முடித்தான். இவ்வாறு மயங்கலுங் குறிஞ்சித் துறைப்பாற் பட்ட துறையுறுப்பான் வந்த தென்க.

இது ஓதிய இலக்கணமன்றாயினும் முற்கூறிய பொருள்வகை போற் புலவர் செய்ததோர் உறுப்பு: இதுவுங் கொள்ளப்பெறு மென்றூர். இது புறத்திற்கும் ஒக்கும். (உ0க)

மாட்டு

உகO. அகன்று பொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையினும்
இயன்று பொருள் முடியத் தந்தன*ருரைத்தல்
மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்.

இது மாட்டென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது. மாட்டுதலாவது கொண்டுவந்து கொளுத்துதல்.

(இ - ள்.) அகன்று பொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையினும் - பொருள் கொள்ளுங்கால் அகன்று பொருள் கிடப்பச் செய்யினும், அணுகிக் கிடப்பச் செய்யினும், இயன்று பொருள் முடியத் தந்தனர் உரைத்தல் - இவ்விரு வகையானும் சென்று பொருள் முடியுமாற்றாற் கொண்டு வந்து கூட்டியுரைப்பச் செய்தல், மாட்டு என மொழிப பாட்டு இயல் வழக்கின் - மாட்டென்னும் உறுப் பென்று கூறுவர் செய்யுள் வழக்கினுள் எ - று.

இது மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளன்றிப் புலவர் வேறு செய்வ தோர் செய்கை. இது பல பொருட்டொடராற் பல வடியான் வரும் ஒரு செய்யுட்கண்ணும், பல செய்யுளைப் பல பொருட்டொடரால் ஒரு கதை யாகச் செய்யுமிடத்தும் வரும்.

* 'உணர்த்தல்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரி யரும்.

எ - டு: முருகாற்றுப்படையுள்,

"மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னுவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த இணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதன்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்டு
உளைப்பூ மருதி னொள்ளிணர் அட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
நுண்பூ ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரம்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
.......................பார் முதிர் பனிக்கடல்"

(திருமுருகாற்றுப்படை)

இதனுள் அடிமுதல் 'மேனியீறு யுள்ளவற்றையுடைய சூரரமகளிர் பலருடனே கிள்ளி, இடையிடுபு, வைத்து, பண்ணி, செரீஇ, இட்டு, வளைஇ, திளைப்ப, கொட்டி, அப்பி, தெறியா, ஏத்திப், பாடி, ஆடும்

வெற்பில் அடுக்கத்துச் சோலையிற் காந்தட்கண்ணி மலைந்த சென்னிய னென அகன்றும் அணுகியும் மாட்டியவாறுணர்க. இப் பாட்டும் பிற பாட்டுக்களும் இவ்வாறே மாட்டுறுப்பு வருமாறுணர்க.

"ஆரிய மன்னர் பறையின்" என்பதுமது.

இனிப் பல செய்யுட்கண் வருமாறு சிந்தாமணியுள் யாங்கூறிய வுரைகள் பலவற்றானு முணர்க.

அருமையும் பெருமையும் உடையவாய்ப் பரந்தசொற் றொடர்ந்து பொருள்தருவதோர் இன்பம் நோக்கிச் சான்றோர் இம்மாட்டிலக்கணமே யாண்டும் பெரும்பான்மை வரச் செய்யுள் செய்தலிற் பின் தொடர்நிலைச் செய்யுள் செய்தவர்களும் இம்மாட்டிலக்கணமே யாண்டும்வரச் செய்யுள் செய்தார். இதுவும் பொருள்வகைபோற் புலவர் செய்துகொண்ட தாயிற்று. (உ௧0)

மாட்டும் எச்சமும் இன்றியும் செய்யுள் செய்யப்படும் எனல்

உ௧௧. மாட்டும் எச்சமும் நாட்ட லின்றி
　　உடனிலை மொழியினுந் *தொடர் நிலை பெறுமே.

இது எய்தியது விலக்கிற்று.

(இ - ள்.) தொடர்நிலை - முற்கூறிய இருவகைத் தொடர் நிலைச் செய்யுள், மாட்டும் எச்சமும் நாட்டலின்றி - முற்கூறிய மாட்டும் எச்சங்களும் நிறுத்தலின்றி, உடனிலை மொழியினும் பெறும் - அச் செய்யுட் கிடந்தவாறே அமையச் செய்யினும் செய்யுள் தன்மையைப் பெறும் எ - று.

(எ - டு.) "முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்
　　வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய
　　வாரேன் வாழிய நெஞ்சே"

"வேலினும் வெய்ய கான மவன்
கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே"

அகன்று கிடந்து மாட்டின்றி வந்தது.

"யானே யீண்டை யேனே"　　　　(குறுந். ௬௪)

என்னும் பாட்டு அணுகி மாட்டின்றி வந்தது.

சிந்தாமணியுள் மாட்டும் எச்சமுமின்றி யுடனிலையாயமைந்தன பலவும் யாம் கூறியவுரையா னுணர்க.

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'தொடைநிலை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

எச்சமும் மாட்டும் என்றாத முறை பிறழ்ச்சியானே எச்சமுதலிய நான்குறுப்புமின்றி அச் செய்யுள் வரப்பெறும் என்று கொள்க.

(எ - டு.) "வாரா ராயினும் வரினு மவர்நமக்
கியாரா கியரோ தோழி நீர
நீலப் பைம்போ துளரிப் புதல
பீலி யொண்பொறிக் கருவிளை யாட்டி
நுண்மு ளீங்கைச் செவ்வரும் பூழ்த்த
வண்ணத் துய்ம்மல ருதிரத் தண்ணென்
றின்னா தெறிதரும் வாடையோ
டென்னா யினள்கொ லென்னு தோரே" (குறுந். ௧௧0)

இது எச்சமின்றி வந்தது.

"தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி" (குறுந். கடவுள் வாழ்த்து)

இப் பாட்டு முன்னமின்றி வந்தது.

"மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே" (குறுந். எ௧)

இப் பாட்டுப் பொருளின்றி வந்தது.

"ஈயற் புற்றத்து" (அகம். அ) என்னும் பாட்டுத் துறைவகையின்றி வந்தது.

மாட்டும் எச்சமுமெடுத்தோதினார்; முன்னமும் பொருளுந் துறைவகையும்போல இன்றியமையாச் சிறப்பினவல்ல வென்றற்கு. (உ௧௧)

வண்ணம் இத்துணைத்து எனல்

உ௧உ. வண்ணந் *தாமே நாலைந் தென்ப.

இது முறையே வண்ணம் இத்தனை பகுதித்து என்கின்றது.

(இ - ள்.) வண்ணந்தாம் இருபதென்று கூறுவர் புலவர் எ - று.

தாமேயென்றார், அவை நூறும் பலவுமாக வேறுபடக் கொள்ளினும் இவ்விருபதின்கண்ணே யடங்கும் வேறு சந்தவேற்றுமை செய்யாவென்றற்கு. அது நுண்ணுணர்வுடையோர்க்குப் புலனா மென்றுணர்க. (உ௧உ)

வண்ணங்களின் பெயர்கள்

உ௧௩. †அவைதாம், பாஅ வண்ணந் தாஅ வண்ணம்
வல்லிசை வண்ண மெல்லிசை வண்ணம்

* 'தாமே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

† இது முதல் ஆறு நூற்பாக்களுக்கும் உரையில்லை. இவற்றிற்குரிய உரையை எமது விளக்கவுரையிற் காண்க.

இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்
நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணஞ்
சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்
அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
ஒழுகு வண்ணம் ஒரூஉ வண்ணம்
எண்ணு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணந்
தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்
உருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணமென்
*றாங்கன மறிப வறிந்திசி னோரே.

இது மேற்கூறப்பட்ட வண்ணங்களினது பெயர் வேறுபாடு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முற்கூறிய நாலைந்தும் அவ்விருபது பெயர் வேறு....
(உகங)

பாஅ வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உகச. அவற்றுள்,
பாஅ வண்ணம்
சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்.

தாஅ வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உகரு. தாஅ வண்ணம்,
இடையிட்டு வந்த †எதுகைத் தாகும்.

வல்லிசை வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உகசு. வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் ‡பயிலும்.

மெல்லிசை வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உகஎ. மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இயைபு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உகஅ. இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே.

---

* 'ஆங்கென மொழிப' என இளம்பூரணரும், 'ஆங்கன மொழிப' எனப் பேராசிரியரும் பாடம் கொள்வர்.

† 'எதுகைத் தென்ப' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

‡ 'மிகுமே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

அளபெடை வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உகக. அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்.

(இ - ள்.) இரண்டளபெடையும் பயிலச் செய்வது எ - று.

(எ - டு.) "மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅம்"

"கண்ண்டண்ண் ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்"

என வரும்.

"தாஅம் படுநர்க்குத் தண்ணீ ருளகொல்லோ
வாஅம் பல்விழி யன்பனை யறிவுறில்
வாஅம் புரவி வழுதியொ டெம்மிடைத்
தோஒ நுவலுமிவ் வூர்"

இஃதளபெடைத் தொடையாம். (உகக)

நெடுஞ்சீர் வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஉ0. நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்.

இது நெடுஞ்சீர் வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) நெடுஞ்சீர் வண்ணமாவது நெட்டெழுத்துப் பயின்று வரும் எ - று.

(எ - டு.) "மாவா ராதே மாவா ராதே"

எனவரும்.

"நீரூர் பாறு யாறே காடே
நீலூர் காயாப் பூவீ யாதே
யூரூர் பாகா தேரே
பீரூர் தோளாள் சீறா ரோளே"

இதுவும் மிறைக்கவியாம். (உஉ0)

குறுஞ்சீர் வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஉக. குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்.

இது குறுஞ்சீர்வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) குறுஞ்சீர் வண்ணமாவது குற்றெழுத்து மிக்கு வரும் எ - று.

"குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி" (அகம் - ச)

எனவரும்.

"உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச்
சிறுகொடி யவரை பொதிதுணை யவிழக்
குறிவரு மிதுவென மறுகுபு
செறிதொடி நறுநுத லழிய
லறியலை யரிவையவர் கருதிய பொருளே"

இதுவும் பிறைக் கவியாம். (உ௨௧)

சித்திர வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உ௨உ. சித்திர வண்ணம்,
நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருஉம்.

இது சித்திர வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) சித்திரவண்ணமாவது நெட்டெழுத்துங் குற்றெழுத்தும் ஒப்ப விராய்ச் செய்வது எ - று.

(எ - டு.) "சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரர மகளி ராரணங் கினரே
வாரல் வரினே யானஞ் சுவலே
சாரல் நாட நீவர லாறே"

என வரும்.

"ஊர்வழி யூர்தெர்தார் வாசி பேரச்
சேரி சார்வரி தொல்லாதிப்
பீர்திர் தோழி தோளே"

இதுவும் பிறைக் கவியாம்.

பல்வண்ணம் படுதலின் இதனைச் சித்திரவண்ண மென்றார். (உ௨உ)

நலிபு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உ௨௩. நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்.

இது நலிபு வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) நலிபுவண்ணம் ஆய்தம் பயின்றுவரும் எ - று.

(எ - டு.) "அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்" (திருக் - ௧௭௮)

"னஃகான் றஃகான் நான்கனுரு பிற்கு" (தொல். எழுத் - உ௧)

என வரும்.

நலிபென்பது ஆய்தம்.

"எஃகோ டவன்கேட்ப வேமறந்தாள் போமென்று
யஃகுரீர்க் கான்யாற் றவிர்மண லெக்கர் மேல்"

என்றால் தொடைப்பாற்படும். (உஉங)

அகப்பாட்டு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஉச. அகப்பாட்டு வண்ணம்,
முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே

இஃது அகப்பாட்டு வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அகப்பாட்டு வண்ணமாவது முடித்துக்காட்டாத் தன்மையாலே முடிந்ததன்மேலே நிற்பதாம் எ - று.

அது தன்னை முடித்தற்குரிய ஈற்றசை ஏகாரத்தான் வாராது இறுதி இடையடிபோன்று நிற்பது.

(எ - டு.) "பன்மீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பியும்
புன்னை நுண் டாது நம்மொடு தொகுத்தும்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றியு
மணந்ததற் கொவ்வான் றணந்துபுற மாறி
யினைய ளாகி யீங்குத் துறந்தோன்
பொய்த லாயத்துப் பொலந்தொடி மகளிர்
கோடுயர் வெண்மண லேறி
யோடுகல னெண்ணுந் துறைவன் றோழி"
"ஆணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி"

என வரும். (உஉச)

புறப்பாட்டு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஉரு. புறப்பாட்டு வண்ணம்,
முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்.

இது புறப்பாட்டு வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) புறப்பாட்டு வண்ணமாவது இறுதியடிப் புறத்ததாகவுந் தான் முடிந்ததுபோன்று நிற்றல் எ - று.

(எ - டு.) "இன்னு வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் துறந்தே"
(புறம் - ஙசங)

'முன்னிய வினையே' முடிந்ததுபோன்று முடியாதாயிற்று. (உஉரு)

ஒழுகு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஉசு. ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும்.

இஃது ஒழுகு வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முற்கூறியவாறன்றி யொழுகிய வோசையாற் செய்வது ஒழுகுவண்ணம் எ - று.

ஒழிந்தனவும் ஒழுகுமேனும் அவற்றின் வேறிலக்கணமுடைய.

"அம்ம வாழி தோழி காதல
ரின்னே பனிக்கு மின்னு வாடையொடு
புன்கண் மாலை யன்பின்று நலிய
வுய்யல ளிவளென் றுணரச் சொல்லிச்
செல்லுநர்ப் பெறினே சேய வல்ல
வின்னினி யிறந்த மன்னவர்
பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே"

என வரும். (உஉசு)

ஒரூஉ வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஉஎ. ஒரூஉ வண்ண* மொரீஇத் தொடுக்கும்.

இஃது ஒரூஉ வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒரூஉவண்ணமாவது யாற்றொழுக்குப்போலச் சொல்லிய பொருள் பிறிதொன்றினை யவாவாமை அறுத்துச் செய்வது எ - று.

(எ - டு.) "யானே, யீண்டை யேனே யென்னலனே
ஆனா நோயொடு கான லஃதே
துறைவன் றம்மூ ரானே
மறையல ராகி மன்றத் தஃதே" (குறுந்-கஎ)

என வரும்.

"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே" (புறம் - உகரு)

என்பதுமது.

இஃது யாப்புப்போலப் பொருளைக் கோசையே கோடலானும் அடியிறந்து கோடலானும் யாப்பெனப்படாது.

---

* பேராசிரியர் பாடமும் இதுவே. 'ஒரூஉத் தொடை தொடுக்கும்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இனி யெல்லாத் தொடையும் ஓரிச் செந்தொடையாற் றொடுப்பது ஒரூஉ வண்ணமெனக் கூறிப் *"பூத்த வேங்கை" என்பது உதாரணங் காட்டுவது தொடைப்பகுதியாம். (உஉஎ)

எண்ணு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஉஅ. எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்

இது எண்ணு வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) எண்ணு வண்ணமாவது அடிக்கண்ணே பயின்று வருவது எ - று.

இது காரணப்பெயர்.

"நன்ன னேறை நறும்பூ ணத்தி
துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி
பொன்னணி வல்விற் †பொன்றுறை யென்றாங்கு"
(அகம் - ௬௪)

என வரும்.

"நாள்கோ டிங்கள் ஞாயிறு கனையழல்"
(பதிற்று. இரண்டு - ௧௪)

"நுதலுந் தோளுந் திதலை யல்குலும்" (அகம் - ௧௧௧)

என்பதுமது. (உஉஅ)

அகைப்பு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஉ௯. அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும்.

இஃது அகைப்பு வண்ணம் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) அகைப்பு வண்ணமாவது விட்டுவிட்டுச் சொல்லும் ஓசையை யுடையது எ - று.

அகைத்தல் அறுத்தலாதலிற் காரணப்பெயர். ஒருவழி நெடில் பயின்றும் ஒருவழிக் குறில் பயின்றும் அற்றும் வருவது.

"வாரா ராயினும் வரினு மவர்நமக்
கியாரா கியரோ தோழி"
(குறுந் - ௧௧0)

என வரும்.

"தொடுத்தவேம் பின்மிசைத் துதைபோந் தையிடை
யடுத்தவ ரருமலை யட்டுண் டுண்ண

* இதனை இவ்வியல் நூறும் சூத்திரவுரையிற் காண்க.
† புனறுறை என்பதும் பாடம்.

லென்பா னியன்ற வேனை முயற்சி
அம்பசும்பு தானை யெதிர்முயன்ற வேந்த
ருயிர்முடிக்கும் வேலின் னவன் ''

என்பதுமது. (உஉக)

தூங்கல் வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஙo. தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்.

இது தூங்கல் வண்ணங் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தூங்கல் வண்ணமாவது தூங்கலோசைத்தாகி வரும் எ - று.

அது வஞ்சிபோலற்றுச் சேறல்.

"யானூடத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டபின்
றானூட யானுணர்த்தத் தானுணரான்
றேனூறும்'' (முத்தொள்.)

எனத் தூங்கல் வண்ணம் வந்தது. (உஙo)

ஏந்தல் வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஙக. ஏந்தல் வண்ணம்
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்.

இது ஏந்தல் வண்ணம் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஏந்தல் வண்ணமாவது ஒருகாற் சொல்லிய சொல்லானே சொல்லப்படும் பொருள் சிறப்பச்செய்தல் எ - று.

ஏந்தல் ஒருசொன்மிகுதல்.

(எ - டு.) *"வைகலும் வைகல் .... துணராதார்'' (நாலடி-ஙக)

"கூடுவார் கூடல்கள் கூட லெனப்படா
கூடலுட் கூடலிலே கூடலுங்—கூட
லரும்பிய முல்லை யரும்பவிழ் மாலைப்
பிரிவிற் பிரிவே பிரிவு''

என வரும். (உஙக)

உருட்டு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உஙஉ. உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக்கும்.

இஃது உருட்டு வண்ணம் கூறுகின்றது.

---

* இப்பாட்டு முழுவதையும் கற்பியல் கசு-ஆம் சூத்திரவுரையி லெடுத்தோதினார்.

(இ - ள்.) உருட்டு வண்ணமாவது அராகந் தொடுக்குமது எ - று.

உருட்டிச் சொல்லப்படுவது அராகமாதலின், ஒருகிழா துருண்ட வோசைத்தாகலின், இது குறுஞ்சீர் வண்ணத்தின் வேறும்.

(எ - டு.) "உருகெழு முருகிய முருமென வதிர்தொறு
மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்"*

எனவரும். (உ௩உ)

முடுகு வண்ணத்தின் இலக்கணம்

உ௩௩. †முடுகுவண்ணம்
‡அடியிறந் தோடி யதனோ ரற்றே.

இது முடுகு வண்ணம் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முடுகு வண்ணமாவது முடுகியல் தொடுத்த அடியோடு பிறவடி வேறுபடத் தொடர்ந்தோடுவது எ - று.

(எ - டு.) "நெறி யறி செறி குறி புரி திரிபு" (கலி. ௩௯)

என்னுஞ் சரிதகமும்,

"இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்து" (கலி. ௧0௪)

என்பது முதலியனவுமாம்.

இவை வேறுபாடு நோக்கி யிதனைச் சொற்சீரடியும் முடுகிய லடியு மெனப் பரிபாடற்கு விதந்தோதினர். (உ௩௩)

வண்ணங்கள் மேற் கூறிய இவையே எனல்

உ௩௪. வண்ணந் தாமே§யிவை யென மொழிப.

இது புறனடை.

(இ - ள்.) சந்தவேற்றுமை செய்வன இவையல்லது வேறில்லை எ - று.

'வண்ண'மாவது சந்தம். 'தாமே'யென அவற்றின் சிறப்புக் கூறிற்று.

---

* "செஞ்சுடர் வட்டமேறு" என்னும் பாட்டிற் காண்க. (செய். ௧௫௩)

† 'முடுகு வண்ணம் முடிவறி யாமல்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

‡ 'அடியிறந் தொழுகி' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

§ 'அவை' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இதன் கருத்துப் பாக்களோடும் பிறவற்றோடும் உறழ அது பல வகைப்படுத்தினால் வரையறை யின்றாமாயினும் அவையெல்லாம் இருபதின் கூறுகிய சந்த வேற்றுமையாவதல்லது சந்த வேற்றுமை விளங்கா வாறாயிற்று. (உ௬௪)

அம்மையின் இலக்கணம்

உ௬௫. சின்மென் மொழியால் *தாய பனுவலின்
அம்மை†தாமே அடிநிமிர் வின்றே.‡

இதன் தொகைச் சூத்திரத்துள் 'ஆறுதலையிட்ட வந்நாலைந்தும்' எனக் கூறுபடுத்தி வேறுநிறீஇப் பின்னர் எட்டுறுப்பெனக் கூறிய தென்னை யெனின் அவை ஓரோ செய்யுட் கோதிய வுறுப்பென்பதூஉம், இவை பல செய்யுளுந் திரண்டவழி இவ்வெட்டுறுப்பும் பற்றித் தொகுக்கப்படு மென்பதூஉம், அறிவித்தற்கெனக் கொள்க. இவற்றை வனப் பென்று பெயர் கூறிற்றுப் பலவுறுப்புந் திரண்ட வழிப்பெறுவதோ ரழகாதலின்.

இப் பெயர் சூத்திரத்தாற் பெறவேண்டுவார் "வனப்பிய றானே வகுக்குங் காலைச், சின்மென் மொழியால்" எனப் பாடமோதுப. இது பெரும்பான்மை பல செய்யுளுறுப்பாய்த் திரண்டு பெருகிய தொடர் நிலைக்குப் பெறுவதோ ரழகென்பதூஉம், சிறுபான்மை தனிச் செய்யுட்கும் இவ்வழகு கொள்ளவேண்டுமென்பதூஉம், இருபத்தாறு உறுப்பும் அங்ஙனந் திரண்ட செய்யுட்கு முரித்தென்பதூஉம் உணர்த்துதற்குத் தொகைச் சூத்திரத்தைப் பிரித்தோதிப் பின்னும் ஓரினப்படுத்தி யொரு சூத்திரமாகவே யோதினா ரென்றுணர்க. இவ்வனப்பை ஓரோ செய்யுளுட் கொள்ளின் மாத்திரை முதலியவற்றின் அழகு பிறவாதாம். இங்ஙனம் வகுப்பவே தனிநிலைச் செய்யுளுந் தொடர்நிலைச் செய்யுளும் எனச் செய்யு ளிரண்டாயிற்று. இனிக் கூறுகின்றன தொடர்நிலைச் செய்யுளென் றுணர்க.

இது முறையே அம்மை கூறுகின்றது. அம்மை குணப்பெயர். அமைதிபட்டு நிற்றலின் அம்மையாயிற்று.

(இ - ள்.) சின்மென் மொழியால் - சின்மையாய் மெல்லிய வாய சொல்லானும், தாய பனுவலின் - இடையிட்டு வந்த பனுவல் இலக்கணத்தானும், அடிநிமிர்வின்றுதான் அம்மை - அடிநிமிர் வின்றாய் வருவதுதான் அம்மை எனப்படும் எ - று.

---

* பேராசிரியத்தில் 'வனப்பியல் தானே வகுக்குங் காலை' என்ற முதலடியுடன் இந்நூற்பா காணப்படுகின்றது.

† 'சீர்புனைந் தியாப்பின்' என இளம்பூரணரும், 'தாய பனுவலொடு' எனப் பேராசிரியரும் பாடம் கொள்வர்.

‡ 'தானே' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

அடிநிமிராதென்றது ஆறடியின் ஏறுமையை. சிலவாதல் சொல் லெண்ணுச் சுருங்குதல்.

மெல்லியவாதல் சிலவாகிய சொற்களும் எழுத்தினுன் அகன்று காட்டாது சிலவெழுத்தான் வருதல்.

தாய பனுவலின் என்பது அறம்பொருளின்பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணங் கூறுவன போன்றும் இடையிடையே அன்றாயுந் தாவிச் செல்வதென்றவாறு. அங்ஙனம் வந்தது பதினெண்கீழ்க் கணக்கு. அதனுள் இரண்டடியானும் ஐந்தடியானுஞ் சிறுபான்மை ஆறடியானும் ஒரோ செய்யுள் வந்தவாறும் அவை சின்மென் மொழியாய் வந்த வாறும் அறம்பொருளின்பத்திலக்கணங் கூறிய பாட்டுக்களும் பயின்று வந்தவாறும் இடையிடையே கார்நாற்பதுங் களவழிநாற்பது முதலியன வந்தவாறுங் காண்க. உள்ளுறுப்பாய்ப் பதினெட்டையும் வனப்பெனப் படுமென்றுங் கொள்க.

> "பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைந்து
> மிருடீர வெண்ணிச் செயல்" (திருக். சுஎ௬)

இஃது இலக்கணங் கூறலிற் 'பனுவலி'னென்றார்.

> "மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
> பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று" (திருக். கககஉ)

இஃது இலக்கிய மாதலில், 'தாய'வென்றார். தாவுதல் இடையிடுதல். அதனுள்ளுறுப்பாகிய பாட்டுக்கள் தோறும் மாத்திரை முதலிய வுறுப்புக்களேற்பன பலவும் வருமாறும் இவ் வனப்பெட்டனுள் ஏற்பன பலவும் வருமாறு முணர்க.

ஆசாரக்கோவையுள் "ஆரெயின் மூன்றும்" (தற்சிறப்புப் பாயிரம்) ஆறடியாற் சிறுபான்மை வந்தது. (உ௩௬)

அழகின் இலக்கணம்

உ௩௯. செய்யுள் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பின்
அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே.

இது முறையே அழகு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வழக்குச் சொற்பயிலாமற் செய்யுளுட் பயின்று வருஞ் சொல்லானே சீர்த்துப் பொலிவுபெறப் பாடின் அப் பகுதி அழகெனப்படும் எ - று.

அவ்வகை யென்றதனான் அவை வேறு வேறாக வந்து ஈண்டிய தொகைநிலைச் செய்யுளென்றுணர்க. அவை *நெடுந்தொகை முதலிய

* நெடுந்தொகை - அகநானூறு.

தொகையெட்டுமாம். அது தலைச்சங்கத்தாரை யொழிந்தோர் சிறுபான்மை வழக்கும் பெரும்பான்மை செய்யுட் சொல்லுமாக இவ்விலக்கணத்தாற் செய்தவாறே இக்காலத்துச் செய்யினுமாம் எ - று. தாயபனுவலின்மை யின் மூவடிமுப்பது முதலியனவும் அழகின்பாற்படும். இவற்றுள்ளும் ஓரோ செய்யுட்கண் மாத்திரை முதலியவுறுப்பும் இவையும் ஏற்ற வகையான் வருமாறு காண்க. (உ௩௬)

தொன்மையின் இலக்கணம்

உ௩எ. தொன்மை தானே,*
உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே.

இது தொன்மை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) தொன்மையாவது உரைவிராஅய்ப் பழமையாகிய கதை பொருளாகச் செய்யப்படுவன எ - று.

அவை பெருந்தேவனார் செய்த பாரதமும், தகடூர்யாத்திரையும் போல்வன. சிலப்பதிகாரமும் அதன் பாற்படும். (உ௩எ)

தோலின் இலக்கணம்

உ௩அ. இழுமென் மொழியான் விழுமியது நவலினும்
பரந்த மொழியான் அடிநிமிர்ந் தொழுகினும்
தோலென மொழிப† தொன்னெறிப் புலவர்.

இது தோல் கூறுகின்றது. அஃது இருவகைய. கொச்சகத்தானும் அகவலானுஞ் செய்யப்படுவனவாம்.

(இ - ள்.) இழுமென்னு மோசையையுடைய மெல்லென்ற சொல்லானே அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் விழுமிய பொருள் பயப்பச் செய்யினும் ஆசிரியப்பாட்டான் ஒருகதை மேற்றொடுப்பினுந் தோலென்று கூறுவர் பழநெறியை யறிந்த புலவர். எ - று.

யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது (செய். ககூக) என்றவழிப் பொருள் வேறுபட்டுக் கொச்சகத்தாற் செய்யப்படுவன தோலாம் எ - று. இவை பொருட்டொடர். அவை சிந்தாமணி முதலியன.

அவை பாவிற்கினமாகிய துறையும் விருத்தமும் பற்றிச் செய்தன வென்பார்க்கு அப்புலவர் செய்யுட் செய்கின்ற காலத்திற்கு நூல்

---

* 'தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை', எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† 'தொன்மொழிப் புலவர்', எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

தொல்காப்பியமாயவாறும் அவர் இனங் கொள்ளாதவாறும் அவ்வினங்கள்தாம் இலக்கணக் குறைபாடுடையவாறுங் கொச்சகம்போற் சிறப்பின்மையும் முன்னர் விளங்கக் கூறியவற்றைக் கொண்டும் பின்பு செய்த நூல்கள் முன்பு செய்த செய்யுட்கு விதியாகாதவாறுங்கொண்டு மறுக்க. பின்னோர் தாஞ்செய்த நூல்கட்கு அவை உதாரணமாகக் காட்டலின் அச் செய்யுள் அந்நூல்கட்கு முன்னையவாறும் உணர்க.

இனித் தொல்காப்பியனாரை யொழிந்த ஆசிரியர் பதினொருவருட் சிலர் இனமுங் கொண்டார். அதுபற்றி யாப்பருங்கல முதலியவற்றினும் இனங்கொண்டாரென்பார்க்கு அவர்கள் அகத்தியனார்க்கு மாறாக நூல் செய்தவராவர். அவை வழிநூலெனப்படாவென்று மறுக்க.

இனி ஆசிரியப்பாவான் அடிமிகுந்து வந்தன தேசிகப்பா முதலியன. (௨௩௮)

விருந்தின் இலக்கணம்

௨௩௯. விருந்தே தானும்
புதுவது* கிளந்த யாப்பின் மேற்றே.

இது விருந்து கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) விருந்தென்று கூறப்படுவதுதானும் புதிதாகத் தொடுக்கப்படுந் தொடர்நிலைச் செய்யுளின்மேற்று எ - று.

தானுமென்ற வும்மை யிறந்தது தழீஇயிற்று, முற்கூறிய தோல் பழைய கதையைப் புதிதாகக் கூறலென்றும், இது பழையதும் புதியதுமாகிய கதைமேற்றன்றித் தான் புதிதாகப் படைத்துத் தொடர்நிலைச் செய்யுள் செய்வதென்றும் பொருள் தருதலின். அவை முத்தொள்ளாயிரமும் பின்னுள்ளோர் பாட்டியன் மரபிற்கூறிய கலம்பகச்செய்யுள் முதலியவற்றைப் பாடுதலுமாயிற்று. (௨௩௯)

இயைபின் இலக்கணம்

௨௪௦. †ஞகாரை முதலா ‡ளகார ஈற்றுப்
புள்ளி யிறுதி இயைபெனப் படுமே.

இஃது இயைபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை யீறாகக்கொண்டு செய்யுளைப் பொருட்டொடராகச் செய்வது இயைபெனப் படும் எ - று.

---

* 'புனைந்த' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† 'ஞகார முதலா னகார ஈற்று' என இளம்பூரணர் பாடம் கொள்வர்.

‡ 'ளகாரை ஈற்று' எனப் பாடம் கொள்வர் பேராசிரியர்.

இயை'யென்றதனானே பொருளியைதல் பெற்றும். பரந்தமொழியால் அடிநிமிர்ந்த தோல் உயிரீற்றாவாயே வரும். னகரவீற்று னிற்றுப் பொருடொடர்ந்தன மணிமேகலையும், உதயணன் கதையும். ஒழிந்த வொற்றுக்களுக்கும் இலக்கணமுண்மையின் இலக்கியம் இக்காலத்து வீழ்ந்தன போலும்.

எனப்படுவ தென்றதனான் இக்காலத்தார் கூறும் அந்தாதிச்சொற் றொடருங்கொள்க. (உ௪0)

புலனது இலக்கணம்

உ௪௧. *சேரி மொழியால் செவ்விதிற் †கிளந்(து)
ஓதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றில்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே.

இது புலன் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) பாடி மாற்றங்களானே செவ்விதாகக் கூறப்பட்டு ஆராய்ந்து காணுமை பொருள் தானே தோன்றச் செய்வது புலனென்று கூறுவார் அறிவறிந்தோர் எ - று.

அவை விளக்கத்தார் கூத்து முதலிய வெண்டுறைச் செய்யுளென்று கொள்க. (உ௪௧)

இழைபின் இலக்கணம்

உ௪உ. ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் ‡தடக்காது
குறளடி முதலா வைந்தடி யொப்பித்(து)
ஓங்கிய மொழியான் §ஆங்ஙன மொழுகின்
இழைபின் இலக்கணம் இயைந்த தாகும்.

இஃது இறுதி நின்ற இழைபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து அடக்காது - வல்லொற்றடுத்த வல்லெழுத்துப் பயிலாமல், குறளடி முதலா ஐந்தடி ஒப்பித்து - இருசீர் முதல் எழுசீரடியளவும் அவ்வைந்து அடியினையும் ஒப்பித்து, ஓங்கிய மொழியான் ஆங்ஙனம் ஒழுகின் -

---

* 'தெரிந்த மொழியான்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

† 'கிளந்து தேர்தல்' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும்.

‡ 'அடங்காது' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

§ 'ஆங்கவண் மொழியின்' என இளம்பூரணரும், 'ஆங்கனம் ஒழுகின்' எனப் பேராசிரியரும் பாடம் கொள்வர்.

நெட்டெழுத்துப்போல் ஓசை தரும் மெல்லெழுத்தும் லகார ளகாரங்களும் உடைய சொல்லானே முற்கூறியவாறே தெரிந்த மொழியால் கிளந்து ஓதல் வேண்டாமல் பொருள் புலப்படச் செய்யும், இழைபின் இலக்கணம் இயைந்ததாகும் - இழைபினது இலக்கணம் பொருந்திற்றும் எ - று.

கழிநெடிலடியானும் வருமென்றாரேனும் எழுசீரின் மிகாதென்று கொள்க.

ஒப்பித்தென்றதனாற் பெரும்பான்மை நாற்சீரடியான் வருஞ் செய்யுட் கண்ணே யொழிந்த நான்கடியும் வருமென்று கொள்க. அவ்வாறு வருவன கலியும் பரிபாடலும்போலு மிசைப்பாட்டாகிய செந்துறை மார்க்கத்தன என்றுணர்க. இவ்வைப்பு இனத்திற்குரியவாதலின் தேர்தல் வேண்டாது பொருள் தோன்றச் செய்க வென்றார்.

இத்தொல்காப்பியனார் மேற்கூறியது இசைத்தமிழாகலின் அதற்கு அதிகாரம்பட இதனை ஈற்றுக்கண் வைத்தார்.

இனி யாப்பருங்கல முதலியவற்றிற் கூறிய சித்திரகவியினையும் ஈண்டுச்சேரக் கூறுகவெனின், யந்திரமு மந்திரமுமாய்த் தெய்வத்திற்கே யுரியவாகக் கூறும் மிறைக்கவி இம்முப்பத்துநான்குறுப்பும்போல அகனைந்திற்குரிய சான்றோர் செய்யுட்குறுப்பாய் வாராவென்றும், அத்திணைக்குரிய மரபு வழுவிற்றென்றுங் கருதித் தொல்காப்பியனார் கூறாமை யானும்; அவற்ற திலக்கணங் கூறிய ஆசிரியரும் அவற்றிற்கு இலக்கியஞ் சான்றோர் செய்யுட்களுட் காணாமையின் *"வடவெழுத் தொரீஇய எழுத் தொடு புணர்ந்த சொல்" லானன்றி வடவெழுத்தாற் பெரும்பான்மை வரச் செய்யுள் தாமேசெய்து இலக்கியமாகக் காட்டினா ராதலானும், யாமும் இம்மிறைக்கவி யிலக்கணம் ஈண்டுக் கூறுமாயினும். (உசஉ)

அதிகாரப் புறனடை

உசங. செய்யுள் மருங்கின் மெய்பெற நாடி
இழைத்த இலக்கணம் பிழைத்தன போல
†வருபவுள வேனும் வந்தவற் றியலான்
‡திரிவின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடனே.

---

* வடசொற் கிளவி "வடவெழுத் தொரீஇ, யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமே" என்பது (தொல்-சொல்-எச்சவியல்,சு.)

† 'வருவன உளவெனும்' என இளம்பூரணரும், 'வருவ வுளவெனினும்' எனப் பேராசிரியரும் பாடம் கொள்வர்.

‡ 'திரிபின்றி' எனப் பாடம் கொள்வர் இளம்பூரணர்.

இது இவ்வோத்திற் கூறிய யாப்பிலக்கணத்திற்கெல்லாம் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) செய்யுண் மருங்கின் மெய்பெறநாடி யிழைத்த இலக்கணம் - செய்யுளிடத்துப் பொருள்பெற ஆராய்ந்து தந்திரஞ் செய்யப்பட்ட இலக்கணத்தில், பிழைத்தனபோல வருபவுள வேனும் - வழீஇயின போன்று பின்னொன்று வருவனவுளவேனும், வந்தவற்றியலாற் றிரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடன் - முற்கூறிய இலக்கணத்தோடு திரியாமன் முடித்துக்கோடல் அறிவுடையோர்கடன் எ - று.

அவை வெண்சீரின் மிக்கனவற்றைக் கழிநெடி லடிப்பாற் சார்த்து வனவும் வெண்பாவாயே வந்து கொச்சகமா யடங்குவனவும் ஆசிரியம் அவ்வாறு வருவனவுங் கொச்சகங்களின் வேறுபாடுந் தொடை வேறு பாடுகளும் பிறவுமாம். (உகூ)

—

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

எட்டாவது செய்யுளியல்

பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியருரை

முற்றிற்று.

சூத்திர முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

[எண் : சூத்திர எண்]

செய்யுளியல் விளக்கவுரை

பண்டித வித்துவான், சைவப்புலவர், சித்தாந்த நன்மணி
கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள்.
(செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்)

முதல் நூற்பா

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் வழக்கிற்கும் செய்யுட்கும் வேண்டுவனவற்றை எழுத்துச் சொல்லதிகாரங்களில் கலந்து கூறினார். அடுத்துப் பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையியல் முதல் உவம இயல் ஈறாகவுள்ள ஏழு இயல்களிலும் பெரும்பாலும் வழக்கிற்கே யுரியவற்றைக் கூறினார். இவ்வியலில் வழக்கு, செய்யுள் இரண்டும் பற்றி நிகழும் செய்யு ளிலக்கணத்தைக் கூறினார். ஆதலின் மேலையியலோடு இயைபுடைத்தாயிற்று என்றனர் நச்சினார்க்கினியர். இக்கருத்துப் பேராசிரியர் உரையைத் தழுவிய தாகும்.

ஈண்டு மாத்திரை யென்பது முன்பு எழுத்ததிகாரத்தில் கூறிய மாத்திரைகளைக் குறிப்பதன்று. அங்கு இரண்டு மாத்திரையும் ஒரு மாத்திரையும் எனக் கூறப்பட்ட நெட்டெழுத்துக் களும் குற்றெழுத்துக்களும், அரை மாத்திரை எனக் கூறப்பட்ட ஒற்றெழுத்துக்களும் தத்தம் மாத்திரையின் இகந்து, செய்யுளில் இகந்துவரும் ஓசையேயாகும் என்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்து. செய்யுளியலில் எழுத்துக்கள் தத்தம் மாத்திரையினின்றும் இகந்து ஓசை தருமாறு இருத்தலுமுண்டு, எழுத்துக்கள் தத்தம் மாத்திரையின் இகவாது நிற்பச் செய்யுளோசை இருத்தலுமுண்டு. முன்னைய நிலையை அளபெடை வந்த செய்யுளில் காணலாம்; பின்னைய நிலையை அளபெடையின்றி வந்த செய்யுளில் காணலாம். எனவே, செய்யுளில் எழுத்துக்கள் பலவும் சேர்ந்து தரும் ஓசையையே ஈண்டு மாத்திரை என்றார் என்றல் தகும். பேரா சிரியரும் செய்யுள் முழுவதையும் படிக்குமிடத்து அதன்கண் விரவிக் கிடக்கும் ஓசையே மாத்திரை எனப்படும் என்பர்.

"கூற்றிவை" என்ற பாடம் யாருடையது எனத் தெரிந் திலது. எண்ணிய மூன்றினையும் தொகுத்ததாம் என்றது திணை, கைகோள், கூற்று ஆகிய மூன்றையும் தொகுத்தது என்னும் பொருளது.

'களம்' என்பது முல்லை குறிஞ்சி முதலாயினவும், இரவுக்குறி பகற்குறி முதலாயினவும் உணரச் செய்தல்; மற்றுத் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையுமாம் எனப்பொருள் காண்பர் பேராசிரியர். 'கால வகை' என்பது சிறுபொழுது பெரும்பொழுது என்னும் காலப்பகுதியைக் குறிக்கும் என்பர் பேராசிரியர்.

"உறுப்பு எனவே உறுப்புடைச் செய்யுளும் அதன்கண் அடங்கும். என்னை? உறுப்பினது ஈட்டம் முதலாதலின்" என்றிருப்பின் நன்று. இது பேராசிரியர் உரையைத் தழுவிய தாகும். பேராசிரியர் உரை வருமாறு:—

"மற்றுச் செய்யுளுறுப்பு ஈண்டோதினர்; செய்யுள் யாண் டோதுப எனின், அறியாது கடாயினாய்; உறுப்பு என்பன உறுப்புடைப் பொருளின் வேறெனப்படா; பொருள் எனப் படுவன உறுப்பே; அவற்றது ஈட்டத்தினை முதலென வழங்குப வாகலான் உறுப்பினையே சொல்லி யொழிந்தார்; முதற் பொருள திலக்கணமென, உறுப்பிலக்கணத்தினையே வேறுபடுத்துக் கூற லாவதின்மையானும், உறுப்புரைப்பவே அவ்வுறுப்புடைய பொருள் வழக்கியலாற் பெறலாமாகலானும் என்பது."

௩ ஆம் நூற்பா

குறிலும் நெடிலும் தனித்தனியே வரினும், அன்றி அவை ஒற்றடுத்துவரினும் நேரசையாம். குறிலிணையும், குறில்நெடிலும் தனித்தனியேவரினும், அன்றி ஒற்றடுத்துவரினும் நிரையசையாம் எனப் பொருள் கோடலின் இந்நூற்பா நிரனிறைப் பொருள் கோளான் அமைந்ததாயிற்று.

ஒற்றுக்கள் எழுத்தாய் நின்று அலகு பெறுதற்குரியவல்ல என்பது மொழிமரபின் கண்ணே "மொழிப்படுத்திசைப்பினும்" என்பதன்கட் கூறியவாற்ருன் உணர்க என ஈண்டு எழுதுதற் கேற்ப, ஆண்டு உரை வகுத்துள்ளார் நச்சினார்க்கினியர். அப் பொருள் வருமாறு:— "ஒற்றும் குற்றுகரமும் பொருள் தரும் நிலைமையை ஆராய்ந்து சொல்லாகச் சேர்த்துச் சொல்லினும், செய்யுளியலுள் ஒற்றுங் குற்றுகரமும் பொருள் தருமேனும் மாத்திரை குறைந்து நிற்கும் நிலைமையை நோக்கி எழுத் தெண்ணப்படா என்று ஆண்டைக்கு வேருகக் கூறினும், அவ் விரண்டிடத்தும் அரை மாத்திரை பெற்று நிற்கும். ஒற்றும் குற்றுகரமும் முற்கூறிய எழுத்தாந்தன்மை திரியா என்று கூறுவர் புலவர்."

எனினும் அந்நூற்பாவிற்கு இவ்வுரை பொருந்துவதன்ருm. ஒற்றுக்கள் எழுத்தாய் நின்று அலகு பெறுதற்குரிய வல்ல என்ற கருத்துச் செய்யுளியல் 44 ஆம் நூற்பாவால் அறியப்படும்.

குறிலும் சிறுபான்மை சொல்லாந்தன்மையும் பெறும் என்பது து, நொ என்னும் எழுத்துக்களை நோக்கியாகும். இதனை மொழி மரபு 11 ஆம் நூற்பாவிற்கு இவர் உரைத்த உரையான் உணர்க.

௪ ஆம் நூற்பா

தனிக்குறில், தனிக்குறில்ஒற்று, தனிநெடில், தனிநெடில்ஒற்று என நேரசை நான்கு வகைப்படும். குறிலிணை, குறிலிணையொற்று, குறில்நெடில், குறில்நெடிலொற்று என நிரையசை நான்கு வகைப்படும். இவ்வெட்டனுள் நேரசை நான்கன் முன்னும் குற்றுகரமோ அன்றி முற்றுகரமோவரின் அவை 'நேர்பு' என்று அலகிடப்பெறும். நிரையசை நான்கன் முன்னும் குற்றுகரமோ அன்றி முற்றுகரமோ வரின் அவை 'நிரைபு' என்று அலகிடப் பெறும் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்தாகும்.

இந்நூற்பாவில் பொதுவகையால் ஆசிரியர் கூறினரேனும், அடுத்த நூற்பாவில் நேரசை நான்கனுள் தனிக் குறிலின்பின் குற்றுகரமோ அன்றி முற்றுகரமோ வரின் அவை நிரையசையாகவே கொள்ளப்படும் எனக் கூறலின், ஈண்டுத் தனிக்குறில் ஒழிந்த ஏனை மூன்றன்கண்ணும் வரும் இருவகை உகரமே நேர்பு அசையாகக் கொள்ளப்படும் என்றனர்.

எடுத்துக்காட்டுள் வண்டு, நாகு, காம்பு என்பன அந் நேரசை மூன்றன் பின்னால் குற்றுகரம் வந்து நேர்பு அசை ஆயினமைக்கு எடுத்துக்காட்டாயின. ஏனைய மூன்றும் அம் மூவசையின் பின்னும் முற்றுகரம் வந்து நேர்பு அசை ஆயின மைக்கு எடுத்துக்காட்டாயின. இங்ஙனமே நிரையசையினும் வரகு, குரங்கு, மலாடு, மலாட்டு என்பன குற்றுகரம் வந்து நிரைபு அசை ஆயினமைக்கு எடுத்துக் காட்டாம். ஏனைய முற்றுகரம் வந்து நிரைபு அசைக்கு எடுத்துக் காட்டாக வந்தனவாம்.

நிரையசைப்பின் வரும் முற்றுகரத்துள், குறில் நெடில் ஒன்றின்பின் வரும் முற்றுகரம் உளவேற் காண்க என்றார் நச்சினார்க்கினியர். ஆனால், இவருக்கு முன் உள்ள இளம்பூரணரோ அதற்கு 'வினவு' என்பதை எடுத்துக் காட்டினார். பேராசிரியரோ குறிலிணைப் பின்னும், குறில் நெடிற் பின்னும் அல்லது முற்றுகரம் வந்து நிரைபசையாகாது என்றனர்.

௫ ஆம் நூற்பா

தனிக் குறில்பின் வந்த குற்றியலுகரம் அல்லது முற்றிய லுகரத்தை நிரையசையாகவே கொள்ளவேண்டும் என்பது இந் நூற்பாவின் கருத்து ஆகும்.

சு ஆம் நூற்பா

அசை இரண்டு வகைப்படும். 1. இயலசை. 2. உரியசை.

இயலசை - நேர், நிரை.
உரியசை - நேர்பு, நிரைபு.

எ ஆம் நூற்பா

இந்நூற்பாவின் கருத்தைத் தழுவியே யாப்பருங்கலக்காரிகை யாசிரியரும் 'விட்டிசைத்தல்லால் முதற்கண் தனிக்குறில் நேரசை என்று ஒட்டப்படாது' என்றார்.

கo ஆம் நூற்பா

நேரசை, நிரையசையின்பின் வரும் குற்றியலுகர முற்றிய லுகரங்கள் நேர்பு நிரைபு எனப்பட்டு வரும் என்பது முன் கூறப்பட்டது. ஈண்டு அவை ஒற்றெழுத்துக்களோடு கூடியும் வரும் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்தாகும்.

ஆனால், அங்ஙனம் வரும் ஒற்று நடக்கும், உண்ணும் என்புழிப் போல வரும் நிலைமொழிக்குரிய ஒற்றாய்வரின், அவை தேமா, புளிமா என்றே பெயர் பெறும். அங்ஙனமன்றி, சேற்றுக் கானீலம், உரவுச்சின வேந்தர் என்புழிப் போல வருமொழி வல்லெழுத்தோடு மிக்குவரின் நேர்பும் நிரைபும் என்றாகும்.

கக ஆம் நூற்பா

அசையையும் சீரையும் ஓசையொடு படுத்தியே பாகுபாடு செய்ய வேண்டும் என்பது இலக்கண நெறியாளர் தம் கருத்து. எனவே பொருளுக்கேற்பச் சொற்களைப் பிரித்தவழித் தளையும் சீரும் சிதையுமேல், அவ்விடத்து ஓசையை நோக்கியே சீர்பிரித்தல் வேண்டும் என்பது கருத்தாயிற்று.

'நிலமிசை நீடுவாழ் வார்' என்பதில் பொருளுக்கேற்பச் சீரைப் பிரிக்க வேண்டின் 'நிலமிசை நீடு வாழ்வார்' எனப் பிரித்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் பிரிப்பின் சீரும் தளையும் சிதைதல் நோக்கி 'நிலமிசை நீடுவாழ் வார்' எனப் பிரித்தனர். இங்ஙனம் பிரித்தலை வகையுளி என்பர்.

கஉ ஆம் நூற்பா

ஈரசை கொண்டும், மூவசை கொண்டும் சீராகும் எனவே ஓரசைச்சீர் அத்துணைச் சிறப்பில என்பது பெற்றாம்.

நாலசைச்சீர் என ஒன்று கொண்டு அதனைப் பொதுச்சீர் எனப் பெயர் தருவர் பின்வந்த காரிகையாசிரியர் முதலியோர். அதனைப் பேராசிரியர் மறுப்பர். அதனை அவர் உரையான் அறிக.

௪௧ ஆம் நூற்பா

நேர் நேர்	}	இயலசை மயக்கம்.
நேர் நிரை		
நிரை நேர்		
நிரை நிரை		
நேர்பு நேர்பு	}	உரியசை மயக்கம்.
நேர்பு நிரைபு		
நிரைபு நேர்பு		
நிரைபு நிரைபு		

இவை இயலசை என்றும், உரியசை என்றும் பெயர் பெற்றதற்குரிய காரணத்தை நச்சினார்க்கினியர் விளக்கியுள்ள திறம் அறிந்து இன்புறுதற்குரியது.

௨௭ ஆம் நூற்பா

நேர் நிரையாகிய இயலசைச் சீரும், நேர்பு நிரைபாகிய உரியசைச் சீரும் ஓரசைச் சீராய் நிலைபெறுதலும் உண்டு.

இதனுரையில் எடுத்துக்காட்டு என்ற பகுதியில் "கழல் தொழா மன்னவர் தங்கை," "புனலுடன் பேரே வரும்" என்ற தொடர்கள் இவற்றை இறுதியாக உடைய அவ்வப்பாடல்களின் முன்னரும் தவறாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நீக்கிப் படித்துக் கொள்க.

௨௮ ஆம் நூற்பா

மேற்கூறிய சீர் நான்கனுள் உரியசைச் சீராகிய இரண்டும் (நேர்பு, நிரைபு) ஒரு பாட்டின் இடையே வருங்கால் அவற்றை முறையே தேமா, புளிமா போலக் கொண்டு தளை கொள்க என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்தாகும்.

௩௮ ஆம் நூற்பா

இந் நூற்பா உரையில் அவ்விரண்டடி என்றது இருசீரடி, முச்சீரடி என்ற இரண்டையுமாம். ௩௬, ௩௭ ஆம் நூற்பாக்களைக் காண்க.

வஞ்சிப்பாவிற்கு வருகின்ற இருசீரடி, முச்சீரடி ஆகிய இரண்டன்கண்ணும் நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு ஆகிய நான்கசையும் கூறாய் வரும் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்து ஆகும்.

"வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன" என்பதில் வாள் என்னும் நேரசை கூறாயிற்று. இனி இதனைக் கூறாகத் தனி நிறுத்தாது 'வலந்தர' என்றதோடு இயைத்து 'வாள் வலந்தர' என ஒரு சீராகக் கொள்ளின் வரும் ஏதம் என்ன? என்பதை நச்சினார்க்

கினியர் விளக்குகின்றார். வாள் வலந்தர என்பது ஒரு சீராய் நிற்பின் அது எழுவாயும் பயனிலையுமாய் இயைய, மறுப்பட்டன என்னும் பயனிலைக்கு ஏற்பதொரு எழுவாயின்றி அச் சொல் அமைவின்றி நின்று ஒழிகின்றது. வாள் என்பதைக் கூனாய் நிறுத்த, மறுப்பட்டன என்னும் பயனிலைக்கு அது எழுவாயாய், வலந்தர என்னும்சொல் இடைப்பிறவரலாய் அமைய, அத் தொடர் இனிது அமைகின்றது. ஆதலின், 'வாள்' என்னும் சொல்லைக் கூனாகவே நிறுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறார். இது பேராசியர் உரையைத் தழுவியதாகும்.

இதனை விளக்கும் பகுதி வழுவுடையதாய் உள்ளது. அது, "வாள் வலந்தர என ஒரு சீராகக் கோடும் எனின், 'யாத்தசீர்' என்றதனால் வலந்தருதல் வாள் மேல் சென்று மறுப்பட்டன என்னும் பயனிலை நின்று வற்றுதலின் 'வாள்' என நேரசை கூனாயிற்று" என்றிருப்பின் நன்று. இது பேராசிரியர் உரையால் தெளியப்பட்டது.

௬௧ ஆம் நூற்பா

இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரும் வஞ்சிப்பாவிற்கு அசை கூனாக வரும் என்றார் மேலை நூற்பாவில். ஈண்டு நாற் சீரடியான வெண்பா, ஆசிரியம் கலி ஆகிய மூன்று பாவிலும் சீரே கூனாக வரும் என்றார்.

௬௩ ஆம் நூற்பா

இயற்சீர் பத்தாவன:—தேமா, புளிமா, கணவிரி, பாதிரி, சேற்றுக்கால், களிற்றுத்தாள், போரேறு, பூமருது, கடியாறு, மழகளிறு என்பன.

௬௮, ௬௯ ஆம் நூற்பாக்கள்

ஆசிரியப்பாவில் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வரின் அதனை நேரிசை யாசிரியப்பா என்றும், இடையடிகள் முச்சீர்த்தாய் வரின் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா என்றும் யாப்பருங் கலக்காரிகை கூறும். இணைக்குறளாசிரியப்பாவில் இடையடிகள் முச்சீரான் வருதலே யன்றி இருசீரான் வருதலையும் அவர் நேர்வர்.

௭0 ஆம் நூற்பா

குறளடி வஞ்சிப்பாவும், சிந்தடி வஞ்சிப்பாவும் தனிச் சொல் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இறும் என்பது யாப்பருங் கலம், யாப்பருங் கலக்காரிகை ஆகிய நூல்களின் கருத்து. அவற்றையே, 'தனிச்சொல் பெறுமென்று பின்னுள்ளோர் கூறிய நூல்கள் சான்றோர் செய்யுட்கு ஆகா வென்று கொள்க,' என மறுத்தனர்.

எக ஆம் நூற்பா

மேல் வெண்பாவின் ஈற்றடி முச்சீராய் வரும் என்றார். இந் நூற்பாவில் அங்ஙனம் ஈற்றில் வரும் முச்சீரினுள்ளும் இறுதிச்சீர் அசைச்சீராய் வரும் என்று கூறுகிறார்.

அவ்வசைச்சீர் நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என்னும் நான்கனுள் ஒன்றாய் வரும்.

இயலசைச்சீர் - நேர், நிரை
உரியசைச்சீர் - நேர்பு, நிரைபு.

எ௨, எ௩ ஆம் நூற்பாக்கள்

வெண்பாவின் இறுதியில் வரும் அவ்வசைச்சீர் நான்கனுள், எவ்வெவ்விடத்து எவ்வெச்சீர் வரும் என இவ்விரு நூற்பாக்களும் வரையறை செய்கின்றன.

வெண்பாவின் ஈற்றயற்சீர் நேராய் வரும்பொழுது அதன் இறுதிச்சீர் நிரையாகவோ, அன்றி நிரைபு ஆகவோ வரலாம்; அவ்வீற்றயற்சீர் நிரையாய் வருவழி அதன்பின்வரும் இறுதிச்சீர் நேராகவோ, அன்றி நேர்பு ஆகவோ வரலாம் என்பது இவ்விரு நூற்பாக்களின் கருத்து ஆகும்.

இவ்வரையறை யின்றேல், ஆசிரியத்தளை வெண்பாவினுள் வரும் என நினைந்து அதனை விலக்கினார் ஆசிரியர்.

இனி நச்சினார்க்கினியர் ஒன்றெனமுடித்தலால் கொள்ளும் கருத்து வருமாறு:—

வெண்பாவின் ஈற்றயற்சீர் இயற்சீராயவழியே இறுதிச்சீர் எவ்வெச்சீர்களாக வரும் எனத் தொல்காப்பியர் வரையறை செய்தார். ஈற்றயற்சீர் வெண்பா உரிச்சீராய்வரின், இறுதிச்சீர் எவ்வெச்சீராக வரும் என்ற வரையறை நூற்பாவில் இல்லை. அதனையே நச்சினார்க்கினியர் வரையறை செய்கின்றார்.

வெண்பாவின் ஈற்றயற்சீர் வெண்பா உரிச்சீராயின் (அதாவது காய்ச்சீராயின்) அதனையடுத்துவரும் சீர் நேரசையாகவோ அன்றி நேர்பு அசையாகவோதான் வரும் என வரையறை செய்கின்றார். இங்ஙனமின்றி நிரையோ அன்றி நிரைபோ வருமேல் கலித்தளை தட்குமாறு காண்க.

எச ஆம் நூற்பா

இந்நூற்பாவில் ''மண்டில மழுங்க மலைநிறங் கிளர'' என வரும் பகுதி அகநானூறு 260-ஆம் பாடலில் வரும் பகுதியாகும்.

இதனுள் மண்டில மழுங்க மணிநிறங் கிளர என்ற பகுதி இருசீரான் குறித்த பொருளை முடிப்பதற்கும், 'வண்டினம் மலர் பாய்ந்தூத' என்பது முச்சீரான் குறித்த பொருள் முடிப்பதற்கும், "மீமிசைக் கண்டற் கானற் குருகினம் ஒலிப்ப' என்பது ஒருசீர்மேல் வருகின்ற அடியோடு சென்று பொருள் முடிப்பதற்கும் வந்த எடுத்துக்காட்டுக்கள் ஆகும்.

இவ்வெடுத்துக் காட்டுடன் "என முச்சீராய் நாட்டுவன" என்றிருப்பது அத்துணைப் பொருத்தம் உடைத்தன்று. ஈண்டுச் சில வரிகள் இருந்து விடுபட்டிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. முச்சீரால் குறித்த பொருள் முடிய வருவது வெண்பாவினுள் பயின்று வரும் என்பது உரையில் கோடலால் கொள்ளப்படுவதில் இழுக்கில்லை. இவ்வெடுத்துக் காட்டுடன் "என முச்சீரான் நாட்டுவன" என்றியைந்திருப்பதே பொருத்தமில்லாமல் இருக்கிறது.

எக ஆம் நூற்பா

சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் வள்ளன்மையால் புகழ் பெற்றவர்கள் என்பதைப் பதிற்றுப் பத்து, புறநானூறு, அகநானூறு போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்களாலும் நன்கறியலாம்.

"வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று."

என்ற திருக்குறளில் பரிமேலழகரும் இவர்தம் பழமையை எடுத்துரைத்தல் காண்க. இம் மூவரும் கொடையினால் பெருமிதம் பெற்றவாறு போல, இவர்கள்கீழ் வாழ்ந்த பழந்தமிழ் மக்களும் வள்ளன்மையிற் சிறந்திருந்தனர் என்பதைச் சங்கநூல் கொண்டு நன்கு அறியலாம். இது பற்றியே ஞானசம்பந்தரும் ஆக்கூர் திருப்பதிகத்தில்,

"வாளார்கண் செந்துவர்வாய் மாமலையான் றன்மடந்தை
தோளாகம் பாகமாப் புல்கினான் தொல்கோயில்
வேளாளர் என்றவர்கள் வள்ளன்மையான் மிக்கிருக்கும்
தாளாளர் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி மாடமே."

எனக் கூறினர்.

தமிழ் நாட்டை நான்கு பகுதியாக நச்சினார்க்கினியர் பிரித்துப் பேசுகிறார். ஆனால் தண்டியலங்காரச் செய்யுளில் "வியன் தமிழ்நாடு ஐந்து" எனப் பேசப்படுகின்றது. இந்நான்கும் ஐந்தும் எல்லாம் சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளின் உட்பிரிவேயன்றிப் பிறிதில்லை.

௮0 ஆம் நூற்பா

ஓதியும் ஓதார் என்று தொடங்கும் பாடற்குப் பொருள் வருமாறு :—

நல்லறிவில்லாதவர்கள், படித்திருப்பினும் படியாதவர்களே யாவர். பகுத்தறிவுடையவர்கள் படியாதிருப்பினும் படித்தாற் போன்றவர்களே யாவர். மனந்தூய்தானவர்கள் இரவாது வறுமை யுற்றிருந்தாலும், அவர்கள் செல்வரே யாவர். செல்வமுடை யாரும் தக்கார்க்குக் கொடாராயில் அவர்கள் வறுமையுற்றவர்களே யாவர்.

௮௧ ஆம் நூற்பா

அகவிக் கூறல் - அழைத்துக் கூறுதல். அகவல் - அழைத்தல். அஃது அன்னதாதல் "அகவன் மகளே அகவன் மகளே" (குறுந் - 23) என்பதனானும் அறிக. ஒருவர் வினவி அதற்கு மாற்றம் கொடுக்காமல், தாமாகவே அழைத்துத் தம் கருத்தைச் செப்புதற்கு அகவிக் கூறல் என்பர். அங்ஙனம் கூறுமிடத்து அச்செய்யுளுள் தொடர்ந்து நிற்கும் ஓசையை அகவல் ஓசை என்பர்.

௮௬ ஆம் நூற்பா

முரற்கைப் படுமாற்றால் - துள்ளி ஒலிக்கு மாற்றால்.

௮எ ஆம் நூற்பா

"ஈண்டும் அவ்வாறே.........அசையுமாறு காண்க". என்ற பகுதி பிழைபட உள்ளது. அது கீழ் வருமாறு இருப்பின் நன்று.

"ஈண்டும் அவ்வாறே பாவென்றும் பொருளை இத்துணை யடியென நிறுத்துக் கூறுபாடறிதலும், அவ்வத்தூக்குள்வழிச் சொல்லுவாரது உறுப்பு விகாரப்பட்டு ஓடுவது போன்று அசையு மாறுங் கண்டு கொள்க." இது பேராசிரியத்தால் தெளியப் பட்டது.

க0௪ ஆம் நூற்பா

மேல் நால்வகைச் சொற்களாலாய உலகியல் வழக்கினைப் பாவின்கண் அமைப்பது மரபு எனக் கூறிய ஆசிரியர், அங்ஙனம் அமைக்குங்கால் வழக்கியல் போன்றன்றி நுண் பொருளைத் தன்னகத்தே கொண்டு வருதலும் வேண்டும் என்பார், ஈண்டு அதற்குக் காரணமாகிய நோக்கு என்னும் உறுப்பினைக் கூறு கின்றார்.

ஒரு செய்யுளைக் கேட்டார் அதன்கண் மாத்திரை முதலாக அடிநிரம்பும் துணையும், அப்பாட்டுப் பகுதியை மீண்டும் மீண்டும் கூர்ந்து நோக்கி, அதனகத்தமைந்த பொருள் நலங்களை உய்த்துணர்தற்குக் கருவியாய் வரும் உறுப்பே நோக்கு என்பதாகும்.

இளம்பூரணர் நோக்காவது யாதானும் ஒன்றைத் தொடுக்குங் காலத்துக் கருதிய பொருளை முடிக்குங்காறும் பிறிது நோக்காது அது தன்னையே நோக்கி நிற்கும் நிலை என்றும், அஃது ஒரு நோக்காக ஓடுதலும், பல நோக்காக ஓடுதலும், இடையிட்டு நோக்குதலும் என மூவகைப்படும் என்றும் கூறுவர்.

இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் காட்டிய எடுத்துக் காட்டும் விளக்கமும், பேராசிரியர் உரையைத் தழுவியதாகும்.

ககரு ஆம் நூற்பா

ஒத்தாழிசை—துள்ளலோசையின்றித் தாழம்பட்ட ஓசையாய் வரும் தாழிசைகள்.

மண்டிலயாப்பு—நாற்சீரடியாய் வரும் வெண்பா, ஆசிரியப்பா என்பன.

குட்டம்—இருசீரடியாயும் முச்சீரடியாயும் குறைந்து வருவது.

தாழிசை நாற்சீரடியான் வரும். வெண்பாவின் ஈற்றடி முச்சீராய் வருதலின்றி (எஉ ஆம் நூற்பாவின்படி) நாற்சீராயும் வரும். ஆசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வருதலின்றி (கூஅ ஆம் நூற்பாவின்படி) நாற்சீராயும் வரும். ஆசிரியப்பா இடையிடையே குறளடியாயும், சிந்தடியாயும் வரப் பெறும். வெண்பாவின் ஈற்றடி முச்சீரான் வருதலேயன்றி, ஏனையடிகளும் முச்சீராய் வருதலும் உண்டு என்பன இந்நூற்பாவிற்கு நச்சர் தரும் விளக்கங்களாகும்.

ஒத்தாழிசைக் கலியும், நாற்சீரடியாய் வரும் ஆசிரியப்பாவும் இடையிடையே குறளடியாயும் சிந்தடியாயும் வரப்பெறும் என்பர் பேராசிரியர்.

இனி இளம்பூரணர் ஒத்தாழிசைக் கலிக்கு உறுப்பாகிய ஒத்தாழிசையும், ஆசிரியப்பாவின்கண் நிலைமண்டிலம், அடிமறி மண்டிலம் என்பனவும், ஒத்தாழிசைக்கும், கொச்சகத்திற்கும் பொதுவாகிய குட்டமும் (தரவும்) நாற்சீரடிக்குப் பொருந்தின என் உரை காண்பர். இதுவே பொருத்தமுடையதாம்.

கககூ ஆம் நூற்பா

எருத்தடி—தரவினது ஈற்றடி என்பது நச்சினார்க்கினியர் உரை.

எருத்தடி—ஈற்றயலடி என்பது இளம்பூரணர் பேராசிரியர் காணும் உரையாகும். எனினும், இந்நூற்பாவிற்கு அவ்விருவரும் காணும் உரைகள் வேறு வேறாகும். அத்திறமெல்லாம் அவரவர் உரை நோக்கியறிக.

௧௧௭ ஆம் நூற்பா

மேற்கூறிய நாற்சீரடியாய் வரும் மண்டிலமும், இரு சீரானும் முச்சீரானும் வரும் குட்டமும் ஆசிரியப்பாவில் பயின்று வரும் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்து ஆகும்.

நாற்சீரடியாய் ஒத்து வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா என்றும், இடையிடையே இருசீரானும் முச்சீரானும் குறைந்து வருதலை இணைக்குறளாசிரியப்பா என்றும், ஈற்றயலடி மட்டும் முச்சீராய் வந்து ஏனையடிகள் நாற்சீராய் வருவதனை நேரிசையாசிரியப்பா என்றும் கூறுப.

௧௧௮ ஆம் நூற்பா

நெடு வெண்பாட்டு—நான்கடியின் மிக்கு வெண்பா யாப்பினதாகி வருவது. இதனைப் பஃறொடை வெண்பா என்பர்.

குறு வெண்பாட்டு—நான்கடியில் குறைந்து வெண்பா யாப்பினதாகி வருவது. அது இரண்டடியால் வரும் குறள் வெண்பாவையும், மூவடியால் வரும் சிந்தியல் வெண்பாவையும் குறிக்கும்.

இங்ஙனம் நான்கடியில் மிக்கும், குறைந்தும் வருதற்குப் பெயர் கொடுப்பவே, நான்கடியாய் வெண்பா யாப்பினதாகி வருவதைச் 'சமனிலை வெண்பா' என்பர் என்பதாயிற்று.

கைக்கிளை—ஒருதலைக் காமம் பற்றி வருவது. இது வெண்பாவாகவும் வரும்; மருட்பாவாகவும் வரும். (௧௧௯ ஆம் நூற்பா காண்க.)

பரிபாட்டு—வெண்பா உறுப்பாகவும் வரும். அன்றி நான்கு வகைப் பாவினுள்ளும் இப்பாவினகத்தது இது எனத் தெரிதலின்றிப் பொதுப்பட வருவதும் உண்டு. அன்றிக் கலிப்பாவிற்குரிய உறுப்புக்களுள் சில பெற்று வருதலும் உண்டு. இதனை ௧௧௯, ௧௨௦, ௧௨௧ ஆம் நூற்பாக்களால் அறியலாம்.

அங்கதம்—வசைப் பொருளில் வருவது. இதன் வகையையும், இலக்கணத்தையும் ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௨௬ ஆம் நூற்பாக்களிற் காண்க.

௧௨௧ ஆம் நூற்பா

சிறப்புறுப்பாகிய முப்பத்து நான்கு என்றது, இவ்வியலின் முதல் நூற்பாவில் கூறப்பட்ட மாத்திரை முதல் இழைபு ஈறாக எண்ணப்பட்டனவாம்.

கொச்சகம்—ஓராடையுள் ஓரிடத்து அடுக்கியுடுப்பதனைக் கொச்சகம் என்பர். அதனை இக்காலத்துப் பெண்கள் "கொசவம்" என்பர். இங்ஙனம் முன்னால் அடுக்கிச் செருகின் 'முன் கொசவம்' என்றும், பின்னால் அடுக்கித் தொங்கவிடப்படின் 'பின் கொசவம்' என்றும் கூறுவர். அது போலச் சிறியவும் பெரியவுமான அடிகளை அடுக்கிச் செய்யப்படும் பாட்டும் கொச்சகப் பாட்டு என்றாயிற்று. இது ஒப்பினாகிய பெயர். இதனை கஙஉ ஆம் நூற்பாவில் நச்சர் விளக்குகிறார். ஆண்டும் காண்க.

அராகம்—முடுகிச் செல்லும் ஓசையையுடையது. இதில் குறிலிணை பயின்ற அடிகளை அடுக்கி வருதலின் இதனை அடுக்கியல் எனவும், முடுகி இயலும்படியான ஓசையுடையதாய் இருத்தலின் இதனை வண்ணகம் எனவும் கூறுவர்.

சுரிதகம்—சுருங்கி முடிதலின் சுரிதகம் என்பர். உள்ளடங்கி இசைக்கப்படுதலின் இதனை அடக்கியல் என்றும், கலிப்பாவின் ஈற்றில் வருதலின் இதனை வைப்பு என்றும் கூறுவர்.

எருத்து—பிடரி. பாட்டுடைத் தலைவனைத் தந்து முன்னிறுத்தலின் இதனை எருத்தம் என்பர். இது கலிப்பாவின் முதலுறுப்பாகத் தரப்படுதலின் இதனைத் தரவு என்றும் கூறுவர்.

இதன் உரையில் குறிலிணை பயின்ற அடி அராகம் என அராகத்திற்கு விளக்கம் கூறியவர், அதனையடுத்துச் சுரிதகம், அடக்கியல், எருத்து, தரவு எனக் குறிக்கின்றார். சுரிதகத்தை அடக்கியல் என்றும், எருத்தினைத் தரவென்றும் கூறுவர் ஆதலின், அடுக்கியல், தரவு என்னும் சொற்கள் மிகைபட உள்ளனவாகத் தெரிகின்றது. ஆதலின் இப்பகுதி ஆய்தற்குரியதாம்.

செப்பிய நான்கும் என்பது இங்குக் கூறப்பட்ட கொச்சகம், அராகம், சுரிதகம், எருத்து என்ற நான்கினையுமேயாகும் என்பது இளம்பூரணர் கருத்து. ஆனால் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் இதற்கு இங்குக் கூறப்பட்ட உறுப்புக்களோடு முற்கூறிய நான்கு பாவினையும் என உரை கண்டனர்.

சொற்சீரடி—சொல்லே சீராக வருமடி. அதன் விகற்பமெல்லாம் வருகின்ற நூற்பாவுள் கூறுப.

முருகியலடி—ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியானும் குற்றெழுத்துப் பயில நடப்பது என விளக்கம் காண்பர் இளம்பூரணர்.

கஉ௬ ஆம் நூற்பா

கட்டுரை—புனைந்துரை. அதாவது பேச்சு வழக்கில் வருவது.

தூக்குப்பட்டு முடிதல் - அவ்வப்பாவிற்குரிய ஓசையைக் காட்டற்கு அடி துணிக்கப்பட்டு முடிதல்.

கஉச ஆம் நூற்பா

"நூற்றுவர் தலைவனைக் குறங்கு வைத்திடுவான்போல்" என்ற தொடர் கலித்தொகை 52 ஆம் பாடலில் காணப்படுகின்றது. நூற்றுவர் தலைவனாகிய துரியோதனனைக் குறங்கில் உயிரைப் போக்குகின்ற வீமசேனனைப் போல என்பது இதற்குப் பொருள்.

கநக ஆம் நூற்பா

ஒத்தாழிசைக்கலி, அகநிலை ஒத்தாழிசைக்கலி என்றும், ஏனைய ஒத்தாழிசைக் கலி என்றும் இருவகைப்படும் என்பது இந்நூற்பாவின் பொருளாகும்.

இவற்றுள் முன்னையதன் இலக்கணத்தை அடுத்த நூற்பாவி லும், ஏனையதன் இலக்கணத்தை கநஅ ஆம் நூற்பாவிலும் அறியலாம்.

கநஉ ஆம் நூற்பா

இடைநிலைப் பாட்டு—தாழிசை. தாழ்ந்த ஓசையை உடையது ஆதலின், இது தாழிசை எனப்பட்டது. இது தரவிற்கும், சுரிதகத் திற்கும் இடையில்முடிந்த பொருளைக் கொண்டிருத்தலின் இடை நிலைப்பாட்டு எனவும் பெயர் பெற்றது. தரவில் குறைந்து இசைத் தலால் தாழிசையாயிற்று என்பர் யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர்.

தரவு, போக்கு இவற்றிற்கு விளக்கம் கஉக ஆம் நூற்பா விளக்கவுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுக் காண்க. போக்கு எனினும், சுரிதகம் எனினும், வாரம் எனினும், அடக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

அடை—தனிச் சொல். சுரிதகத்தோடும், அதற்கு முன்னே உள்ள உறுப்போடும், ஓசை முதலியவற்றில் தொடர்பின்றித் தனியே நிற்றலின் இது தனிச் சொல் எனப்பட்டது.

கநரு ஆம் நூற்பா

ஆங் கென்கிளவி எனப் பாடங் கொண்டு, ஆங்கு என்னும் தனிச் சொல் தாழிசையின் பின்னே பயின்று வரும் என்றனர் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும். இளம்பூரணர் ஆங்கென மொழிப எனப் பாடங்கொண்டு, ஆங்கு என்பதை அசைநிலையாகக் கொண்டனர்.

கசo ஆம் நூற்பா

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலியாவது தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், சுரிதகம், தனிச் சொல் என்னும் ஐந்து உறுப்பும் பெற்று வருவதாம்.

இது தரவினால் தெய்வத்தை முன்னிலையாக நிறுத்தித், தாழிசையால் தெய்வத்தை வண்ணித்துப் (வருணித்து) புகழ்தலின் வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலி எனப் பெயர் பெற்றது.

எண்ணுறுப்பு—அம்போதரங்கம். அம்போதரங்கம்— நீர்நிலை அலைதோன்றும் பொழுது பெரிதாகத் தோன்றிக் கரையைச் சாரச் சாரக் குறைந்து வருதல் இயல்பு. அதுபோல இவ்வுறுப்பும் அளவடி ஈரடியாய் இரண்டும், அளவடி ஓரடியாய் நான்கும், சிந்தடி ஓரடியாய் எட்டும், குறளடி ஓரடியாய்ப் பதினாறுமாய் வரவரக் குறைந்து வருதலின் அப்பெயர் பெற்றது.

கசக ஆம் நூற்பா

நேரடி பற்றிய நிலைமைத்தாகும் என்பதற்கு இளம்பூரணர் அளவடியால் வரும் எனப் பொருள் உரைத்தனர். ஆனால், நச்சினார்க்கினியர் சமநிலையானன்றி வியனிலையான் வாராது எனப் பொருளுரைத்தனர். எனவே, வண்ணக வொத்தாழிசைக்குரிய தரவு, நான்கும் ஆறும் எட்டும் ஆக இவ்வாறு இரட்டைப்பட்ட அடிகளால் வருதலன்றி, ஐந்தும் ஏழும் ஒன்பதுமாக ஒற்றைப் பட்ட அடிகளால் வாராதென்பது கருத்து. இக்கருத்துப் பேராசிரியர் கருத்தைத் தழுவியதாகும்.

கசகூ ஆம் நூற்பா

சின்ன வெண்—ஒரு சீரடி. தனிச் சொல் எனப் பொருள் காண்பர் இளம்பூரணர்.

கசஎ ஆம் நூற்பா

மேல் கங்க ஆம் நூற்பாவில் ஒத்தாழிசைக்கலி, அகநிலை ஒத்தாழிசைக் கலியும் (கஙஉ), ஏனை யொத்தாழிசைக் கலி என்னும் தேவபாணியும் (கஙஅ) என இருவகைப்படும் என்றார். இவ்விரண்டனுள் பின்னதாகிய தேவபாணியும் வண்ணகம் எனவும், ஒருபோகு எனவும் இரு வகைப்படும் என்றார் (கஙகூ). இந் நூற்பாவில் இவ்விரண்டனுள்ளும் பின்னையதாகிய ஒருபோகும் கொச்சக ஒருபோகு என்றும், அம்போதரங்க ஒருபோகு என்றும் இருவகைப்படும் என்றார்.

கடுக ஆம் நூற்பா

அம்போதரங்க ஒரு போகிற்குச் சிற்றெல்லை பதினைந்தடியும், பேரெல்லை நூற்றிருபதடியுமாம் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்தாகும்.

செம்பால்—செம்பாதி. எனவே, அறுபதில் பாதி முப்பது. அதனில் வாரம் - அதன் பகுதி. எனவே, அதனில் பாதி பதினைந்து. இது பேராசிரியர் கருத்தைத் தழுவி யுரைத்ததாகும்.

இளம்பூரணர் செம்பால் வாரம் என்பதற்கே செம்பாதி எனப் பொருள் கொண்டு, அறுபதில் பாதி முப்பது எனப் பொருள் கொள்வர்.

அம்போதரங்க ஒருபோகிற்குத் தலையளவு நூற்றிருபதடி என்றும், இடையளவு அறுபதடி என்றும், கடையளவு பதினைந்தடி என்றும் உரைத்தனர் நச்சினார்க்கினியர். ஆனால், பேராசிரியர் தலையளவு அம்போதரங்கத்திற்குச் சிற்றெல்லை அறுபதாகியவழிப் பேரெல்லை நூற்றிருபதாகும் என்றும், இடையளவு அம்போதரங்கத்திற்குச் சிற்றெல்லை முப்பதாகிய வழிப் பேரெல்லை அறுபதாகும் என்றும், கடையளவு அம்போதரங்கத்திற்குச் சிற்றெல்லை பதினைந்தாகிய வழிப் பேரெல்லை முப்பதாகும் என்றும் கூறினர். அதனை நச்சினார்க்கினியர் இந் நூற்பா உரையில் மறுத்துரைக்கின்றார்.

கடுஉ ஆம் நூற்பா

இந்நூற்பா உரையில் "வெண்பாவாகிப் பெரும்பான்மை" என்று தொடங்கும் பகுதியைப் பின் வருமாறு திருத்தியும் குறியீடு பெய்தும் படித்துக் கொள்ளுதல் நன்று.

(கொச்சகம்) வெண்பாவாகல் பெரும்பான்மை. அராகமாயது அறுதி கடுகிச் சேறல்; பிறிதொன்று பெய்து ஆற்றவேண்டும் துணைச் செய்வதாகிய பொன்னினை அராகித்தது என்பவாகலின். இதுவும் ஒப்பினாகிய பெயர்; மாத்திரை நீண்டும் துணிந்தும் வாராது குற்றெழுத்துப் பயின்று வருதலின்.

இத் திருத்தம் பேராசிரியம் நோக்கித் திருத்தப்பட்டது.

அராகித்தது—பொடியிட்டு ஆற்றத்தக்கதாய் உருகியது.

கடுங ஆம் நூற்பா

ஈண்டு ஒரு பொருள் என்றது, பாட்டின் செம்பொருளே யன்றிக் குறிப்பாக வேறுமொரு பொருள் தருதலைக் குறித்தது என்பது பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய இருவர்க்கும் கருத்தாம். எனவே, இவர்கள் கருத்தின்படி கலிவெண்பா என்பது ஒரு பொருளைக் கருதி வாரா நிற்ப, வேறுமொரு பொருள்

படவும் சொல் தொடர்ந்துகிடப்ப, வெள்ளடியால் வருவது என்பது போதரும்.

ஆனால், இளம்பூரணர் ஈற்றடியளவும் ஒரு பொருளைக் குறித்து வெள்ளடியியலால் திரிபின்றி முடிவது கலிவெண்பாட்டு என்பர். இவர்தம் கருத்துப்படி ஒரு பொருள் என்பது, ஈற்றடியளவும் ஒரே பொருளைக் கருதி வருவது என்பது கருத்தாகும்.

வெண்தளையால் வந்து ஈற்றடி முச்சீராய் வருவன வெண் கலிப்பா எனவும், பிற தளையான் வந்து ஈற்றடி முச்சீராய் வருவன கலிவெண்பா எனவும் வேற்றுமை காண்பர் இளம்பூரணர். இன்னும் அவர், 'அஃதேல் இது (வெண்கலிப்பா) நெடு வெண்பாட்டிற்கு ஓதிய இலக்கணத்தால் வருதலில் பஃறொடை வெண்பாவாம்; வெண்கலிப்பா என்ற தென்னை யெனின், புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனவும், கைக்கிளை பெருந்திணை எனவும் சொல்லப்பட்ட பொருள் ஏழனுள்ளும் யாதானும் ஒருபொருளைக் குறித்து ஏனைக் கலிப்பாக்கள் போலத் தரவும் தாழிசையும் தனித்தனி பொருளாக்கிச் சுரிதகத்தால் தொகுத்து வரும் நிலைமைத்தன்றித் திரிபின்றி முடிவதனைக் கலிவெண்பா எனவும், புறப்பொருட்கண் வரும் வெண்பாக்களைப் பஃறொடை வெண்பா எனவும், பரிபாடற்கு உறுப்பாய் வரும் பஃறொடை வெண்பாக்களைப் பரிபாடல் எனவும், கொச்சகக் கலிக்கு உறுப்பாய் வரும் பஃறொடை வெண்பாக்களைக் கொச்சகக்கலிப்பா எனவும் கூறுதல் இவ் வாசிரியர் கருத்தென்று கொள்க, என்றும் உரைப்பர்.

௧௪0 ஆம் நூற்பா

பழம் பாட்டினிடையே கலந்த பொருளே தனக்குப் பொருளாகப் பாட்டும் உரையும்போலச் செய்யப்படுவன பண்ணத்தியாம் என்பது இந் நூற்பாவின் பொருளாகும்.

பண்ணைத் தோற்றுவிக்கும் இசைப்பாடலுக்குப் பண்ணத்தி யென்பது பெயர். பண்ணத்தி—பாவினம் எனப் பொருள் காண்பர் இளம்பூரணர்.

௧௪௧ ஆம் நூற்பா

அப்பண்ணத்தி, இரண்டடி யளவின்கண்ணே வரும்; பிசியைப் போலத்தானும் இரண்டடி அளவினதாய் வரும் என்பது இந் நூற்பாவின் பொருளாகும்.

௧௪௨ ஆம் நூற்பா

அப்பண்ணத்தியின் அடிப்பெருக்கத்தைச் சொல்லுங்கால் பன்னிரண்டாம் என்பது இந்நூற்பாவின் பொருளாகும்.

கஅரு ஆம் நூற்பா

அப்பண்ணத்தியி லுள்ள அடிகள் 'நாற்சீர் கொண்டது அடி யெனப்படுமே' என்னும் வரையறையின் இகந்து நாற்சீரினும் மிக்குவரினும் கடியப்படா என்பது இந்நூற்பாவின் பொருளாகும்.

கஅசு ஆம் நூற்பா

ஈண்டுச் சொன்ன அடிவரையறையுள்ளன, அடிவரையறை யில்லன ஆகிய இருவகையானும் சொல்லப்பட்டவற்றை ஆராயுங் காலத்து, அவ்வியல் வகை அத்துணைப் பாகுபடும் என்பது இந் நூற்பாவின் பொருளாகும்.

எனவே அடிவரையறையுள்ளன, ஆசிரியம், வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா ஆகிய நான்குபாக்கள் என்பதும், அடிவரை யறையில்லனவற்றுள் நூலும் உரையும் நந்நான்காகவும், பிசி இரண்டாகவும், முதுமொழி, மந்திரம், கூற்றிடைவைத்த குறிப்பு ஆகிய மூன்றும் ஒரோ ஒன்றாகவும் வகைமைப்படும் என்பதும் இதனால் கூறியவாறும்.

இங்ஙனம் உரைத்தலின், இந்நூற்பா மேற் கூறப்பட்டன வற்றை யெல்லாம் தொகுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று எனக் கருத்துரை கூறினர் இளம்பூரணர்.

கஅஅ ஆம் நூற்பா

அகத்திணைக் கைகோள் களவு கற்பு என இருவகைப்படும். களவாவது மறைந்த ஒழுக்கம். கற்பாவது அது வெளிப்படுதல். இவ்வகத்திணைக் கைகோளே புறத்திணைக்கும் வரும் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்தாகும்.

எனவே, புறத்திணையில் மறைந்தவொழுக்கம் வெட்சிக்கண் ஆநிரையைப் பிறர் அறியாமல் கவர்தல் என்பதும், வெளிப் பாடாவது அங்ஙனம் கவர்ந்த நிலைமையைப் பிறர் அறிதல் என்பதும் பெறப்பட்டது.

உ0ரு ஆம் நூற்பா

இதற்கு முன்னைய நூற்பாவில் கவிஞன் ஒரு செய்யுளிடத்து யாதானும் ஒன்றைக் கூறியவழி, அதனை ஆராய்ந்துரைத்தலின்றி அச்செய்யுளில் கூறப்பட்ட பொருள் தானே வெளிப்பட்டுத் தோன்றினாற் போன்று கண்ணீரரும்பல், மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல் முதலிய மெய்ப்பாடு தோன்றுமாற்றான் வெளிப்படச் செய்வது மெய்ப்பாடு என்றார் ஆசிரியர்.

இந்நூற்பாவில் அம்மெய்ப்பாட்டினை விளக்குகின்றார். மெய்ப் பாடு என்பது நகை முதலாக எண்வகைப்பட்டு, முன்னர்

மெய்ப்பாட்டியலில் கூறப்பட்ட இலக்கணத்தில் பிழையாது வரும் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்தி ஆகும்.

உ0எ ஆம் நூற்பா

கவிஞன் தன் செய்யுளைக் கேட்டோன் இவ்விடத்துத் தோன்றிய இம்மொழியைச் சொல்லுதற்குரியாரும் கேட்டற்குரியாரும் இன்னார் என்று அறியுமாற்றால், அங்ஙனம் அறிதற்கு ஓர் இடம் நாட்டி அவ்விடத்துக் கூறுவார்க்கும் கேட்பார்க்கும் ஏற்ற செய்யுட்குப் பொருத்தமாகச் சொல்வது முன்னம் என்னும் உறுப்பாகும்.

உ0அ ஆம் நூற்பா

புலவன் தானே வகுத்துக் கொண்டு செய்யும் பொருண்மை பொருள் வகை என்னும் உறுப்பாகும். அது இன்பமும் துன்பமும் புணர்தலும், பிரிதலும் எனச் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கம் பற்றி வரும். அப்பொருள் தானும் ஒரு திணைக்கே உரியதாகாது எல்லாத் திணைக்கும் பொதுவாகி வரும்.

உ0௯ ஆம் நூற்பா

குறிஞ்சி முதலாகிய ஐவகை நிலத்திற்கும் உரியவெனப்படும், பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்களும் விலங்கும் புள் முதலிய பிறவும் தத்தமில், மயங்கிவரினும், அவ்வத்திணைக்கேற்ற இலக்கணமும், வரலாற்று முறைமையும் பிறழாமல் ஒரு துறையின் பாற்படச் செய்தல் துறையென்னும் உறுப்பாம் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்தாகும்.

உ௧௩ ஆம் நூற்பா

வண்ணம்—பாவின்கண் நிகழும் சந்த வேறுபாடு. அது பாஅ வண்ணம் முதல் முடுகு வண்ணம் ஈறுக இருபது வகைப் படும் என்பர்.

'இது முறையாயினவாறு என்னையெனின், இது வரலாற்று முறைமை யென்றற்கு 'ஆங்கனமொழிப அறிந்திசினோரே' என்றான், என்பது பேராசிரியர் உரை.

உ௧௪ ஆம் நூற்பா

அவற்றுள் "பாஅ வண்ணம் என்பது சொற்சீரடியினையுடையதாகி நூலின்கண் பயின்று வரும் என்பது இந்நூற்பாவின் பொருளாகும்.

சொற்சீரடி—சொல்லே சீராக வரும் அடி. அது நூலின்கண் பயின்று வரும் என்றாரேனும், நூற்பாவின் கண்ணேயே மிகுதியும் பயின்று வரும் என்பர் பேராசிரியர்.

இந்நூற்பாவிலேயே 'அவற்றுள் பாஅவண்ணம்' என்பது சொற்சீரடியாய் வருதல் காண்க.

உ௧௫ ஆம் நூற்பா

தாஅவண்ணம் என்பது எதுகை இடையிட்டுத் தொகுப்பதாகும் என்பது இந்நூற்பாவின் பொருளாகும்.

(எ - டு.) "தோடார் எல்வளை நெகிழ நாளும்
நெய்தல் உண்கண் பைதல் கலுழ
வாடா அவ்வரி தைதஇப் பசலையும்
வைகல் தோறும் பையப் பெருக
நீடார் இவணென நீமனங் கொண்டோர்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழீ
வாடாப் பௌவம் அறமுகந் தெழிலி
பருவஞ் செய்யாது வலனேர்பு வளைஇ
ஓடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே."
(யாப் - வி - பக்: ௩௮௧)

இப்பாடலுள் எதுகை ஒவ்வோரடி இடையிட்டு வருதல் காண்க.

உ௧௬ ஆம் நூற்பா

வல்லெழுத்து மிக்கு வருவது வல்லிசை வண்ணமாகும்.

(எ - டு.) "வட்டொட்டி யன்ன வனமுடைப் புன்னைக்கீழ்க்
கட்டிட்டுக் கண்ணி தொடுப்பவர் தாழைப்பூத்
தொட்டிட்டுக் கொள்ளுங் கடற்சேர்ப்பன் நின்னொடு
பட்டொட்டி யுள்ளம் விடாது நினையுமேன்
விட்டொட்டி நீங்காதே ஒட்டு." (யாப் - வி - பக். ௩௮௨.)

இப்பாடலுள் வல்லெழுத்து மிக்கு வந்து வல்லிசைச் சந்தம் பெற்று வருதல் காண்க.

உ௧௭ ஆம் நூற்பா

மெல்லெழுத்துப் பயின்று வருவது மெல்லிசை வண்ணமாகும்.

(எ - டு.) "பொன்னின் அன்ன புன்னை நுண்தாது
மணியின் அன்ன நெய்தலங் கழனி
மனவென உதிரு மாநீர்ச் சேர்ப்ப
மாண்வினை நெடுந்தேர் பூண்மணி யொழிய
மம்மர் மாலை வாநீ
நன்மா மேனி நயந்தனை எனினே."
(யாப் - வி - பக்: ௩௮௨)

இதனுள் மெல்லெழுத்து மிக்கு வந்து மெல்லிசைச் சந்தம் வருதல் காண்க.

உகஅ ஆம் நூற்பா

இடையெழுத்து மிக்கு வருவது இயைபு வண்ணமாகும்.

(எ - டு.) "வால்வெள் ளருவி வரைமிசை இழியவும்
கோள்வல் உழுவை விடரிடை இயம்பவும்
வாளுகிர் உளியம் வரையகம் இசைப்பவும்
வேலொளி விளக்கிநீ வரினே
யாரோ தோழி வாழ்கிற் போரே."

இதனுள் இடையெழுத்துப் பயின்று வந்து இயைபு வண்ணம் வருதல் காண்க.

உஉச ஆம் நூற்பா

அகப்பாட்டு வண்ணமாவது பாட்டினது முடிபினை விளக்கி வரும் ஈற்றசை ஏகாரம் முதலியவற்றால் முடியாது, உயிர் ஈற்றானும் ஒற்று ஈற்றானும் முடிந்து, அப்பாடல் கருத்து முடியாதது போன்று முடிந்து நிற்பதாகும்.

நச்சினார்க்கினியர் உரையில் உள்ள எடுத்துக் காட்டுக்கள் இரண்டும் உயிரீற்றால் முடிந்துள்ளன.

"உண்கண் சிவப்ப தெவன்கொல் அன்னாய்" (ஐங்குறு - உக)

என்பது ஒற்றீற்றால் முடிந்ததற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். இது பேராசிரியத்தில் கண்டது.

உஉரு ஆம் நூற்பா

புறப்பாட்டு வண்ணமாவது ஈற்றடியிலேயே பொருள் முடிந்து நிற்பினும், ஈற்றயலடியிலேயே பொருள் முடிந்தது போன்று நிற்பதாகும் என்பர் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும்.

பாட்டின் முடிபினையுணர்த்தும் இறுதியடி புறத்தே நிற்கவும் அதற்கு முன்னுள்ள இடையடி முடிந்தது போன்று நிற்பது புறப் பாட்டு வண்ணம் என்பர் இளம்பூரணர்.

உஉகூ ஆம் நூற்பா

ஒழுகு வண்ணமாவது நீரொழுக்கும், காற்றொழுக்கும் போல வருவதாகும் என்பர் யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர்.

உஉஎ ஆம் நூற்பா

யாப்பு என்னும் உறுப்பிற்கும் இவ்வண்ணத்திற்கும் உரிய வேற்றுமை:—யாப்புப் பொருளைநோக்கி வரும்; இது ஓசை நோக்கி

வரும். அது அடியிறந்து பொருள் கொள்ளாது வரும்; இது அடியிறந்து வரும்.

ஒரூஉ வண்ணம் என்பது எல்லாத் தொகையையும் ஒருவி (நீக்கி) வருவது என்றும், அது செந்தொடையாகும் என்றும் கூறுவர் இளம்பூரணர். அவ்வுரையையே இவர் மறுத்துரைக்கின்றார்.

இவ்விளக்கம், மறுப்பு அனைத்தும் பேராசிரியர் உரையைத் தழுவியதாகும்.

உஉஅ ஆம் நூற்பா

எண்ணுப் பயின்று வருவது எண்ணு வண்ணமாகும். இந் நூற்பா உரையில் காட்டியுள்ள எடுத்துக் காட்டுக்களில் பெயர்களை எண்ணியுள்ளமை காண்க.

உகூ0 ஆம் நூற்பா

வஞ்சியுரிச்சீர் பயின்று வருவதைத் தூங்கல் வண்ணம் என்பர் இளம்பூரணர்.

உகூக ஆம் நூற்பா

சொல்லிய சொல்லே மீண்டும் மீண்டும் வரினும், அதனால் பொருள் சிறப்பவரின் அது ஏந்தல் வண்ணமாகும் என்பது இந் நூற்பாவின் கருத்தாகும்.

உகூஉ ஆம் நூற்பா

உருட்டிச் சொல்லப்படும் அராகம் தொடர்ந்து வருவது உருட்டு வண்ணமாகும்.

அராகம்—குறிலிணைச் சொற்களே பயின்று வருவது. இங்ஙனம் வரின் முடுகியலோசை வரும்.

உகூகூ ஆம் நூற்பா

முடுகியலடியோடு (அதாவது அராக அடியோடு) பிறவடியும் பயின்று வருவது முடுகுவண்ணமாகும்.

உகூச ஆம் நூற்பா

யாப்பருங்கல விருத்தியில் வண்ணம் 100 என்பர். அங்ஙனம் அவர் நூறாகக் கூறினும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய இவ்விருபது வண்ணமே சிறப்புடைத்து என்பதும், இவற்றின் விகற்பமே அந்நூறுமாகும் என்பதும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்தாகும்.

அவர் கூறும் நூறுவண்ணமாவன :—

தூங்கிசை வண்ணம் - 20

குறிலகவல்	தூங்கிசை
நெடிலகவல்	,,
வலியகவல்	,,
மெலியகவல்	,,
இடையகவல்	,,
குறிலொழுகல்	,,
நெடிலொழுகல்	,,
வலியொழுகல்	,,
மெலியொழுகல்	,,
இடையொழுகல்	,,
குறில்வல்லிசைத்	,,
நெடில் வல்லிசைத்	,,
வலி வல்லிசைத்	,,
மெலி வல்லிசைத்	,,
இடை வல்லிசைத்	,,
குறில் மெல்லிசைத்	,,
நெடில் மெல்லிசைத்	,,
வலி மெல்லிசைத்	,,
மெலி மெல்லிசைத்	,,
இடை மெல்லிசைத்	,,

ஏந்திசை வண்ணம் - 20

குறிலகவல்	ஏந்திசை
நெடிலகவல்	,,
வலியகவல்	,,
மெலியகவல்	,,
இடையகவல்	,,
குறிலொழுகல்	,,
நெடிலொழுகல்	,,
வலியொழுகல்	,,
மெலியொழுகல்	,,
இடை யொழுகல்	,,
குறில் வல்லிசை	,,
நெடில் வல்லிசை	,,
வலி வல்லிசை	,,
மெலி வல்லிசை	,,
இடை வல்லிசை	,,

குறில் மெல்லிசை	ஏந்திசை
நெடில் மெல்லிசை	,,
வலி மெல்லிசை	,,
மெலி மெல்லிசை	,,
இடை மெல்லிசை	,,

அடுக்கிசை வண்ணம் - 20

குறிலகவல்	அடுக்கிசை
நெடிலகவல்	,,
வலியகவல்	,,
மெலியகவல்	,,
இடையகவல்	,,
குறி லொழுகல்	,,
நெடி லொழுகல்	,,
வலி யொழுகல்	,,
மெலி யொழுகல்	,,
இடை யொழுகல்	,,
குறில் வல்லிசை	,,
நெடில் வல்லிசை	,,
வலி வல்லிசை	,,
மெலி வல்லிசை	,,
இடை வல்லிசை	,,
குறில் மெல்லிசை	,,
நெடில் மெல்லிசை	,,
வலி மெல்லிசை	,,
மெலி மெல்லிசை	,,
இடை மெல்லிசை	,,

பிரிந்திசை வண்ணம் - 20

குறிலகவல்	பிரிந்திசை
நெடிலகவல்	,,
வலியகவல்	,,
மெலியகவல்	,,
இடையகவல்	,,
குறி லொழுகல்	,,
நெடி லொழுகல்	,,
வலி யொழுகல்	,,
மெலி யொழுகல்	,,
இடை யொழுகல்	,,
குறில் வல்லிசை	,,

நெடில் வல்லிசை	பிரிந்திசை
வலி வல்லிசை	,,
மெலி வல்லிசை	,,
இடை வல்லிசை	,,
குறில் மெல்லிசை	,,
நெடில் மெல்லிசை	,,
வலி மெல்லிசை	,,
மெலி மெல்லிசை	,,
இடை மெல்லிசை	,,

மயங்கிசை வண்ணம் - 20

குறிலகவல்	மயங்கிசை
நெடிலகவல்	,,
வலியகவல்	,,
மெலியகவல்	,,
இடையகவல்	,,
குறிலொழுகல்	,,
நெடிலொழுகல்	,,
வலியொழுகல்	,,
மெலியொழுகல்	,,
இடையொழுகல்	,,
குறில் வல்லிசை	,,
நெடில் வல்லிசை	,,
வலி வல்லிசை	,,
மெலி வல்லிசை	,,
இடை வல்லிசை	,,
குறில் மெல்லிசை	,,
நெடில் மெல்லிசை	,,
வலி மெல்லிசை	,,
மெலி மெல்லிசை	,,
இடை மெல்லிசை	,,

செய்யுளியல் நச்சினார்க்கினியம் விளக்கவுரை
முற்றும்

தொல்காப்பியம்

எழுத்ததிகாரம்—இளம்பூரணம்		5	00
,,	நச்சினார்க்கினியம்	5	50
சொல்லதிகாரம்—இளம்பூரணம்		6	00
,,	சேனாவரையம்	6	50
,,	நச்சினார்க்கினியம்	5	50
,,	தெய்வச்சிலையார்	6	00
,,	கல்லாடனார்	6	50
பொருளதிகாரம்—இளம்பூரணம் (முழுமையும்)		9	50
,,	அகத்திணை, புறத்திணை இயல்கள் —நச்சினார்க்கினியருரை	5	50
,,	களவு, கற்பு, பொருள் இயல்கள் ,,	5	50
,,	மெய்ப்பாடு, உவமம், செய்யுள், மரபு இயல்கள்—பேராசிரியருரை	9	00

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்
(பதிவான அலுவலகம்: 98, கீழைத் தேர்த் தெரு, திருநெல்வேலி-6)
2/140, பிராட்வே, சென்னை-1.

